கடவுள்துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

அநுமதிப்படி

முன்பதிப்பித்த பலபிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் அதிகமாகச்சேர்த்து

இஃது

ம-வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்.

P. N. C. கம்பெனியும்

N. குருசாமிநாயுடு அவர்களால்

பிரசுரிக்க

நாராயணசாமிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901

சென்னை-பெரம்பூர்குப்பப்பேட்டை 65-வது [illegible]

கடவுள் துணை.

செட்லாக்கிலுள்ள சாமான்களின்

விளம்பரம்.

கனவான்களே! சென்னை பிரம்பூர் குயப்பேட்டை படவட்டம்மன் கோவில்தெருவில் 64-வது நெம்பருள்ள வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வி-பி கம்பெனியில் தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம், தாலுக்குமுதலியபுஸ்தகங்களும் ஸ்மார்த்த வைஷ்ணவர்களுக்கு வேண்டும் புஸ்தகங்களும் பாலர்களுக்கு வேண்டும் காலேஜிப் புஸ்தகங்களும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டும் ஆக்டுபுஸ்தகங்களும், இசுலாமானவர்களுக்கு வேண்டும் தமிழ் எழுத்தில் தாலுக்குபுஸ்தகங்களும், காவலர், பாவலர், நாவலர்யாவருக்கும் வேண்டும் இலக்கணம், இலக்கியம், புராணம், கதை, அம்மானை, நாடகம், விலாசம், கீர்த்தனை, அந்தாதி, கலம்பகம், கோவை, தூது, வெண்பா, சதகம், கும்மியெனும் அனேகம் நூல்களும், அத்வைத சாஸ்திரமும், ஆறுமுகநாவலர் புஷ்பரதசெட்டியார் சை-இரத்தினசெட்டியார். இவர்களுடைய அச்சுக்கூடங்களிற் பதிப்பித்த உயர்ந்தபுஸ்தகங்களும், வியாதிகள் சொஸ்தப்படும்படி தக்க அவிழ்தங்களும், அனைவர்களுக்குத் தக்கதாய் ரொம்பவும் அழகான வேலைசெய்த ரப்பர் சீல்களும், ஜெர்மன் சில்வரால் செய்தநகைகளும், சாமான்களும், நல்லவாசனைபொருந்தியதாயும் நாள்படயிருந்தால் கெடாமலிருக்கும்படியாயும் உள்ள அத்தர்தினுசுகளும், பூசுபில்லைகளும், வாசனைவத்திகளும் இவைகளெல்லாம் தயாராயிருப்பதால் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட என்னுடைய மேல் விலாசத்திற்கு எழுதினால் உடனே வி-பி தபாலில் அனுப்பக்கூடும் என்னுடைய கேட்லாக்கு வேண்டுமானால் இலவசமாய் அனுப்பப்படும்.

ஒவ்வொருவரும் எங்களுக்கு விஷயந் தெரியும்படி தெளிவாய் ஒவ்வொரு முறையிலுந் தங்கள்பெயர் ஊர், இருப்பிடம், போஸ்டாபீஸ், தாலுக்கா, ஜில்லா முதலியவைகளோடே விலாசத்தை கட்டாய மெழுதவேண்டும்.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர்

பெரம்பூர்போர்டு மகஜன்.

ஸ்ரீ பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷமஸ்து

ஸ்ரீமகாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார்குமாரர்

கோ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

சிறப்புப் பாயிரம்.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளியிழும்புலைக் கற்பகநன்னீழலிற் றனிபரசுபுனியிந்திர
னும், தலைமைசேரும்ராமநாதபுரசம்சமஸ்தானமாமேசரென்னும், அ
ண்ணன்மதவேள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர் அமராமகிலத்திரோர்,
அகமகிழ்ந்துட்கொளத் திருமாலெனுந்தில்லைபம்பூரரும்புவிதுதி, பன்
னவருமுபர்ச்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியம், பதமருவு
வித்துவான் சச்சபாலயரெனப் பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெவ
ணரும்புலவர்கள் கவிகளாங்கடலையவ ரினைபின்மதிமந்திரத்தால், இ
னிதிற்கடைந்தமுதமாந்தனிப்பாடலை யெடுத்தியங்களித்தனரரோ. க

தலைமைபெறு நிசைசவர் சிவஞானதேவர்சுகர் தருராமநாதபுர
ம், சமஸ்தானமதனுக்கு முபர்பாமசிவனடிதனைக்குமாரசேர்வழுதி, தா
னென்னமுத்துத்தமிழ்ப் பைங்கூழ்தலைத்திடச் சந்தமேபானமாரிபெ
ய், தகைகமையதனுற்பொன்னுசாமிதேவர்பெயர்கொள் தனுமரர்புக
லவளவில், கலைகளுணர்தில்லையம் பூச்சந்த்ரசேகரக் கவிராஜபண்டி
தரும்வண், காஞ்சிமாநகர்மேவுமுசிதகனவித்துவான் சச்சபாலயருமெ
வர்தம், கருத்திணைபடிக்குச்செசப் பீருமோரியவகைகளாக்கங்கைகட்டி
யே, கனைகடலெனப்பல விடங்களினிருந்துவரு காமுறையிற்றிருந்
த, அலகினற்பொருடனைக் கண்டெடுத்ததனை செவ்வித்தமிழ்மையதாறு
மாறு, அவனியில்வழங்குமெண் ணாறுதனிப்பாடல்களைமைக்குணமுய
ற்றவைகளே, ஆன்றுசொன்னவர்களுந் திசகணுஅம்வழுவ தனிநமு
றையதிருட்டமாய், ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த் தகைமேல்வைப்புகழவச்
சிறப்பித்தலைக்கண், டிலகியிவ்விருவர்தம் கல்வித்திறத்தைத்யாந் து
ணராதுவித்தைதக்கிபமன், ஓதுவினையெயன்றுசைய்யவிழிவென்னாறுமு
கவ நெஞ்சிரகன்றன்றிலொருவ், உயர்முனிவரராசர் முடபுமொரு
சாணினும் மெய்ஞ்ஞானியர்புலமைமேற், ஆர்ந்த [illegible] நகலருந்தி
விருதிமையாவேலாடியதமுந்தனரோ. உ

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷாஸ்து.

சாத்துகவிகள்.

இவை
சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலியோர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பன்னருந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்து
ஊங்கமிகுத்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வாணகாளமேகம்
தெள்ளுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பராதியாம்
காவலரன்ன நல்முகில்பருகி
ஓவறவாங்காக் கொழுத்திபகவியாம்
தண்ணறுமமுதை மண்ணவர்செவியால்
உண்டுகளிப்பவே யுறுதிபெறவோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொன்னேடொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகியதிலகமாம்
பலர்புகழ்ராம நாதநற்பதியில்
இனிதுவீற்றிருந்து மறைநூல்விதிவழிச்
செங்கோனடாத்து சங்கேந்துதிருமால்
திரிபலர்மடங்கல் சற்குணமேரு
அதிவையற்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுறுகலிதனை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழூஉம்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனே
புவிமிசையுருக்கொடுப் போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனும்பூபாலன்
தன்மனமுவந்து தயவுற்றெழுதா
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடுகென்ன
அரியதலைத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புன்னாடதனில்
மனுநிலையம் பூவை யப்பதிவாழ்
வாகுருசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராஜர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனால்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழுந்தகனியினை
வானகவிகவ்வுறூஉ மாந்திக்கிந்து
தானூட நீர்க்குந் தண்டலையுடுத்த
மணவிரம்பதிவாழ் மாண்புறுநல்லோன்
குணநிதிநறுமலர்க் குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரியபெயரினன்
வழுவுக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
செழுமவுறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனோர்

இவை,

காஞ்சிபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்க்கலைமைப் புலமைநடாத்திய
வித்வான் காஞ்சிபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனியம
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரோயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னரே
பூண்டுளவளமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ்வல்லோர் யாவுமகவளம,
தெற்றெனவுணர்க்குதுஞ் சிறிதெனத்தம்
காப்புடைப்பெயரா வனைவலந்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவர்பின்வரு மறிஞர்களனையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்துமென் னரிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமென
எண்ணியெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களெவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபயனென வுலப்புறாஉம்பாண்டியன்
றூட்டுளவிராமநாதர் தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதலுறுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெய்யணி தூபகுமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாட்டபுகழ்மணி
அத்தணர்சிவபிரா னடியவர்களும்
வத்துளவளமெலாம் வழங்கவுமுதித்தவ்
பொதிகாருபொருளு மிலையென்றருள்

சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகையி னிக் குடிகள்பலரும்
வாட்டாவகைப்பான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறிதென் றறிந்தான்றமைத்தசொற்
றிறத்தாறறியுங் கேள்விச்செல்வனொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமானையு மகழ்புமாண்டகை
தலைவயரதனுற் றவபதியெனவெனை
மல்புவிமேயார்கண மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்கோமகனி
தன்னுந்சாக மொழிகொருக்கிபற்றுக
கன்றுனைசெய்ய வியமமிழ்க்கடலைக்
குடைறுனை முனிவெனக் குடியாதுடித்துக்
களிப்புறுமிர கவிராஜபண்டிதவா
தளிப்புமுச்சஞ்சடைச் சங்கரனபதமலர்
அல்லும்பகலு மனப்படவேலத்தும
தில்லைப்பூர் செக்காப்புலவன்
சந்திரசேகர தருபெயரறிஞன்
புத்திமிகுய்ந்த பொற்புளதாக்களிப்
பாடம்பிரட்டெனும் பாம்பிரட்டுதனை
நீடக்கருவகொலா னிகழ்வித்திடாது
பாருள்வாழ்வோர் பலம்கண்டிலாச்
சிருள்யரிபறம் நிகழப்பதித்தனை
கவிதமிலவளங் காட்டுபுவிளக்கும்
மணலிசென்னகர்வாழ் மகிபதிகளவிலும
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவவிலாக்கேள்விக் கலைகசாலறிஞன
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உரியவுளக முவப்புறமொருட்டே

இவை,

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வைகிய
புலம்புரிபுலவராம் வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமா நீள்கரிமருப்பும்
வள்ளுவனென்னுந் தெள்ளுநற்றவியும
சிறுமயிலைவாயா யொன்றுஞ்சாமியும
ஒட்டக்கூத்தரம பட்டபாரிசமும

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராசன்னனும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிர காசராமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பானிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவாயத்
தாங்காக்குதவிய பாக்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வளைச்
சந்தக்கேசுறீ இகந்தநன்மணியின்
வர்க்கமதனைப் பொற்கம்மியன்போல்
வடித்தவிர்ந்திட வாய்த்தெடுத்துன்னுத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாய்க் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளிரும்பூதெய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றாசரோறுவிறை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
பல்வளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகன்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேதகுராம நாதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வந்தவதரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தரன்
கன்னயமாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
ஆழ்திரைப்பொன்னி சூழ்பொன்னாட்டினில்
மல்லலம்பழனத் தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராஜபண்டிதனு லாசுறத்திருத்திக்
தேமலர்ச்சோலையும் தாமரைவாவியும்
மன்னியமணலி யென்னுமாநகரோன
சால்புறுகின்ற சைவசிகாமணி
பாலியென்னுஞ் சீலமார்பதியினன்
சிவஞானவொளிசேர் குவளைமாலையான்
விரிபுகழிலகிய பெரியதம்பி
எனப்பெயர்மருவிய வனப்பெயர்குணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண் டுவகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையும பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே

சென்னைக்கல்விச் சங்கத்துமதறசா ஈ ஆஜம்என்னும்பாடசாலையில்
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்
சு-சிதம்பரமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லையம்பூரணமதியிம்மபுக்காய்த்துண்மை
கொடாபெருமேர்திருக்கடவுட்பலகைச்சங்கந்
தொலைவிற்புகழ்க்கவிஞர்முத்தமிழ்மேதக்க
சுருதிமொழித்தலைவர்பலர்தொகுத்துச்சேர்த்த
செல்லையம்பூருசத்திலியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியவெனப்பயத்தத்திய நாலன்றுச்
சிலதிபித்தத்துவனற்றுபலகவிதைசெமபொன
திகைமறைந்தய்குறைவுளிகாணபெரியதாகத்
இல்லையம்பூர்ச்சந்திர சேகரப்பேர்வாய்ந்த
செளிநருநாவலனெனுமந்சனங்கண்கொண்டு
தெளிவெடுத்துச்சிறிப்பதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகடகனிதுவைக்குந்திறந்தந்தானுற்
றெல்லையமபூர்சடிலனையுளகொகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூய்மையும்வாய்மையுமுடையான்ராமநாதச்
சொனமருவுபுரன்பொன்னுசாமிமாமன்
சொலமணலிப்பதிப்பெரியதம்பியேனே.

இலக்கமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர்
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர் காளமேகமாகவில்பொய்யாமொழிபவ்வைநய ங்குரைத்த, பொற்கவிதைத்திரட்டியச்சிற் பதிக்கவெனப் பொன்னுசா மிதேவன் பெருமையாமிக்கோன், சிற்குணன்குருள்பணி யன்பன் சொல்லச் சந்திரசேகரனுக்கவிராசன் திருத்திநல்க, எற்குலவுபெரியத மபிமனவிவாசன் இருஞ்சிலையேயெழுத்துப்பே ரியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத் திரட்டிக்கொடுத்ததிருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு,
கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டமணிமாட மேனிலையின்முகிலுவச் சிறப்பினேங்கு ம், திருக்காட்டுப்பள்ளியெனும்பதியினூரமசெங்குவளைச் செழும்பூந்தார னை, கார்கொண்டவேங்கடன் மலைமேனோர்பாலிந் யுடையோன்கண் ணன், வார்கொண்டமுலைமாதர் மடனாருமழிவயாரன் மதிக்குஞ்சீர ன், வாய்மைபெறிராமசாமிகுரிசிலோயாமபாண வருட்காருமவர் கொண்டவன்பினொடு பொருள்செலவிட்டருஞ்செய்பு னிதனிம்மேடி, னெழுதிவைத்த பலபாட்டுப்பிரதியொன்றுதந்துபுகழ் நீக்குற்றனே.

சாற்றுகவிகள் முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

(*)

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக்காவி லுறை யென்னானைக்கன் றளித்த
பேரானைக்கன்றதனைப் போற்றினல்-வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும் புத்திரவுற்பத்திவரும
சத்திவருஞ்சித்திவருந் தான்.

வெள்ளைக்கலையுடுத்தி வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள்-வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

(சிலேடைகள்)

ஆமணக்கும்-யானைக்கும்.

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டே ந்திவரும்
கொத்திருக்குநேரே குலைசாய்க்கும்-எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம். உ

வைக்கோலுக்கும்-யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோலமேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம். ௩

பாம்புக்கும்-வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கு நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பட்டால் மீளாது-விஞ்சுமலர்த்

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம். ௪

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றின்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடும்பாம்பெள்ளெனவே யோது. ௫

பிண்ணாக்கு பிள்ளைக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமே லாடும்-எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம். ௬

(அரி-காற்று-அரிபடல்,)

முகுந்தனுக்கும் முறத்துக்கும்.

வல்லரியாயுற்றிடலான் மாதர்கையிற்பற்றிடலான்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலா லன்றுலகளந்த
முகுந்தனுமேயாகும் முறம் எ

சந்திரனுக்கும்-மாலைக்கும்

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வான்படிந்து
சிலபோதலைவுதலாற் சென்று தலைமேல்
உதித்துவரலா லுயர்மாமலையை
மதிக்குநிகராகவழுத்து அ

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது-சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு கூ

மீனுக்கும் பேனுக்கும்,

மன்னீரிலேபிறக்கு மற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும் பெருமையால்-சொன்னேன்கேள்
தேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ்சரியாமே. ௰

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலாற் கால்சேரவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை யிழுத்தலால்-முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாலப்பனையும்
வேசையென்லாமே விரைந்து. ௰௧

வெற்றிலைக்கும்-வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையானீரிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளுகையாற்கட்டிக் கிடக்கையால்-தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில்
வெற்றிலையும்வேசை யாமே. ௰௨

கண்ணாடிக்கும்-அரசனுக்கும்.

யாவருக்கும்ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்குமவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த்தீதகலப் பார்த்தலாய்-மேவும்
எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கி யேற்றரசத்தால்
சதிருறலாலாடி யரசாம். ௰௩

கூத்தியாருக்கும்-குரங்குக்கும்.

ஓட்டங்கடியதா னுள்ளவரைமேவுதலால்
சேட்டையெவரிடத்துஞ் செய்தலால்-நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற்குட்டியுறக் கட்டுதலாற்றெட்டுதலால்
கூத்தியர்க்குநேராங் குரங்கு. ௰௪

(ஓட்டம்-உதடு)

குதிரைக்கும்-காவிரியாற்றுக்கும்.

ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந் துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்-நாடறியத்
தேடுபுகழான திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுபரிகாவிரியாமே. ௰௫

(துன்னலர் பகைவர்-மலர்.)

கீரைப்பாத்திக்கும்-குதிரைக்கும்.

கட்டியடிக்கையாற் கான்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால் வண்கீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே. ௰௬

சுதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட்கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறமேற்றா ளடர்க்குமே-துய்யநிலை

தேடும்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கதவு நிகராம். ௰௭

குதிரைக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலையேதினிதின் னுங் கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினன்னடைய தாதலால-உம்பர்களும்
தேடுநற்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையு நேராம. ௰௮

துப்பாக்கிக்கும்-ஓலைச்சுருளுக்கும்.

ஆணிவரையுறலா லானகுறிப்பேதரலால்
தோணக்கருமருந்தைத் தோய்ந்திடலா-னீணிலத்தில்
செப்பார்க்குத்தவாத் திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியோலைச் சுருள். ௰௯

வானவில்லுக்கும்-விஷ்ணுவுக்கும்-வெற்றிலைக்கும்.

நீரிலுளவா னிறம்பச்சையாற்றிருவால்
பாரிற்பகைதீர்க்கும் பான்மையால்சாருமனுப்
பல்வினையைமாற்றுதலாற் பாரீர்பெருவான
வில்விண்டுநேர்வெற்றிலை. ௨௰

(பல்வினை-பலநேரம்-தந்தரோகம்.)

பூசனிக்காய்க்கும் பரமசிவனுக்கும்.

அடிநந்திசேர்தலா லாகம்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற் கொண்டு-வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைத்தழும்புபெற்றதனல்
பூசனிக்காயீசனெனப் போற்று. ௨௧

(நந்தி காம்பு.)

ஓடத்துக்கும்-நிதம்பத்துக்கும்.

பலகையிடுமுள்ளே பருமாணிகைக்கும்
சலமிறைக்குமாளேறித் தள்ளும்-உலகறிய
ஓடமுமொன்றே யுலகாகும்பெண்டீர்
மாடமுமொன்றேற்ற மயிர். ௨௨

காண்டகத்துக்கும் - பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டுவாங்குதலா லின்பவெள்ளைதோன்றுதலால்
மட்டிட்டுமூடி மறைக்கையால்முட்டத்
தெருண்டோர்கள்போற்றுந் திருமலைராயன்சீர்க்
கரண்டகமும்பெண்குறியுங் காண். ௨௩

அரகரதிருச்சிற் றம்பலவாணவர்
தரரூபமகேசசிதம்-பரதே

வசிதம்பரதே வசிதம்பரதே
வசிதம்பரதே வனே. ௨௪

இந்தேர்திலகநுதல் ராமராமாவனசக்
கொந்தோகளப்முலே கோவிந்தா-சந்தமும்
வேலோவிணேவிழிகள் வேங்கடவாநல்லவழி
ருலோகாணுராயணு. ௨௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறுவேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப் பதினொன்று பன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதி னன்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ் பதினெட்டு. ௨௬

ரு-டு-வரப் பாடியது.

ஓ, கா, மா, வீ, தோ, வுரைப்பன், டு, டு, டு, டு, டு
நாகார்குடந்தை நகர்க்கதிபர்-வாகாய்
எடுப்பர்நடமிடுவ ரேறுவரன்பர்க்குக்
கொடுப்பரணிவர் குழைக்கு ௨௭

எடுப்பர்-ஓடு, நடனமிடுவர்-காடு, ஏறுவர்-மாடு, அன்பர்க்குக் கொடுப்பர்-வீடு, குழைக்கணிவர்-தோடு.

குடத்திலேகங்கை படங்குமெனப்பாடியது

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணே
இடத்திலேவைத்த விறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கையடங் கும். ௨௮

பச்சைவடம்-பாகுசேலை- சோமன்என்று பாடியது.

மாயன்றுயின்றது மாமலராள்சொல்லதுவும்
ஏயகுருந்திற்கொண் டேறியதும்-தூய
இடப்பாகன்சென்னியின்மே லேறியதும்பச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். ௨௯

மாயன்றுயின்றது-பச்சைவடம், பாமலராள்சொல் - பாகு, குருந்திற்கொண்டேறியது சேலை, பரமசிவன் சிரசின்மேலேறியது சோமன், பச்சைவடம்-ஆடிலை

கின்னரிவாசிக்கும் கிளியெனப்பாடியது.

ஆடல்புரிந்தானென்று மந்நாளிலேமூவர்
பாடலுந்தானென்றும் பான்மையினல்-கூடலிலே

நன்னரிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றினனென்றும்
கின்னரிவாசிக்குங் கிளி.

பொன்னுவரையிலே காய்பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவு மும்பர்கோன்றன்னலை
எடுத்ததுவும்பள்ளிக் கிளையப் படுத்ததுவும்
அங்காளெறிந்ததுவு மன்பினிரந்ததுவும்
பொன், னு, வரை, யிலே, காய், பூ ௧௧

தோய்ந்தான்மேய்த்தான் குடையாத்தூக்கினான்மேன்மேலாச்
சாய்ந்தாளெறிந்தான்பின் சாப்பிட்டால்-ஆய்ந்துசொலும்
மன்னுவரத்தில்வரு மால்சாமிநாதாகேள்
பொன்னுவரையிலே காய்பூ. ௧௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்று பாடியது.

வாதமணரேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத்தாட்கொண்ட வவ்வுருவும்-சீதரனார்
தாள்கொண்டளந்ததுவுந் தண்கச்சிக்காவலா
கேள்செழுங்கழுநீர்க் கிழங்கு. ௧௩

அமணரேறியது-செங்கழு, மாயன்றுயின்றது-நீர், ஆதிதடுத்தாண்ட வுரு-கிழம், தாள்கொண்டளந்தது-கு.

(கு-பூமி.)

நாநீநூநேயென்று பாடியது.

அரையின்முடியி லணிமார்பில்நெஞ்சில்
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை புரையறவே
மானார்விழியீர், ம, ல, ர, ண, வொற்றிற்கும்
ஆனலா, நா, நீ, நூ, நே. ௧௪

நேம்-நெஞ்சில், நூல்-மார்பில், நீர்-முடியில், நாண் - அரையில், நே அன்பு நேமென மருவியது.

ஈயேற மலைகுலுங்கப்பாடியது.

வாரணங்களெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணியெல்லாஞ் சலித்தனவால்-நாரணனைப்
பண்பாயிடைச்சி பருமத்தினாலடித்த
புண்வாயிலீமொய்த்த போது.

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுநட்புப்பகைகாட்டுமெனப்பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாரெமக்கு
நீரோசமுசை நிலையிட்டீர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன்செய்தீர் விடுங்கடுங்காற்றும்மழைகாட்
டுங்கடுநட்புப்பகை காட்டும். ௩௬

விநாயகர்-முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னாலுமையால்
இன்னிலத்திற்கேடென் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணரனு நேராவரே. ௩௭

(நாலுகை-தொங்குங்கை; குளம்-வெல்லம்-நெற்றி.)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவனனை பயறு செங்நெறகடுகு
மறிதிகிரிகண்டுமணிநாற்-பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றாழம்பூவே கறி. ௩௮

(கல்-மலை; தாழம்-ஆழமானநீர்.)

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பகருங்கான்மேடமிடபம் மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம் விருச்சிகந்த
நுசுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வசையறுமிராசி வளம். ௩௯

தை-மாசி-பங்குனி மாதமென்று பாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தானுவுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன்-ஊணதும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிட்டதுஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனி மாதம். ௪௰

பாணர்க்குச்சொல்லுவது தை, பைம்புனலைமூடுவது மாசி, தானுவு ரித்தது இபம், சக்கரத்தோனூண் கு, எம்மானையேத்துவது உனி ஈச னிடத்து மாது, சிரத்து அம், உன்னி உனியென்றாயிற்று.

ஞானசபைகனகசபை சிற்றம்பலம்பே
ரானந்தக்கூடந் திருமூலட்-டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம்பமண்டபஞ்சிவ கங்கை. ௪௧

சங்குதீர்த்தந்திருச் சாளரவாயில்வீர
சிங்காசனந்திருவந்திக் காப்பு பங்குளிமா
தத்திருநாளூர்ந்தர் திருவிளுதன்கோயில்
உத்தரபாகந்திருவாரூர். சஉ

அப்பாகுமரகோட்டக் கீரைசெவிலிமேட்
டுப்பாகற்காய்பருத்திக் குழிநீர்-செப்புவா
சற்காற்றுக்கம்பத் தடியிற்றவங்கருமா
றிப்பாய்ச்சல்யார்க்கு மினி ந. சங

பாதிவெண்பாவில் மாலவதாரஞ்சொன்னது.

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிலுன்சென்ம மெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவா வாய். சச

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசர்செந்தா
மரைக்குளங்கங்கை மகங்கா விரிக்கரையின்
ஒரங்கீழ்க்கோட்டங்கா ரோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி தலம். சரு

மன்னென்றெடுத்து மலுக்கென்றுமுடித்தது.

மன்னுதிருவண்ணு மலைச்சம்பந்தாண்டார்க்குப்
பண்ணுந்தலைச்சவரம பண்ணுவதேன் -மின்னின்
இளைத்தவிடமாத ரிவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டா மலுக்கு சசு

சோகாமா ஏவாதாவென்று பாடியது.

சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, சொல்லின்மனைக்கூட்டியுமை
பாகார்ந்ததில்லைப் பரமேசர்-வாகாய்த்
தரித்தாரெரித்தார் தரித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்கணைபடைத்தா ரூர்க்கு சஎ

சோமன் காமன் மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயன்

கொட்டைப்பாக்கென் றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்று முடித்தது.

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூடைப்பார்க்கும்மடியில்
பிட்டைப்பாக்கும்பாகம் வெண்பாக்கும்-முட்டநெஞ்சே
ஆரணனுநாரணனு மாதிமறையுந்தேடும்
காரணனைக்கண்டுகளிப் பாக்கு.

பார்க்குமென்பது-பாக்குமெனமருவியது.
செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது.

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்ல-மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத் தாமறைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டே விளக்குமாறே. சசு

(விளக்குமாறு விளக்கும்வழி.)
கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது

கரியதனையேயுத்த கையாவளையேக்
தரியகுற்றமெட்டா தவ்வயா-பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநெஞ்சை யிங்கேயுமி. ருய

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீர்த்தாள்
பரிக்காயைப்பச்சடியாய்ப் பண்ணாள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காயநெய் துவட்ட லாக்கினளத்தைமகள்
உப்புக்காண் சீசீயுமி. ருக

கூதிக்கெட்டேழுங் குலைந்துநடுநடுங்கிப்
பூதிக்கொப்பாகவென்றே போய்விடுமே-ஆதி
நரக்காட்டகவரியை நற்சாயமாக்கிச்
சுருக்காவிடினந் சுணி. ருஉ

சித்துப்பூத்தென்று பாடியது.

அப்பூருஞ்செஞ்சடைமே லப்புலியைப்பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ்சித்துப்பூத் தென்னவே-முப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான் பூணரா, ருங

பாற்கடலிற் சென்றுளெழும்பப்பாடியது-

சுத்தபாற்கடலி னடுவினிற்றாளிதோன் றிபவதிசயமதுகேள்
மத்தகக்கரியை யுரித்தவன்மீது மதன்பொருதருந்திடுமாற்றம்
வித்தகக்கமலை செவிபுறக்கேட்டாள் விழுந்துகொந்தயர்ந்தழுதேங்கிக்
கைத்தலமலரான்மார்புறப்புடைத்தாளெழுந்தநகலவையின்சென்றாள்

தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநற்சங்கரனுர்
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டு-நெஞ்சில்
நடுக்கம்வந்துற்றதுகை காலெழாகளினத்திமென்னை
இடிக்கடிபாயைச் சுருட்டிபேகடியம்பலத்தே. ருச

சொற்றலைவரென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளை வீரவாள்-பற்றலரைப்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவ ளாம். ௫௬

செருமுட்டப்பானை சிதறிவரப்பூகத்
திருமுட்டச்செவ்வாழை தாவுந்-திழ்முட்டத்
தாரிலைக்கவே ஒருபுதுமைபண்டிக்கு
மாதிலைகொம்பான வாறு. ௫௭

நாலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன்பான்
பாலாநானூற்றுநாற் பத்தொன்பான்-மேலாநாற்
பத்தொன்பானைசங்கமறு பத்தாலாடலுக்கும்
கர்த்தன்மதுரையிற் சொக்கன், ௫௮

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம் பாட்டாகாதோ-சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய். ௫௯

குரங்கனைமேல்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
காஞ்செறிப்பப்பாம்பலவன் கவ்வ-விரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பச்சைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனையார் சேட்டைக்கிடம், ௬௰

நீருவாய்நெற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறுவாய்மேனி கொளுந்துவாய்-மாறுத
நட்டமாலாய்சோறு நஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்காப்பா யினி, ௬௧

அருக்கவிழ்ந்தமுன்குடியிச் சோழியாசொற்றுப்
பொருக்குலாந்தவராயா புலையா-திருக்குடந்தைக்
கேட்டானேநாயே குரங்கேயுனையாருந்
போட்டானைவேலையற்றுப் போய், ௬௨

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்-பெருமாள்
இருந்திடத்திற்கப்பா லிராமையாலிலையோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதே பார், ௬௩

வாலெங்கே நீண்ட வயிறெங்கே முன்னிரண்டு
காலெங்கே யுட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்
புவிராயர்போற்றும் புலவீர்காணீவிர்
கவிராயரென்றிருந்தக் கால், ௯௪

நச்சரவம் பூண்டதில்லை நாதரேதேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப் புறப்பட்டும்-உச்சிதமாங்
காளமேன்குஞ்சரமேன் காற்கடல்போற்றானைமுழக்கும்
மேளமேன்ராசாங்க மேன், ௯௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன்சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போது அரிசிவரும்-குத்தி
உலையிலிடவூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிடவெள்ளி யெழும், ௯௬

இஃது-துதியும் வசையும்,

மாயனார்போற்று மதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேறி னாரென்றே-நேயமாய்க்
கன்னமொழிபங்கயற்கட் காரிகையாளோ
அன்னையிரங்காம லிருந்தாள், ௯௭

எட்டொருமாவெண்காணி மீதிருந்தவுலை
பட்டொருமாநான்மாவிற் பாய்ந்ததே-சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூருடையான்
மாவேறியிவரக் கண்டு, ௯௮

முப்பான்மழுவு முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கணையும் பரிபோச்சே-மாப்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்ற தேன், ௯௯

மூக்காலுக்கேகாமுன் முன்னையில்விழாமுன்
அக்காலனொக்கால்கண் டஞ்சாமுன்-விக்கி
இருமாமுன்மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின் றோது, ௱

வண்ணக்கரியனென்று வாய்வெருவாதேயென்றுங்
கண்ணனிவனென்னுங் கருநாயன்-மண்ணை
அடிப்பாதமத்தாலே யளந்தானையாச்சி
அடிப்பதுமத்தாலே யடா, ௱௧

காலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ-சீலமுட
னாட்டிலேவீற்றிருந்தா நாதரேநீர்திருச்செங்
காட்டிலே வீற்றிருந்தக்கால், ௭௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்கால்பதி னேழானதே-மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லை காண், ௭௩

அப்பனிரந்துண்ணி ஆத்தாள்மலைநீலி
ஒப்பறியம்மா னுறிதிருடி-சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிற னாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமை யிவை, ௭௪

கூத்தாள்விழிகணெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகள் முழுநீலம்-மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண் டம்பு, ௭௫

என்னைக்கொடுத்தா லிரக்கமுனக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுக வல்லியே-துன்னுமதக்
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரிகையேநீபயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு, ௭௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டு பேர்தள்ள-எந்நேரம்
வேதம்போல்வாயான் விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங் காதவழி, ௭௭

ஆறும்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா-வேறுமா
எந்தமாசும்மா வெறுமாகளிகிளற
வந்தமா சந்தமாமா, ௭௮

ஆடாரோயின்னியவ ரன்பரொலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்-தோடாரும
மெய்க்கோபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தக் கால், ௭௯

வள்ளலெனும்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்-தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தி னார். அ௰

நல்லதொருபுதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவோசொல்லவோ சொல்லவா-தொல்லை
மதுரைவிக்கினேச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக் கூடி. அக

வெள்ளையானையேறும் விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்-வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்டருக்கு விற்றுவிடுமென்று
முலைக்கறிவிப்பாரிலையே முன். அஉ

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத்-திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோமேசரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வா றுரை. அ௩

நேற்றிராவந்தொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றுரானென்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சிகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சியரேசென்றான் மறைந்து. அ௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்திசனார்
பெண்டீர்தமைச்சுமந்த பித்தனார்-எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளை யேறினாராம். அ௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமடிச்சிற்றிடைச்சி காண். அ௬

காட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகா லானதுவும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டை விட்டுப்
போமோசொல்லாயப் புலி. அ௭

தாண்டியொருத்தி தலையின்மேலேறினளே
பூண்டசெருப்பாலொருவன் போடானோ மீண்டொருவன்
வையானோவின்முறிய மாட்டானோதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழை யானால், ௮௮

கொக்குலவுந்தென்றில்லைக் கோவிந்தக்கோனிருக்கக்
கங்குல்பகலண்டர்பலர் கீர்த்திருக்கச்-செக்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவா வோங்குதில்லைப்புக்கதே
ஆடெடுத்ததென்ன வுபாயம். ௮௯

ஆடுந்தியாகரே யாட்டமென்றுநமக்கு
விடுஞ்சமுசார மேவிட்டுக்-கூடிச்
செழுந்தில்லைபாடல் திருவாரூரண்டாச்சே
இருக்குமோ ராற்றி யாச்சே. ௯௰

இங்கனதலார் திருமணம்போலேதியிப்
பொங்குகடலுப்பைப் புகட்டியே-எங்களிடை
ஆச்சாரங்கூறு மாகாமலொருக்கராக்
காச்சாய்வைகுமாங் காய், ௯௧

அம்பேற்றுக்கையா னவன்பதியிலம்மாலைக்
கொம்பேற்றுத்தந்தைபகரி கொண்டேறா-அன்பா
அரிந்தமகனை யமுதுக்களையென்
றிருந்தவன்றன் செங்காட்டிலே, ௯௨

அம்பேற்றுகையான்-அகத்தியன், கொம்பேற்றுதந்தை-பரமசிவன் ஐம்மா-கால்-காற்று,

முற்றுதகாஞ்சியிலு முல்லையிலும் பாலையிலுங்
கற்றனையின் சென்ற கருணைமால்-பெற்றான்றன்
ஆலைப்பதிக்கா ரளகத்தியாட்களுர்
வேலைப்பதித்தார் விழி, ௯௩

கஞ்சமுகமும் களிற்றிணையின்கொம்பும்
அஞ்சுமுலைகளுமுலை யானைநாவும்-மிஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றனமாலை பிறார்க்களித்ததுக்குதலை
கற்றான்பிறந்தவினபு காரன், ௯௪

தந்தைபிறந்திறவாத் தன்மையினற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திருக்கும் வன்மையினால்-முன்னொருநாள்

விளக்குவேளை யெரித்தான் மகன்மாமன்
காணிக்கு வந்திருந்தான் காண், ௬௫

தாதிதூதோதீது தத்தைதூதோதாது
தூதிதூதொத்தித்த தூத்தே-தாதொத்த
துத்திதத்தாதேது தித்தித்தேதொத்தீது
தித்தித்ததோ தித்திதி, ௬௬

முன்மூன்கிலொன்றுடையான் முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றினையென் மோதினான்-முந்நான்கில்
ஒன்றாயிருந்தாலாகுமோ ஒழுபடையிலே
அன்றறிந்தான் வாராவிட்டால், ௬௭

ஆனரிக்கேய யயனுந்திருமாலுங்
காணாரடிமுடிமுன் காண்பதற்கு-பேணுள்
இரவுதிருவாரூரிலெந்தப்பிரான் சென்ற
பரவைதிருவாயிற் படி, ௬௮

சங்கரற்குமாறுதலை சண்முகற்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலை யானதே-சங்கைப்
பிடித்தோற்குமாறுதலை பித்தாநின்பாதம்
படித்தோர்க்கு மாறுதலைபார், ௬௯

வாதக்காலாம்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறும் புத்திரனுக்-கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்க வகையறியாவேணுர்
எந்தவினைதீர்த்தாரிவர், ௭௰

சீரங்கத்தாருந் திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப் பொருவதேன் ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனு மானால், ௭௧

உத்திரத்துக்கோர்நாளுரோகணிக்கு பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள்-எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கண்ணபுரம்வாழ்சவுரி
நாராயணன்பிறந்த நாள், ௭௨

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்துரத்தைப்பற்றி
உரித்துதிரம்பாய வுடுத்தான்-வருத்தமுடன்

வாருமடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தருஞ் சுண்ணி, ௫௩

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவலயத்தோரெல்லாம்
மடியாரோமண் மீதிலே, ௫௪

காவலனெங்கள் கன்னைவப்பாஞ்சோழேசன்
மாவலிகங்கை மணிவாரி-ஆவனவென்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதிலவாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென்றாறுங் குரங்கு, ௫௫

பொன்னஞ்சடையருகம் புல்லுக்கும்பூம்புணற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுத் தாவுமே-அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்தூற்றுலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்தற்றமான் கன்று, ௫௬

ஏய்ந்ததனங்க ளிரண்டுமிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே-தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிக்கு மூதேவியாள்கமலைக்
குக்கலுச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு, ௫௭

நஞ்சுகுடிகொண்டகண்ணை நாளுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந் தெய்வானோ-விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலழுத்தி முத்தமிட்டுசற்றே
கலைக்கிகரத்தாலணைத்தக் கால், ௫௮

தித்தானுங்கண்ணிலே தித்தானுங்கையிலே
தித்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே-தித்தானும்
மெய்யலாம்புள்ளிருக்கும் வேளூராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச் சேர்ந்தாள், ௫௯

வெண்ணெய்திருடியுண்ட வேணியரனிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்த கவலேது-பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால் சர்ப்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்றா னரன், ௫௰

எட்டிகுளத்தி லிருந்துசரக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய்-கெட்டுதற்கோ

ஆயிரம்யானை யெழுநூறுகூன்பகடு
பாயும்பகடெண் பத்தைந்து. ககக

தண்டாங்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டங்குறையவிற்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ணிட்டீர் தெருக்கடெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலானி யுரைக்கும். ககஉ

நாராயணனைநா ராயணனென்றேகம்டன்
ஓராம்றசொன்ன வுறுதியால்-நேராக
வாரென்றால்வர்ரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
நாரென்றானார்ரென்பேன் நான். ககா

வாழ்த்ததிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்த்தகுரலெடுத்துப் பாடினாள்-கேற்றுக்
கழுதைகட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ககச

காலையிலும்வேலை கடையக்கயிராகும்
மாலையிலும்பூமுடித்து வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலாரம்பயிலுஞ் செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண். ககரு

மண்டலத்தினுளும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ-தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரென்னுதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ககசா

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநல்வேலி யிராமேசம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூ வணம். ககஎ

பண்புளருங்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
கண்பிலரைக்கண்டக்கா றாற்காலி—திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரை யழகியசொக்கர்க்கரவம்
நீள்வாகனநன் னிலம். ககஅ

சதுராங்கர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரே யாயின்-முதலை

வருங்குளத்தின் முண்டகக்கை வைப்பான்றேயன்று
பொருங்களத்தினூற்றுவர்முன் போய். கககூ

கண்டக்காற்சிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டெட்
கொண்டக்கான்மோட்சங் கொடுக்குமே-கொண்டத்தூர்
தண்டைக்காலம்மை சமைத்துவைத்தபூசணிக்காய்
அண்டர்க்கா மீசருக்குமாம். கஉ௰

போலசிறமாவார்க்குப் பூணூரைமாவாரை
ஏலவகைசெய்தா லியல்பாமோ-காலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலே வேந்து. கஉக

கண்ணனிடுங்கறியுங் காட்டுசிறுத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும் பற்றுமோ-தண்ணோடு
மட்டேறுஞ்சோலை மருந்தீசரேயன்றிக்
குட்டியையேன்றீர்த்தீர் குழித்து. கஉஉ

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்கா னெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பருப்புடைவைதப்பும் பறை. கஉங

ஆபனுக்குக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா-நேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழி தானமாலுக்காலமாம்
மங்கையிடத்தாற்காகு மண். கஉச

கண்ணபுரக்கோயிற் கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார்வெண்ணெயுண்ட மாயனார்-எண்ணும்
சிரகப்பரையேந்திச் செங்காட்டிலீசர்
இரக்கப்புறப்பட்டா ரென்று, கஉரு

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினான் நீள்சடையோன்—பொன்றிகழும்
அங்கணித்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்த்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். கஉசு

திருந்தாடரவணிபுந் தென்கமலையீசர்
இருந்தாடதென் செய்திடுவார்-பொருந்த

ஒருநாலே பல்லவே பொன்னொடித்தாவன்
இருகாலுஞ் சந்துபோனால், க௨எ

சந்துபோதல்-தூதுபோதல் உண்டைவிலகல்,

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந்திரிந்து விட்டோமே-உள்ளபடி
ஆழ்முதலியமார் கோனிங்கிருக்கப்
போமுரையியாமற் போய், க௨அ

கம்மாளனங்கிக் கணக்கனைவேதுதித்தார்
செம்மான்மதுரைத் திருவரிசை-அம்மாகேள்
வாணியனும்பொன்னேரி வாழும்வெள்ளாழனுமே
சேணியனுமன்றே தெரிந்து, க௨௯

கம்மாளன்-கபாலத்தையுடையவன், அங்கிக்கணக்கன்-அழற்கண்ணையுடைய நக்கன், செம்மான் (சக்கிலி சிவந்தமானையுடையவன் வாணியன்-பிரமன், பொன்னேரி-அழகையுடைய இலக்குமி, வெள்ளாழன்-பாற்கடலையுடையான, சேணியன்-இந்திரன்.

பாரளக்குந்தூதுசொல்லும் பையரவின்மேனடிக்கும்
சிரகலிசாபத்தைத் தீர்க்குமே-ஊரருகில்
சண்டச்சகடுதைக்குந் தைடலாய்க்காலே
கண்டத்தாரூரான் கழல், க௩0

காலாற்படியளக்குங் கண்ணிடந்துபூசிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ் சிங்கமாம்-பாலாகும்
ஆழியப்பிலேதுயிலு மைவர்க்குத்தூதாகும்
விழியப்பரேறும் விடை, க௩க

(கமடம்-ஆமை)

கடம்பவனச்சொக்கருக்குக் கண்ணான்றன் வேறே
இடம்பெரியகல்லொன்றை யீந்தான்-உடம்புனிற்
செம்பாதிபாறுன் சுமக்கவெருதானன்
அம்பானனேறியுமானன், க௩௨

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுநீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிக மொன்றுகேள்-முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தா முயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது, க௩௩

ஆனைக்குநிரைதரு மன்னைநனைக்கொன்றசனி
சேனைமன்னரைக்கப்பதுன் தீயவனைப் பூசிடன்

கூட்டியமுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டி லுண்டுவந்தேன் விருந்து, ௧௩௪

அன்னவயல்சூழ்ந்திருக்கு மாரூராநெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிர மிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந் தான், ௧௩௫

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர்பட்டதுவும்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்-சால
மதியுடைய நூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரகத்தால்வந்த தாழ்வு, ௧௩௬

கோளரிருக்குமூர் கோள்கள்வுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்று கதறுமூர்-நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வான், ௧௩௭

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினன்கால்சூய
அம்பைத்தாவித்தான்கா லானதே-வம்புசெறி
பூவைகாள்கிள்ளைகாள் பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்ட பதி, ௧௩௮

கம்பத்தான்-இராவணன், கடையிற்கட்டினன்-வாலி, அம்பைத்தாவித்தான்-அரிதாள்,

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தார்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கங்கொய்ய வுகிர்வாளர்-பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக ரினிதாயிவருமைமக்
காத்திடுவரெப்போதுங் காண், ௧௩௯

சாரங்கம்-மான், வில், கஞ்சன்-பிரமன், கம்சன், உமைபாகர்-சிவன், மையாகர்-மால்,

கட்டளைக்கலித்துறை,

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றிவிரும்பியழுத்
தண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசாரஞ்சொல்லியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான் திருப்பனந்தாட்பட்டனே. ௧௪௰

விள்ளப்புதுமைபொன்றுண் டாளவாயினின்மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலை மூன்றேதரும்பைபிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கண்ணன்றிட்டியாலோர் குரும்பைகுறிந்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிரண்டிளநீர் கச்சுறைந்ததுவே. கசக

ஆட்டுக்கிசைந்தவரம்பலவாண ரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலென் னீநினையேல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ் செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்னேவிடங்கா னீட்டல்லசொல்லவழக்கில்லையே. கசஉ

பாரூரறியப்பலிக்குழன்றீர் பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லை யிருக்கவென்றாலுமுள்ளூருமொற்றி
பேரூரறியத்தியாகனென்றேபெரும் பேருப்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடு மம்பலத்தே, கசங

வாணியன்பாட வண்ணான்சுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக் கடற்பள்ளிமுன்றொழுத்தீங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக்கருமான் றுகிறணைக்கொண்டணிந்த
வேணியனைவன்றட்டான் புறப்பட்டவேடிக்கையே. கசச

வாணியன்-பிரமன், வண்ணான்-நந்தி, வடுகன்-வைரவன், செட்டி-முருகன், சேணியன்-இந்திரன், கடற்பள்ளி மாயன், கரும்பைக்கோணியன்-மதன், கருமான்றுகில் யானைத்தோல், தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்,

கழியும்பிழைபொருட் டள்ளிநன் னூலங்கட லினூண்டு
வழியும்பொதிய வரையினிற்கால்கொண்டுவன்கவிதை
மொழியும்புலவர்மனத்தேயிடித்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக்கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே. கசரு

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்கவிக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணற்கோ ரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளிதானதுவே. கசசு

பாங்குபெறுந்திருவைந்தாற் றிரட்டியபணவிடையில்
தூங்குமதிலொருமா வேற்றமுண்டுசுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற்கடங்கா துலகமனைத்துமடபெறும்
ஓங்குமரங்கத்திருப்பெட்டகத்து ளொருமணியே, கசஎ

சத்தாதியைந்தையுந் தாங்கீதவெதய்வத்தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வ மம்பலத்தேகண்டுகண்டுகளிரு,

பத்தானவன்மைந்தன் பொய்த்தேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப்பிதற்றுவதே, ௧௪௮

திரண்டிமையோர்தொழுந் தென்னரங்கேசர்முன் செங்கைதனா
லிரண்டுடைபோவுமெதிர்சென்ற காலெதிர்ந்தார்தமைக்கண்
டருண்டெழுமைவர்க்குத் தேரூர்பவன்கொள்ளைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக் கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே, ௧௪௯

மாக்கைக்கிரங்குங் குருகும் வளர்சக்ரவாசப்புள்ளுந்
தாக்கச்சராபங்குறைந்த தெவ்வாருசகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித் திருவுறச்சாலோரிலங்கனமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின் மேற்பிருக்குங்கருங்குயிலே, ௧௫௰

தென்னெருக்குஞ் சோலைக் கமலைப்பிரான் செஞ்சடாடவிதான்
என்னெருக்குமென்னி லெரிபொக்குமந்த வெரியிலிட்ட
பொன்னெருக்குங்கொன்றை கரிபொக்கும்வண்டிற்பொன்பணிசெய்
மின்னெருக்குங்கங்கை கிழங்கொல்லனெருக்குமவ்வெண்பிறையே, ௧௫௧

கரியொன்றுபொன்மிகும் பைபெறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெல்வன் றுலாத்தினிலேறவிருண்டமஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின் சோற்றினிலேறித்தொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக் கனலேறிவந்ததுநங்களத்தே, ௧௫௨

கரி கணபதி (பொன்னை சாளி) பொன்மிகும்பை - பெருச்சாளி எரியொன்றுசெல்வன், முருகன் - துலாம், (துலாஸ்தானகட்டம் மாயூரமாதலால்) மாயூரமென்பது-மயில், நாகமின்-உமை, சோறு - அன்னப் பட்சி-நரி, சம்பு-சொந்தக்கனல்-நந்தி,

இருந்தாரைகேள்வனை போங்குமராவைபெழுபுனலைத்
திருந்தாரைவன்னியை முடிமுடித்தோன் செய்யவேளைப்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன் சுந்தரன்றூதன்சமரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்ட தீப்போன்மதியம்புறப்பட்டதே, ௧௫௨

தாரைகேள்வன்-சுக்கிரன், வாலி-திருந்தார்-அத்திமாலை, பகைவர், வன்னி பத்திரம்-ஓரரக்கன்-முடித்தல்-தரித்தல் கொல்லல்-வேல்முருகன்-மதன்-சுந்தரன்-தூதன்-சுந்தரற்குத்தூதன் சுந்தரனாகிய இராமனுக்குத் தூதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாற் றாரிற்சோமியழகுகண்டு
காராயணனெடுமாலவனுஞ் சற்றைநான்முகனும்

ஓராயிரமடலூர்ந்தான்வின்மார னுருவழிந்தான்
பேரானவரனவர்கோனுங்கண்ணாயிரம பெற்றனனே. ௧௫௪

ஓராயிரமடல் தாமரைமலர்,

பறவாததும்பிகருகாதவெங்கரி பண்புரண்டே
இறகாதகந்திபுருகாதமாதவ் சுமிர்துறாதல்
நிறவாதசிந்துரம்பூசாக்களப நெடுஞ்சுனையிற்
பிறவாம்பல்வலனு சுழிக்கேவறப்பெற்றனனே, ௧௫௫

கம்பமதகடகளிற்றான் றில்லைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிற்றைக் கண்டுவாடி
உம்பரெலாம்விழித்திருந்தா ரயில்வேற்செங்கை
உடையவறுமுகவனுங்கண் ணீராறானான்
பம்புசுடர்க்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டான்மால்
பயமடைந்தானுமையுமுடல் பாதியானாள்
அம்புவியைப்படைத்திடுவ தவமேதேயென்
றயனுமன்னமிறங்காம லலைகின்றானே, ௧௫௬

பாளைமணக்கமழுகின்ற கயிற்றாற்றுப்பெருமாளே பழிகாரகேள்
வேளையென்றால்வேளை பதினாறுநாழிகைக்கு மேலாயிற்றென்
தேர்ளைமுறித்ததுவன்றி நம்பியானையுங்கூடச் சுமக்கச்செய்தால்
நாளையினியார்சுமப்பா ரென்னுளமுன்கோயி லசைந்தானே, ௧௫௭

வீமனெனவலிதுகுத்த திருமலைராயன்சீர்த்தி வெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனோடிச் சத்தியலோகம்புகுந்தான் சங்கபாணி (மேறிச்
பூமிதொட்டுவானமட்டும் வளர்ந்துநின்றான்சிவன்கையிலைப் பொருப்பி
சோமனையுந்தலைக்கணிந்து வடவரைத்தண்டாலாழந் சோதித்தானே,

அதிமதுரகவிராயர்,

மூச்சுவிடுமுன்னே மூந்நூறுநானூறும்
ஆச்சுதென்றாலாயிரம்பாட் டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளக்கவிக்காள மேகமேநின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு, ௧௫௮

தெய்வப்புலமை

ஔ வை யா ர்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு,

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேரு மதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங் குலமன்னனே, ௧

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள் வேண்டும்-அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனு வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனு நன்று, ௨

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்-யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது, ௩

இவ்வளவுகண் ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோனற விளமுலையாள்-இவ்வளவா
னைத்தவுடலானவ மேவுமனமதன்றன்
ஐந்துகணை யால்வாடினாள், ௪

ஐயமிடுமினறை நெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிட்டுண்மின்-தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அறுவினைகளைந்து மறும், ௫

அற்றதலைபோக வறுததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப பறியேனோ-வற்றும்
வாமனையானுக்கிந்த மானைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின், ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுகீச்சென்னுங் கிளி, ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்தவொருகல்வி மனப்பழக்கம்-நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்க நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம், ௮

சுரதந்தனிலிளைத்த தோகைசுகிர்த
விரதந்தனிலிளைத்த மேனி-நிரதம்

கொடுத்திளைத்ததாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல் லபிராமம், ௯

கம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங்காண், ௰

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூரையில்லாவீடே குலராமன்றூதுவனே
ஆரையடாசொன்னா யது. ௰௧

வெய்தாய்கறுவிதாய் வேண்டளவுந்தினபதாய்
நெய்தானளாவி நிறம்பசந்த-பொய்யா
அடகென்றுசொல்லி யமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள், ௰௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவர்
மலக்குசெற்றேடுவர் வன்கணாளர்கள்
நிலத்துறுங்கமலத்தை நீளும்வண்டதி
னிலைக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல், ௰௩

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு, ௰௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்டகூன்பலா
ஓரிதழாய்க்கன்று யுயர்மரமாய் சிறியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டைடையாய் வன்காயத்தின்பழமாய்ப்
பண்டுபோனிற்க பலா, ௰௫

கூழைப்பலாத்தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத் தினைத்தாள்-சோழாகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புளிக்குமொருக்கவிதை
ஒப்புக்குமென்ற னுளம், ௰௬

கிட்டேரமாக நிதிதேடுமன்னவனும்
இட்டநிலமெச்சா திரப்போனும்-முட்டவே

கூசினிலை யில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசியே
யவேசியுங்கெட்டு விடும், ௧௭

காணக்கண் கூசுதே கையெடுக்க நாணுதே
மாணொக்கவாய் திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
என்பெல்லாம் பற்றி யெரிகின்றதையையோ
அன்பில்லா ளிட்ட வமுது, ௧௮

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன் வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள் பாடினா ளாடிப் பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான், ௧௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள், ௨௰

கரவெனுந்தேனெனுந்தேன் கடுகிவழிநடந்தேன்
யான்வந்ததூர மெளிதன்று-கூனன்
கருந்தேனுக்கண்ணாந்த காவிரிசூழ்நாடா
விருந்தேனுக்கெங்கே யிடம், ௨௧

பாரியளித்த பரியும்பறைமன்னர்
காரிகொடுத்த களிற்றொடுஞ்-சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர், ௨௨

ஒருகொம்பிருசெவியு மும்மதத்தால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காளாய்-பரிவுடனே
தண்ணாலலை கடிதொழுதவாராயேல்
தன்னுண்மைதீர்ப்பன்சபித்து, ௨௩

சேரலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவ
லூராளுந்தான்விருத்த னுடகாதே-பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசனமனமிசைந்தான்
சங்கவையையுங் கூடத்தான், ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புனனாட்டின்சோழன்
தகாதென்றுதானந் திருந்து-தகாதே

கடிதின்வருகக் கட்கோவலூர்க்கு
விடியுப்பதிகெட்டாநாள், ௨௫

வையைத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதொன்று செப்பாதே-தையலர்க்கு
வேண்டுவனகொண்டு விடியவிரோன்பான்
ஈண்டுவருக விசைந்து, ௨௬

கருணையாலிந்தக் கடலுலகங்காக்கும்
வருணனைமாமலையன் கோவல்-திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முத்துவாரியைமாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி, ௨௭

முத்தெரியும்பெண்ணை முதுநீரதுகவித்துத்
தத்திசெப்பா லறைப்பெய்து-குத்திச்
செருமலைதெய்வீகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர் பூம்பருத்தியாடையாம்
அக்கான்வயலரிசி யாகுமூர்-எக்காளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குந்திருக்கோவலூர், ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே-நல்ல
குலமாலைவேற்கண்ணாய் கூறுவமைமாடிப்
பலாமாவைப்பாதிரியைப்பார், ௩௰

கலித்தாழிசை-அல்லது-அந்தத்தடி-நீண்டிசையானமையின்
ஈர்ந்தடிக்கலித்துறை யென்னலுமாம்

திங்கட்குடையுடைச்சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்துநின்றார் மணப்பந்தலிலே
சங்கொக்கவெண்குருத்தீன்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றி யடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குலமென்று பழுத்தவேண்டும்பனந்துண்டமே, ௩௧

ஆயன்பதியி லரன்பதிவந்தாற்றளக
மாயனுனாதுங்கருவியானாலும்-தூயபணிக்
குன்றேபால்விரு குவிமுலைபாடன்னுடனி
இன்றேபோலென்று மிரு, ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைப்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னுடொன் றீர்ந்தான்
இரப்பவறென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தன்கொடையின் சீர், ௩௩

நூற்றுபத்தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சிலை
நாற்றிங்களுக்கு நைந்துவிடும்-மாற்றலரைப்
பொன்றப்பெருநடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுகிழியாதென் பாட்டு, ௩௪

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
புள்வேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும், ௩௫

ஏசியிடவி னிடாமையோன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்தினன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று, ௩௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எரிதாய்முழப்புடைவை யாகித்-திரிதிரியாய்த்
தேரைக்கால்பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலான்வான் கொடை, ௩௭

பாடல்பெறுனே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணங்க ளுடானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தென் மலர்ந்தென்னகாண். ௩௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெலாஞ்-சாலவே
முல்லானைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோநாம், ௩௯

கற்றதுகைமண்ணளவு கல்லாதுலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள்-மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண், ௪0

நூலெனிலோகோல்சாயு நுத்தமரோல்வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவங்கே குடியாயு-நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. சஅ

செம்மான்காத்தனருள் சேயேநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்கும் கண்ணம்பிலைறக்கும்
அரும்பிறைக்குங்கூந்த லனே, சஉ

மதியாதார்முற்ற மதித்தொருகாற்சென் று மிதியாமைகோடி பெறும்
உண்ணீருண்ணீரொன் றுபசரியார்தம்மனையி லுண்ணாமைகோடிபெறும்
கோடிகொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல்கோடிபெறும் (ம்
கோடானுகோடிகொடுப்பினுந்தன் னுடைநாக்கோடாமைகோடிபெறு

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனு மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதினும் வையக்கோன்சொல்லதினும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. சச

சுற்றுங்கருங்குளவி சூழைத்தூறுரியப்பேய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடிகரையின்-புற்றில்
வளர்ந்தவடற்பனைக்குள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்னீயார் தனம். சரு

ஆர்த்தசபைநூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினா யிரத்தொருவர்-பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றறு, சசு

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுத்தக்காலீவ துண்மை-அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாற் கூலிபின்சென்றும்
ஈயா னெச்சம்போ லறு, சஎ

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொருளிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்குங் காலறுவான் றன்கிளையும்
எச்சமறுமென் றறு, சஅ

வழக்குடைபானிற்ப வலியாரைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுஞ் சாலுங் தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்று லறு, ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று, ௫௰

கருங்குளவிசூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினரைக்கொன்றியாதான் வாழ்க்கை-அரும்பகலே
இச்சித்திருந்தபொருள் தாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று, ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற் றயையுளதால்-ஆனபொழு
தேய்த்தே காமினைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று, ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டு நீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய்
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாயாரை
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று, ௫௩

கருங்காலிக்கட்டைக்கு நாணாக்கோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காரெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநான்றோற்ற
வீரவுந்துஞ்சா தென்கண், ௫௪

கொடியது,

கொடியதுகேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையி லுண்பதுதானே, ௫௫

இனியது,

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதுயினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினிமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே, ௫௪

பெரியது,

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோ நான்முகன்படைப்பு
நான்முகன் கரியமாலுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனிகையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோ வரவினுக்கொருதலைபாரம்
அரவோ வுமையவள்சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோ விறைவர்பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தப்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே

அரியது,

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிது மானிடராதலரிது
மானுடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே, ௫௬

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபங்
கோடில்லான்செய்கோ னடாத்துவது கூடுங்

குருவில்லாவித்தை குணமில்லாப்பெண்டு
விருந்தில்லாவீடும் விழல், ௫௯

நேசனைக்காணாவிடத்தே நெஞ்சாரவேதுதித்தல்
ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியே-வாச
மனையாளைப்பஞ்சணையின் மைந்தர்தமைநெஞ்சில்
வினையாளைவேலை முடிவில், ௬௰

ஆலைப்பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ-நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்க லாமோகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்க லாமோ, ௬௧

நிழலருமைவெய்யிலிலே நின்றறிமினீசன்
கழலருமைவெவ்வினையிற் காண்மின்-பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமைநாவிரண்டிற் சோமான்கொடையருமை
புல்லரிடத்தேயறிமின் போய், ௬௨

காசினியிற்பிள்ளைக் கவிக்கம்புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெரும்பைபுலி-ஆசு
வல்லவர்க்குவண்ணம் புலியாமற்றெல்லாப்
புலவர்க்கு வெண்பாப்புலி, ௬௩

ஈதலறந்தீவினைவிட் டீட்டல்பொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு
பட்டதேயின்பம் பரனைநினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதேபேரின்ப வீடு, ௬௪

தாயோடறுசுவைபோந் தந்தையொடுகல்விபோம்
சேயோடுதான்பெற்ற செல்வம்போம்-ஆயவாழ்
வுற்றாருடனேபோ முடற்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோடெவையும் போம் ௬௫

போற்றவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்புசூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு-ஆய்ந்த
அறிவோர்க்குநாரி யருந்துரும்பாமில்லத்
துறவிக்குவேந்தன் துரும்பு, ௬௬

மேற்பார்க்கமைந்தருண் மூவாவெநதும்விளக்குகங்கை
சீர்ப்பாச்சலூரன்னிலமு மூண்டாகியுநின்னிடத்திற்

பாற்பாக்கியவதிநீங்காதிருந்துப் பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பாக்கிடாமலன்றோபெருங் கோவிலிறையவனே, ௬௭

அகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிளங்கோவையும்
பாடியவென்றன் பனுவல்வாயால்
என்னையும்பாடுக வென்றனையெங்கனம்
பாடுதுமியங்கா ளிறுபடுசெங்க
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுநல்யாழ்
விருப்பமாய்க்கேளீர் இலவவாச்சி
யரிளமுலைபுல்லீர் புலவர்வாய்ச்சொற்புலம்
பலுக்கிரங்கவிர் ஊமருண்ணீர்
கோடீர்கொள்ளீர் ஓவாக்கானத்
துயர்மறம்போலத்தா வாக்கினிற்றோன்றினீரே. ௬௮

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
நெல்லியிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெடிக்கும்
வல்லாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு, ௬௯

வண்டமிழைத்தோர்ந்த வழுதிகலியாணந்
துண்டபெருக்க முறைக்கக்கேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேன்றள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே
சுருக்குண்டே சோறுண்டிலேன், ௭௰

ஆக செய்யுள்-௩௱௰௫

ஔவையார்முதலிய எழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடினென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ-முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றோ
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ. ௧

உப்பை.

அத்திமுதலெறும்பீ றானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வற்பனோவன்னா யரன். ௨

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்யன்-உருப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோ வோகெடுவாயன்னாகேள்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ். ௩

உறுவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர்தன் றுயருந்தத்தாளருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்-மண்டி
அலைகின்றவன்னா யரனுடையவுண்மை
நிலைகண்டிரேயறிந்து நில். ௪

கபிலர்.

கண்ணுழையாக்காட்டினிற் கருங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர்—நண்ணும்
நமக்கும்படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்ன தான. ௫

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லருந்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றாயே-மின்னரவம்
சூடும்பெருமான் சுடுகாட்டினின்றுவினை
ஆடும்பெருமா னவன்.. ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்கச்
சோழவளநாடு சோறுடைத்துப்-பூமியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்துத் தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோ ருடைத்து. ௭

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனாயனார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

எவ்வுயிருங்காக்கவொரு வீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லவோ-வவ்வி
அருகுவதுகொண்டிங் கலைவதேன்னெஞ்சே
வருகுவதுதானே வரும். ௧

பூவிலயனும் புரந்தானும்பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க நாவில்
இழைநக்கினூனென்றுடு மேன்மழயறிவேனோ
குழைநக்கும்பிஞ்சகன்றன் கூத்து ௯

ஐயரென்றுரைத்திர்நாயேற் கடுக்குமோவருளிலேனை
பொய்யொடுகளவுமற்றுப் புலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யவேபுலன்களைந்து முயர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியம்போல விரவுவரையராவர் ௰

ஞானவானென்றுசொன்னீர் நாதவிந்துவுங்கடந்து
கானலைவரையுஞ்சுட்டுக் கடுவெளிபரமானந்தந்
தானெனுமவையிரண்டுந் தவிர்ந்துதன்வசமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேயப்பான் முடிந்தவர்ஞானியாவார் ௧௧

சாதியிலேநாண்ணூற்றொன் பானுஞ்சாதி
சமயத்திற்பதின்மூன்றுஞ் சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடைய நீதியாகும்
நிலைமையிலேவேதாந்த நிலைமையாகும்
ஆதியிலேயெங்களூர் கருவூராகும்
அந்தத்திற்போயடைவோம் பேரூர்தன்னில்
சோதியிலேபரஞ்சோதிக் கூட்டமாகும்
சொல்லுதற்குமெங்கள்குலஞ் சுக்கிலமதாமே. ௧௨

எந்தவூரென்றீ ரிருந்தவூர்நீர்கேளீர்
அந்தவூர்செய்தி யறியீரோ வந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாழும்பாழென் றறி. ௧௩

நில்லுநில்லென்றுசொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புல்லறிவோடுவாங்காப் புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழிமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்களிற்பார். ௧௪

இருமிருமென்றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருபொருளுணர்ந்துசைவ சமயமுமனைத்துநீங்கி
மருடருவினையுநீங்கி மாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினருப்பார்பின்பு பொருதவரிறப்பர்தாமே ௧௫

போமெனவுரைத்தீரென்னைப் பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனும்விச்சையோடு மங்கனேமதித்துக்கொண்டே

ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனூர்பதியைவிட்டுத் துறந்தவர்போவரன்றே. கக

அடிசிற்கினியாளே அன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய்-அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியே
என்றூங்குமென்கண் ணிரா. கஎ

ஆக செய்யுள்-உசச.

மகாகவியாகிய கம்பர்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்-வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதம்
சோநாட்டுக்கெல்லையெனச் சொல். க

வெள்ளாறதுவடக்கா மேற்குப்பெருவழியா
தெள்ளார்புணற்கன்னி தெற்காகும்-உள்ளாரா
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. உ

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்-கடற்கறையின்
ஓரமோதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ந

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆற்குமுவரி யணிகிழக்கு-பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பிணாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டநாடெனவே நாட்டு. ச

ஆழியான்புள்ளி யனையேயவன்கடந்த
வாழிவரையின் மணித்தாம்பே பூமியான்
பூணேபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகல நட. ரு

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிரே-திங்களையும்
சீறியதன்மேலூறுந் தெய்வத்திருநாணே
ஏறியபண்பே யிறங்கு, சா

பாறைச்சுமந்த படவர்வேபங்கயக்கண்
வீரன்குடந்துறங்கு மெல்லணையே-ஈரமதிச்
செஞ்சடையாண்பூணுந் திருவாபரணமே
நஞ்சுடையார் தூரநட, எ

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக் கண்ணான்-உரஞ்சேர்
மலைவெளுத்ததிண்புய்த்து வண்ணான்சீரான்
கலைவெளுத்த நேர்த்திதனைக்கண்டு, அ

ஆரார்தலைவணங்கா ராரார்தன்கையெடார்
ஆரார்தன்சத்திரத்தி லாறுதார்-சீராரும்
தென்புலியூர்மேவுஞ் சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்பிபுகாவாச்லிலே தான், கூ

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையாணன்கதை போதாதோநற்கமல
மன்றலேவாரி மணிவாசலைபசைக்கத்
தென்றலேயேன்வந்தாய் செப்பு, ய

பேரரசர்தேவிமார் பெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வாரே-பேர்பெரிய
வல்லானக்ணங்கன் வானன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று, யக

உலைக்குரியபண்ட மூவர்திருக்கச்சென்றால்
கொலைக்குறியவேழங் கொடுத்தான்-தலைக்குரிய
வாணர்கோனுறை மகதேவனுக்கிந்த
பாணனோ டென்னபகை, யஉ

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமர்கதர்கோன்
வாணன்புகழுரைய வாயுண்டே-வாணன்
கொடிதாங்கவில்லாத கொப்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கியில்லா யரசு யஈ

உமையவளுநீயு மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டங் கோருனம்-உமையவடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான்பலிக்குழன்றான்பாண்டியனின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டா னரசு, ௰௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவராற்கன்றென்று
வீட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயே-நாட்டில்
அடைபாடுநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான் சடையப்பனூர், ௰௫

வெற்றிபுனைநாதகிக்கும் வேட்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே-கற்றோர்
திறந்தாங்குந்தாங்குஞ் செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்டையரசு, ௰௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளநீரை முலைபாக்கினான்சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகுவல்லிக்குத் தோப்பைமுலைபாக்கினான்
ஏற்றமிதில்யார்தா னியம்பு, ௰௭

இருந்தவளைப்போனவளை யென்னையவளைப்
பொருந்துவளைபறித்துப் போனான்-பொருந்தவளை
பூத்தத்தேன்சொரியும் பொன்னிவளநன்னாட்டில்
மாத்தத்தன்வீதியினில் வந்து ௰௮

ஆழியானாழி யயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிப மேலென்பார்-பூழியான்
அங்கையமுதென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்தில் சென்று, ௰௯

குணகர்குணகட லென்பர்குடகுக்
கிடகர்வட கடலென்ப-வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்துதாரச்சுதனின்
முன்கடைநின்றார்க்கு முரசு, ௨௰

தினைவிளைத்தார்முற்றந் தினையுணங்குஞ்செந்நெல்
தனைவிளைத்தார்முற்றமது தானும்-கனையு
முரசணங்கச்சங்குணங்கு மூரித்தேர்த்தானை
அரசணங்குமச்சுதன் முற்றம், ௨௧

குறைபுனாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
விறையாறுதிங்க ளிருந்தான் முறைமையால்
ஆலிக்கூர்தார்மார்பா வச்சுதாவங்காளில்
வாலிக்கிளையான் கடை ௨௨

அரசனளங்க னச்சுதன்முற்றத்
தரசரவதரித்த வந்நாள்-முரசதிரக்
கோட்டிவிடுமோசையினுங் கோவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும் ௩௨

தளையவிழுதாண்மலைத் தாயரேயாவி
களையினுமென்கண்டிறந்து காட்டேன்-வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணனன்மாவிகையன் மால்யானைத்தன்றெடுவத்
தென்கண்புகுத்தா னினி ௨௪

பாண்டியனைப்பேர்மாற்றும் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றுன்னை யறியேனோ-மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரிவாணுவுனது
மோர்மாற்றுவதரிதோ பேசு ௧௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானத்தீங்குரலுங் கேட்டதற்பின்-நாட்டம்
பொருந்தாயிருவிழியான் பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்றுரு மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழுவருமே கம்ப-வாணன்
கரும்போதகமேநின் கால்பணிவேன்மீண்டு
வரும்போதகமே வயன். ௨௭

படுபருந்துஞ்சூர்ப்பேசும் பன்மிருகஞ்சென்றும்
கொடிகழுகுமித்தனையும் கூடி-வடிவுடைய
கோமான்நளப்பாளன் கொல்யானைபோமாது
போமாறுபோமாறு போம். ௨௮

என்சிவிகையென்கவிகை யென்றுவசமென்கவசம்
என்பரியீதென்கரியீ தென்பரே-மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன் வரிசைபரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர் பார்த்து. ௨௯

சேற்றுக்கமலவயற் றென்னுரைவாணனையான்
சோற்றுக்கறிதரச் சொன்னக்கால்-வேற்றுக்
களிக்குமாவைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச்செம்பொன்
அளிக்குமா றெவ்வாறவன், ௩௰

தெருளைப்புரவிவாரணத்தொகுதி திறைகொணர்ந்துவருமன்னரின்
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாதடவுபாணகேள்
வாருமெத்தகுடிநீருநாமமு மகதேவனுறைநகர்காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவரிபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவர வருமேகுமவன்முன்றில்வாய்
நித்திலச்சிகரம்மாடமாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுபர்வேம்புநிற்கும்வளர் பனைபுநிற்குமதனருகிலே
அரசுநிற்குமரசைச்சுமந்தசில வத்திநிற்குமடையாளமே. ௩௧

அலங்கணிமார்பனு றையர்கோன்வாணன்
விலங்குகொடுவருக வென்றான்-இலங்கிழையீர்
சோற்றுக்கோசோழற்கோ தென்பாண்டிநாடாளும்
வீரற்கோயாற்கோ விலங்கு. ௩௨

பரப்போதஞாலமொருதம்பி பாளப்பணிமதிபும்
துரப்போதொருதம்பி பின்வரத்தானும்-துணைவியுடன்
வரப்போனமைந்தற்குத் தாதைபொருதுயிர்மாய்ந்தனனெஞ்
சுரப்பேயெனக்கிங்கினியாருவமை யுரைப்பதற்கே, ௩௩

கண்டாயோபார்வேந்தா கானகத்துகள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாளி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற்கழிகோட்டுக்கை, ௩௪

கன்னிகலசமுலைபாடன் காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கெடுத்தேனென் றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
மினனுக்கெழுதியிடையெழுதி வேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்
பொன்னுக்கெழுதிகொடுத்தேயான் பொய்யுமுரையேன்புகல்வேந்தே

பாண்டியன்பாடியது,

போற்றினும்போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடில்
தூற்றினுந்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும்பாவலர் கொடியராவரே, ௩௬

மன்னவனுநீயோ வளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தேதமிழை யோதினேன்-என்னை
விரைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு, ௩௭

அன்றையிலும்வைய மகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துநீதிருடிக்கொண்டாயோ-என்றும்
அடைந்தாரைக்காக்கு மகளங்காதுங்க
நடந்தாயோ நாலாரடி, ௩௮

காதமிருபது நான்கொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற்
கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங் கொற்றவாநீமுனைந்தால்
இல்லையோ வெங்கட் கிடம், ௩௯

நீரெலாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெல்லாம்பட்டிதொட்டி யுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்திம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும்
சீருலாங்கொங்குநாட்டை கனவிலும்நினைக்கொணாதே, ௪௰

குமிண்டியும்பண்ணையுங் கூடமுளைக்கின்றகொல்லைக்கம்பை
நிமிண்டியுமூதியுந் தின்னவல்லோரிந்தநீணிலத்திற்
றுமிண்டியுங்காய்தன்னை மொட்டையம்பாவெய்யுஞ்சூர்கண்மச்
நமிண்டியிற்பள்ளிக ளத்தனைபேர்களுநல்லவரே, ௪௧

செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச்செல்லோமேசெக்காரப்
பொட்டிமகள்வாசல்வழி போகோமே-முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமேயெந்நாளுங்
காப்பாரேவேளாளர் காண், ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர்நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை-சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கைநீடுழி
காக்குங்கை காராளர்கை, ௪௩

மற்கொண்டதிண்புயத்தான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்டபாவின் சுவையறிவாரீங்கில்லையோ
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிதருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவுநில்லாய்நெடுஞ்சுவரே, ௯௪

விருத்தம்.

தேரையார்செவ்விளநீருண்ணுப்பழிசுமப்பர்
நாரியோர்தாமறிவார் நாமவரைத்தாமை
கோரைவாய்பொன்சொரியுங் கொல்லிமலைநாடா
ஊரைவாய்மூட வுலைமூடிதானிலையே, ௯௫

மட்டுபடாக்கொங்கை மானார்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெற்றாய் மதனைகையம்பினாற்
பட்டுபட்டாயினுந்தேறுவையேயென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே, ௯௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டுதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல், ௯௭

கரைக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளம்மைக்
கரைத்துவழிசாந்தைத் தொட்டப்போய்-உரைத்தும்
மற்றைக்கழியறியா தவன்பேயின்கையைக்
குறைக்குமாங் கூன்கத்திகொண்டு, ௯௮

காலப்புயனிகர் காராளர்தம்மைக்கடனுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற் சதாகாலமுமால்
கோலத்திருமுகத் தாலேமுகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்காரப்படையான் றலைமீதுசுமந்தனனே, ௯௯

கலங்காடுதனில்விளையாக் கடுநிலத்திற்றான்முளையா
அல்லளிருந்தகருங்கூந்த லணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லென்றேவிமனைகடொறுந்தேடித்திருந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சேர்றேகம்பஞ்சோற் றினைநீசுமந்துதிரிவாயே. ௱

கம்பர்கற்றுச்சொல்லி

மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கினவண்டுறங்கினதண்டலைக்
காவுறங்கினவெண்கண்மானிரு கண்ணுறங்கிலளையகோ
கோவுறங்குகடைத்தலைக்குல நீபவள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுங்குபசாரசஞ்சல பஞ்சசெலனன்வடுகுமே, ௱௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்-கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையம் பெறும், ௩௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்க தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழையூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகி
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம் புறப்பட்டதே, ௩௩

செங்கண்சிவந்துவெடிவான்முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம்பிளக்கவருங்கரியேயன் றிரணியனைப்
பங்கப்படவாங்கிண்டேயுதிரப் பருகுநர
சிங்கமிருக்குதுகாண்கெடுவா யெனறன்சிந்தையிலே, ௩௪

வீரமுண்டோமதன்கையம்பினால் வெந்துவீழுகைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிநேர்பட்ட காலினெஞ்சைவிடப்
பேரமுண்டோசொல்லொண்ணாத காமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையனேயென்ன பாவமினிச்சொல்வதே, ௩௫

உருகியுடல்கருகி யுள்ளீரல்பற்றி
எரிவதவியா தென்செய்வேன்-வரியரவ
நஞ்சிலேதோய்ந்த நளினவிழிப்பெண்பெருமாள்
நெஞ்சிலேயிட்ட நெருப்பு, ௩௬

வாணன்புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்திவோர்நாவெல்லை
வாணன்புகழுக்கெல்லைமண்ணெல்லைவாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லை யேற்பவர்தங்கோள், ௩௭

நில்லாதபல்லும் பறிபட்டகந்தலுநீண்டகரிப்
பொல்லாவழுக்குப்புடைவையுமாய்வெகு பூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணத்துக்குத்தேட்டுணுமறுத் தியங்கியொன்றும்
இல்லாதபாவிதனக்கார் துணைபொன்னிராட்டினமே. ௩௮

வாசமலர்மடந்தை போல்வார்மருதவனத்
தீசனடியா ரெழுபதின்மர்-நேசத்

இரவலர்மேனீட்டுவர்கை யீண்டுலகையாளும்
புரவலர்னீட்டுவர்பொற்றாள், ௫௯

ஆற்றங்கரையி னருகிருக்குமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கலிகுகலிகெனக்-காக்கைதனை
யெய்யக்கோலில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தான்
வையக்கோனரிமகன், ௬௰

ஏகம்பவாணன்மனைவி,

சேனைதழையாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்த வருஞ்சேற்றில்-மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கண்முடி; ௬௧

கம்பர்வீட்டுவெள்ளாட்டி

நற்படிவிளைகழனி புடைசூழ்தென்மலிவாழ்தச்சன்
கற்படிபணைதோளான் பெயரோகங்கணகணகணவன்
விற்படிவாணுதலாண்மனைவி மின்மினிமினிமினிமி
சொற்படிவேலைசெயுமவளோதுந் துமிதுரிதுரிதி, ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிக்கொடிதாவுங்
கொட்டுவார்கையினிற் கூத்தாடும்-சுட்டால்
அரகராவென்னுமே யம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீதுரை, ௬௩

தென்னவாமீனவா சீவிலிமாறமதுரை
மன்னவாபாண்டி வாராமர்-துன்னுங்
கரும்புக்குத்தாரளித்த தூயதமிழ்கூடா
கரும்புக்குவேம்பிலே கண், ௬௪

மாப்பைந்தார்க்கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச் சீவிலிமாறுதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீரமாறா, ௬௫

வேம்பாகிலுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலும்முதவவேண்டாமோ மீன்பாயும்
வேலையிலேவேலைவைத்த வேந்தவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைத்தான் மாறன்; ௬௬

இலகுபுகழ்ச்ற யேகம்பவாணன்
அலகைவரும்வருமென் றஞ்சி-உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசை வன்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான் வேம்பு. கூஎ

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விரும்புமடைந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியரா
முல்லைக்கதிபா முகம்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். கூஅ

கலைபான்முலைமூடிக் கண்வலைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர்தாம்வர விட்டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்த குறைதீரத்துய்யசிவ
கங்கையிலே நீராடிவா. கூகூ

ஆக செய்யுள்-௱ரு.

இலக்கணக்கவிகளாகிய

ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும்

அவ்வவ்விடங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங் கல்விவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில் வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணனாயிருந்தாயிரம்புயங்க டுணிந்துமுயர்சீவனுற்றான்
தலையாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்த ருயிர்பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே.
நிலைதந்தாருலகினுக்குமிபர்வருக்கு மானமதைநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தார்வணிகருக்குச்சிவனஞ்செய்திட வென்றேகையிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச் செங்குந்தரென்கவிக்கேவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்ட கூத்தனெனப்பெயரினையுந்தான்தந்தாரே

பத்துக்கொண்டனநிக்கும் பதறிப்போயலையப்
பைம்பொற்றூரகைசிந்தப் பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டுமிதிக்குந்திரை யாறுமெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண் டருண்மாறுபாறு
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருநீக்குஞ்சிவவேள்
முருகற்குப்பொதியைக்கோ முனிவற்குஞ்சடிலக்

கொத்தர்க்கும்பதுமக் கொந்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தண்டமிழ்க்கேன் கொடியுங்காளமுமே. ௩

இன்றல்லோகம்ப னிறந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்குநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்கு நாள். ௪

இன்றல்லோகம்ப னெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூட்டு நாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலாள்வில்லிதன் னம்பிறைற்காம்பவாரிதியால்
ஓங்கியபூவெல்லணையொன் றினைவும்பர்மதியாற்
தீங்குறுமோநல்லெழில் குன்றுமோகொம்புசீர்கெடுமோ
காங்கெயனோசொல்லகளங்களே கப்பைக்காவலனே. ௬

காண்டகண்டத்தொனிக்குஞ்சிய மார்னகிருக்கக்குயிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணமீதுசெனறனள்சேர்ந்தவனை
அரண்டவின்பங்கொடுமீள்க் காம்பற்றவங்கொண்டுவால்
குரண்டகன்னத்திலுதைத்தனள்.காணங்குலோத்துங்கனே. ௭

கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிக ராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குள்விரனொரு மீனவனோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோவம்மானை
ஊருக்குறையூர்க்குநிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை

புகழேந்தி.

திருநெடுமால்வதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறைந்தையிலோவம்மானை
கரையெதிரேறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தகியங் கண்ணியோவம்மானை

பாவைபடிந்ததுஞ்சோழன் பதக்கனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரெளிதோலம்மானை, ௯

ஒட்டக்கூத்தனும் சோழராசனும் பாடியது.

ஆடுங்கடைமணி நாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரா னிந்தநீணிலத்தில்
பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலத்துங்கசோழனென்றேயெனைச் சொல்லுவரே. ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத்தில் வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ-சென்னி
அகளங்காவுங்க ளயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௧௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்-பொன்னிநா
டாலிக்கும்வேந்த ரம்புயாகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றே தளை. ௧௨

புகழேந்தி.

சத்தம்பயிலும்புலவோர்கதலித் தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக்கண்டார் பெருத்துப்பணைத்துத்
தத்தம்பிறகிடும்பார்வேந்தர் தங்கட்டகுபட
சத்தம்பசத்தங்காண் கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே. ௧௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மானிற்குமோவிந்த வாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவிவ்வெரியுந் தணன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்த வெங்கண்சுறாமுனம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன் றோற்றத்திற்றாமன்னனே. ௧௪

புகழேந்தி.

வானவனானந்தவாளரி வேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானவனாவவெரியுந் தணன்முனகனைகடலின்
மீனவனானந்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானவனாக்கதிரவன் றோத்தாற்றார்மன்னனே. ௧௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

நானேயினியுனைவேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனேகபாடந்திறந்திடுவாய் திறவாவிடிலோ
வானேறனையவிரவிகுலாதிபன் வாயில்வந்தாற்
றானேதிறக்குநின்கையிதழாகிய தாமரையே. கஎ

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்த நுண்ணிடையேந்துவள்ளைக்
குழையொனறிரண்டுவிழியணங்கே கொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டுகை மானாபரணனின்வாயில்வந்தார்
பிழையொனறிரண்டுபொறாரோ குடியிற்பிறந்தவரே கஅ

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளை வேலிக்கமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத் துளியோடிறங்குஞ்சோணாடர்
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்த கண்டாவண்டர்கோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டம்பேதை பெரியமதியுமிழந்தாளே. க௯

ஔவையார்.

ஒட்டா வொருமதிகெட்டாய்.

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர் பலவின்கனியைப்பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர் தனைக்கொண்டெறியுந்தமிழ்நாடா
கொங்கைச்சமராபதியளித்த கோவேராஜகுலதிலகா
வெங்கட்பிறைக்குங்கரும்பிறைக்கு மெலிந்தம்பிறைக்கும்விழிவேலே

ஒட்டக்கூத்தன்,

புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்களியேம்
சுள்ளிருக்குங்கள்ளையுண்டுஞ் சோர்விலோ உள்ளபடி
சொல்லவாவாலி துரோபதையைமுக்கரிந்த
தல்லவாடூபா ரதம். வாலி-அரவக்கொடியையுடைய துரியோதனன்,

என்றுபெருவேன்யா னீசன்றிருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்ற தீப்மே-என்றும்
செருப்புக்குத்தோல்வாங்குஞ் சென்னியாளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப் புயம். தோல்-யானை. உக

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர் குரைகடற்புக்கிலர்கோகனகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும பூவாதொழிந்திலபூமுழுதுங்

காக்கின்றமன்னகவியொட்டக்கூத்தனின் கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பார்களோ தமிழ்ப்பாண்டியபாவலரே. ௨௨

கருமான்,

செல்வன்புதல்வன்திரு வேங்கடவன்செகத்குருவான்
கொல்லன்கவியைக்குறைசொல்லு வோரைக்குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பருந்தாட் டமாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன் கவியிருப்பாணிகொண்டே. ௨௩

அம்பட்டன்,

விண்பட்டகொக்கென் வெல்லும்வல்லூரின்விலவிலத்து
புணபட்டநெஞ்செடு மிங்குநின்றுய்பொட்டை யாய்புலவாய்
கண்பொட்டையாயினு மம்பட்டனுன்கவி வாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுர் இடுக்கிடப்பாடுவனே. ௨௪

குயவன்,

மோனைமுத்தமிழ் மும்மதமும்பொழி
யானைமுன்வந் தெதிர்த்தவனாடா
கூனையுங்குடமுங் குண்டுசட்டியும்
பானையுவனையுங் குசப்பையல்யான். ௨௫

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ் சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியேதென்ற போதிலெதிர்த்தவரை
வன்னசந்தங்கெடவாயைக் கிழித்திந்தவாச்சியினும்
கன்னசந்தங்களினிக் கவியாப்பைக்கடாவுவனே, ௨௬

தட்டான்,

திகிரிவட்டக்குடைச்செங் கோலபயன்செழுஞ்சிலம்பிற்
பகுதியொட்டக்கூத்தபண்டனைநா ணப்பனைக்கவியின்
மிகுதவொட்டத்தட்டிவிட்ட கையோட்டிலுருக்கிக்குத்திப்
புகுதவொட்டத்தட்டிமே லணுகாவண்ணம்போர்செய்வனே, ௨௭

ஒட்டக்கூத்தனும்-புகழேந்தியும்,

வென்றிவளவின் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றுமுதுகுக்கிட்டான் கவசம்-நன்றும்
வெறியார்தொடைகமழு மீனவர்கோன்கைவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கி னென்று. ௨௮

பழியும்புகழு மெவர்க்குமுண்டாமிங்கப் பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங் கயலுமென்று-லகளங்கதங்கா

பொழியும்பொழுதெங்கள் வெண்சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியக்தோ வுனைவென்கின்றதே. உகூ

திக்குவெட்டுக்கயந்துக்க முற்றுத்திரிக்கிட்டவற
மைக்கடற்குட்சாங்கைக்க விட்டோர்க்கிடமாமதுர.
இக்குமுற்றிக்கணுச்சற்று விட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக்கக்குமச் சோலைக்குறுங்குடியே. ௩0

ஆக-செய்யுள்-௩௯.

கவிவீரராகவமுதலியார்

—(*)—*()—

தேன்பொழிக்கவாயான் திருவேங்கடத்துடனே
ஏன்பிறந்தான்கண்ணுக் கினியானே-வான்சிறந்த
சீதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாண் முன். க

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யேன்கொணர்ந்தாய்பாணநீ யென்றாள்பரணி
வம்பாதங்களபமென்றேன் பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம் வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன் றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள் பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மா கலங்கினாளே. உ

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாத சீகையில்வாழ்தா னனைப்போல்யாழ்ப்பாணனையான், பல்லைவிரித்திருந்தக்கால் வெண்சோறும் பழந்தூசும் பலியாமற், கொல்லவினைக்கேதனது நால்வாறைப்பறிசென்று கொடுத்தான்பார்க்குள், தொல்லையெனதொருவாய்க்கு நால்வாய்க்கு மிரையெங்கே தூரப்புவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும் யாக்கையொன்றாக முயங்கினமால்
பின்னாட்பிரியன்வி ரீமயயென்று யினம்பேசலுறும்
இந்நாட்கொழுநன் மனையென்றயின மின்னமுமோர்
சின்னாளிலெப்படியோ வையகீயின் றுசெப்புகவே. ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மானில்லைமானில்லை
ஏழுமராமரமோ விங்கில்லை-ஆழி

அலையடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சுடரின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்சு
விரதமேபூண்டிந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையும்ராமனையும் பார். ௬.

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டு மற்றுமொருகால் வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதி மருகக்காய்ச்சிகுழம்புசெய்து
புடவிக்கயவர்தமைப்பாடிப் பரிசுபெறுமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போனெருப்பைப் புழுகென்றிறைத்தாற்பொருப்பாளோ.

அடவிக்கதலிபசுங்குருத்தை நச்சுக்குழலென்றஞ்சிபஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட் டகலாநிற்குமகளங்கா
இடமுக்கடவாரணமுகைத்த தேவேதேவசிங்கவே
இக்குவிசயஞ்செலுத்திவரு செங்கோனடாத்துமெங்கோனே. ௭

மாதணிமென்முலைதோய் மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிராசர்மகிழ் மாவசன-மாதர்
மறுகிடத்தேயம்பொன் மடவார்பழிக்கநெஞ்சு
மறுகிடத்தேங்குந் துறைப்பெண்வா. ௮

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைகிடைக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தறற்றும்-புல்லியனை
விண்கலக்குங்கீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமுணு
பெண்கலக்கங்கொண்டு நின்றன்பேர். ௯

வந்தனந்தமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வஞ்சிகொடி-வந்தனங்கள்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமுணு
அன்னமனங்கொண்டயேவே யாங்கு. ௰.

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமலையத்தனிசேர்.
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகா-மாவுச்
சிதம்பரவையா நீதிக்குளுயர்பூமா
சிதம்பரவையா நீதிக்கு. ௰௧

பங்கஜமேன்மேவியசௌ பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையா லாவிநொந்த-எங்களிட
மாமாஞ்சிதம்பரவு மாதினையாள்கோடிநமஸ்.
காரஞ்சிதம்பர யோகா. ௰௨.

இன்னங்கலைமகள்பீ டிப்புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிற் புக்கிருந்தாளென்புண்ணியமோ
கன்னன்களங்கைக்கவிவீரராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக் கற்றுணருமுத்தமிழையுமே, ௰௩

முன்னாட்டெத்தவமுனியுஞ் சேடனும்வான்மீகனும் முன்னிமல்லாமற்
தென்னாட்டுமலையிடத்தும் பாரிடத்தும்புற்றிடத்து சென்று சேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப்புலவருனக் கெதிரிலையேகவிவீர ராகவனே
பொன்னாட்டுப்புலவருடன் வாதுசெய்யப்போயினையே புகலுவாயே ()

கோளரவேந்துலகிலிந்தப் புதுமையுண்டோவெனமொழிந்தகுமுனே
யாளனாவந்தமைத்தோய்ந்த கற்புடையயாஞ்சாலியனைத்தவிமன்
வாளரிபோலருகிருக்க மலயவெற்பிலிருந்துவந்த மாமனைச்
சாளரவாசலைத்திறந்து வரவழைத்துமுலையாரத் தழுவினனே. ௰௫

பணியாரந்தோசை யிலக்கொங்கைதோய்ந்திடப் பார்ப்பர்பல்லி
பணியாரந்தோசை யிலாச்செந்துளாய்பிறப் பர்களென்றே
பணியாரந்தோசைமுன் னேதுக்கிட்டேத்திப் பழனிச்செவ்வேள்
பணியாரந்தோசை வராகாரன்னோர்க் கென்னபாவமிதே. ௰௬

வீரஞ்சொரிகின்ற பிள்ளாயுனக்குப்பெண் வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடாருங்க ளப்பன்கபாலி யம்மான்றிருடன்
ஊருஞ்செங்காடு நின்றன்முகம்யானை யுனக்கிளையோன்
பேருங்கடம்பனுன்றாய் நீலிநிற்கும்பெருவயிறே. ௰௭

கட்டுச்சோற்றைப் பறிகொடுத்தபோது பாடியது.

சீராடையற்ற வைரவன்வாகனஞ் சேரவந்து
பாராருநான்முகன் வாகனந்தன்னை முன்பற்றிக்கௌவி
நாராயணனுயர் வாகனமாயிற் றுநம்மைமுகம்
பாரான்மைவாகனன் வந்தேவயிற்றினிற் பற்றினனே. ௰௮

மைவாகனன்-அக்கினிதேவன்.

பாண்டியன்மாலைகண்டாய் மகளேகிளைப்பார்த்தவர்க்கு
வேண்டியவின்பமிகவருமோ வெண்ணெயேதிருடித்
தாண்டிக்குதித்தநற்கோதண்டராமன் றடவரைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந் தாதனிருப்பிட மானபினனே. ௰௯

சோலையுங்காத்து நல்லானையுங்காத்துத் துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைந் தானையுங்காத்துத் தடத்தகலி
மானையுங்காத்தனு மானையுங்காத்து மடுவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவ னேயெனைக்காப்ப தரிதல்லவே. ௨௰

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப்பொய்யா காத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்றலங்குறையு மிடியுண்டாகும், துய்யதாய்தந்தையர்க்குப் பொய்யுரைத்தால்வறுமை பிணிதொலையாவென்றும், உய்யவருதேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தாரக மதுவுண்மைதானே, உக

ஆக செய்யுள் கூ௱சுசு.

—(*)—

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

—*)[*](*—

அடகெடுவாய்பலதொழிலு மிருக்கக்கல்வி
  யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோ மறிவில்லாமல்
இடமுளமோ கனமாடக் கழைகூத்தாடச்
  செப்பிடுவித்தைகளாடத் தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப் பிறந்தோமில்லைச்
  சனியானதமிழைவிட்டுத் தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல் செய்தோமில்லை
  என்னசென்மமெடுத்துலகி லிரக்கின்றோமே, ௧

பெற்றாளொருபிள்ளையென்மனையாட்டி யப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சிகுடிக்கத்தரமல்ல பாரிரக்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவ்வெல்லாவருத்தமுந் தீரவொரு
கற்றாவல்லை யாவல்லைமாநகர் காளத்தியே, ௨

வழிமேல்விழிவைத்து வாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும் பாலென்றழாமற் பசிநோயுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னை வரவிட்டபாவி முசித்துச்சலத
கழியாமலரவளித்தாய்வல்ல மாநகர்காளத்தியே, ௩

சீதக்காதிபேரில்,

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லு மொக்கவிற்கும்
கார்தட்டிபஞ்சகாலத்திலே தங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலே யன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால் சீதக்காதிவரோதயனே, ௪

தேசித்துவந்த கவிராசர்தங்கட்கு நித்தநித்தம்
பூசிக்குநின்கைப் பொருளொன்றுமேமற்றப் புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சந்து நடப்பார்க்கும்வேசிக்கும் வேலைசெயுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய் சீதக்காதிதயாநிதியே, ௫

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்ன போயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துபலனென்ன கைபரப்பிப்
போயாசையென்றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன்பிடிபிடியா
ஓயாமலீபவன்வேள்சீதக்காதி யொருவனுமே, ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்தி கலவியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதி திருகரமே, ௭

கேட்டாலன்காயன்றுறை சீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயில் ஒருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக் குழிபுகுந்தே, ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூர்க்கம்பியின் மீதுவைக்கச்
கால்கொடுத்தாய்நின் மணவாளனுக் சவுனியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மத வேளுக்குமூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக் கேதுங்கொடுத்திலையே, ௯

பொல்லாதமூர்க்கருக்கெத்தனை தான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணம் வருமோநடுராத்திரியிற்
கல்லாப்புடவைகுளிர் தாங்குமோ நடுச்சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரமே, ௰

மூவேந்தருமற்றுச் சங்கமும்போய்ப்பதின் மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்று மற்றொருவேந்தன் குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றி லிலவம்பஞ்சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய் ரகுநாதசெய்துங்கனே, ௰௧

முன்னைனின்னன்னைமுலை யூட்டிமைபிட்டுமூக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளையநாளல்லவே யென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும்போலிரு பெண்கொண்டவான்பிள்ளை நீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றானோ செந்தூரிலிருப்பவனே, ௰௨

முற்கரையப்பூரணையேற விட்டாட்டுக்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்குப்படிபோதித்திருங்கருணைக் கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியை யெங்கெங்குதிக்குஞ் செங்கரும்பின்
சற்கரைக்கண்டேன் செந்தூரெனுந்தானத்திலே. ௰௩

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செக்கோட்டுபிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னொருசுழல்கின்ற சூரனைவென்றசொக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிழப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திக்கு மாப்பிள்ளை, ௰௪

நாட்டிற்சிறந்ததிருமலையாதுங்க நாகரிக
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
நாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்னொரு பைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தா யினைதாவென்றுகூப்பிடுவே, ௰௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும் போய்விளங்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினியதுரை சீதக்காதிகமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்த்ரோதய சாயிபிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான் புலவோர்முகம்வாடியதே, ௰௬

மறந்தாகிலுமவைக்காசுகொடாமட மாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலதென்னவிருந்தாலதென்ன விறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தநாளுங்காயற்றுரை சீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப் பிழைப்பில்லையே, ௰௭

என்னனைக்கன்றமுத்தனைக்குனிக்கு பிறையனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கன்றிபபின்னனைக்குதவா வன்புளாய்வருந்திவாடுவனோ
முன்னனைக்கொன்றுபின்னனைப்புரந்த முதுபகையவன்பிதாவுருமற்
கன்னனைக்கொன்றுவிசயனைப்புரந்த கவுத்துவாகாயலாதிபனே, ௰௮

கல்லடிக்குமுளியிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக் கவிதைகெட்டு
பல்லடிக்கிடுகிடெனப் பறையடிக்குநெஞ்சர் தமைப்பாடுவனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்கும் கல்லடிக்கும்விரும்பிநின்ற மெய்யனீன்ற
செல்லடிக்குந்தடவரையிற் சேறடிக்கவலையடிக்குஞ் செந்திலானே, ௰௯

குட்டுதற்கோபிள்ளைப் பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக் குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை
இரண்டொன்றாமுடிந்துதலை யிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக் கூத்தனில்லை
விளையாட்டகக்கவிதை தனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவில்லாத் துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத் திரியலாமே, ௨௰

சீதக்காதியின்பேரில் தாசி பாடியது,

தனங்கொடுக்குங் கொடியோனே
 தென்காயற்பதியானே சிதககாதி
இனங்கொடுக்க வுடமையல்ல
 தாய்கொடுத்தவுடமையல்ல வெளியாளாசை
மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்து மயிமானங்
 தனைகொடுத்து மருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடமையல்லாய் கள்ளர்கையிற்
 பறிகொடுத்து தவிக்கின்றேனே, ௨௧

ஆகசெய்யுள் ௩௮௭.

சவ்வாதுபுலவர்.

கிளையாளன்சேதுபதி ரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலவியிடத் தும்மீச வொடுத்துமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையு மகுடமன்னர்
தலையாடியகையிற் காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே. ௧

பானுகிரணம் பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோரங்கள்-வானமரும்
மையைபபார்க்குமயில்கண் மாவிசையானந்தரங்கன்
கையைபபார்க்கும்புலவோர் கண். ௨

பாலையிலான்பின்னைக்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பான்
பாலையிலாள்பின் னைபடுவாளோ-சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூ ரானந்தரங்கனுடை
காடுதனிலென்னிளமின்னாள், ௩

பஞ்சு-உளியென்று கோபிப்பாள்,

ஆலையான்கவடுபடா னருடங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளுமில்லை-கலைநேர்ந்த
சாலைமுத்துகிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார் சொல்,

செல்லப்பன்கச்சியிலே சேர்ந்தகற்பினுமணிகள்
கல்லதருமேக நவநிதியஞ்-சொல்லவே

முட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான் பத்தானவே ௫

கச்சிசெல்லப்பன்றோன்றினபின், அம்மேனுடுசேர்ந்து ஆ-ஒன்று இரண்டாயின, மணிமூன்றுநான்காயின தரு ஐந்து ஆறாயின மேகம் ஏழு எட்டாயின நிதியம்நவ்பது பத்தாயின.

ஆக-செய்யுள்-௩௱௬௨.

———(*)———

காளிமுத்து.

———

நெல்லைச்சொன்னாபரணாத்தைக் கைம்மாவைநிதமும்
வெல்லச்சொன்னாலவர்க்கியுங் குழந்தைவிசயநின்பாற்
சொல்லச்சொன்னாளென்னையிப்போ தென்மையிலைத் தீர்த்திடென்று
சொல்லச்சொன்னாளந்தமின்னாள் பன்னாண்மலர்ச்சோலையிலே. ௧

அழுத்தான்மரத்திற்பறவையைப்போல நற்காவலர்க்குக்
கொழுத்தான்வழக்குக்குழந்தையென் கொங்கைக்கூறுகிறாள்
அழுத்தாதவேளையில் வெண்ணீர்பன்னீர்மதியும்மழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங் கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே. ௨

பொன்னார்மருமத்தன் பூம்பாவைவேலப்பூபனருள்
மன்னாகுழந்தைக்குருநாத நீதவரோதயனே
பன்னாண்மலர்க்குழற பின்னாளென்நாளும்பரிந்தணைய
நன்னாளிந்நாள்வரச்சொன்னான் மின்னாணமணநாளென்னவே. ௩

மாகமழைக்கரன்பூம் பாவைவேலப்பன் மைந்தன்பின்னார்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன்வெற்பின் மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழல் மாதேவிரித்துப்படமெடுக்கும்
நாகமறைத்துக் குழாமக்கீத னலமல்லவே. ௪

போதத்தைமேவு மயிலேக்குழந்தைக்குப் போர்மதன்செய்
தேகத்தையுங்குயினாதத்தையுந் தனக்கின்னத்திறை
மோகத்தையுந்துயி லாதத்தையும்மயல் மூட்டுதென்றல்
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்லி வாதத்தையே. ௫

வண்டாங்கிசைபயின்மாலையின வேலம்பன்மைந்தனிதி
கொண்டான்கிளையைவளர்த்தான் குழந்தைக்குவட்டின்மின்னே
பண்டாங்கிசையினன்மாக்கொண்டு பான்பன்குளத்தினடுக்
கண்டாங்கியைக்கிழித் தாலென்னபாவங் கருதுவதே. ௬

பாம்பன்- அரவாபரணன்-குளத்தினடுக்கன்- நெற்றிக்கண்ணாகிய ஆக்கினி-தாங்கி- அவன்வாகனமாகிய-ஆடு.

வனக்கொந்தளவஞ்சி பூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழிலைசொல்வோ தமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளிக்கும் பாரிக்கும்பூரிககுங்கன கறுக்குஞ்
சினக்குந்தனக்குமெனக்கு முண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. எ

ஆகசெய்யுள் ௬௯௬.

——(*)——

பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர்.

———)(*)(———

சராசஜம்பு வைரியென்மாது சரீரமெல்லாம்
பொராராசரத்தக் கிசன்பொருட்டேபசும் போற்கிரண
சுராசதிவய கிரீடவிபாடத் துடித்தடிக்கைப்
பராசராவண ராமபராக்ரம பாண்டியனே, க

காளைமுகிற்குலமெல்லாம் விளக்குகடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையே விளைநெல்வயலில்
வாளைகுதித்து வளர்பூங்கமுகின் மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவ பராக்ரமபாண்டியனே, உ

ஆர்க்குங்குளிருநிலவுயர்கோனின் னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலையாட் கன்லாகும்வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொரு வெளுப்பாய்நின் றுவிண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவா பராக்ரமபாண்டியனே. ௩

கூரம்பொறுத்தவிழியாள் கதலிக்குறுத்திலிட்ட
நாரம்பொறுக்கவருந்திலளே யிந்திரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயமீதி லாயிரநாவுரக
பாரம்பொறுத்தபுயலே பராக்ரமபாண்டியனே. ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கை மீதேயிளம்பிறைவெள்ளிநிலா
எறிக்கும்பொழுது வந்தாயிலையே யிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன் பொன்முடிபத்துங் குரக்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பகமாறா பராக்ரமபாண்டியனே, ௫

சுரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணி பங்காளார்கண்கொண்டுசுட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்பு வாய்புனர்சேர்பசுங்கொம்
பரும்பேய்க்குமென்முலை யாரமுதூட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவாறுறவுங் குலசேகரமன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்துப்புபல்வீரமாறன் புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செல்லாதென்செய் வாரிந்தாணிலத்தில்.
ஆணிக்கனகமணக் கரிற்பூமணம் யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கத்திற் றிக்கி லென்னுகுமற்றமதுரக்களே. ளா

எண்ணீர்மை நாலுக்ககத்தியனுமிவ னென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றி விரகல்லவேயிவ் விபனுலகிற்
பண்ணீர்மைபெரும் பராக்ரமமாறன் பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடிக்கதல்லவோ. கும்பயோனிதமிழ்க்கற்றதே. ளஅ

காமபுவனம்புக்க தோளாட்குநின்றன் கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும் விதியில்லையோவெகுண் டாச்சியர்கள்
தாம்பினடிக்க வுறலோடுகட்டத் தடைபட்டுச்சிப்
பாப்பினடிக்கின்ற மாவேபராக்ரம பாண்டியனே. ளகூ

கடந்தூக்குவேழப் பிடற்கேவரக்கண்டு கண்கண்மூத்து
வடந்தூக்குவாடும் இனிக்கென்செய்வேன் மணிவாய்திறக்க
விடந்தூக்குபாம்பின் படத்தின்மிசைதிமி தித்திமியன்ப
படந்தூங்கவாடும் புயலேபராக்ரம பாண்டியனே. மு

சடம்பழுக்கும்கிழட்டுக்குருகீர் தலைசாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்கு கைதைநற் றுறையிற்றெங்கு முப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்கும்கொக்கையாக் குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்கும்சிறையம்பழி காரருணங்கிலவரே, மக

மற்றொருப்பிலாக்கொடைச் சண்பகமாறவரோதயனின்
வெற்றிக்கிரண்டுண் டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தி யடங்காதுநின்னுடைத் தோடமூவாக்
கற்றைக்குழலிக்கு மாலடங்காதிது கைகண்டதே. மஉ

விருத்தம்.

ஒருதானுதல்பண்டுளக்கரிக்க வுயர்வான்முகடுகிழித்தெழிந்து
மருவார்தருவின்மரக்கொணர்ந்த மதுரைவடிவலந்வீரா
அரவாரவேம்பின்பசுங்கண்ணி யத்தியின்றவிக்கருளென்று
இரவாதிருக்கவளித்தற் கிரங்காதிருந்தாயிதுகாளே. மங

இரட்டையர்.

தெங்குபுசமூக்கூர்சிவனே வல்லாளியப்பா!
நாங்கள்பசித்திருக்கை ஞாயமோ-போங்காணும்

கூறுசங்குதோன்முரசு கொட்டோசையல்லாமல்
சோறுகண்டமூளியார் சொல். ௰௬

மூடர்முன்னேபாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூ ரம்பலவா-ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச் சிங்காரித்தென்னபயன்,
அந்தகனே நாயகனானல். ௰௫

வேயீன்றமுத்தர்தமை வெட்டினாளேயிடையன்,
தாயீன்றமேனிதயங்கவே பேயரகேள்
எத்தனைநாளென்றே யிடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டுமவர்க்கு. ௰௬

மாங்காட்டுவேளாளன் மகனைமறுமகன்பாற்
போங்காட்டிலினபம் புணர்ந்தானே-ஆங்கவனும்
மக்கண்மெய்தீண்ட லுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு. ௰௭

குன்றுங்குழியுங் குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக் கென்கோவே-ஒன்றுங்
தொடாதானைக்கோவென்றுங் காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநமக்கிவ் விதி, ௰௮

நாணென்றுநஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டினறபாவுமே-தாணுவே
சீரூர்மேவுஞ்சிவனே நீயெப்படியோ,
நேரார்புரமெரித்த நேர். ௰௯

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

ஆசுகவியாலகில வுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காள மேகமே-பூசுரா,
விண்கொண்டசெந்தணலாய் வேகுதேயையையோ,
மண்டின்றபாணமென்றவாய். ௨௰

கட்டளைக் கலித்துறை.

புராதனமானதமிழ்ப்புலவீரிங்கப்புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்கு வந்ததென்னேவகை கேட்டிலையோ,
தராதலம்வென்ற தமிழ்மாரனையுந் தன்தம்பியையும்
இராகவனென்றிலக்குவனென்று மிருந்ததுவே. ௨௧

ஆக-செய்யுள்-௪௨௰.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர் பாடிய அகவல்.

ஆடெறிபடர்ந்த கோடையரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத், தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தன பொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ் சுவைதொறும் பாலகாணமற்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்க யாமும்
நின்முகநோக்கி வந்தனங்குமுணா. கூ

குமுணராசன்.

அந்தநாள்வந்திலை யறுங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொண்டுபோய்த் தம்பிகைகொடுத்ததன்
விலைதனையீட்டுன் வெறுமைநோய்களையே. உ

மந்தையிலேவாழு மருட்டுத்தியாகியுனைக்
கேந்துதழும்போ விரண்டுளதே வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புன்கையிலே பார். ௩

வெம்புங்காலே வெதும்பிவிழுஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடி விலையெனச்சிந்தித்தான்
உம்பர்நாடு முலகினுந்தேடிலும்
எம்பிபோலெமக்கியாவருரியரோ. ௪

ஆறுபெருக்கம் றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறலமையாதோ உலகாற்றத்-தேற
வழியையேயாளு மென்கலியையமாற்றச்
சிறியையோசீர்க்குமுணா செப்பு. ௫

வில்லைவளையாதே மீசைமுறுக்கிச்சினந்து
முல்லைமலரம்பையென்மேன் மோதாதே-நில்லடா
வந்தாரடாமுருகர் வந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடா மன்மதா. ௬

செந்திற்குமாரன் றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாறன் வதைக்கிறான் அந்திக்கு

முன்னமேசென்றெனது மோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன் யான். எ

தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கே யிச்சிப்பார்-எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங் காமபாணங்களபட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய். அ

இடுவோர்சிறிதிங் கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்மனமே கெடுவாய்-படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக் கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிக்கு. கூ

மையூருங்கண்ணார் மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன் கண்ணானே-செய்யூர்
வளவனையினன்பிரிந்த வாறனக்குச்சொன்ன
உளவனையிறவெனன் றுரை. ௰

வளவன்-ரவிஞன்.

ஆழிவாய்ச்சத்த மடங்காதோயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதோ-ஊழி
திரண்டதோகங்குறி னகஞாதேரும்
உருண்டதோ பாதாளத்துள். ௰க

அரவங்கரந்ததோ வச்சுமரயிற்றுப்
புரவிக்கயறுவிப்போச்சோ-இரவிதான்
செத்தானோவில்லையே தீவினையோபாங்கியெனக்
கெத்தால்விடியுமிரா. ௰உ

முல்லையுங்குழலு முளைப்பதற்குமுன்னே
கலையுமவளையுங் கழன்றாள்-மலையில்
சிராப்பளிபானேறிவருஞ் சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பழியுங்கொள்ளா ளிவள். ௰௩

பண்டியன்றானே பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிகையிலேந்திய தொன்றானேனே-வேண்டியபேர்
துள்ளங்கைத்தேனானே ஞேர்யதலைப்பூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனானே னுனக்கு. ௰௪

முட்டத்துப்பன்றி முளறித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் கிடந்தேனே-தொட்டு
மருக்கிலேசங்கெடுத்தவாலேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவா. ௰௫

மாதர்க்கிரங்கவிவாணர்க்குச் சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியே கடாசாரநன்பியையந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப் பொய்கோளர்க்குக்கோளறிவி
லாதார்க்கிரட்டிப் பறிவுடையோர்செய்யு மாணமைகளே. ௰௬

குழற்காலரவிந்தங் கூம்பக்குமுதமுகையவிழ்ப்ப
நிழற்காண்மதியன்மன்றோ நின்றிருக்குலநீயவள்றன்
அழற்காலவிற்சடை மீதேயிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்காவ்வணங்குதியோ வணங்காமுடிக்கேத்தவனே. ௰௭

பாட்டானதைவண்டு பாடுங்குழற்பண்பகவல்லிதன்
றாட்டாமறையைத்தொழுதேனினி யென்றலையில்விதி
நீட்டான்கருமுகில் போலேவருமந்தச் சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான் வந்தாலும்வணங்குவனே. ௰௮

சீமானுகாமகள்கோமானுமேத்தித் தினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியராசனசபாபதி பொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்திநின்றேனைஞன்மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னாலினியாமா வெனபாவினியெய்துதற்கே. ௰௯

தடங்கொண்டகடல்வில்லின் மெல்லெனப்பூட்டிதமதாத்தில்
வடங்கொணடுசாத்தி விடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பில் பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவொற்றித் தியாகேசர்புற்றி னிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிக்கண்டதிற் றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யினைப்புற்
றிடங்காட்டிவானை யொருபுறங்காட்டி வண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழி லாரூர்த்தியாகர் மதுபொற்றாட
படங்காட்டியாடிநின்றாருலகேழும் பணியென்னவே. ௨௧

புரந்தனைமாலைச் சதுரானனத்தனைப் போகியைமுப்
புரந்தனைச்சாதித் திலமயாதகாட்டப் புலோமசைவாழ்
புரந்தனைமானுந் திருவொற்றியூர்நின் பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன் காணேனுதிக்குப்புரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

கல்லம்புலியணிந்தோ னுளதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடி விட்டாலும்-வல்லி

இடையாளேமுன் னுலக மேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றோ கொடிது. ௨௩

அம்பிலியணிந்தோனுள் ஆதிரை எட்டாநாள் -அத்தம்- கைமவில் புருவம்-அம்பு-கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம் வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினுமேறலாம்-பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வரன்றிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். ௨௪

கஞ்சிகுடியாளே கம்பஞ்சோறுண்ணேளே
வெஞ்சினங்களென்றும் விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாறுக் காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுககாமாட்சி காண். ௨௫

சீதாறவிந்தபுயன் றென்னவன்றன் றிண்சிலம்பிற்
போதாலுங்கண்ணாலும் போர்செய்வோர்-கோதும்
கொடியிடையார் தம்மாற் குணமாமோஷித்தத்
துடியிடையார்கொண்ட துயர். ௨௬

போதாற்போர்செய்வான் மன்மதன் - கண்ணாற் போர்செய்வான் பரமசிவன்-இவர்கள்-கொடிமீனம்-இடபம்-இவற்றி னிடையிலுள்ளது மேஷம்-ஆடு.

அப்பிலேதோய்ந்திட் டடுத்தடுத்துநாமதனை
தப்பினுமம்மையது தப்பாதோ-யிப்புவியில்
இக்கலிங்கம்போனலென் னேகலிங்கமாமதனைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச் சொல். ௨௭

ஆக-செய்யுள்-சசசு.

—(*)—

பட்டணத்துச்சுவாமிகள்.

——(*)——

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நவநிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவெழுகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுந்தொன்மறத்திரிகலிற் காலனுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனைப்பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்குபோல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழல வகப்பட்டீரே. க

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐய நின்சென்னிமிசை யுறைகின்றமடமங்கை யாரென்னவுமை வினவவும், அன்னதொருமடமங்கையன்றுவெண்டிரைகொழித்தழகொழுகுதனபுனலெனத், தப்பொளியானனங்கரியவிழிசாதுவாய்த் தோயத்திலுண்டோவெனச், சொல்லருங்கமலமலர்காவிமலர்கொடிவள்ளைதூயசெங்குமுதமென்னப், பொய்யெனநினைத்தூற்கொங்கையுங்கூந்தலும் புனலினிடையுண்டோவென்னப், புற்பலஞ்சைவலமதெனவேமறுத்துப்புகன்றிடுநிகர்காயெனத், தையல்வளைவென்ன நாணொடுவணங்கியென்றன் பிழைபொருத்திடென்றே, சங்கரனுரைத்திடத்திருவுளமகிழ்ந்தசிவ சங்கரியுமைகாக்கவே. ௨

அரனவனிடத்திலேயைக்கரன்வந்துதானையவென்செவியைமிகவும், அறுமுகன்கிள்ளினனென்றேசினுங்கிடவு மத்தன்வேலவனைநோக்கி, விரைவுடனவினவவே யண்ணனென்சென்னியில் விளங்குகண்ணெண்ணினனென, வெம்பிடுபிள்ளையைப் பார்த்துநீயப்படி விகடமேன்செய்தாயென, மருவுமென்கைந்நீளமுழமளந்தானென்ன மயில்வனைத்துநிற்க, மலையரயனுதவுவரு முறையவனைநோக்கிநின் மைந்தரைப்பாராயெனக், கருதரியகடலாடையுலகுபலவண்டங் கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி, கணபதியையருகழைத் தகமகிழ்வுகொண்டனள் களிப்புடனுமைகாக்கவே. ௩

அம்பிகையான்றன்னைநோக்கி யுன்னுபரணமாவதென வுமையை நோக்கி, அரியரவசயனத்தைபரவுருவமானத்தை யறியாச்சொல்சிறிதுமென்ன, நம்பிமனைதொறுமிரந்துணுமாண்டிநீயென்னநான்முதளரிவேளென, நவையுரும்பொய்புகன்றீரெனப்பாரத நடந்ததேகாரியமென, வெம்பியொருவன்பிரம்பாலடித்தேதென்ன விளங்கிழையொருத்திசாம்பல், வீசினதுசொல்லென்னவெண்ணாயிரம்பேண்கன் பிருகற்றைபநீக்கிணைபெனப், பம்புகற்பினிலோரிரட்டிப்புநீக்கினதுபதருமனீகேளென, பரமருடனிவ்வாறுவிளையாடுபெச்சைப் பசுங்கொடியுமைகாக்கவே.

அச்சுதனளிப்பணிலமுமதுசேயல்வித்தையருளுவன்பலபத்திரன் அலமுதவுவன்சமன்பகடுபவனந்தமக்களாதோரெருதுமுண்டே, முச்சிரவயற்படை யினைக்கொழுவதாக்குவே. மெய்ப்புடனிமுத்திருக்க, முந்தியவடக்கயிற்றுடன்மற்றுநமதன்பா முன்போயிரந்துகொள்வோம், இச்சையுடனமதிளைய தனையனுகியகந்த னினிமையொடுமடுமேய்ப்பேன், இனிபுழுதுபயிர்செதனன்றுநன்றிதைவிட்டிறந்துண்பதினுமெனவே, ஈச்சுரனிலையாதுனைபுணர்த்திடப்புத்தியைக்கைக்கொண்டேளத்திவிரைந்து, காரியமெனக்கருதி மெத்தக்களித்திடுங் கன்னித்தனுமைகாக்கவே.

ம

கவுரிகமலாயரனிரந்தசோரிதுவெனக் கமலைமன் சுண்டேனென க், காளையொன்றேயரற்கெனமாடுமேய்த்ததைக் கட்டிடைய னோரோவெ னச், சிவனொருவர்தூதென்ன•வந்தூதுசென்றகதைசெப்பிலொருபார தமெனச், சேரோடுதிருடின னாமெனக்கட்டுண்ட மெய்திரமறியேவோ மென, சபையினடமாடின னரனென்னமவ்வாட லரவமறியாதோவெ ன, ஆலமதையுண்டானன் னரனென்னமண்ணுண்ட வதனையறியோ மோவென, விவரமொடுமலைமகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடு மிவர் கடுணையா, மேவிவருபுத்ரமித்திரகளத்திரருடமேன்மேலுமிகவாழியே.

நிறையவுளதோவெளிதோகொளுவோம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மான்-உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளிதிரிபாவாய்நீயிங்
கிருப்பாட்டுப்பள்ளியெமக்கு. எ

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்காகவந்தகனைத்தாளால்
அடர்ந்ததுவுஞ்சத்தியமேயானால்- எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காவென்னைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான். அ

குடக்கோடுவானெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு-வடக்கோடு
தேருடையானைறெவ்வுக்குத்தில்லைதோன்மேற்கொள்ளல்
ஊருடையானென்னுமுலகு. கூ

விருத்தம்.

சேய்கொண்டாருங்கமலச்செம்மனுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானும்பணியும்பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாநூறுவயதாமளவும்
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே. ய

நிட்டையிலேயிருந்துமனத்துறவடைந்தபெரியோர்க ணிமல்னரு ளைக், இட்டையிலேதொடுத்து முத்திபெறுமளவும் பெரியசுகங்கிடைக் குங்காம, கட்டையிலேமதிமயங்கிச்சிறுவருக்குமணம்பேசி விரும்பித் தாலி, கட்டையிலேகொடுத்துநடுக்கட்டையிலேகிடத்துமட்டுங் கவலை தானே. யக

இருந்துதமிழிலக்கணவைந் திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச் செல்வத் தோதும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலைனங்களூர்ப்பிடா ரிகாண்க, இரும்புலியிலொருமுருங்கைக் கொப்பொடியாமற்காத்திங் கிருக்குநீம், முருங்கைதனைவேரோடுங்களைந்தனைத்தனையென்று லுன க்குறைநன்றுமோ. யஉ

இவர்பிதா.

கயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பர்க்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிறிப்பலவோ
இயல் வாய்த்தவெந்தைக்குயானவாய்த்ததுவுமிங்கென்றெனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமனைவாய்த்ததுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுமே.

முன்னுமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகெண்டசுவை முதிர்ச்சியாலே,தன்னியலைமுழுதுமுறைத்தமையர்முன்னினைக்கவாந்து தடங்காளத்தி,மன்னவனுண்டானெனதுமாதவத்தின்வலிதிர மண்ணின்மீதே,என்னுடன்வந்தவதரித்தவிளங்கருணைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே. ௰௪

நாணியென்பதைநான்யென்றுரைத்திடுநசையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்புகுந்ததுவென்றுற்
காணலாவதோருருவமெந்நாரியைக்கண்டால்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ. ௰௫

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லிமிருவரிடைத்தோன்றியயான்-முல்லை
அரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண். ௰௬

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனுலெலை யொவ்வாய்வித்தையினிற் றமயனிலுமதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்ன புதுமைதானே, காண்டகுகண்மணியேநல் விளங்கருணைப்பிரகாசக் காவாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிருவன்னெஞ்சேனே; ௰௭

சத்திமுத்தப்புலவர்.

நாராய்நாராய்செங்காலுநாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்காலுநாராய்
நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்

ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலதுதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே. ௰௮

வெறும்புற்கையுமரிதாங்கிள்ளைசோருமென்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமாற்பதமில்லைமுன்றனிருங்கலியாம்
குறும்பைதவிர்த்தகுடிதாங்கியைச்சென்றுகூடியபின்
தெறும்புற்கொள்யானைகவளங்கொள்ளாமற்றெவிட்டியதே. ௰௯

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சலென்றகரதலமுங்கணபணமுங்கங்கணமு
மரைக்கிசைந்தபுலியுடையும்பொலிசெஞ்சடையுங்
கஞ்சமலர்ச்சேவடியுங்கனைகழலுஞ்சிலம்புங்
கருணைபொழிதிருமுகமுங்கண்களொருமூன்று
நஞ்சையுண்டமணிமிடறுமுந்நூலுமார்பு
நலந்திகழ்வெண்ணீற்றொளியுமறிமானுமழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையாளொப்பனைபாகமுமாய்ப்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே, ௨௰

அவர்மனைவி.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பையனைத்தனையாப்பொருளை
யருளொளியைப்பராபரத்துக்கப்புறமாமறிவை
நீக்கமறமயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கு
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்கள்செய்தனர்தந்தவக்குறைகண்முடிக்கும
பழவடியார்தமக்குதவும்பசுந்துணர்க்கற்பகத்தை
வாக்குமனவிகற்பகத்தாலளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம். ௨௧

ஆக செய்யுள்-சகூ.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர்பாடியது.

நின்றுபடியளக்குநிலைக்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடந்தையீச்சுரருக்-கொன்றுக்
குழைக்குமனையீந்தாரொன்றனுக்கென்னா
வழைக்குமனையீயாரவர். ௧

எடுத்தசனனங்கடொறுமீனறெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்நாமணைதுயின்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னாசிதம்பரதேவா. ௨

முக்கண்ணனென்றரனைமுன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றதைமற்றான்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாலென்றறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேயோர்வெள்ளமான்-காணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந்திருமறைக்காட்டீசனே
எம்மானுக்கெங்கேயிடம். ௪

கட்டளைக்கலித்துறை.

வான்பணிந்தாலவனென்பேயுரைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றலையேசொல்லுந்தாரணியும்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகற்கே. ௫

மெய்க்கேயணியும்பணியேயென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயலைசேர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாலெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே. ௬

தாண்டித்திரியும்விடையேயறியோடென்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டவே. ௭

ஆகத்திலேயொருபாதியென்னம்மைக்களித்தவுடன்
பாகத்திலேயொன்றுகொண்டாய்வன்மற்றைப்பாதியுமுன்
றேகத்திற்பாதியுஞ்சேர்ந்தாலிருவருண்டேசிவனே
ஏமத்திராமலிருப்பாய்களந்தையுமென்னெஞ்சமே. ௮

துணையானநாரிபுலியையெல்லாம்பெருந்தொலைவடிக்
கணையானதுபுலியெல்லாமெடுத்துன்னுங்கைச்சிலைகள்
லணையாகநின்றுபுலியினைத்தாங்குமென்றாலினியான்
பணையாகளந்தைப்பதியார்செயலையென்பன்னுவதே. ௯

முன்னானைக்கூப்பிடவோடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்னானையேறியிருப்பானைப்பூழியன்கைக்கரும்பைத்
தின்னானையென்றுகல்லானைக்கிட்டானைத்திருமதுரை
மன்னானைவீதியிலேறிவந்தானைவணங்குதுமே. ௰

நமக்கின்றொருவரரீர்தரவேண்டுநலந்திகழ்க்கும்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சையுள்ளீர்கொடுங்கோளரவிற்
றிமைக்கும்பிறையையளித்தாலதற்குமிரும்பசிபோ
முமக்குந்தலைச்சுமைபோமெங்கண்மானுமுயிர்பெறுமே. ௰௧

ஆனையுரித்துமதடனைப்போர்த்திட்டடியும்பட்டு
மானமழிந்தங்கிரந்தேதிரிந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெற்றுவாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பானைபிடித்தமுகூர்த்தத்தினால்வந்தபாக்கியமே. ௰௨

ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதுன்னருகிருந்தா
நீமுத்தந்தாவென்றவர்கொஞ்சும்வேளையினித்தநித்தம்
வேய்முத்தரோடென்குறைகளெல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்னால்
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடுமோர்நெல்வேலிவடிவன்னையே. ௰௩

சூதியானமனையுதைத்துள்ளங்காலினிற்கூனிபிர
மதியாகந்தேய்த்தவ்விலங்கேசன்மாமுடிபத்துங்க
நதியான்மிதித்துமுபலகன்மேனிதுலங்கவின்று
மிதியாநின்றாலருளெங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே. ௰௪

மண்ணொன்றமண்டலமெல்லாம்புரக்கும்வழிகிசற்றுந்
தண்ணொன்றநெஞ்சந்தரித்திலனேதனுவேடனெச்சில்
உண்ணொன்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதியுடலம்மைப்
பெண்ணொன்றறிந்துமடித்தானெவ்வாறுபிரம்புகொண்டே. ௰௫

இன்றொக்கவேண்டிவெவ்வாறொக்குமோவெழில்சேர்களந்தைக்
குன்றொக்குங்கோபுரமொக்குமக்குன்றதுபோல்
அன்றொக்கவேண்டுமென்னல்வினைதீவினையாமிரண்டும்
என்றொக்குமோவினித்தென்களக்காடனையான்பெறவே. ௰சு

மாதாம்படியுண்டுமெய்சிவந்தான்குழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாம்பலதகனிவாய்சிவந்தான்செம்மலர்த்திருவின்
சூதாந்தனந்தைத்துசஞ்சிவந்தானவர்தூதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான்சிவந்தான்மல்லைப்பல்லவனே. ௰எ

பாடுந்தமிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தான்மல்லைப்பல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகிமாவற்பப்புல்லைக்கொண்
டாடும்பொழுதின்கன்னத்திலேநின்றடிக்கின்றதே. ௰அ

நான்றெண்டனிட்டகன்குழலாளையென்கண்மணியை
தேன்றொண்டைவாய்ச்சியைத்தென்கூடல்வாழ்சிறு பெண்பிள்ளையை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயியமனெனக்குமடி
என்றெண்டனிட்டவின்னாப்பமென்றோலையெழுதுவனே. ௰கூ

மற்றோரொருவனைக்கண்டதுண்டோசத்தியவாசகராய்
உற்றோர்கஞ்சுவெண்ணெய்க்கீறன்தாய்க்கொருகோடிபொய்கள்
சொற்றோனுந்தழைமலர்சாட்சியென்றுசொல்லோனுமல்லால்
கற்றோர்கள்வம்மின்கள்செம்மினகள்பொம்மின்களந்தையிலே. உ௰

அண்டத்தமரருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டெத்தனைதவஞ்செய்தனரோமணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறையணிசொக்கர்கைத்தகலிக்குநீதுணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினையேகூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. உக

அற்பின்றதாயென்றுணைப்பணிந்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூஷணம்போற்குறித்தாய்புகழக்கூடலில்வாழ்
க்கற்பின்றகட்டிக்கரும்பேயுனக்குக்கன்னெஞ்சதுதான்
வெற்பின்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே. உஉ

பேயல்லவோவொருவேனைவரந்தந்துபேசிடுங்கல்
லாயல்லவோநின்மனக்கெட்டியானதுமற்புதந்தான்
நீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவணியெனக்குத்
தாயல்லவோபிள்ளைநானல்லவோசிவகாமவல்லியே. உ௩

பண்டோதரியமறைபாடுங்கூடற்பசுங்கிளியைக்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றின்டு
முண்டோஇவர்திடம்போதம்மைக்கோயின்முன்னேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றுடைதட்டிக்கொள்ளுவனே, ௨௪

செகத்தாயெனவந்தாதெள்ளமுதேதென்னகலையெனு
நகத்தாற்பணியுங்கயற்கணம்மேநின்னைத்தினால்
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விளங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமுத்துமூக்குத்தியே, ௨௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினம்விற்றசொக்கேசனைமேவியன்பாய்
சுகமதிதந்தெனையாள்கயற்கண்ணிநின்சுந்தரமா
முகமதிமீன்றகதிர்மணியோமுத்துமூக்குத்தியே, ௨௬

பொன்னேமலைபத்துசனுசிபயுமீன்றெடுத்த
மின்னேயுனதுவதனத்தையேவெண்மதியமெத்
தன்னேயத்தாலொருதாரகையானதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடந்திவம் பார்க்கின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே ௨௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திருக்கும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்து பெருமகரங்
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடுபிரம்பால்
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர்பொன்னடிகொண்டதே. ௨௮

அக்குவடம்புனையானந்தவெள்ளத்தையங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்படவிக்கன்முளைத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண்டாலன்றித்தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே. ௨௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பால்வரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றன்மேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமென்றஞ்சுவனே. ௩௰

உரைபேனுன்பேரையுணரேனின்சீரையுனக்கருநிக்
கரைபேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடந்தகுண
வரைபெயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேபழகியசொக்கேதமிழ்க்கச்சுக்கரமே. ௩௧

மூக்கட்பராபரைசொக்கப்பிரானொடு முன்னவரோ
டொக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிலங்கித யுற்றுமிகச்
செக்கச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பர்த தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினையெட்டிப் பார்ப்பவரே. ௧௨

மட்டார்குழலங்கயற்கணம்மேயிம்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதனதுதுயர்பின்பாற்சொல்லி யேசலிக்க
ஒட்டாரநீசெய்யலாகாதுபாருன் னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகு காணிற்குமே. ௧௩

விரித்தான்சடையைமகாமேருவாகுகி வில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தைபெரித்தான்பரகுரு தேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியை யுடுத்தான்பகிரண்டத் துள்ளுலகும்
பரித்தான்மதுரை தரித்தான்சவுந்தர பாண்டியனே. ௧௪

மைக்காற்குழற்பெண்வடிவாளைத்தென்னவன் மாமகளை
அக்காளையோன்பங்கி லாத்தாளைமாறங்கை யானவளைத்
திக்கார்தொழுங்கயற்கண்ணாளையோர்தினஞ் சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத் திருப்பவரே. ௧௫

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கை வளைகளுங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணிபாகமுங் கைதொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவங்காற்சன்னை யிட்டுநகைத்
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயென்றாருக் கழைப்பவனே. ௧௬

பொன்னேபொருந்தற்புதமேபொலிந்தமென் பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட் சின்மயமே
அன்னேயமுதேயநளேயமரர்க்கருங்கரும்பொருளே
மின்னேவியன்கூடரேமதுராபுரி மீனம்மையே. ௧௭

கேட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமிலலை இரத்துழவில்
பூட்டேருமில்லையிசெல்லாமெம்பாலிலை பூர்ணவரங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதில்லையேயினிக் கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்படிபோட்டேன்மதுரை மனோன்மணியே. ௧௮

உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போது முனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருந்தாயெனி யேனினிமேல்
தள்ளப்புறத்தினிசெல்லேனாலும்போவது தானிலை பொன்
வள்ளத்தமுதனைக்கிள்ளாய்கடம்ப வனவல்லியே. ௧௯

எப்படியெப்படிச்சொன்னாலுநானிரங் கேனென
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்ற வதிசயதனை

இப்படியிப்படியென்றுகிலுமெனக் கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச் சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பத்திலுன்னைத்தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ் செல்லும்பொல்லேன்
கப்பத்தவறத்தொழு நாலுஞ்சொக்கர் தடம்புயந்தக்
கொப்பத்திரண்டகொங்காயுன்னவயவ மொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுங்கண்டாயென முகத்திலுக்கே, ௪௧

அடியார்கரத்துமதுசேரயும்மைத் துள்ளியிசைந்
கொடியானடித்ததல்குற்றமன்றேசிழக் கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டதட்டையெல்லாமள்ளி யள்ளித்தின்று
வடியாகதியிற்கரைத்துவிட்டாரவள் வல்வினையே. ௪௨

காஞ்சொன்னகண்டதெங்காளோதொடுத்த கவிக்கெவர்கள்
உரஞ்சொன்னதோவந்திருந்ததிவ்வேளை யுதவுனக்கே
பாஞ்சொன்னோனின்னம்பராமுகமேதிது பத்துலட்சம்
தாஞ்சொன்னதாயென்னுவாய்சிவகாம சவுந்தரியே. ௪௩

ஒருபாதிமால்கொளமற்றொருபாதி யுமையவள்கொண்
டிருபாதியாலுமிறந்தான்புராரி யிருகிதியோ
பெருவாரிதியிற்பிறைவாணிற்சர்ப்பம் பிலத்திற்கற்ப
தருவானபோஜகொடைரின்கையோடென்கை தந்தவனே. ௪௪

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பாலகாருணம் பூமணஞ்சொற்பொரு ளாகமுயிர்
கரும்பாஞ்சுவையென்னு மெண்ணெயும்போலொத்த காதலைப்
பெரும்பாலினல்லன்னங் கங்காசலத்தைப் பிரிப்பதுபோல்
சுரும்பாம்புலவர் யமனுலெசக்கெனத் தோன்றினையே, ௪௫

அரும்பாக்கியகொங்கைபாலாக்கியவுங்க ளப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தனையாக்கியவ் வேந்திழையைச்
சுரும்பாக்கியென்னையும் வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங் கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோ யுனைப்பெற்றதுவே. ௪௬

கலைமேற்பிரிதல்.

விண்ணு [illegible] மாமதிகாயவெங்காம வெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்கும [illegible] ழி மாதங்கமாம்பஞ்ச பூதியம்போம்
கண்ணுக்குமூக்கு [illegible] க்கையற்ற கடத்திலங்கும்
பெண்ணுக்குவார்தனமி [illegible] லாதிவரும் பிரிபவரே. ௪௭

உளக்கின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றில்லை யுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழுவதியேயுன்வண்மைசேர்மயிலே!
எனக்கென்றவட்டபிட்டண்ணாந்துவிம்மி யிருக்குமுன்மன்
தனக்குன்றிலேறிவிழுவேனின்னல்குற்றடாகத்திலே, சஅ

கண்ணும்புதிட்ட நல்லாள்காட்டமோதிரஞ் சூட்டமலர்க்
கண்ணாக்கூட்டவிரனுன்கிருக்கக் கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணுமவிரற்கேதாமுலோடருக் கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல்சேய்வணிகர்செந்தில் காத்தவனே, சகூ

பிணம்போதத்தள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப் பின்னேறநுசெய்த
பிணம்போற்கிடந்துபுரளுவர்காண்பிறர்க் கிட்டுவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகுமப் பஞ்சைகள்வக்
கணம்போதும்போதுங்கறுப்பாதெனமரவையிற் காவலனே, ருய

ஏவைக்குங்கூன்சிலைதொட்டானைக்க ணிருவிசும்பில்
தீவைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றம் றேருகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிகஸ்தூரியின்ற கறுப்படன்வனை
மாவைகக்கும்பாலைக்கும்பூவைக்கும்போது வடுவைக்குமே, ருக

பொன்னுகந்தார்புணிமாயோன்கரந்தைப் பொருப்பில்வரும்
மின்னுண்முகங்கண்டனஞ்சாயல்போற்பெற வேண்டியன்றோ
வன்னாட்கமலமலர்கடன்மேரு வணிம்பிலும்
தன்னுலயனரிசங்கரன்வேலைத் தாங்கியதே, ருஉ

குண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடும்பித்தனைக் குண்டேனியைக்
கண்டக்கருப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக் காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலை வாரியுண்ட
பண்டைப்புரையனையோதேவனென்று பகருவதே, ருங

அந்தக்கரும்பள்ளிபர்சாங்குசத்தி கண்ணம்படைச்சி,
மைந்தப்விடச்சிகுறத்திக்குமாமி நவில்வலைச்சி
சந்தம்புழுக்கச்சிபாம்பணையோனுக்கு தங்கச்சியும்
இந்தப்பரச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே, ருச

நிலமேழளந்தசெம்மேரல்டணியு நிமலர்பொன்னம்
பலமேவுதில்லைப்பதிநடராயர் பனிவரையில்
கலமேதிமிங்கலமேசங்கமேநம் கயலினமே
சலமேசஞ்சலமேயென்றுதிருமென் சஞ்சலமே, ருரு

பொரடக்கயம்பிடியென்றான்மதனுமிப் பூமையுமா
தரடக்கமுஞ்சற்றறிந்திலனேமலர்த் தாள்வணங்கா
முரடக்கடவுடக்கெடிமன்னர்வெற்றி முடிபிடுக்குங்
கரடக்களிற்றண்ணலேலவல்லேமாநகர் காளத்தியே, ௫௬

கவியாகுமாதினைப்பெற்றோன்புலவன்கற் றோனையாம்
செவியாரக்கேட்டங்குணர்வான்சகோதரன் செந்தமிக்கு
தவியாவருமையறியான்பதிபகன் றானிலைபேல்
புவியாகுமன்னனுக்குளொன்பலமாமந்தப் பூங்கொடிக்கே, ௫௭

சேராதவேடன்செருப்பாலடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
னீர்வாயுமிழவுமுச்சிட்டம்போடவு நீண்டசிலேத்
தாராலடிக்கவுங்கண்ணீர்த்ததும்பவுந் தாய்தமர்கள்
ஆராயிலுமில்லையோதிருக்காளத்தி யப்பனுக்கே, ௫௮

ஓட்டாகவொட்டியுங்காற்பொன்னின்மாப்பொன் னுபாயமதாய்த்
தொட்டாதிராண்பணிசெய்யாதிரான்செம்பொன் மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கடுகளவர்நிறை காட்டவல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன் சர்ப்பத்தையே. ௫௯

வராட்டும்பூந்தொங்கலமோகனக்காரற் கினியுசுகம்
டாராட்டகனினியானல்லவேபசு மென்குழலி
தாராட்டவுஞ்சய்கிற்பால்வின்ளைக்கூட்டித் தடவிமஞ்சள்
நீராட்டமையிடப்போமோவெனக்குள்ள நேரமுமே, ௬௰

விருத்தம்,

மட்டார்ந்தென்களந்தைப்படிக்காசனுரைத்ததமிழ் வரைந்தவேட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தாலுமூவுலகும்பரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாலுங்கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலும்வாய்மணக்குந் தூய்யசேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேபாட்டினிட னளினந்தானே, ௬௧

வெண்பா,

ஆலெங்கேயங்கே யரும்பறவையாற்றயிலும்
மாலெங்கேயங்கே மலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ் செங்குன்றையூரனெங்கே
அங்கேயிரவலரெல் லாம், ௬௨

ஊனைச்சுடுமோ வுலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆனைச்சுடுமோ வறியேனே-கோ

பொருப்புவட்டமானமுலைப் பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா, ௬௩

நற்றோரணவீதி நண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
கற்றோர்தமக்களிக்கும் கைகயேகை-மற்றோர்கை
வேங்கைதுபலகைமுகை வேட்கைபுலகைகைகை
காங்கையமுளைகவிழு கை, ௬௪

போசரீபோர்புயலாப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசவாயக்கதிலோர் விங்கேனும்-பேசமென்மேல்
பட்டவில்லையென்வறுமை பாரக்குடையாகி
முட்டக்கவிந்திடுத லால், ௬௫

சாலையாவிக்தவ் கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையாவிந்த மயக்காதோ-பாலைப்
பழிக்கின்றமென்முலையீர் பாண்டியரூர்
அழிக்கின்றதென்று வது. ௬௬

பாண்டியனார்-கூடல்-அது-புணர்ச்சி,

ஆக-செய்யுள்-௫௩.

—()—()—()—

பொய்யாமொழிப் புலவர்;

——)*(*)*(——

வாய்த்தவயிரபுர மாகாளியம்மையே
ஆய்த்தபணவி லணிவரையிற்-காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங் காளிங்கனேறுங்
குதிரைமாளக்கொண்டு போ, ௧

இவருபாத்தியாயர்,

பொதியிலகத்தியனைப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிறைவில்புலவர் சிகாமணியாய்த்-துதிசேருஞ்
செங்காட்டங்கோட்டத் துறையூரொனுங்தலத்தில்
தங்காட்டிக்கொண்டிருப்பாய் தான், ௨

அகவல்,

வாழுசேரமுவேன் வாய்மொழிகேண்மோ,
ஊழிநில்வெறி மாளிகையினவயிற்
கட்டிளங்கணவன் கவின்பெறுசேக்கை
என்றுதிமனைவி நெடிதுதுயில்கொளக்

செல்லக்கிடமி னெனக்கிடந் தருகெனேச்;
சொல்லியநண்பன் றனிச்செல்பவனே
நாலுமேகுவ னற்றுணையவர்க்கே, ரு

வெண்பா,

அன்றுநீசொல்லக் கிடவென்றாயாயிழையோ
டின்றுநீவானுலக மேகினாய்-மன்றல்கமழ்
மானெக்கும்வேல்விழியா ரால்னேகண் டியிர்
சினக்காசெல்லக் கிட, சு.

பூவேந்தர்முன்போற் புரப்பாரிலேயெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பான்மையாற்-கோவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித்தமிழோர்
வீறனையேசற்றே மிக, ரு.

உங்களிலேயாவெருவ-னெவ்வு வனோவெவ்வேவனோ
திங்கட்குலனறியச் செப்புங்கள்-சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரோழவீ ரின்று, சு.

பொன்போலுங்கள்ளிப் பொறிபறக்குங்கானலிலே
என்பேதைசெலலற் கியந்தனளே-மின்போலும்
மானவேன்முட்டைக்கு மாறாயதெவ்வர்போங்
கானவேன்முட்டைக்குங் காடு, எ.

முருகக்கடவுள்,

விழுந்ததுளிமந்தரத்தேவேமென் றும்வீழின்
எழுந்துசுடர்சுடுமென் றேங்கிச்-செழுங்கொண்டல்
பொய்யாதகானகத்திற் பெய்வுளையுஞ்சென்றனளே
பொய்யாமொழிப்பன்கனேர் போல், அ.

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளு முப்பொருளும்பெய்தமைத்த
செம்பொருளையெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத்-தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர் சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியதென்பேன் றகைந்து, கூ.

சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ செப்பவிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியையாரு மறையென்பர்-வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள்சால வுளவெனினுமம்மொழியுந்
தாய்மொழியவென்பேன் றகைந்து, ம.

மதுரைச்சொக்கநாதர்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே. ௩௧

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பாணிறவரிச்சிற
அன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ்குலவியருடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே. ௩௨

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினைத்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டு கால்பரப்பிச்-சங்கதனைக்
கீர்கீரெனவறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிற்பழுதென்பவன். ௩௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ்சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற் பழுதாமோ-சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழ்வோமோயினி. ௩௪

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவாளைகள்கர்விற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசம்பிற்பாய
அடியுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தார்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறு மரலிநாடா

படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
  பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
  கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவாளே. ௰௫

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
  மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மதிலின்மேலாடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
  பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமாள்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலரவால்வெந்த
  அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினேனுமென்
திருக்குமரிதகவன்றனில்வால்வெந்த
  விவளையுமோர்பெண்ணாக்கவியப்புதானே. ௰௬

சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசனோ நாரணனோ-தாமம்
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுனக்கு. ௰௭

சங்கத்தார் அகவல்.

காலைஞாயிறுகடுங்கதிர்பரப்பி
வேலையுங்குளனும்வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கண்முகம்பாராமல்
வெந்தசாதமும்வெவ்வேறருந்திக்
குணமுடனாளுங்கொடுத்துறவாண்ட
கணவனைமகளிர்கண்பாராமற்
பழுத்தவுடலம்பசையறவற்றி
விழித்தவிழியெலாம்வேற்றுவிழியா. ௰௮

அறவுரையன்றிமறவுரைபெருகி
உறவறமொழிந்தவூழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத்தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத்தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத்திடுக்கண்டீர்
வந்துதோன்றியமாரிதிக்கிழவன்
நீலஞ்சேரிநெடுமால்ஞான
ஆலஞ்செறிநின்றசடையன்

பிறந்தும்பிறர்கேடுநினையான்
பிறர்பொருள்வவ்வான்
மறந்தும்போகான்வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகாதெம்மையுங்காத்தான்
வருந்தல்வேண்டாம்வழுதி
இருந்தனமிருந்தனமிடர்கொடுத்தனனே, மக

திருமழிசையார்,

கணிகண்ணன்போமென்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீயிங்கிராதே-துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான் செலகின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக் கொள், உம

ஆகசெய்யுள் ருநு,

—*—*—

சொக்கநாதப்புலவர்,

——(*)——

சீர்கறுத்தமுகிற்காத்தான்கஸ்தூரிபூபனருள்சேயாமென்று,|மோர்கறுப்புமில்லாதகொண்டவளநாட்டிருக்குமுசிதவேளே, ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லியழைத்தாலுநாமுன்னே யன்பினாலே, பேர்கறுப்பனிறஞ்சிவப்பன்கீர்த்தியினால்வெளுப்பனெனப் பேசுவோமே,

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியாரவாகனமும்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுனைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவநகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிறப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்,
மாவைவளர்கறுப்பவுன்னைவாழ்த்தினோமே, உ

எல்லப்பனம்மையப்பன்மருதிருவேங்கடராமனெழிற்சீராளன்,வல்லக்கொண்டமனுடனேமாதைவெங்கடேசனைப்போல்வரிசைதந்தான்

செல்வத்தம்பியருடனேமாவையில்வாழ்கருப்பண்ணன்றெருவிதிக்கே
பல்லகருத்தான்சுமந்தானதுநமக்கோராயிரம்பொன்பரிசுதானே, ௩

மெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களித்தசெங்காட்டுவிமலனாரே, மை
யிலேதோய்ந்தவிழிச்சந்தனமான்றலைக்கறியையவனமாயாவி, செய்யிலே
தான்சமைத்துகொடுத்திருந்தும்படைத்திருந்துநீர்தானின்று, கையி
லேமழுவெடுத்தாற்பொய்யாமோபிள்ளைகொன்றகளவுதானே, ௪

துப்பனையுமரகதத்தின்கொழுந்தனையுமொன்றாகத் துலங்குமெ
ய்யா, செப்பரியபுலியதனைத்தரிக்குமுத்தராபதியிற்சிவனேநீதான், அ
ப்பனையும்விழுங்கியொருபிள்ளையுந்தின்றுங்குமலையோவின்னுங், கப்
பனையுங்கையுமாய்ப்புறப்பட்டாய்நல்லதிருக்காட்சிதானே, ௫

அடிபட்டீர்கல்லாலுமெறிபட்டீரத்தனைக்குமாளாயந்தப், படிப
ட்டும்போதாமலுதைபட்டீரிப்படியும் படுவாருண்டோ, முடிபட்டச
டையுடையீர்கழுக்குன்றீர்முதற்கோணன்முட்டக்கோண, விடிபட்டு
பொருத்திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே, ௬

செல்லாரும்பொழில்புடைசூழ் புலியூரம்பலவாணதேவாவும்மை
க், கல்லாலும்வில்லாலுஞ் செருப்பாலும்பிரம்பாலுங் கடிந்துசாடும்,எ
ல்லாருநல்லவரென் றெண்ணியருளீந்ததென்ன விகழ்ச்சியொன்றுஞ்,
சொல்லாமன்மலரால்விட்டெறிந்தவனைக்காய்ந்ததென்னசொல்லுவீரே

நல்லானையிட்மருவுந்தியாகையாவுமதிடத்தினியாயங்காணும், க
ல்லாலேயெறிந்தோர்க்குஞ் செருப்படியாலுதைத்தோர்க்குங் கடிந்து
போரில்,வில்லாலேயடித்தோர்க்குங்கொடுத்திரேயல்லாமல் விழிநீர்சோ
ர, எல்லாமுன்செயலென்றேயிருப்போருக்கியாதேனும் யீகிலீரே, ௮

பண்காணுந்தமிழ்ப்புலவிரினத்தோடேயிணைஞ்சேரும்பரிசேபோ
லத், தண்காவிமலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரிநாட்டொருபுதுமை சாற்றக்கே
ளீர், கண்காணநாயரன்மேல்வெண்காடைவீற்றிருக்கக் கண்டோமந்
த, வெண்காடையிடப்புறத்தே பச்சையன்னங்கலந்திருக்கும் விதங்க
ண்டோமே, ௯

இந்திரன்கலையாயென்மருங்கிருந்தானக்கினியுதரம்விட்டகலான்
எமனெனைக்கருதானரனெனக்கருதிருந்திலன் தென்னையென்செய்தான்

அந்தமாம்வருணை னிருகண்விட்ட கலாணகத்தினின் மக்களும்யானும்
அநிலமதாகுமுநினைக்கொள்வோம் யாரெதிரெமக்குளாருலகிற்
சந்ததமிந்தவரிசையைப்பெற்றுத் கரித்திராசனைவணங்கிந்
தலைசெயுமெம்மைமதிலைசெய்சற்கீர்த்திச் சளுவகோப்பையனுதவும்
மந்தரபுயத்தான்றிப்பையராயன் மகிழ்வொடுவிலையிலாவன்றேன்
வாக்கினுற்குபேரனுக்கினுனவனே மாசிலீசானபூபதியே. ௰

வண்டுகின்றியதொங்கலோதி குணக்கெழுந்திடுமனிலமோ
மின்னுநூபுரமோபயோதர மூருவானவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுக மமுதவாயிதழ்த்தும்பியோ
ஆரிகையாயுதமோபிறந்திட மன்னுமென்னவுலாவுவீர்
கொண்டனண்புமுதாரமுந்தவ ருகோகனகானனன்
குத்திபல்லவராயமேரு குணன்திப்பையன்வரையின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிகச்சிலை நாணெனப்புகலாவிடின்
தூரமோவதிபாரமோவொரு சேரனுக்கொருதொங்கலே. ௰௧

குணக்கெழுந்திடுமனிலம்-கீழ்காற்று-கொண்டல்-மேகம்-ஓடிநூபு
ரம்-சிலம்பு-மலை-கொங்கை-வானவர்கணிகை-அரம்பைவாழைதொடை
அண்டர்பூபதிவனிதை-சசி-சந்திரன்-முகம்-தும்பி- வண்டுதேன்-இதழ்
ஆரிகையாயுதம்-ஆழி-திருப்பாற்கடல்-துண்டவெண்பிறைசூடி-கைச்சி
லைநாண்-ஆதிசேடன்-வாசுகி-வா-சுகி-அன்னுவிடன்- சேரன்தொங்கல்-ப
னை-மடலேறுவேனென்பது-கருத்து.

சந்திரனுக்குடலூனந்தனதனுக்கோர் கண்ணூனந்தருவிசேழல்
இந்திரற்கோபக்குமியரமியமனுக்கோர் புழுக்காலாமிரவிபின்ற
மைந்தனுக்கோகான்முடமாம்வசைனுக்கோர்தலைக்குறையாய்வாழ்வாரா
பந்தமுளமானிடரை விதிவிடுமோவாலவாய்ப் பதியுளானே. [யின்

கட்டளைக்கலித்துறை.

அட்டாவதானமுந்தொல்காப்பியமு மகப்பொருளும்
கொட்டாதிதெர்ட்டப்ரபந்தமெல்லாநம்மைச் சொல்லச்சொல்லி
ஒட்டாரங்கட்டிநம்பல்லக்குகம்பை யொடித்தெறிந்த
தட்டாரப்பையலரிகரபுத்ரனைச் சண்ணினனே. ௰௩

பண்டனைப்பண்டனையோ துபெம்மானைப் பனிவரைக்கோ
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யுந்தண்டனைத் தண்டனைமு
தண்டனையண்டர்தொழுந்திருமாற்பே றமர்ந்தமணி
கண்டனைக்கண்டனையாயினெஞ்சேமுத்தி கண்டனையே. ௰௪

துளைபடுமாமரமோரேழுமெய்தவன் றூதுகவி
உளைபடுவாரிதியொன்றேகடந்த தொளிர்தரள
வளைபடுவாவிமண்ணைமன் கூத்தன் வகுத்தகவி
தளைபடுகாலுடனேகடலேழுந் தாண்டினதே. ௰ரு

துங்காதராதலமெங்குமொருமிக்கத் துய்த்தநர
சிங்காதராதரந்தாங்கிநீ னல்கச் சேலுங்கவந்த
கெங்காதராநின்புகழ்கேட்டவைப்புனை கிரீடமென்றே
லெங்காதராவுக்குச்செய்தானிலைமலர் வேதத்தனே. ௰சு

புரசைவடமலையப்பாவிருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமலையப்பா லுஞ்செல்ல முழக்கஞ்செய்தோய்,
சிரசைவடமலையப்பாமயிலைவைத்துந் திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கோ ருந்திரனே. ௰எ

சோதிச்சவரிவிழிக்கோபுரவில்லை தூயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கரியாள்கொண்ட கோலமென்னே,
நீதிச்சவரிப்பெருமாளென்றே நினைந்துருகப்
போதிச்சவரிவட்காமீராவறிகிலன் பூங்கொடியே; ௰அ

சொல்லுக்கினியகழுக்குன்றமேயுமைச் சொல்லவென்றால்
அல்லற்பிழைப்புப்பிழைத்துவிட்டீர்முப் புராதியர்மேல்,
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாதகீரந்த வேளைதனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோஉம் படைத்தொழிலே. ௰கூ

துயிலையிலேயிடர் துன்னையிலே தெவ்வர்குழையிலே
பயிலையிலேயிருடபாதியிலேபசும் பாலனத்தை
அயிலையிலேல்வயதாளுகயிலே நமக்கார் துணைதான்
மயிலையிலேவளர்சிங்காரவேலர் மயிலையிலே, உ௰

போதாசிவகுருநாதாகலைவ புழுகொடுசெவ்
வாதார்ந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்கு வாய்த்திடுமின்,
பாதாருகஞ்செற்றம்வைவிநோதாவென் புகையையறுக்
காதாமணைபிரங்காசிவகிரிக் காங்கேயனே. உ௰க

காப்பிள்ளைபிள்ளைக்கறிக்கிச்சைபட்டுன்னை யைக்கரைமேன்,
மாப்பிட்டுவந்தமயிலேசனேமலை யானின்னைக்
கூப்பிட்டுநின் முகுனிந்தொருகோலக் கொம்பாற்றடவிப்,
பூப்பட்டகண்ணிச்சயமாக்கினைமைப் புயல்வண்ணனே. உ௰உ

உம்பரைவாழ்வித்தகஞ்சக்கண்டோமென் புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியசூலங்கண்டோமரு ளுங்குறைவில்
கம்பரைபாகமுங்கண்டோமவர்திரு நாமஞ்சொல்லா
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனை வாழ்த்துங்களே. ௨௩

மாடேறுதாருமதியேறுசென்னியு மாமலரோன்,
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிட மோங்கியகற்
றூடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென் றேகமலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங் கழுக்குன்றமே. ௨௪

நெருப்புக்கறுக்கச்சிவ புள்ளமேனியர் நீள்கனகப்
பொருப்புக் குனித்துப்புரமெரித்தார்க்கிடம் போர்க்களிற்றின்
மருப்புக்கண்முத்தும்வளர்கழைமுத்தும் வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங் கழுக்குன்றமே. ௨௫

ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருகன் றியம்பிவிட்ட
கோலங்கிடக்குங் க்கண்டாய் குன்றயாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத் ார்க்கொருநன்றி செய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய்வணிகர் செந்தில்காத்தவனே. ௨௬

வெண்பா.

வேளுக் குவாம்பரியும் வில்லுக்குநீலமுஞ்சேல்
வாளைக் கு ண்டம்வார் ட்க்காடு-நாளும்
மருதப்பனை பே வளர்த்துவிட்டதாலே
மருதப்பனையே வணங்குவார். ௨௭

சிந்தாமணிசங்கு தேனுமலர்த்தாமரைசேர்
ஐ வுமின்னவே பாயி க்க-வந்தே தான்
கச் விடமேயுண்ட கண்டாகடைதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்ன பேசு. ௨௮

அந்திக்கார்வந்துமப லாற்றவா ரன்னையிடு
வந்திக்கார்வந்து பூக்குழைப்பார்-கந்திக்கார்
கச்சிக்காளத்திக்கா காதலுழைப்பார்கலக்க
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண். ௨௯

இருப்போமென்றாலு மிராதுளமாலோயிக்
கருப்போமென்றாலுங் கசக்கும்-விருப்பாரும்
காசண்முகனைக் கடல்புடைசூழ்கோவளம்வாழ்
மாசண்முகனை மறந்து. ௩௦

வரவிளநீர்சுமக்கப் டண்டேபோ ருகவிடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ-நேரே
புடைகனத்தகொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ்சாத்தி
இடைக்கனத்தம்வைத்தவரா-ரின்று. ௩௧

வெங்கரயஞ்சுக்கா ஞல் வேந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை-மங்காத
சீரகத்தைத்தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம்.
ஏரகத்துச்செட்டியாரே. ௩௨

என்னெஞ்சுகல்லாகு மென்றறிந்தக்கல் லுமையாள்
பொன்னஞ்சரணம் பொருந்தன்மேற்-முன்னாள்
இடத்தாளேயம்மியின்மே லேற்றுக்களக்காடா
இடத்தாளேயஞ்சாதே யின்று. ௩௩

மூன்னேயிரண்டுமுலை முற்றியபின் னாலுமுலை
ஏந்நேரவென்மதலைக் கெட்டுமுலை-எக்காளும்
பைங்நாகஞ்சூழ்மதுரைப் பாணியின்பாகனுக்கிங்
கென்னாகவென்னு மினி. ௩௪

கங்கையொருத்திபைய நாமிருவர்மூவரையும்
பொங்குமமளிபொறுக்குமே-சங்கம்
குழையவரால்பாயுங் குருகாடர்கோவே
பழையவராலென்ன பயன். ௩௫

நங்கைபயனை நமக்கென் றுரைத்தள வில்
அங்கம்பசலைநிற மானதே-செங்கை
வளைநெகிழப்பாதிமறத்தேனென் றோத
உளநெகிழப்பாதி யுடைந்து. ௩௬

உன்னுயிருமென்னுயிரு மொன்றென்பதின் றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ்மச்சத்தார் மன்னவா-உன்னுடைய
பொன்னாகத்தென்னையர்தம் போகநகச்சின்னங்கண்
டென்னாகத்தேபெரிகையால். ௩௭

ஒருவர்க்கிடமா யுகந்திருந்தபாயல்
ஒருவர்க்கிடமாய்தென்ன-மருவலரைக்
கன்னாட்டவின்னாட்டுங் கண்டன்கரிகாலன்
தன்னாட்டிதுபுதுமை தான். ௩௮

ஆம்பலவாவின்னொருகா லாடினாரோகாதோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ-சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந்தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்கு மூர். ௯௯

மாதாவுடன்சலித்தாள் வல்வினையேன்காற்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்து விட்டானே-நாதா
இருப்பையிலேவாழ்சிவனே யின்னமொருன்னை
கருப்பையிலேவாராமற் கார். ௱

இந்தவிடைகிற்பதரி தென்றுன்னையும்மானை
சந்தேகமாகச் சமைத்தானே-அந்தவயன்
பாரதிராமன்வனையிற் பைங்கொடியீர்கொங்கையின்
நீரதிராகன்னட்டுமின் னீர். ௱௧

காளத்திகண்டத்தே காளத்திநெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன் கரத்திலே-காளத்தி
அங்கமெங்குமவெவ்வழலையாற்றினன் ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும்பெண்ணொருத்தி கண்டு. ௱௨

மேவிலுடனே விடியும்விடியாது
கோவைமணிமார்பன் கூடாகான்-தேவர்
இரண்டாதரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாலும்பொல்லா திரா. ௱௩

ஆக செய்யுள் ௱௩

அம்மானை.

—(*)—

சித்தம்பூர்வாழுஞ் சிவனளித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிற்று விக்கினர்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிற்று விக்கினரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலம்வாவம்மானை
இரவுபகல்குண்டுணிக்கிங் கேச்சுண்டோவம்மானை. ௧

விருப்பாரும்பூஞ்சோலை மேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாமாயின்

இரப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்த தென்னமதியம்மானை
என்றல்லோமண்ணுண் டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தை யாதிகும்பேச்சுரனூர்
கோதாடுமன்மதனைக் கொன்றெரித்தாரம்மானை
கோதாடுமன்மதனைக் கொன்றெரித்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்கள்பழி வாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயின் மண்விழுந்ததம்மானை. ௩

தொல்லுலகிலெல்லோருஞ் சொன்மாங்கனியொன்று
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோவம்மானை
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோயாமாயின்
எல்லார்க்குந்தானே யினிக்குமோவம்மானை
இனித்திருக்குமொருவேளை யெரித்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டுவார்கூந்தலுமை யரண்மனமகிழக்
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயம்மானை
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின்
இட்டமாநற்கனிகா யில்லையோவம்மானை
இல்லாமற்கல்லா லெறிவாரோவம்மானை. ௫

கல்லாலின்கீழிருக்குங் காளத்திநாதருக்குப்
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுகாணம்மானை
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுவேயாமாயின்
வல்லானொருபணிக்கன் வாரானோவம்மானை
வந்தல்லோபண்டு வடுபட்டதம்மானை. ௬

ஆரத்தடல்வயல் சூழாமாதைவாழழகர்
தாரொத்தமேனிதழலொத்ததம்மானை
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததாமாயின்
ஈரக்கங்காநதியா னிருப்பதேனம்மானை
ஈரம்பெருநெருப்புக் கில்லையேயம்மானை. ௭

மாசிலாத்தென்விரிஞ்சை மார்க்கசகாயலிங்கர்
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனர்காணம்மானை
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனரேயாமாயின்
விசமுனைவெட்கமவர்க் கில்லையேயம்மானை
இல்லாமற்றலையிரக்க மேன்வந்ததம்மானை. ௮

வற்றாத வைகையிலும் வாள்விஜயன் றன்கையிலும்
பற்றுமலண்ணலடி பட்டனர்காணம்மானை
பற்றுமலண்ணலடி பட்டனரேயாமாயின்
பெற்றாரில்லாதசிறு பிள்ளையோவம்மானை
பிள்ளைமதியுடைய பித்தர்காணம்மானை ௯

பூங்காவனஞ்சூழும் புள்ளிருக்கும்வேளூரான்
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணன்காணம்மானை
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணனேயாமாயின்
தூங்காதிழையெடுத்துத் தைப்பனோவம்மானை
தையலுக்குநல்ல சமர்த்தன்காணம்மானை. ௰

இப்பூமி தன்னி லியல்பாந்திருத்தணியில்
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயம்மானை
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயாமாயின்
அப்பவருக்கங்கே யரிதல்லோவம்மானை
அவர்க்குமுகமாறா லப்பரிதோவம்மானை. ௰௧

மாந்தரொடுவிண்ணோர் வணங்குதணிகாசலத்தான்
போந்துகலையோட்டிவிரப் போன்மகன்காணம்மானை
போந்துகலையோட்டிவிரப் போன்மகனேயாமாயின்
காந்திவிடுமாடகப்பொற் காசரிதோவம்மானை
கல்லாரவெற்படைந்தாற் காசரிதோவம்மானை. ௰௨

பாலாறுசேரும் பரமர்திருவிற்கோலா
நாலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாரம்மானை
நாலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாராமாயின்
தோலாமையோடெலும்பு தொட்டதுண்டோவம்மானை
தொட்டனரென்றேமறையோர் தொட்டிலர்காணம்மானை. ௰௩

கோணமலையுடைய கோதையிடப்பாகனார்
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலர்காணம்மானை
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலரேயாமாயின்
ஏனதிமால்பிரமர்க் கெட்டாரோவம்மானை
இடைமதிக்குங்குசமதிக்கு மெட்டுவரோவம்மானை. ௰௪

அண்டரெல்லாம்போற்றுகின்ற வண்ணாமலைநாதர்
கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாரம்மானை

கண்டொருபெண்பாதியுடன் கைக்கொண்டாராமாயின்
எண்டவிடமெல்லாமே யூராதோவம்மானை
ஊருமென்றேயுண்ணா முலையாளம்மானை. ௰௫

தேவாதிதேவன் றிருவல்லிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவன்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாருமாவலிபாற் போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்கிலது பூதானமம்மானை. ௰௬

வில்வந்திருடிச்சடில மேவுமயிலேச்சுரனார்
செல்வந்தழைந்தநிறை செல்வர்காணம்மானை
செல்வந்தழைந்துநின்ற செல்வரோயாமாயின்
இல்லங்கடோறு மிரப்பதேனம்மானை
இரந்தார்விதிதலைவந் தேறலாமம்மானை. ௰௭

தீமைக்கடல்விடத்தைத் தேர்ந்தவிரிஞ்சேசுரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனர்காணம்மானை
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனரோயாமாயின்
ஏமமுடிமேலாவ தேறுமோவம்மானை
ஏறுதோவன்புற் றிருந்தக்காலம்மானை. ௰௮

இருவருக்குக்காண்பரிய வீசர்மதுரேசர்
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனரோயாமாயின்
அருமையுடம்பிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆனாலுங்காயமில்லை யையரிவர்க்கம்மானை. ௰௯

அடர்ந்துவாழுங்குடந்தை யாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கேறு மாடுகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கேறு மாடுதானாமாயின்
கடந்தபாதமிரண்டும் காணாரோவம்மானை
கண்ணிரண்டும்பூவானுங் காண்பாரோவம்மானை. ௨௰

கொண்டறிகற்சோலைவளர் கும்பபுரிவாழரனார்
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தரோயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தரோவம்மானை
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தர்தாமம்மானை, ௨௧

தெண்டிரைசூழ்தில்லைச் சிவகாமித்தாயார்க்குக்
கண்டமெல்லாஞானக் கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லாஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
கண்டர்பிரானாலைதனி லாடாதோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தன்காணம்மானை, ௨௨

விருத்தசடைத்தில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரற்கு
விருத்தமிகுமொருகால் வாதமல்லோவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனஞ்சாம் பிழைப்பாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோநடமாடிப் பேருற்றாரம்மானை. ௨௩

விரிந்தபுகழ்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மானை
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைகைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மானை, ௨௪

பாட்டுவரிச்சுரும்பர் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாரம்மானை
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காரனை யறிந்ததோவம்மானை
அறிந்தான்காண்காம்புலியு மறைப்பாம்புமம்மானை. ௨௫

இன்னதிதுவென் றிறைவன்றிறமதனைச்
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
கன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிறிதென்றுங் காணார்காணம்மானை. ௨௬

மாலறியாக்கள்ளனவன் வந்துமன்றுளேபுகுந்து
கோலமுடனாடெடுத்துக் குன்றொளித்தானம்மானை
கோலமுடனாடெடுத்துக் குன்றொளித்தானாமாயின்
காலுதலைதோலெலும்பு கண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோவிருகழுகு காத்திருப்பாரம்மானை. ௨௭

கற்றைச்சடைமுடியார் கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச்சடையிற் படராதோவம்மானை
படருமென்றேகய்கை பதிவிருந்தாளம்மானை. உ௮

செம்பொன்மலைவள்ளிமலை சேரவிருண்டிருக்கக்
கம்பர்விரும்புவதும் கஞ்சிகாணம்மானை
கம்பர்விரும்புவதும் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமடக்க மன்னமெங்கேயம்மானை
அன்னந்திருக்கம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை, உ௯

ஈசன்பசுவாகி யேமனொருகன்றாகி
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலும் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை, ௩௰

ஒற்றியூர்த்தியாகரொரு பெண்பாற்சுந்தரனை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாரம்மானை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவன்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேதோமகிழ்வாய்க் கொண்டிருந்தாரம்மானை. ௩௧

அக்கரவம்பூண்டிருந்த வங்கயற்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குந் தோட்டியோவம்மானை
தோட்டியென்றேகாமனையுஞ் சுட்டெரித்தாரம்மானை. ௩௨

ஆரவயல்சூழருணை யண்ணுமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாராமாயின்
சாரும்புட்வையெலலாந் தப்பினரோவம்மானை
தப்பினார்தாருவனத் தார்புடைவையம்மானை, ௩௩

திருப்பாதிருப்புலியூர்ச் செல்வர்சிவக்கொழுந்தார்
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்காணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவருடன் கலப்பேனம்மானை
கலவாரோர் கன்னியுனக் காயல்கொண்டாலம்மானை. ௩௪

மன்றாடியவெங்கண் மா மாலிலாமணியார்
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகர்காணம்மானை
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றாமற்பெண்ணெங்கே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணோநல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை. ௧௫

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலருகளுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேகையின்மழு வேந்தினர்காணம்மானை. ௧௬

அட்டதிக்கெண்கன்னிவளந் தாரப்பணைக்கடலில்
இட்டகற்றாணோநிகளை யோரவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றாணோநிகளை யோரவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றாணிரினமிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வளைந்து வில்லானுலம்மானை. ௧௭

தங்கைபிடித்தரியத் தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடக்குயர்ந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடக்குயர்ந்து மீண்டதேயாமாயின்
மைத்துனறைப்பு மணத்ததோவம்மானை
மாதையரன்வல்லபத்தால் மணந்ததுகாணம்மானை. ௧௮

காதொன்றனஞ்சிருக்கு கற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணங்காணம்மானை
பாணந்தானமண்டின்ற பாணமேயாமாயின்
சேணார்புரமெரிந்த சேவகமேதம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச் சிரிப்பல்லோவம்மானை. ௧௯

பொன்றிரளுஞ்சித்திரஞ்சூழ் பூம்புகலூர்தன்னில்வளர்
தந்திமுகன்பெறுவயிரன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்பெறுவயிரன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவயிற்றுக் கிளையெங்கேவம்மானை
என்றல்லோவீச னிரக்கலுற்றானம்மானை. ௨௰

தென்னுபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமான்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை

உள்ளதிலெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்
கள்ளனிவனென்றுசொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்காவிரிசூழ் பூணியரங்கொட்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிடந்தீண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றல்லோ பருந்தெடுத்ததம்மானை. ௪௨

மட்டுற்றசோலைமது ராபுரிச்சொக்கர்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஒட்டத்தொழிலவருக் குள்ளதோவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவருக் கொட்டார்காணம்மானை. ௪௩

நீண்மதிருமாயவளர் நீலகண்டேசுரனார்
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகர்காணம்மானை
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகரேயாமாயின்
காணக்கொடைக்கொடிதான் கட்டினரோவம்மானை
கையாற்சொன்னகொடியைக் கட்டினர்காணம்மானை. ௪௪

அம்புலியூரொன்று மணிகொள்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைத்தான்விட் டகலாதோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை. ௪௫

புட்படியுநாரணன்போற் பூவைவேங்கடாசலவேள்
மட்படியில்வாழும் வைத்தியன்காணம்மானை
மட்படியில்வாழும் வைத்தியனேயாமாயின்
கட்படுநர்நோய்தீரக் காண்பானோவம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமருந்தாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குநல்லவர மீவரேயாமாயின்
எல்லார்க்குநல்லவர மீவரேயாமாயின்
செல்லுலகிலுள்ளோர் துதியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை. ௪௭

தெக்குபுகழ்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகா
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காகவேடமுயன்மான பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கற்றைப் பாரறியவம்மானை. ௪௮

வடவாறுசூழ்வரும் வாழ்மயிலின்வாகனனார்
விடமானெலும்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடமானெலும்புகொண்ட வேடன்மகனுமாயின்
அடைவானவள்ளி யறியாளோவம்மானை
அம்மான்மகளறிக்கா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திருச்சிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தென்னையர்ச்சிக்கின் மணமிலையேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தான் மணமறிதோவம்மானை. ௫௰

நாடுந்திருச்சம்பு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நவைதீரொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

வண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாமாயின்
வண்ணமுலைமார்பின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்ச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுபட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றான்மடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினார்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

மாற்றானடித்த வடுவிலையோ வம்மானை
மாவடியில் வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோ வம்மானை ௫௪

எட்டுத்திசையுள்ளோருமீ ணைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
இட்டுநின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின
இட்டுநின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவானபல்காற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுஞேவாசாற்குக கோளிழைத்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலராற்சகடுதைத்த பாரவடமலைபர்
அதிகுலத்துநிலமகண்மே லாசைகொண்டாரம்மானை.
அதிகுணத்துநிலமகண்மே லாசைகொண்டாராமாயின்
விதுமுகத்துமலர்மானை விட்டனரோவம்மானை
விடுவரோமேலானுன் மேதினிக்குளம்மானை. ௫௬

மனஞ்சலியர்மற்றினமு மாறுமற்றண்டலைபார்
இனங்கிளைமாவடுவு மின்றுவந்தாரம்மானை
இனங்கிளைமாவடுவு மின்றுவந்தாராமாயின்
கணங்கொண்டுமெய்யினல் காணுமோவம்மானை
கண்டதுகாணெற்றியிலே கண்ணெறிச்சலம்மானை. ௫௭

தண்டாமரைத்தடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும்
உண்டாரிளங்கனி மாவடுவுமம்மானை
உண்டாரிளங்கனி மாவடுவுமாமாயின்
பண்டோதான்றின்று பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லைத்தாயானுர் பழக்கிவைத்தாரம்மானை. ௫௮

பொன்னேறுமார்பர் புகழ்சேர்திருவரங்கர்
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாரம்மானை
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாராமாயின்
என்னைதலைக்குவிட மேருதோவம்மானை
ஏறுமோசெங்கருட னேறிணுலம்மானை. ௫௯

எந்தவுலகும்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றுணடிப்பாரம்மானை
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றுணடிப்பாராமாயின்
அந்தவெள்ளிமன்றகனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காண்மாற் றதிகமென்றேயம்மானை. ௬௰

நேயமிகுமாயவ்வளர் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லாமருண் மேகமம்மானை
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண் மேகமாமாயின்
காயமுழுதுங் கருக்காதோவம்மானை
கண்டமட்டுந்தான்கறுப்பு காட்டினதோயம்மானை. ௬௧

மத்தமதிசூடி மயிலைவிருபாட்சிலிங்கர்
சுத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயம்மானை
சுத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயாமாயின்
மத்தகத்திற்றிங்கள மயங்குமோவம்மானை
மயங்குமிருகண்ணாய் மருவுதலாலம்மானை. ௬௨

காரமருங்கண்டர் கயிலாயநாயகனார்
பாரறியக்கையிற் பணம்படைத்தாரம்மானை
பாரறியக்கையிற் பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊர்தோறும்பிச்சைக் குழல்வதேனம்மானை
உழலாரோ பங்காளிக் கொப்பித்தாலம்மானை. ௬௩

பையரவஞ்சூடு திருப்பட்டீச்சுரனார்
தையலாங்கங்கைதனைத்தரித்தாரம்மானை
தையலாங்கங்கைதனைத்தரித்தாராமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாதமேவாதோவம்மானை
மேவுமோவன்னிகையில்வீற்றிருந்தாலம்மானை. ௬௪

ஆனபனந்தாளழகிக்கயன்வகுத்த
மானத்தனம்வளர்ந்துவாய்த்ததுகாணம்மானை
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனின்வட்டப்பாடிருக்கின்றதம்மானை
இடைகுறைந்தால்வட்டப்பாடில்லையோவம்மானை. ௬௫

பேரானபோரூரிற்பிள்ளையார்வேம்படியில்
சீராகவாழுஞ்சிவனமைந்தனம்மானை
சீராகவாழுஞ்சிவன்மைந்தனாமாயின்
கூரானகொம்பொடிந்தகுற்றமேனம்மானை
ஒடிந்தல்லோபாரதமுமுண்டாச்சுதம்மானை. ௬௬

அண்டர்புகழ்போரூரினாறுதத்தன்முன்னோன்
பெண்டுகொள்ளமாட்டாபிரமங்காணம்மானை

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப்பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக்கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள்குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம்போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோர்வாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்திநடுக்காளோவம்மானை
நடுங்காமற்றானிருவர்நடுவிருந்தாரம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழுமாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமான்காணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர்சதாகாலமம்மானை
இட்டல்லோபோரூரென் றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்போரூர்பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்றதவளேமானம்மானை
அம்மான்மகளென்றேயறிந்துகொண்டாரம்மானை. ௭௰

வீசுபுகழ்போரூரில்வேலவர்முன்செய்தமணம்
காசுபணநேர்ாகக்கலியாணமம்மானை
காசுபணநோாகக்கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன்பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன்குடிகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரா
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந்தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்காணம்மானை ௭௨

துள்ளிமயிலேறுந்துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனைவைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலங்கக்கூடுமோவம்மானை
கூடினதுந்தேடினதுங்கோடியுண்டோவம்மானை. ௭௩

கம்பர் திருநாகைநாகலிங்கநாயனார்
அம்பொன்மலைவிட்டாவமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவிட்டாவமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்காவாடினர்காணம்மானை. ௭௪

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங்கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றெமனைக்காலாலுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றெமனைக்காலாலுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும்பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயல்கன்வலியும்பட்டதுகாணம்மானை. ௭௫

அப்பார்வயற்சூழணிவிரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ்சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமார்க்கசகாயர்காணம்மானை. ௭௬

காடுதிருக்கோவலூர்நாதர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளரேயாமாயின்
மாடெடுக்கவாடெடுக்கமாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியைவைத்திருந்தாலம்மானை. ௭௭

சங்கரனாராபத்சகாயனார்சந்ததமும்
மங்கையுடன்கோவனல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கோவனல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னியின்மேற்கட்டுவதேனம்மானை
கட்டியல்லோவவர்தேகங்காய்ந்ததுகாணம்மானை. ௭௮

மன்னுரையம்பட்டைவாழ்சந்திரசேகரனார்
என்னுருமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாரம்மானை
என்னுருமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமவர்க்கேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை. ௭௯

அத்தர்நெடுவாயிலருணாசலேச்சுரனார்
சத்தமிகும்பெண்கொண்டசுந்தரன்காணம்மானை

சக்கமிகும்பெண்கொண்டசங்கரனேயாமாயின்,
எய்த்துடம்புபாதியாயிளைத்ததென்னவம்மானை
இசையின்னங்காணுதிளைத்ததுகாணம்மானை. அ௰

வீறானகோடைநகர்வேங்கியப்பர்க்கெப்பொழுது
நீராடுஞ்செஞ்சடைமேனீரேற்றமம்மானை.
நீராடுஞ்செஞ்சடையேனீரேற்றமாமாயின்,
கூறாதுமேனிகுளிராதோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னேகுளிருமோவம்மானை. அக

ஆரூரில்வாழ்கின்றவாதிவிடங்கப்பெருமான்,
பேராரும்வாதம்பிணிக்காளனம்மானை
பேராரும்வாதப்பிணிக்காளனுமாயின்
ஆரார்பிணிக்குமருந்தருத்தினரோவம்மானை.
அருத்திற்பிணியறுமோவாழிநஞ்சாலமம்மானை. அஉ

வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும்வேதபுரிநாதர்
வள்ளலமரர்க்கெல்லாம்வாத்திகாணம்மானை.
வள்ளலமரர்க்கெல்லாம்வாத்தியேயாமாயின்
பிள்ளைகையிலுபதேசம்பெற்றதென்னவம்மானை,
பெற்றாலும்பின்னும்பிழைபொறுத்தாரம்மானை. அங

காலனையுங்காமனையுங்காட்சிசிறுத்தொண்டனிட
பாலனையுங்கொன்றபழிக்காரனம்மானை.
பாலனையுங்கொன்றபழிக்காரனுமாயின்
சாலவுயர்ந்தோர்முடியைச்சாய்க்காரோவம்மானை,
சாய்த்தவரெல்லாம்பெரியசைவர்காணம்மானை. அச

நத்துலவுதென்மயிலைநாதர்திருவாலீசர்
சித்தசனையுற்றெரித்தசேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுற்றெரித்தசேவகரேயாமாயின்,
அத்தலைநிக்கொண்டதெவராற்றினர்காணம்மானை,
ஆறுதலையுள்ளார்க்கரிதலவோவம்மானை. அரு

மன்னுவெள்ளியம்பலமுமாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசற்கிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையவீசற்கிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பலமொன்றில்லையோவம்மானை.
இருமம்பலமடியாரிதயங்காணம்மானை. அசா

காஞ்சீபுரம் - வித்வான்.

கச்சபாலையரவர்கள் பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

—*—*—

கந்தித்தாளையடுத்த தணிகந்தி னக்கான்றமித்திலக்கச்சிட்டுக் கைக ளாக, பந்தித்தாளைமருட்டுமூலைச்சியைப் பாரையரின்றன பாதத்திலே வந்து, வந்தித்தாளைபின்கைவிடாமலேமஞ்சமீதிலிருந்திமகிழ்ச்சியாய்ச், சந்தித்தாளையமேனினைஞ்சிடதிரசக்ரமேவுமவிநாயகநாயனே. அஎ

விருத்தம்.

திருக்கோலமபாரதத்தைமருவலகழ்த்துங்காணுஞ் சிவனுக்கெற்ப ங், பெருக்கோலமபாரதத்தையகற்றெனமாமேன்மதவேள்பிறங்கத்தூண் டும, மருக்கோலமபாரதத்தை மருவுமுனையுமாறற மருவியுன்னைத் தெருக்கோலமபாரதத்தைப் பொருமுவத்தான விநாயகனுஞ் சீர்மை யோனே. அஅ

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான் மயிலைவிநாயகதுரைமே லாசையா லே, நஞ்சனத்தையுமவிடுக்கா ணன்சமைத்துக்கருமினிய நலத்ததிம பால், மிஞ்சனத்தையுமலெறுத்தா ளவன்குயளைத்தாரினையே வேண்டு கின்றாள், குஞ்சனத்தைபலைபிவுவா றலைபவமைத்தானெனிலியாங் கரு துவெனனே. அகூ

ஏத்தவளைக்காக்கவெனுங் கண்மயிலைவிநாயகவே ளினிதியெல்லா ம, பூத்தவளைக்காத்தவளைப் பொடித்தவளைப்புனைந்தவளைப் போற்று மனபன், நீத்தவளைச்செயிமடவார் பலகோடிசிலக்கரடி நேர்ந்தமாதர், கோத்தவளைக் கரமடவாளிதுதெரியா தாசைகொண்ட கொள்கையதே.

திந்திக்கத்திரிபுரவினைபுலவோருளங்களிக்கத்தியாகமெங்குந்,
சத்திகத்திரிதலிலாதனிக்குவிநாயகமுகிலேதகைசேராது
குத்திக்கத்திரிபாகல்செவிபுனையாக்குழைமுடியாக்கோதையின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிவிறைப்பயனிலைசற்றேமனைந்தாள்சீர்மையோனே, கூக.

ஆக-செய்யுள்-கூ அ ா.

——(*)——

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய.

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவூரக்குசூரக்கிறைநிகராய்வளமருவுமமரரென்றே
தவிசெட்டிமரமபோலவளர்ந்திருப்போர்தமைப்பாடோக் தனிகற்கீசன்

கவிசெட்டிதிருவடியைபுகழ்வணிகனிசையுடனற்கவிஞர்க்குளைசச்
செவிசெட்டியாலடைந்தானமதுகுறைவிட்டோடுஞ்சேர்கண்மானே. ௧

பாங்குயர்பளிங்குமேடை கொல்லுலையாமாருதந் துருத்தியாநீடு
ம, பகர்நிலாக்கற்றைபதடியாமுடிபரிருட்குழாங்குடைகரியா,ஓங்கிய
செங்கருள்ளிடுங்கனலா வுயர்பெருப்பணிகொடுமெபுகைபம, உருவினிர
ன்னுங்கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோ வுரையாய்த்,
தூங்கியவிழியுந் தாமபுடைக்கயிறுந் தூமபுறசாமபெற்குழலும், துவ
ருடைத்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொடுவியருமிபடுகுடமும, தாங்கி
யகையுமெய்யுமாய்நின்று தண்ணளிபெய்யுமாமுகிலே, தாண்டவராய,
பாண்டவர்தூதா தாழ்வில்சிரக்கோவலாதிபனே. ௨

மெய்யாரப்புவிகாணப்பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்திருமையர்ளுக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்திரையாநீர்தமது
பாரறியகக்கத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யாரத்தடம்புடைசூழ்கருவைவாழுந்,
திருக்களாவீச்சுரரேதேவரீர்தாங்,
கையாரம்முவெடுத்துக்காட்டினாலும்,
களவுமமைக்கண்டேனான், காண்பிப்பேனே. ௩

மான்பிடித்தீர்முயன்மிதித்தீரெவருங்காண
மன்றுதனிலாடெடுத்தீர்மகத்துவந்த
ஊனபெருத்தயானையைக்கொன்றுரித்தீரப்பால்,
உரப்பானதலைக்கறிக்குமுவந்தீரையா
மீன்பொதிந்தவிழுமடவாட் கொருபங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேகொண்டீர்
கான்பொதிந்தகாளத்திநாதவுமைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காணத்தானே. ௪

பருப்பதங்களோவ்வொருதூண் பாவுக்கல்வளையாதபாரமேரு,கரி
ப்படங்காப்போதிகைநீசெய்தபணிவிடையையென்ன சொல்வேனையா,
தருப்பொலியுங்கரதலமுத் திருளப்பசாமிநின்றுய்யா லுன்னைக், கருமப
ணிமுன்திருப்பணிக்கென்றுருப்பணி ஞான்மருப்பொலியுங் கமலத்
தேனே. ௫

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராதிக்கம
கோதறுபாமரக்காடுகெருணீகர்மும்மதக்கோல்யானைமற்றோ
மாதுபெருமபுலிக்காடுகல்விமான்களுந்திரிந்தால்மோகந்தானே. ௬

. கட்டளைக்கலித்துறை,

ாலத்தவருமபுகழ்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
லப்புயல்வண்ணன்கண்மலர்ச்சாத்தக்கருத்திலுன்னி
ரத்தவனமமடியானென்றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
லக்குறியல்லவோநாமமயாதெனச்சொல்லியதே. ௭

யந்தநிசாசரனுமென்றுசந்திரனுமவெஞ்சனிக்குப்
பந்தவனுமெனறுபானுவுமவந்துப்ணியச்செமபொன்
ரந்தருசெல்வக்கழுகாசலமதுநண்புவைத்துச்
சயந்தந்தான்மதியாதவரென்னத்திரிந்தனரே. ௮

பாருகோட்டுவாரிநிலத்திற்குணங்கெட்டபூரியரைத்
நகோட்டுக்கொமபென்றுரைத்தென்பயன்வருந்தண்டமிழ்சீர்
நகோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தர்தில்லைவனத்தில்வளர்
நகோட்டுகற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

ண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவளுக்
ண்டுபடாதவிக்காமச்சுகமவிடுமாதலினல்
ண்டு பழகினர்போலந்தவேலையிற்பாயசத்தைக்
காண்டுவந்தீரிதிற்றேடமபிறந்திடுங்கோதையரே. ௰

டைத்தாமவேற்கணணிகண்ணீர்ப்பரவாகப்பரவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோநறைபூற்றிதமிழ்த்
தொடைத்தார்மௌலியாற்சுமமாடுகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொககேயிதுவையையாறல்லவே. ௰௧

ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தானென்றியமபுகின்றீர்
பர்ழேழ்மையுற்றிடுமானிடரேசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளுமபர்
வாழேழுலகத்துக்கப்ப்பாலிருந்தமணிமுடியே ௰௨

காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணல்சென்னூரன்கனிந்துநமமை
மாவென்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மையான்தமிழ்ப்

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாப்புலவர்நம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமலிட்டகடையிதுவே. ௰௩

தடக்குமுழப்பிமபுரிக்கொம்பாசலப்பெருத்தந்திபட
நடக்குந்துரங்கத்துரைசிங்காதிநன்றூட்டினால்
வடக்குக்குலக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலிலே
கிடக்குங்கவியுபபராசராதந்கிரீடமுமே. ௰௪

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்றூவலர்கருக்
கோமானழகர்மால்சீதக்காதிகொடையிருந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே, ௰௫

மாகத்தத்துமபுகழான்பல்கவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தத்துமபரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தத்துமபிபிசைபாடுவோர்பணிலெண்மகட்கோர்
மோகத்தத்துண்டென்றுசொன்னாரிலேமுன்மொழிந்தவரே, ௰௬

மைப்போதகமுமவளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணாக்கருள்
கைப்போதகமன்னயான்சீதக்காதிகைபக்காத்திருக்க
அப்போதரிந்திலமிப்பாழ்ப்பணத்தின்ருமையெல்லாம
இப்போதரிந்தனமியாதலோபரிடத்திற்சென்றே. ௰௭

கிட்டாதுபெண்குடிமார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லுமபகலுமப்பால்பிசக
ஓட்டான்பொய்யல்லமலேமலிருக்குமக்தமிவள்
எட்டாதக்கொமபிற்கனிநானபாங்குமாயிருப்பவனே. ௰௮

மஞ்சுமஞ்சுங்கைப்பராசசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுபஞ்சவபதப்பாவைநல்சீர்படைவேன்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கல்லஞ்சுமஞ்சுங்கடலஞ்சுமஞ்சும
நஞ்சுமஞ்சுமவெற்றிவேலாவுனதுநயனங்களே. ௰௯

வெண்பா.

பாரார்சொல்லாரார் பறவைக்குலங்கடமயிற்
சீராருகின்னைமுதற் செப்பலால்-ஓரா
அரமனைபயனந்தரங்களின்பாங்கனன்பன்
பிரமனைபயானந்தரங்கள்பேர். ௨௰

பங்கயமூமேரிகளும் பாவையர்கையும்மணியும்
சங்கரேசூழ்ந் தணிகையே-திங்களுதற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் செல்வன்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் சேர்பு. ௨௧

சொல்வாரார்வள்ளியுடன் றோய்ந்தருண்முத்தையனுக்கு
வல்லாரார்மானேயென் மையறனே-வில்வாய்ந்த
தெள்ளிருக்கும்வேளூர் சிறுகாலுண்பானுமிசை
புள்ளிருக்கும்வேளூர் புகுந்து. ௨௨

கோலெடுத்துக்கோர்த்துர்த்துக் கோப்பாண்டிமன்னன்வடி
வேலெடுத்துக்கோத்துரத்தில் விட்டிலயே-சால்படுத்த
பூபாலனானாலும் போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனான குணம், ௨௩

கட்டளைக்கலிப்பா.

விதுவயம் பதிவோசையைப் பேரிகவிகையெனும்மதன்வில்வில் லண்டேற்றினன், மதுவயம்புதிவேகமோடெய்துகுவலயமீதுகைவை க்கவென்னுள்ளனோ, குதுவயம் பதினாலும்புகழ்பெருங் குமுணன்க ன்னன் கொடைகளைமாற்றிய, புதுவயமபதி வேங்கடராயன யாற்புக லிவ்வேளைசெந்தன்றருள் கைப்பூவையே, ௨௪

ஆக செய்யுள்-௭௱௰௨.

———*———

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

வாரிட்சிவிம்மிப் புடைத்தறுகியிளகிமணிமார்பிடமெலாங்கவர்ந்து, வட்டமிட்டடியிட்டு நாளுக்குநாண்மேல் வளர்ந்துபூரித்துமுத்து, மாலையிட்டிருமாந்து பட்டவர்த்தன்யானை மத்தகத்தோடெதிர்த்து, வாதிட்டுமல்லிகைப் பூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப்படுத்திவரையைப், போரிட்டுமைந்தர்கண் மனஞ்சூரையிட்டுமேற் புளகித்துவச்சிரரத்நப், புதுச்செம்பினைத்தோ முமைக்கொண்டுபொன்னினைப் பொடியாவராவிமீதிற், பொட்டிட்டகளைவே தேமற்படர்ந்துசெம் பொற்சரிகைவேலையிடடுப், புனைதருரவிக்கையை யிழுக்கிக்கிழித்துப் புறப்பட்டுவாசனைப்பூந், தாரிட்டுவாவரப் டளபளப்பர்கியுயர் தங்கக் கிணத்தையொத்துச், சந்தனம்புநுக்கஸ் தூரிகர்ப்பூரஞ் ஜவ்வாதுகுங்குமமணிந்து, சுந்தரகாவிற்சேலை வல்வாட்டுச்சுட்ட தும்பியண்ணுந்திடையினிற், தாங்காதெனக்கனத்தேங்கிமன்மதனுஞ்சலாமிட்டுகிற் கவுந்தானசிரிட்டுகின்றுதன் தலைவணங்காமற்றிரண்டபூண்முலைகளுன்

யிடு

றன், திருமார்பிலணையாவோ ருசிமேலேதவஞ் செய்கின்றதொக்கு மென்னுஞ், சிறுரோமரேகையாள்வந்தாள் பாரக்கென்று சேவித்து நிற்கிறுள்பார், இகள்வடுக நாதத்துரை மெச்சும்ப்ரதானி சிவசுப்பிரமண்ணியராசனே; ௧

—*—

கையாண்டிப்புலவர்,

விருத்தம்,

விற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டான்விண்ணவரைவேலைகொள்ளும்
நற்கம்பத்தடியாலுந்தூக்கவசையானுரூர்நாதன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தாளைபுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே.

கட்டளைக்கலித்துறை,

செங்கைவரிச்சிலைதங்கமதைச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குன்வத்தாலும்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்கிவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசுருட்டுங்
கங்கைக்குமுத்தரித்தேயொளித்தானுமைகாதலனே ௨

மேலரடையின்றிச்சமைபுருந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமென்னோர்றுவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்குடைகண்டுமேகளைத்தக்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமரன்றனக்கே. ௩

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிவேறிக்கொண்டான்சுப்சோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவேன்றே, ௫

எல்லீக,

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாம்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
ந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமச்சந்த்ரனைக்கணடுவெடகி
யந்தரவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே. ௬

—*—

இராமச்சந்திரகவிராயர்.

வண்க்கம்வருஞ்சிலநேரம்குமாகண்ட
வசிப்புவருஞ்சிலநேரம்வல்லியச்செய்யக்

கணக்கவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே. ௲

மாசற்றிடு திருமேனியின்மருவுற்றதுபோல
மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்தன்னையோ
காசத்தனைபுண்ணானது தட்டத்தனையளவாய்
கையத்தனையானால்மகன்மெய்யெத்தனைநேரமோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனைதெப்படியானால்
மதனன்சிலுகறியாதவன்மயலெப்படியானன்
ஆசைப்படுவாரோப்புருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயர்தமிழறியும்பெருமானே ௮

புல்லுக்கட்டும் விறகுஞ் சுமந்தபேர் பூர்வகாலத்துப் புண்யவசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும் பணக்கட்டுங் கண்டபின் நீலக்கல்விற் கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும் புலவரைகண்டக் காற்றாறிப்பாய்ந்துகதவையடைத்தெதிர், மல்லுக்கட்டும்மடையரைப்பாடவோ மலையச்சாரலில் வாழ்பெரியம்மையே, ௯

வெண்ணெய்க்கட்டி யுஞ்சீனியுமூட்டலாம்
விக்கிக்கொள்ளத்தெற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பிள்ளை
பெறுவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாளுந்தம்
படுக்கைவீட்டில்வந்தாளேயவடனைக்
கண்ணைக்கட்டியணையாமலேன்விட்டீர்
கழனிசூழும்பழனியில்வேலரே, ௰

எதிலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்பமீபனைற்குக்
கோதிலேகிடந்துழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணங்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாடையின்மோதக்கடுக்கன்றானிட்டானே ௰௧

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும் பெரும்பிறைக்கு நிகராகவளர்ந்தவொற்றைக். கொம்பிறைக்குத் தாதையராங் கடனைக்காரோணர்கொனறையல்கார், அம்பிறைக்கும் விழிப்பாவை யாயர்குழல், கொல

வனுலையனலிற்காய்ந்த,செம்பிறைக்கும் வெண்புழைக்கும்பெரும்பிறைக்கு மொருத்தனித்தென்செய்வானே. ௰௨

மூங்கிலையொளித்திருந்தான்முக்கண்சாமி
முதியகடற்போய்ப்புகுந்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டுறைந்தான்றலைநாற்சாமி
தடவரையிலுழன்றுனின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தான்வயிற்றுச்சாமி
வானருக்கிங்குதவுவரார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலையிரபொன்னப்பசாமி
உதவியவேங்கடசாமியுகிதவேலே, ௰௩

வஞ்சகத்திலொன்றானைத் துதிக்கைமிகத் திரண்டானைவணங்காருள்ளே,அஞ்சரணமூன்றானை மறைபொழிநால்வாயானையத்தனுகித்தாஞ்சவிணர்க்கஞ்சானை சென்னியணியாறானைத்துகளெழூர்னைச். செஞ்சொன் மரைக்கெட்டா நைப்பரங்கிரி வாழ்கற்பகத்தைச் சிந்தைச்செய்வாம்

மூன்றுவெண்பா,

சலமேதோசங்கத்தாபூறைந்தமே
கலைதாகற்புங்கவன்மால்காணுப்-புலவுடைய
கங்காரசோணுகலாமதியக்கோடீர
சக்காரசோணுசலா. ௰௫

சீரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென்
னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லும் வண்டுகாள்
வாரியொன்றுமாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேத
மதியமைந்துகங்குலாறுமாரனேழுவாடையெட்
டாரமொன்பதன்றில்பத்தடங்கலும்மொருக்குமால்
அத்தனைக்கெலாமிலக்கெனுவியொன்றுகாணுமே ௰௬

ஓராணைவனத்தேதிருவெண்ணுவனிழற்கிழ்
உறையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனித்தே
நேராக்கிடப்பேனவன்பதிபோனதுகேட்பேன்
நில்லென்றுதடுத்தால்வகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
பேரானைவிட்டான்முலையிரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புதொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால்வகைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணைகொண்டேவகையில்லை பெருவேனே, ௰ள

அடல்கொண்டெழுசூலப்படையாளூர்பெருமானார்
ஐயம்பு ரென்றேமையமதகவாசலில்வந்தார்
கடுக்கும் டசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்கின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமதென்றாரிதுவல்லோர்தனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொடுவதனமென்றாரிதுகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாபலிசொலலாரவர்கோட்பாடறியேனே. ௰அ

வீமனுக்கு மைந்தனார் வேதனுக்கு மைந்தனாரீசனுக்குங், காமனுக்குமைந்தனார் வீமன்தம்பி கந்தனுக்குமாமனார் காமன்றானே, மாமனுக்கு முன்றமை யன்றந்தைகாலன் மையகத்திலிம்முறைமை வுயங்கலாலே, ராமனுக்குச்சிதைதங்கையாகவேண்டும் ராவணனுக்குத்தகப்பன் ராமன்றானே. ௰கூ

(வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனாகிய,திருமால்) (வே-மூங்கல் மைந்தன் சிவன்) (காமன்-கற்பத்துக் கரத்தனாகிய-இந்திரன்) (மாமன்குதிரைக்கிறையவனாகியநகுலன்-தம்பன்-தருமன்-தந்தை-இயமன்) (இராசமன் இரவுக் கரசனாகியசந்திரன இராவணன் இருள் நிறமுடைய மன்மதன்.

வெண்பிள்ளைப் பிறைநோக்கும் கரும்பிள்ளைக்குறிபரக்கும் வேதவென்னும், மண்பிள்ளை திரந்தாற்றும் கிளிப்பிள்ளை மொழிபயிற்றுமடவார்க்கெல்லாம், எண்பிள்ளை யெனக்கவளோ வொருபிள்ளை யெளியேன்மெத்த, பெண்பிள்ளைபடுந்துயரம் பெரியபிளளைக் காரெடுத்துப்போகுவாரே. உ௰

விறகுத்தறிகைக்கறிகறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுகிடைத்ததென்றாலாறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறகென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்திராயிற்கொடுப்பீரே, உக

கட்டளைக்கலித்துறை,

இரவலனேயுனக்கில்லாத தென்னவிதயமென்ன
பரவுணவேதுசுவையற்ற தென்சொற்பான்மையென்ன
தாவுரைசெய்திடவென்றான தற்கொன்றுஞ்சாற்றிலனயான்
வரதிருவேங்கடநாதாவென்றென்பொன் வழங்கினனே. உஉ

இல்லா தென்ன திரு-இதபமென்ன-வேம்-உணவேது-கடன்-சுபத்றதென்ன-கா-சொற்பான்மையென்ன-தா-இருதிற் போந்தபொருள் திருவேங்கடநாதாவென்பராம்,

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேறென்றேன்
மல்லாரும்புயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே உ௩

ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாண்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரசர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்க
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே. உச

கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான் கற்பித்தானா இல்லைத்தான் பொன்னைத்தா னெனக்குத்தான் கொடுத்துத்தான் ரட்சித்தானா அல்லைத்தான் சொல்லித்தா னுரைத்தானோவத்தானையோ வெங்கும், பல்லைத்தான் றிறக்கத்தான் பதுமத்தான் புவியுற்றான் பண்ணினானே. உரு

வஞ்சகர்படைத்தலைந்த காலுற்புண்ணும்
வாசலுறுமூட்டுண்டதலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லைநினைந்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
திருமென்றேசங்கரன்பாற்சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலலுதைத்தபுணணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லா லடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றான்பரமன்றானே. உ௬

கள்ளிக்கேன் முள்வேலிக்குழுதைக்கேன்கடிவாளக் கிப்பில்லாத உள்ளிக்கேன் பரிமளங்க ளுவர்நிலத்துக்கேன் விதைக ளொடித்துப் போடும், கள்ளிக்கேன்கோடாலி துடைப்பத்திற்கேன் சும்மாபோகும், பள்ளிக்கேனதிவீரமழவரங்கபூபனென்னும்பட்டந்தாயே. ௨௭

கயக்காவிநாறுங்குழம்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைசெங்கையாரேர் தன்மைந்தா
இயக்காகன்மார்பிற்செழும்புன்னையந்தார்
இப்போதுநீகல்கிலென்பேதைமார்பில்
சயக்காமவேளப்புதையாது முத்துத்
தாமஞ்சுடர்சந்தனம்பூசினாலும்
செயக்காதுவேரோசெவிக்குப்பொருக்கும்
தியென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே ௨௮

சொன்னமன்னமாடைதந்தான் வீதியில் வெற்றிலை மடித்துச் சுருளுந்தந்தான் கன்னவின்மோதிரந்தந்தான் சரப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்கன்றந்தான், செந்நெல்விளையூர்ந்தான் பேர் தந்தான் மல்லையில் வாழ்சிவந்தானுங்கட், கென்னதந்தானென்றவர்கட்கெத்தனையும் வரந்தந்தானியம்பத்தானே.

கடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரம்வேலாவலையமிராசியொன்றிற்
சமைந்தபெயர்மூன்றினிடையக்கரத்தால்
மெத்தகடுகிற்றுணைவந்தடைந்தேனித்து
விதனமகற்றிடுமற்றையெழுத்தோராதில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணாய்ச்செய்து
பரிவினுகர்வோனிருதாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனேதெள்ளியசிங்கன்றவதிற்றோன்றுஞ்
சீதாராமப்ரபலதியாகவானே.

அத்திரம்-பக-வேலாவலயம்-கடல்-இராசிகன்னி - இவற்றினடுவெழுத்துக்கடன் மற்றையவெழுத்து-பழி-கல்-கனி-பழியால் இராவணனைக்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்து சவரியின்கனியைத்தின்றவன் திருமால்-

கல்லாலயமாந்தேவழிமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்கும்
கடாவோவழுதுபயிரிடற்காங்கட்டம்பன்மைக்கிரையாகும்

புல்வேறிசர்வாயனமாம்பெறிதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ
பூசிமுடிக்குமறையோர்க்குப்பொருளையீந்துபுகழெய்தும்
மல்லாகுட்டிச்சுவரெனிலோமாடுமுறைஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பக்கட்டெனிலோமாட்கூடந்தனைவிளக்கும்
அல்லாதுஅத்தன்றனக்கிணையாரையுரைப்பேன்புவிமீதில்
அவனைக்குடித்துக்கூறுமிட்டதலனுக்கவனேசரிதானே ௯௰

வீரவெண்டையப்ரதாபர்தியாகராசர்கமலைசூழ்
வீதிகணவெளிகண்டுவிந்தைக்கண்டுபெந்தியாய்த்
தூரநின்றபூவைகாளடுத்துநின்றகிள்ளைகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசுகமறிந்ததில்லையால்
மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிரவெல்லாம்
மங்கைமார்கொடுந்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுதவியில்லையென்றனுசையொழியுமோ
அதுவுமலைவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே. ௯௧

சத்தபங்கி.

திமிரமறுதபுலர்திகளேதருதேடரிதாய்மாறுஞ்
சென்னமகாமால்வசமேலதமுஞ்சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோவாகலனேவிதியொடுகுறுகியேமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமேதேருங்
கவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புண்டராடவனேமீறும்
மரகரவேலாயுதனேமுதுமறைபறுமுகமுருகோனே. ௯௨

திமிரமறுதபுலர்திகளேதரு-தேடரிதாய்
மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமேமகமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்-கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோவாகலனே-விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
தேறுங்கவிமகளசேர்வேடுவனே-புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர்-ஆடவனே
மீறும்மரகரவேலாயுதனே-முதுமறைஅறுமுகமுருகோனே

நவபங்கி,

அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்புனிதர்புலவடாயிலமர்பொற்கரனே

கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனேநற்கு
கதியறவேலானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூர்முதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடியவாரணனேகோதின
மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே, ௩௩

அரிமருகாகருணையனே இட ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடர் அயிலாபொற்கரனே
கரிமுகனேயசகோதரனே படி காரணனே
நாதக்கதியுறவேலானவனேநலமிகு கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே வடி கூர்முதே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேஉலகருள் குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே கொடி வாரணனே
கோதினமதியகமேவாழ்குமராகுலவிய மயிலைமலைக்குகனே

சத்தமங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை

இமிரமருநதபுலாதிகளேதருதேட்டரிதாய்
குமரக மணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிராணருள்சஞ்சரிதோள்புணராடவனே. ௧

கொச்சகம்.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமாகாமல்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
காடொறுமேதேறுமநவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமரகரவேலாயுதனே. ௨

கலிவிருத்தம்

மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறுமரகரவேலாயுதனே. ௩

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா, முதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௪

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்

சிறுமையின்மையின்மதியாலே குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா,அறுமுகமுருகோனே. ௫

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே
நாடொறுமேதேறு நலிமகள்சேர்-வேடுவனே
ஆடவனேமீறு மரகரவேலாயுதனே
கூடெனவேகூறுக்குரு. ௧

ஏகபங்கியின்பிரிவு

அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே. ௧
புலவரமிலமர்பொற்பரனே, நலமிகுகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைமலைக்குகனே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிமருகாகருணாலயனேதிகழாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிபுயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே ௩

கொச்சகம்

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௪

சந்த விருத்தம்

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடராயிலமர்பொற்பரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனே நலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா குலவியமயிலைமலைக்குகனே. ௫

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பின்னே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா. ௬

குறளடி வஞ்சிவிருத்தம்.

அமிலமர்பொற்பரனேகயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனே மயிலைமலைக்குகனே

இட வாரணனே படுநாரணனே-
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே. ௮

வெண்பா

ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்கும்புனிதர்
கூரமுதேயோதுங் குருமணிசேர்-மார்பின்னே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமர
காரணனேகாதங் கதி. ௯

ஆக செய்யுள்-௭௭௨

மதுரகவிராயர்.

வெண்பா.

துங்கவரைமார்பா துரைரங்கபூபதியே
இங்கோபுதுமை யியமபக்கேள்-பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநுத லேந்துகுழையாறுமூலை
மாயாவிழியேழா மதி. ௧

அந்திலெடிமுல்லை யரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்கு மெல்லியளே-சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுக்கொளுத்து. ௨

சித்திரமாமண்டபங்க டென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும் பளிங்கறைகள்-இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையானிருப்பிடமென்றூர்சொன்னா
ரிக்குச்சிலையானுக் கின்று. ௩

நீளத்திருந்துழன்றாய் நீங்காநிழல்போல
நாளைக்கிருப்பாயோ நல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்கா னீயெங்கேநானெங்கே
இன்றைக்கேசற்றே யிரு. ௪

விருத்தம்

உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூரானந்தரங்கா வுன்பாற்செல்ல, வலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கொண்டோமெழினரையான்வலத்தேகண்டோம், பொலங்கொண்டமணிமாடமீமிசைமிற்புயறவழும்

புதானையென்னும், கலங்கொண்டோமினதானைசமுகங்கண்டோமினி
வேண்டுந்தனங்கண்டோமே.

இராமகவிராயர்.

சார்படைத்தகாதலைத்தான்றுரைதிருவேங்கடமளித்தகன்றுவெங்கு
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலாநின்பிறந்பூர்நாட்டு (ம்
னேரிழைக்குவிழியேழுமுலையாறுகாதைந்துநெற்றிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவெந்தேனிதன்பலனைப்பகர்திடாயே ௬

கொக்குப்பறக்கும்புறாபறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பெரீருக்கிகளுப்பறப்பானேனென்பரப்பேனராஜனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர் செங்கோனடாத்துமாங்காநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேனே. ௭

மூவொன்பலென்பதிலோர்நாளில்லைமெய்வனதிற்
றூவுந்தனிமிருகந்தானில்லை-கேரே
வளையாதகன்றியில்லைவாருறுகவிம்மும்
முலையாளையான்முயங்குதற்கு ௮

சென்னபுரிவந்துசிவனுயினேனல்ல
அன்னம்துகர்ந்துதவனாகி மன்னுயிரங்
கைக்கொண்டரைச்சோமன்கட்டிச்சடைமுறக்கு
மெய்க்கொண்டநீரணிந்துமே. ௯

தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பரியாய்ப்பின்னொர்
முனம்பிச்சைக்ள்ளனிவழுட்டைகளப்பெற்ற
மீதலத்தம்போற்றுகின்ற வேதாசலாநினைப்போல்
ஈறலத்துமார்கிலரேயென். ௰

சேரநாளெல்லாம்வெண்டிங்களனமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னச்சரியம்-ஓராமல்
நானிவாசைமேவநாசையன்றந்தருளும்
சீனிவாசையன்மனஞ் செய்து. ௰௧

அஞ்சம்பிறலெய்துமன்னகடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பிறலெய்து மப்பாவி-நெஞ்சமுறும்
காவிக்கணந்தார்கலைசைவேதாசலனே
காவிக்கணந்தார் கடந்து ௰௨

விருத்தம்.

மதுமேவுகுவளையணிபுயனென்றேனோ
மருவணஞ்சூழ்கலசைநகர்மன்னென்றேனோ
முதுநீதிதெய்வசிகாமணிமாலுக்கு
முத்தவொருமகனென்னான்மொழிந்திட்டேனோ
பதுமாசனத்திமகனென்பேற்சண்டை
பண்ணுகின்றானவனாற்படுந்துன்பத்தால்
இதுவேதாசலமென்றேனிதற்கென்னன்னை
ஏதேழ்தாவைதுபழியிடுகின்றாளே, ௯௩

பூங்கமலன்கலசைவேதாசலன் போலுருவழைக்கும்பொற்பிலாலென்றுங்கபலர்சொல்லக்கேட்டுவாணியரிபாலுரைக்கவடைந்தாளன்னோன்தாங்குவனம்போயிருந்தானரனிடத்திற்சொலப்பித்தாய்ச் சுழலலுற்றான், ஏங்கியந்தத்திறங்கற்பானிவளுவில்விற்றிருந்தாளெழிற்கண்மானே. ௯௪

ஆகசெய்யுள் ௭௮௪

பொது.

பல்வித்துவான்கள் பாடல்,

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெணுஞ்சிறுதாப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிபட்டசொக்கேசருக்காசைபட்டுச்
சேப்பிட்டுமையிட்டுப்பூமாலைகந்தந்திமிர்ந்துமஞ்சட்
காப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே ௧

காமாகயக்கண்ணிசோபம்பொறுவென்றன்கண்பனிநீர்
ஸ்ரீமான்கரத்திற்றுடைக்கரிதோசெகமேழுமெச்சும்
கோமானகரத்திற்குனிசிலைராயன்குகன்சிலம்பில்
மாமாவின்காலல்லவேமன்னவாவுன்மலர்க்கரமே. ௨

கைத்தலந்தன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலசலெனச்
சத்தமொலித்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்தஞ்சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே, ௩

பரிக்கொம்புபோலப் பகவான்சரிதைபகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாயினுமீயார்கடனுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலையின்னருக்கீவர்க்கன்னியர்கை
கரிக்கொம்புதானுமுண்டோவெங்கடாசலநாயகனே. ௪

கேளந்தநாளையின்மைத்தாரின்னையரைக்கிட்டிமத
வேள்வந்துபூசலிடமதிகாயவெருண்டெனது
தாள்வந்துபற்றிமுன்வாய்புதைத்தேனின்றுதாழ்மைசொன்ன
நாளந்தநாளல்லவேயிந்தநாயகற்கே ௫

சுற்றனவெக்கொம்புயதின்கேட்பனகண்டபன்னள்
உற்றனவொக்குமொருபகற்காண்பனவொன்னலரைச்
செற்றனவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வன்தீயர்செய்யப்
பெற்றனபெற்றியெண்ணான்மறப்பானெம்பெருங்குன்றனே. ௬

பக்குவமாகக்கவிநூறுசெய்துபரிசுபெற
முக்காரணம்மெதிர்பல்காலும்போட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடபோவேனும்லோபறைப்பாடியநுத்துவந்த
குக்கனையாண்டருளவில்லவனத்துக்குயிலமையே ௭

பொல்லாமதப்பயலெக்நோமுஞ்செய்யும்போருமெனைக்
கொல்லாமற்கொல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமிவை
எல்லாம்தொலைந்ததென்றெண்ணினன்பாவியிப்போதுன்மனம்
கல்லாயிருக்குமென்றெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. ௮

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிற்
சாலாவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிதமாம்
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுகுந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. ௯

நாலடிவள்ளுவராமேயிப்பாலைநடந்தபெருங்
காலடிமேலடிமானடியேகட்டிரவிற்பட்டும்
பாலடிசில்வெண்ணெயுண்டோனரங்கன்பணிவரையில்
வேலடிமுள்ளுக்குபாயமிட்டேகும்விழைவுநன்றே. ௰

புலியைக்கொடுத்துப்பசுவாங்கியோர்புலிப்பூங்குழலாள்
புலியைபசுதின்னவிட்டுப்புலியைத்திறைதகற்றிப்
புலியையரைத்துப்பலகாரஞ்செய்துபொருந்துமுகப்
புலியைக்கள்ளிப்புடன்சாறுவைத்தாடன்புருடனுக்கே, ௰௧

(புலி-வேங்கை-பொன்) புலி-மயிர்சார்ந்து)(புலி-புல்)புலி-வரி-செல்) (முகப்புலி-முக்த்தாமரை) (சாறுதிருவிழா)

வேளாமழகன்றுரைசீதக்காதியென்விட்டிலொரு
நாளாகிலுமவாக்காண்கிலனேயெயதாறுமவன்
தோளாலணையுஞ்சுகவாலிபத்தைத்துளிக்கவொரு
மாளப்பிறந்தனேயமைந்தனேயென்னவாயுள்க்கே, ௰௨

நடந்தாளொருகன்னிமகராசகேசரிநாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானசையவொயிலாயதுகண்டுகொற்றவருந்
தொடர்ந்தார்சந்யாசிகள்யோகம்விட்டார்சுத்தசைவரெல்லாம்
மடந்தானடைத்துச்சிவபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே. ௰௩

நாலாகலைதெரியோகம்பவாணர்நன்னாட்டில்வளர்
சேலர்க்கண்கள்படைத்தபெண்ணேநின்றிகழும்வயி
றாலாகவுமல்குற்பாம்பாகவுவ்வணையின்மிசை
மாலாகயான்பள்ளிகொள்ளவந்தேனுன்றன்மாளிகைக்கே. ௰௪

அரவிந்தநண்டன்சுதன்றம்பிமைத்துனன்னன்னைமயில்
வாமுந்தியாயுதம்பூண்டவன்காணும்பற்றங்கவனே
பாமன்றிகிரியையேந்தியமைந்தன்பனைதவன்வெற்பை
உரமென்றெடுத்தவன்மாற்றான்றனசேவகனெண்டொடியே, ௰௫

சங்கரன்றேவிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்னோம்
மங்கையரேறியவாகனங்காணுமற்றெங்கவளோ
கொங்கைகளிரைந்துடையவ்ளாயிக்குவலயத்தில்
எங்குந்திரியும்வயிரவனூர்தியென்றேவிலையே. ௰௬

மாத்தானைப்பித்தனமர்டேறுவானைமதகரிதோல்
போர்த்தோனைவேதப்பொடிபூசுவானைப்பூதலத்தென்
ஆத்தாளுடனெதிர்த்தம்பலத்தேயென்றுமாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பையலுக்கோமகளேமயல்கொண்டனையே. ௰௭

கானவர்தான்றினைசெய்தனரோகண்டகண்டல்லவோ
தேனமர்வண்குனங்காள்கிள்ளைகாள்செழுங்கானைவிட்டுப்
போனவன்றானல்லவோநெடுங்காளிப்புனமில்லவோ
நானன்றானல்லவோசொல்லவேண்டுங்கணிட்டுத்தே, ௰௮

காராளனெங்கடிருநின்னைச்சேடன்சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழற்பெண்பேதையைவிட்டுநீபிரிந்தால்

சீராமனில்லையழுதில்லைபஞ்சனைச்செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர்காழிப்பிரானில்லைகாப்பதற்கே. ௧௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவிழிபார்ந்தகொவ்வைச்
செம்பழமெவ்வளவவ்வளவேயிதழ்சீர்கொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வளவேயிடைக்கொழுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனந்தையலுக்கே. ௨௰

நச்சணிகண்டத்தாருந்திபாகர்களினைவெற்பில்
கச்சணியும்முலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமக்கிரண்டாமெழுத்தில்லையெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்ததுவாய்த்ததுவே, ௨௧

அச்சுதன்- அரி- இரண்டாமெழுத்து- ரி- அதில் - உரையெழுத்து
பாதிரி-வச்சிரபாணி-மனைவி-சசி-சந்திரன்; (பகை-பாம்பு)

போமேபொழுதுவருமேமதியம்புரண்டிணங்கம்
வேமேமதன்சரந்தைக்குமேதைத்தபுண்வழியிற்
றூமேவுதென்றல்புகுமேயென்பெண்புத்திபோயிடுமே
கோமேதகப்புயலேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொழிப்பாவைநல்லாண்
மேலினுங்காமன்கணைந்தக்குமேனடவேங்கடம்விட்
டாலினுமேலைநடுவினும்பாரினுமீர்த்தநீர்த்தங்
கோலினுங்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௩

பெப்பினுநல்லவினைம்பொருளிர்பிரிவிந்தேய்க்கஞ்
செப்பினுமானக்கவரியுயிர்சிற்றினக்காவலர்
வையினும்வாழ்வர்மகரையக்காத்தமசிந்தொக்கக்
கொய்பினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௪

மாலாக்கியென்னைப்பெறுவதாக்கியென்மார்பின்முலை
பாலாக்கிபங்கம்பகரம்பாக்கிப்பார்வையரை
மேலாக்கிச்சுக்குவிளக்கெண்ணெயாக்கியென்மேனியெங்குந்
தோலாக்கவோமகனேபிள்ளையாய்வந்தோன்றினையே. ௨௫

சதுராயிருந்ததியாமிவன்மதன்சற்பனைசெய்
தெதிராளியானைக்கலைநாலவானத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசுவினையடமந்துமதிமயக்கிப்
பதிஞயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே. ௨௬

பதிஞயிரங்கொட்டைப்பாக்கு-அம்மனம்.

அன்பட்டதிக்கெங்கும்போற்றுந்தென்கோட்டுக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடும்ரகுநாதபூபதிப்பூதலத்தே
நின்பட்டமேபட்டநீயேதுரைமற்றிந்நிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பட்டந்தோலாவடிபடுங்கப்பட்டமே. ௨௭

சேமன்புதல்வன்செழுங்குன்றவேலன்செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவன்கரிமுந்துமாகினங்கவலவா
பூமன்கணையுமதியுமிவ்வாடையும்பூசலிட
மாமன்றமையன்மகப்பனைவேறவஞ்சிவாடுவளே. ௨௮

(சோமன்-இடபவாகனன்)காமன்-கரி-இந்திரனூர்தியாகிய மேகம்-மான்,நகுலன்-அவன்-தமையன்-தருமன்.

சூலேறிச்சங்கைமடைவார்குடையுந்துறைக்கொதுங்கி
வேலேறுங்கண்ணியர்கைக்குடநீர்புக்குமீண்டுமுழுச்
சாலேறிமுத்தந்தலையிலுறுந்தன்வயலூரனம்பால்
மாலேறுவான்பரிமாவேழினனடிமாமயிலே ௨௯

பாட்டுக்குப்பாத்திரநல்லோர்ப்பாடிப்பதம்பெறலாம்
மோட்டுக்குலாமரைப்பாடியென்னுமுழத்துண்டமுண்டோ
வீட்டுக்குச்சோற்றுக்குண்டோவெள்ளைவாய்க்கொருவெற்றிலையோ
ஏட்டுக்குச்சேதங்கண்டாய்வெள்ளைநாவலிப்பவனே. ௩௰

கெலிக்குஞ்சிங்கத்துக்கும்யானைக்கும்வெற்றிக்கெருடனுக்கும்
வலிக்குறுசிங்கியாவுக்குநண்டுக்குமவன்கலிக்கும்
புலிக்குஞ்செம்மானுக்குஞானிகருமுடர்க்குமபூனைக்குவிட்
டெலிக்குஞ்சக்காத்தமுண்டோவெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௩௧

கலங்காதவீரியராஜனும்போகின்றகாலம்வந்தால்
நலங்கமலேவெல்லமாட்டுவரோவிந்தகலியுகத்தில்
சலங்காணுங்கோட்டைமதிலேழ்மலையத்துத்தானிருந்தும்
இலங்காபுரியின்றதோவெள்ளைநாவலிருப்பவனே, ௩௨

எரிக்குமதிச்சடையண்ணாமலையசெழிற்கிரியில்
பரிக்கன்றபூவைமதிக்கப்பொருளந்தப்பாதத்தினால்
பொறிக்கணபிசாசுகணைக்கலத்தூவிப்பொரிபொரித்துக்
கொறிக்கின்றபாலையிலெப்படியோயினன்கோமளமே. ௩௩

திரைகடலோடித்திரவியந்தேடென்றசெப்புமௌவை
உரைபழுதன்றெனச்சேர்ந்தாள்வழிக்குறத்தோர்மடமான்
அரைபணிநீர்ச்சந்தன்கொணடுபொங்கியாற்றியபின்
இரைகடல்போய்வரவைத்தனைநாவினைச்சிறைழந்தனளே. ௩௪

மேகம்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை
பூகம்பசுங்கழைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாளிலைநூல்
நாகங்கதலியலவன்வரானன்னளினமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லைப்பிலேயொருவல்லியிலே. ௩௫

இலக்கத்தையோகல்லமுசத்தையேசித்தென்கரத்தில்
வளர்த்தத்தையாதுமுணர்த்திலையேமயிலாகிமனந்
தளர்ந்ததைத்தையேயென்றிருவரங்கேசர்க்குசாற்றச்சொன்னால்
அளர்ந்ததத்தையேயளந்தாய்பின்னையாதுமளந்திலையே. ௩௬

ஆயத்துறையிற்பிறந்துவந்தணர்பால்குடித்து
மாயக்கணைவெசையிடத்தேவள்ர்வண்ணனொருநாள்
ஏயப்புலவரிடத்தெட்டுகொள்செட்டியேயென்றுபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தவள்காணந்தப்பொய்மகனே. ௩௭

பூச்சிலைகன்னற்கைச்சேஷாசலேந்த்ரபொருப்பிடத்தே
காச்சியபாலைக்குடிபோவென்றனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிலைத்துக்கள்ளிபின்கைராமற்குமுன்சொன்னதாய்
வாய்ச்சுதென்றேநடந்தாள்பாலையாவனந்தனிலே. ௩௮

தோப்பிடுவாரில்லைதென்கலவராமற்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைகாமனவராமற்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசர்க்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்கோனென்குறைசொல்லியே. ௩௯

அணியார்கூடுக்கைநறுந்தும்பைகங்கையறுகுடனே
பணியார்சடாடவிக்கச்சாலைநாதர்பணிவரையில்
மணியாதமாமதப்பேய்பிடித்தாடுமித்தையனுக்கு
மணியாட்டிநல்விடுமோசொல்லுவீரிந்தமாநிலத்தே. ௪௰

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தமலர்
வேதாமருங்குல்வெளிவைப்பனோவிரிபூதலத்துள்
ஆதாரமின்றியிரண்டிரசீரங்கரநிற்குமோ
ஏதாகிலுஞ்சற்றங்கில்லாதிராதிடையேந்திழைக்கே. ௪௧

குணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்வழுத்திடுவங்
கணமிருந்தாலுமோர்காசும்பெறாதுசிங்காரவரைப்
பணமிருந்தாலவர்களெல்லாருமஞ்சலிடண்ணுவரே. ௪௨

உரகத்திலேகிடப்பான்சக்கரபாணியுயர்ந்தரும்ப
கரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பான்காமராஜன்மிகுந்தவெழு
நரகத்திலேகிடப்பான்கொழூமூர்முத்துநாகப்பனே. ௨௩

சேய்க்கறியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன்சீசியவன்
வாய்க்கறியாதவிடக்கானதுமில்லைமலர்க்கறியுங்
காய்க்கறியென்பதும்வேண்டான்சப்பாரங்கணக்கவிட்ட
காய்க்கறியும்புசிப்பான்கொழூமூர்முத்துநாகப்பனே. ௨௪

தருவிகரானகரன்செல்வநாளுந்தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனூடுதனிலெல்லைப்போலோர்பிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினிவ்வுலகினுள்ளே
இருகுடங்கொண்டரைப்பாடுவதென்னவேந்திழையே. ௨௫

தேனாட்டும்முல்லைத்தொடைரகுநாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழாமவிரார்மணிப்பூணணிந்த
வானாட்டரம்பையர்மண்ணுண்டரசர்மணத்தினுக்குக்
கானாட்டுவரின்கைகாட்டும்தேலினைக்கண்டுகொண்டே. ௨௬

ஞாயிறுபோய்விழித்திங்கள்வந்தெய்திடகன்னியசெவ்
வாயனல்தூவப்புதனம்புகாயநல்வியாழம்வர
மேயிருவெள்ளிக்கலைசோரநானுன்னைமேவுதற்குத்
தாய்சனியாகினளேரகுநாதளசிங்கமே. ௨௭

ஆடியநாகஞ்சரோருகம்பானுநல்லம்புலியும்
சூடியநாதர்நயனமுமாலம்பிஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாய்வந்தால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந்தான்றிருமார்பிற்குளிதொங்கலே. ௨௮

சிவந்தான்மாலை-மதனையும்-கட்டிலையும்-அடங்கிஇவனைப்பிழைப்பி
த்தமையின் பரமசிவன் கண்ணையுந்திருமர்லம்பையும்-சம்பந்தசுவாமி
களையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமுள்ளியுமுண்டசமூரியாம்
பொரிகாரிரும்புங்கனக்முமபொன்பொரித்தாரகையும்
குருகாருங்கொண்டையுமீனெனல்போலென்குரிசிலுக்கு
வருகாதவேதந்தமங்கையுநானுமடந்தையரே. ௨௯

நரைகோட்டிளங்கன்றுநன்வனநாடுநயந்தளிப்பன்
விரையுட்டிதார்ப்புயன்வெற்பிழமன்னன்றேவிரும்பிக்

கரையோட்டமீறின்மரக்கலம்போட்டுன்னைக்காணவந்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந்தாய்சிங்கபூபசிரோமணியே. ௫0

வண்டோவிழி நுதல்வாள்பிறையோவல்குன்மான்குளம்போ
கெண்டேமுலைநித்திலமோநகையிடைசேர்துடிகற்
கண்டோமொழிகுறல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோயிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தோகையற்கே ௫௧

வண்டுமதுவுண்டிசைபாடுஞ்செந்திலின்மாரன்வரக்
கண்டுமிருந்தும்வழிவேலிரண்டுஞ்சருப்புவில்லும்
குண்டுமருந்தும்பொற்றேருங்கராமற்குழலைத்தந்தால்
தண்டுகொண்டெப்படிவென்றிடலாமடிதர்க்குழலே. ௫௨

ஆலகுடியர்சங்கஞ்செரியத்தரஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரத்தினர்நாகமெடுத்தவரமேவிடையர்
சூலக்கண்மெய்யினர்பார்பதிகோன்மதிதோயகவினர்
பாவன்கைக்கோர்படைக்கூர்மைக்கண்ணுமிந்தப்பைந்தொடிக்கே ௫௩

அமராவிகழ்ந்திடலாமாவினியுனையன்றிவினை
போமாவுனைவிட்டுப்போமாவெனக்கிந்தப்புன்மைவர
லாமாபராமுகமாமாபுயத்தினணிகடம்புந்
தாமாகுகனெனுங்காமாவயிற்கரசண்முகனே ௫௪

ஆக செய்யுள்-௫௪.

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச்சேர்ந்தகொம்பிரண்டு
கன்னிகுறவள்ளிக்குக் காலில்லை-முன்னமே
ஆட்டுக்குக்கொம்பில்லை யானைக்குக்காலில்லை
பாட்டுக்குள்ளாராய்ந்துபார் ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன் றுவேழிலொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சினாளமுனறி லொன்றென்றேன்-ஆர்க்கும்
பொதுவென்றான்பூவென்றேன் போயினான்றோழி
இதுவோவனம்பீச னியல்பு, ௨

பறவைநாய்நாவம் பகைவிலங்குபுக்கம்
செறியுமிருஞாஞ்சி தேடன்-குறகிழவன்
என்றுரைதகவிரைத்து மேர்தண்டத்திறபண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்பரால் ௩

பரியூர்வார்பலருங்கால் பண்டபாமுடற்குக்
கரியூர்வார்பெண்ணின்பங் காணல்-விரியும்

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த வின்பஞ்சேசெல்வார்
பசிவீயவுண்டல்பயன். ௪

தக்கசகுனஞ்சபதஞ் சாமுத்திரியஞ்சொன்
மிக்கவசரீரிகளு மென்றைந்து இக்கலியில்
கூடினுங்கைகூடிவருங் கூடாதொழிந்தொருகால்
வீடினும்வீடி விடும். ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வேள்வியிலே
தக்கநாரைத்தகர்த் தக்கனார்-பொக்கைவாய்
ஆத்தினார்சூரியனை யம்புவியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோட்த் தாள், ௬

ஓடினனென்ப துணர்ந்துமுனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நரகமோ-நீடியே
ஆதவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணநெடிய
மாலவிடஞ்சரியாதே. ௭

அசனமிளைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவறு வாய்மை-இசைநாகைச்
சின்னப்பால்வெண்மதியஞ் சேரிமையத்தேபிறந்து
அன்னப்பாலிக்குவந்தா லாம் (அன்னப்பால்-பிரமசிவன்) ௮

தலையிலிறந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையின்மடமகளுக் கீவான்-உலையில்
இருப்புவனமேனியனே யென்றுமேலோவரவோம்
திரும்புவனத்தீச நிறம். ௯

ஆச்சரியங்கென்னமர மத்தனையுங்குத்துமுலை
காய்ச்சிருக்குந்தென்குடந்தை காவாலா-மாச்சான்
வரக்குப்பையாநீ மருவாநாளெல்லாம்
சாக்குப்பையாமே தனம். ௰

கல்லுமுருத்தாது காவின்முட்டையாது
எல்லைமர்த்தாண்டன்கு டேறுது-தொல்லைமரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக்கால். ௰௧

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரியாகி விட்டேனே-முந்தவே
ஆழாழிகஞ்சுண்டி வாபத்சகாயனென்னும்
பாழாவான்கண்ணேறு பட்டு ௰௨

கைக்குடமுடங்கொண்டு கனகரும்பக்குடமும்
மூக்குடமுங்கொண்டான் முறியாகோ-மைக்குழலீர்
வேய்க்காற்றினல்விளங்கும் வீராநந்திமாநகரில்
அக்காற்றுக்காற்று விடை. ௰௩

வையம்புகழு மயிராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமாமலரைக் காணமல்-வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் றிருவடிக்கெண்ணுயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினன் ருன் ௰௪

பாம்புசேர்தோளிணையாள் பாளையத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாராரை-வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ ரீன்மானம் போக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்பா டான் ௰௫

அட்டமியிலோதின லாசானுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பன்னன்கு தீதாகும்-கொட்டவுவா
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தரும்பேசார் பிழை ௰௬

ஆயிரம்பாக்கன்னமூலையென்னநடைக்கன்னிப்பதி
னாயிரம்பாக்காளுன் னசையினல்-நீயிரங்கி
வந்தாளவேண்டு மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தானவேறில்லை தான். ௰௭

(ஆயிரம்பாக்கு கலசம்) (பதினாயிரம்பாக்கு அம்மணம்)

புறபயித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ்செய்தோன் அரப்பெயரி
பஞ்சத்திலன்னம் பகர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென்வெண். ௰௮

கானக்கடன்றில்லைக்கார்வண்ணன்றானுமால்
நானக்குழன்மடவீர் நாணுமால்-ஆனக்கால்
தன்கையிற்சங்காழி தாமிருக்கப்பேசவதேன்
என்கையிற்சங்காழி யின்று. ௰௯

கட்டியடிப்போர்க்குங் கண்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்கும் மீவரே-திட்டமுடன
பாடுவோர்க்கீயாரே பல்லூதிரத்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கீவார் பொருள். ௨௰

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடகங்கைக் காரியா-துய்யா

குடஞ்சுட்டுப்பின்போனகோபாலாமுத்து
வடஞ்சுட்டுக்கண்டுயிலாண்மான். உ௧

உன்றன்மகளை யொறுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன்மகனியல்புகேள்-குன்றுச்
சிராப்பளியனேறிவருஞ்சேவின்மணியோசை
இராப்பளியுங்கொள்ளானிவன். உ௨

நீருருஞ்செஞ்சடைமேனிநரும்பாம்பணிந்து
நீறுரிலேவந்தனிதியோ-நேரே
யாடவரஞ்சாடப்பலியிடவேவந்தால்
இடவரஞ்சாளோயிவள். உ௩

வாலைப்பொருந்துதலால் வல்லரவம்பற்றுதலால்
மாலையடுத்தகெடுவோனுறலால்-சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளுமொற்றியூரன்வரையில்
அம்புலியுகன்கருடனும். உ௪

அம்மயிலேயேறியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னையேற்றி-மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தேனந்தப்பாவந்தீரக்
கந்தப்பாவந்திப்போகா- உ௫

எழுதரிதுமுன்னமெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிதுபன்பா-முழுதுமதைக்
கற்பரிதுகற்பயனைக்காண்பரிதுகண்டாக்கால்
கிற்பரிதுதானங்கிலை. உ௬

ஏறேறுநீரேறுமெண்ணிலுயிர்க்குயிராம்
பாரேறுங்காலாற்படியளக்கும்-வீறேறும்
அன்னங்காணீசனரியனுந்தாமன்று
துன்னுபுகழ்மாரியப்பாசொல். உ௭

கோடுதிக்குங்கும்பமுலைக்கோதையரைக்கூடவென்றால்
மாடுதின்னியென்னைமறுத்தானே-மாடுதின்னி
தன்பொழுதும்போச்சுதேதன்னந்தனித்திருந்த
என்பொழுதும்போச்சுதேயென். உ௮

மாடுதின்னி-வைக்கோலாற்செய்தமருள்.
செஞ்சடைந்தவேட்கையெல்லாநீங்கிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிட்டுமுன்னே-செஞ்சடையில்

வெள்ளாறுவெந்நாளும்வேள்விப்புகையாறு
நள்ளாறுவென்றுநவில். ௨௯

மூவாகவிமுன்சோழனோந்தூறு
நாவலர்மாணிக்காதவனாலைக்கெட்டோவறுசீர்
நூதன்சிவாலயங்களூற்கற்றுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட்டோர்: ௩௰

நாலெழுத்துப்பூநடுவேநரம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங்கடைச்சாதி-மேலாக
ஒட்டிமுதலெழுத்தமோதாமூன்றும்மெழுத்தும்
விட்டாபரமனுக்குவீடு. (புகையிலை-புலை-கையிலை) ௩௧

முன்னிதட்டுமுட்டுக்குமுன்னீரளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கவ்வுநாய்காக்கும்-தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும்பயந்தீர்க்கும்பாம்படிக்கும்
கைதலத்திற்றண்டிருந்தக்கால். ௩௨

பகலொன்றெறுங்கிரணம்பாய்ப்பறவையெச்சம்
மிகமேலுறாதகற்றும்விண்ணின்-முகிலதனால்
பெய்யுமழைத்தடுக்கும்பேரழகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால். ௩௩

வந்தவனைக்கையாதுவாய்முத்தந்தந்தருள்வாய்
தொந்தவனைக்கையாதுவாராகையா-சந்துவனை
கோடையிடத்தானேகுயிலோசைக்கஞ்சியுளத்
தாரையிடத்தானேயறிந்து. ௩௪

அறிந்துதவிப்பாரை லருள்கோசையான்மேல்
செறிந்துதவிப்பாரைத்திருத்தும்-திறந்தழைந்த
வைகுந்தனூர்வாய்மடமன்னேகொவ்வைவிகர்
வைகுந்தனூர்வாய்மடுத்து. ௩௫

யடுக்குஞ்சரமழைக்கும் வான்கோசைமாலே
விடுக்குஞ்சரமழைக்குமேலாய்-மடுக்கும்
அநங்கனையுஞ்சங்கமடுத்தேனையாள்வாய்
அநங்கனையஞ்சங்கமலர். ௩௬

அலரோதிமத்தானறைகோசைமாலே
அலரோதியத்தாலடிக்கும்-அலரோதி

கந்தனகத்தாளுற்வேகண்ணின்ருயானடைந்தேன்
உந்தகத்தாளுறவேயோர்ந்து. ௩௭

ஓர்ந்தண்டரையாளு முத்தமகற்கோசையனே
ஈண்டந்தண்டரையாளு மிந்திரையும்-சேர்ந்திலகு
தூயத்திருக்கருபபா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருக்கருப்பாய் வந்து. ௩௮

ஆகும்போதாகு மனைத்துமதிவொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும்போகுமே-வேக
கவசாரம்பட்டாபோனவிந்துமடநெஞ்சே
அவசரம்பட்டாலாகுமா. ௩௯

சல்லடக்கண்ணுகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடையுங்கேசகர் வைகுந்தா-கல்லடையும்
பாந்தாளிரைதேர்காலன் பாணம்வருத்துதலால்
மாந்தாளிரைத்தேர்காலாண் மார்பு. ௪0

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதரே செல்வரே-நீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்கா லம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம். ௪௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்-படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யரனறுந்தபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான் ருன். ௪௨

நாறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுலைக்கேன்பழனிவேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்தனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான்காண். ௪௩

தூதாமதுரை துவரைகடையிக்டமுன்
ஓதுகின்றமுவெழுத்து மொக்குமே-நீதி
செகராசசேகரன்வாழ் சிங்கையனுஞ்செல்வ
நகராயிழையார்நகை. (து-து-து-முத்து.) ௪௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோர்குடிக்கு வடுவென்றே நாங்கள்

மூலைக்கோடணிவதெல்லா முக்கண்ணன்சென்னித்
தலைக்கோபேட்டதழும்பு. ௪௫

இவ்வரையுமாக்கிரங்குவோர் தாமில்லை
ஐவரையுங்காத்தவனுதவினால்-மைவரைசொல்
வானிரக்குமுத்துகிருஷ்ணமன்னனமதுதொண்டை
வானிரக்குவரனென்றாண் மரன். ௪௬

வாரிதாளஞ்சொரிய மாலையினாடுருவிச்
சேரனமர்நாடவுஞ் சோந்ததே-மூரிமதன்
அம்பொடலையின்ற வாயிழைக்குக்குதிரைக்
கொம்போகுலோததுங்கா கூறு. ௪௭

தேமிருக்குமாங்களிரைக் செந்திலனமென்றும்
பூமுருக்கைபத்தீப் பொறியென்றும்-காமிருக்கு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமணந்தளர்ந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௪௮

காமனூர்வீட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தானே
சோமனரைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ-மாமரந்தான்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்கன்னாட்டில்
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். ௪௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவள்ளல்
சந்தமுஞ்சோராகடாழ்குயிலே-மந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யனறழற்கண்வந்தவனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத்தான். ௫௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க-ஐங்கரனையும், கடலையடக்க வேலவனையு
ம்சந்திரனைத்தேய்க்க வீரபத்திரனையும்,மன்மதனை யெரிக்க-சங்கரனை
யும்,தென்றலையுண்ணவாசுகியையும்வந்தனைசெய்

முக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டக்கால்
முக்கணையப்பில்விழ மோதாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகர்மலர்வைத் தேகினன்மெல்லியலே
சாணிற்குலைந்தாறலை. ௫௧

முக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, கால்-காற்று,முக்கணன்-தேங்கா
ய் முக்கணன்-வேணிக்காமலர்,தாழம்பூசாணிற்குறைந்தான்-ஓட்டைச்
செடி.

சேலகரேயதரைசேர்ச்செழியனேசெழியன்
சாலவதிலுள்ளோரே சங்கத்தார்சிலபிகும்
கம்பாலதேவன்கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீனாட்சித்தாய், ௫௨

மங்கையர்கள்யோனி பிசைனைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்தாற்றிலொரு பங்கெடுத்துக்-கங்கைமதி
வேணியரண்டாதாரலிங்கத்திலவைத்தாக்கால்
காணலாங்காணுக்கெதி. ௫௩

துர்ச்சனரும்பொன்னுந் தடியுந்தாரகமும்
அச்சமறமுன்னிற்கு மாமிறையும்-கச்சரவும்
கண்டித்தவெள்ளங்கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தாற்கல்லே சயம், ௫௪

புட்டவல்பட்டாணிபொரிதேங்குழலப்பம்
பட்டவிழ்த்தோசைவடையுடனே-சட்டமுடன்
ஓயாமற்சோறுகறியுண்டையாயடைக்கும்
வாயாகமசிவாயா, ௫௫

குச்சிலியமாதர் குயமுங்குலவுத்தேர்
மெச்சுதமிழ்மாதர் வியன்முலையும்-சிச்சீ
தெலுங்கமடமாதர் சிங்காரக்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொற்-கவி. ௫௬

இங்கிருக்கவென்றவெமனுட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்றலனோட்டான்-எங்குவைத்துப்
பேணுவேனிவ்வுடலைப்பித்தாபிறைசூடும்
தாணுவேசொக்கநாதா. ௫௭

வெள்ளிதலைபொன்னின்மேவமகிழ்வீடாகி
பிள்ளைகளோபுத்திசொல்லும்பிள்ளைகளாய்-தென்னுமுகம்
வாடாவஷ்டவுடையான்மனையாளெனக்கால்
ஆடாரோவொற்றியப்பனூர். ௫௮

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப் படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திக்கொடுக்க முறை. ௫௯

பரமரகசியத்தைப்பாழானவாயால்
இரவுபகலென்னேரமின்றில்-குரனெறியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோகோலமடநெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுங்காணப்பொருள். ௯௰

காந்தனுக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெலாம்
போந்தறிவித்தாலுனக்குப் புண்ணியமாம்-சேர்ந்தோடும்
தேளிபடவாடுந்திரைக்கடலேமதன்கை
வாளிபடவாடு மனம். ௯௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங் காளியொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியென்றும்பேர்கொள்வாரே-அம்புவியில்
மன்னுவளர்புதைசூழ்வாழ்குடந்தையாரியப்பன்
அந்நாளிலேயிருந்தாக்கால். ௯௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருக்கண்டியந்தகன்கோவல்புரமதிகை
மாமன்பறியல்சலந்தரன்விற்குடிமாவழுவூர்
காமன்கொறுக்கைநமன்கடவூரிந்தக்காசினிக்குள்
தேமன்னுகொன்றைச்சடையானொருதிட்டசேவகமே. ௯௩

கொச்சகம்.

மெய்ச்சரசமாகவிளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரசமென்றதல்லாற்கைசசரசமென்றேனோ
அச்சனகியார்மீதிலாசைகொண்டராவணனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்டதாமோதரேந்திரனே. ௯௪

மீன்பார்த்துவின்பார்த்துவேளையும்பார்த்தாள்வரவு
தான்பார்த்தெனைப்போற்சரிப்பார்க்கும்வெண்குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்டமால்சிவநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர்நகைபார்த்திருந்தேனே. ௯௫

முல்லைமுல்லையாய்த்தொடுத்துமோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவில்லையாய்நறிக்கிமெல்லமெல்லத்தாராயோ
இல்லைஇல்லையென்றுசொல்லியேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களந்தைச்சுப்பிரமணியபூபதியே. ௯௬

ஆயிரங்கண்ணுகமதனம்பமேலம்பவிட
வீயிரங்குசெந்தேளிறுவினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேண்டுமெண்கடர்பிரங்கவாணிரங்க
பேயிருக்கும்வாயாவிசயரகுநாயகனே. ௯௭

கன்னலெனுஞ்சிறுகுருவிக்கணமழைக்காற்றும்
மின்னலெனும்புழுவெடுத்துவிளக்கேற்றுங்கார்காலம்
மன்னவனுந்தென்மதுரைமாவலிவாணனைப்பிரிந்தி
தென்னபிழைப்பென்னவிருப்பென்னநகைப்பின்னழுமே, ௩௮

ஆக செய்யுள் - ௩௱௮.

விருத்தம்.

கைத்தலத்தழற்கணிச்சிவைத்திடப்புறத்தொருத்தி
கட்கடைப்படைக்கிளைத்த திறலோராம்
முத்தலைப்படைச்சரத்தெமத்தாசிற்சபைக்குணிற்கு
முக்கணக்கருக்கொருத்தர்மொழியாரோ
நித்திலத்தினைப்பதித்தகச்சறுத்தடிக்கனத்து
நிற்குமற்புதத்தினைத்தினிடையேவேள்
அத்தாத்தினைத்தொடுத்துவிட்டுநெட்டயிற்கணத்த
லக்கணுற்றிடச்செய்விக்குமதுதானே

கரும்பாலேட்டிணையடித்துபனிநீர்தேக்கிக்
கதலிப்பலாக்கனியதனால்வரம்புகட்டும்
திருப்பாலைவாழீசர்பவனியாமிந்
தெருவிற்பால்விலைபகர்சிற்றிடைச்சியாரே
அருட்பாலோபொருட்பாலோகாமப்பாலோ
ஆழிதனைக்கடைந்தெடுத்தவமுதப்பாலோ
இருப்பாலேமனம்படைத்தீர்நில்லீர்சொல்லீர்
எந்தப்பால்விற்கவந்திரியம்புவீரே

பூப்பார்த்துப்புகழ்பார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள்
நாப்பார்த்துககொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதாவென்றாய்
காப்பாற்றமுடியாதுகையிலொருகாசுமில்லை
கடனொன்றாலும்
பாப்பாத்திசோறிடுவாளிருந்தாலுமுறங்கமதப்
பயலொட்டேனே,

கெட்டசாறுநவிநெஞ்சிகிருமியுண்டமாவறைக்
கீரைவேர்தெளித்தமோர்முறிந்தபாகுசெண்டிமா

இட்டசோற்கொழிய னுப்பிடாதபுற்கையாயினும்
எங்குமன்புதர்களுங்களின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாய்
பாளிதங்கடாளிதங்கள்பண்ணியாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடமுதவினும்
அன்பிலேனுடனளித்திடாதவசனமென்னவசனமே. ௭

தூங்கவடகயிலாயமுதலானமைந்து
துலங்குமைவரன்றுதொண்டைவளநாட்டெண்ணான்கு
தங்குங்கோட்டிருபத்திரண்டுபொன்னித்
தலைநாற்றுத்தொண்ணூறுமலைநாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களத்திரண்டுவைவையைக்
குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாகுங்குலச்
செவ்வையார்தலமிருநூற்றேழுபானுண்டில்
தென்பாற்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம். ௮

ஓதுமைந்திலொன்றிலொன்றுமன்னவன்பிதா
வூர்திதொட்டவெருன்மீதிலுற்றசாபநிருபனார்
தாதுகொண்டகாளிமாலைசூடிதம்பிதம்பிசேய்
தன்குடைப்பின்வன்மற்றலைக்கிரீடதுவசனார்
காதலன்பன்றந்தைபாகன்பின்வன்பகைச்சுமைக்
கலையெடுத்தகையரையர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
றந்தைகொண்டுவந்தசிலைவதிந்தபதியினான்
பிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாவுறைந்ததே. ௯

ஓதும்-ஐந்துபஞ்சபூதம்-அதிலொன்று-நிலம்-அதில் - ஐந்தாஐந் திணை-அதிலொன்று-குறிஞ்சி-அதற்குமன்னவன் - முருகன்-அவன் பிதாசிவன்-அவனூர்தி-இடபம்-அதற்கேழ்-விருச்சிகம் -அதன்மீதிலுற்றசாபம்-தனுசு-அதையுடைநிருபன்-இராமன்-அவன்தம்பி - பனைமாலைசூடிய பலராமன்-அவன்தம்பி கிருஷ்ணன்-அவன்சேய்- மன்மதன்-அவன்குடை-திங்கள்- அதற்குப்பின்னவன்-சனி - அவன்கிரீடம் அதைக்கொடியாகவுடையவன்-துரியோதனன்-அவன்நண்பன்-கர்ணன்-அவன்தந்தை சூரியன்-அவன்பாகன்-அருணன், அவன்பின்னவன்-கருடன்-அவன்பகை-ஆதிசேடன்-அவன் சுமைபூமி-அதன்கலைகடல்-அதையெடுத்தகையர்-அகஸ்தியர்-அவரையர்-பிரம தேவர்-அவர்கதிபெறத் தவஞ்செய்தோன்-அநுமான்-அவன்றந்தை-வாயு - அவன் கொண்டுவந்தசிலைமேருசிகரங்கள்-அவைகளைப்பதியாகவுடையவன்-இராவணன்-அவன்பிரமரிந்தவன் திருமால்-அவன்கொள்பாரி இலக்கு

மி-அவள்சேர்மின்-தாமரைப்பூ-ஆற்றைந்து ஆவமாத்தில்மீதிருந்தது (இஃதுபொருண்மேற் பிரிந்ததலைவன் ஆவின்கீழ்வைத்த அலர்க்குறியைக்கண்டு பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது)

தொடுத்தமுந்த மிழுக்ககத்தியனெனவேதோன்றியபுலவர்ச் சேரையர்கோன், சொலக்கணப்புலவனிலக்கணக்க வியைந்தறித்தகக்ளித்திடுங்களியேம், மடத்தினிற்புகுந்தமதத்திறந்தவனூர் வடித்தகட்குடித்தயின்றவனூர் வழுத்தகட்குடித்துக் குகட்டுமென்றவனூர் மயக்கியுட்டியக் கழுற்றவனூர், கடுக்கினயிடற்றி லொடுக்கி யிட்டவனே கையிலேசிலம்பையிட்டவனே, கனத்தநூற்கொடியைகாலிட்டவனே கண்ணிலே குழையை யிட்டவனே. முடுக்கிய வயிற்றிலாழி யிட்டவனே முகத்திருபதக்கமிட்டவனே! முனைத்ததோளொருபான சதங்கையிட்டவனேமுழுப்பட்டவர்க்களாதில்லையே. ௭

கடுவிஷம்-சிலம்பு.மலை-நூற்கொடி-வாணிகண்குழைகட்செவிஆழி-கடல்இருபதக்கம்-இருபதுகண்ஒருபான்-சதங்கை-ஆயிரங்கை.

தேமதுரகவிவிரகன்றெல்வைவருபெருமான்
செல்வச்சங்கரர்தாளைத்தினம்வணங்குகளியேம்
யாமதுவுண்டாலுமதுமக்கடிமைவர்போல்
எமைமயக்குமோமயக்காதினியியம்பக்கேளீர்
வீமன்மகயத்தியனேகுபேரன்மகன்புதனே
வீறுனேமுகனொருவன்விரும்புமகன்குகனே
காமன்மகன்சயந்தன்வேதன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடந்தளானே. ௮

வீமன்-பிரமன்-குபேரன்-சந்திரன்-வீறுனேமுகன்-வீரன் - ஐம்முகன்-காமன்-இந்திரன்-வே,முக்கிக்-கால்-காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவக்கும்
விந்தையப்பாவாகியகிரந்தப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோலவிகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுரைத்திடினுமொருபேதில்லா
ஏதப்பாவிக்குமின்இணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே ௯

ஆதிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
நாதியற்றுப்போனாயோவழிகாட்டாயோ
நாயேனுக்கிரங்கிவந்தநலந்தாராயோ
பாதிவழிதனில்வதிப்படுத்துவாயோ
பாதகா திருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே,

நீருஞ்சுமந்தேன்விறகெடுத்தேனித்தஞ்சுமந்தேன்சாணங்கம்
கிகழவடிபட்டுதைப்பட்டேகின்றேன்மையைக்காளாக
ஆரும்விரும்பார்த்துகிலுடுத்தேனழுதமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனலல்லோவுன்னடியாருளக்குச்சரியானேன்
காரும்விரும்புக்கடுவணிந்தவனேகருணைப்பெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணுதகாலகாலாவென்றுயரந்
திரும்படிதண்ணருள்புரிவாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடலூர்ச்சேவகனே. ௫௪

காளமேகப்புலவர்பாடியது

ஏறிகட்டியகோட்டிலரக்கமே யீரிரண்டுமுகன்வாயிலாய, மாறு கண்ணப்பனைவாய்மடைப்பள்ளியே வாய்த்தவோடைதிருவாலவதனமே. வீறுசோதித்தொண்டனில்லாளுந்தி வேட்டநற்கறி காய்க்கின்ற தோட்டமே, நாறும்பூம்பொழில் சூழ்தில்லை யம்பல நாரிபாகற்கு நாடகசாலையே,

நடுவெழுத்தலங்காரம்,

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலமிவ்வேழின்
உருவார்மோமெழுத்திநடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினனகலையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினாள்கையிலேற்றான்
ஒருமதனுதனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தானுகந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளம்பரமன்றானே ௫௫

திருமால்வாகனம்-காகாரி காவாய்-கலகம்-இராசி-கன்னி - சினைக வடுதெட்டார் - ஆரார் - மாதுலன்-மாமன்-கோகிலம்-பல்லி - இவற்றி

ண்-கடுவெழுத்துகள்-காலன்வராமல்-இவற்றின்வனையவெழுத்துகளின் பயன்.காரி-உமை,(கம-கபாலம்)(கனி-பழம்)கடு-விஷம்) ஆர் ஆத்தி) (மான்)பவிபிச்சை)

கூற்றவனைவின்மதனையரக்கர்கோவைக்
கூனில்வைக்குஞ்சரத்தையிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவமாளத்தேன்க
ளிற்வெறிப்பவிமையப்பெணவெருவலேவக்
காற்றெருருமாலெனயனத்தாவிறலாற்கற்றைக்
கதிர்முடியாற்காதலத்தாற்கனையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுதைத்தெரித்துரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனென்னையுடையகோவே

பொன்னைவலரக்கனை நூற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கனைகடலைப்பொன்னேநீன்ற
நன்மதற்காய்ச்சுரர்க்காயைவ்வருக்காய்காதல்
நட்பினுக்காய்ச்சானகிக்காய்கடவைக்காக
மன்னுசுரல்வடிக்கனையாஸ்வளையாற்புள்ளால்
வயங்குதோள்வலியால்வானரங்களாலும்
உன்னுடற்சிறிச்சிறந்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முதலோடுங்கொண்டிருத்தடைத்தமேகூராளே,

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளரிக்குத்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்ககவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குக்
கெந்தப்பொடியென்பூமுடியேன்கிழவாய்கரைத்துமூகத்திரைந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்வீருப்பேனெடுப்பேனின்னைக்கெடுப்பேனே

ஏழானையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசென்னென்றேகாட்டில்
வாழாம்ற்சிறுபுலிகளீப்புலியொடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாக்கிக்காடெல்லாம்பரதவிக்கவடுகரடுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயிற்றினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குமுறுந்தானே

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுசொல்லியென்கையிலள்ளித்
தகாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னுன்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாணலங்கேயென்னபோவதிங்கு
வாவென்றிழிக்கவும்வந்தேன்விராலிமலைக்கந்தனே

கொச்சகம்

காவென்றுபேர்படைத்தாய்ககனத்துரும்போது
நீரென்றுபேர்படைத்தாநெடுந்தரையில்வந்தபின்

ஞாநரென்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்தகற்பின்
மோரொன்றுபேர்படைத்தாய்முப்பேரும்பெற்றாயே

முன்னாளநீரளக்குமுடிமன்னாக்கார்த்திருக்குமுனிகளென்னை
ஞமன்மலோட்டுவிக்குமாதரைச்செய்தமேட்பிக்குமடக்குமாட்டைப்
பன்னாகத்தலைதருக்கும்பாரைச்சொற்மேட்டிவிக்கும்படிப்புண்டாக்கு
ம், என்னுளுவக்குழயருக்மேகாரிடும்பாக்குநடைகொக்குமென்கைகோ

கருந்தலைசெந்தலைதங்கான்றிறாக்காய்கடையிற்சுற்றி (லே
வருநதிக்குடைவைக்குந்தாட்டிக்கும்கொததிடுமாய்வதல்லால்
காந்தைகளாக்டிலொருக்கால்வருவதுகண்டிருந்தும்
அரும்பக்குங்கொந்தக்கும்வந்தார்பிழைப்பதரிதென்பரே.

சங்கையிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்த புண்வருத்தந்தன்னைநோக்
கிக், கொங்கையையொத்திடங்கொடுத்துக் குங்குமச்சாந்தப்பற்றுங்
குளிரப்பூசிச், செங்கனிவாயிதழ்மருந்து முள்ளூக்கேகொடுத்தெனக்
குச்செய்தநன்றி, மங்கையேயிந்திரவி தொக்குவடக்குதித்திடினுமற
ந்திடேனே.

ஏமிராவோரியென்பாளெந்துண்டிவள்திடுயென்பால்
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைதிம்மிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுநமன்கைமிற்பாடுதானே

சுந்தரகவிராயர்-விருத்தம்

ஒருகோட்டுக்கலைமணியுமொளிதிகழும்புலியாடையுடுத்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவர்க்குநாயகனுமயிடன்றானும்
கரியமிமத்தருப்பாலும்வாலியும்பராசனுமேகாமகம்பால்
பெருமையிழந்தனரென்றார் சிறுமனிதர்க்கெப்படியோபேசுங்காலே,

வாசவனும்பிரர்நகைக்கவுடலானுமொருவனாவடிவமானன்
தேசுபுகழ்கலைமதியுமுட்டவிழந்தான்மலர்வேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுமல்விழிதிரந்தானிராவணசுந்தோபசுந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரத்தைக்கடக்கவல்லார்

வணங்கிபொருகாண்மூடமாகிபெருங்கண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குகெடுவாலுமறப்புண்டுடன்றமுதுகில்லையிருட்டி
அணங்குகவியமெலிவெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவல்லிக்கென்றால்யாரைக்காமென்றுயர்செய்யான்,

கட்டிறலைதிருப்பிவைத்தாற் றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோலா
ட்டுக், குட்டியிதென்னடிச்சியே கெட்டிவயித்தியன் பள்ளிக்கொண

டான்பாம்பின், பெட்டி யினுக்கையிடு வனுண்டையும் பாய்ச்சிடுவனை ன்ருப்பிலமாய்சாயங், கட்டுவனிஃதல்லாதாருதேமதன் விடும்பகழி ப்புண்டானே,

மரமதுமரத்திலேறி மரமதைத்தோளில்வைத்து
மரமதுமரத்தைக்கண்டு மரத்தினன்மரத்தைக்குத்தி
மரமதுவழியேசென்றுவன்மனைக்கேகும்போது
மரமதுகண்டமாதர் மரமுடன்மரமெடுத்தார். உ௮

இராமசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

மாலேதனைப் புனைந்தாலு மலரணையிற்படுத்தாலு மருவாபன்னீர் ஏலமுறத்தெளித்தாலு மெவ்வளவேனுங் குளிரவில்லை யென்செய்வேன், கோலமுறுமணவிப்பிலே கிளேகளொடு சுகம்படைத்துக்குலாவுமெங்கள்; சோலைதனைச்சேராமற்காமவிடாய்தணியாதே தோகைமாரே.

பாலேநிகர்மொழிமாதே யென்னிடத்தில்பூரணமாய் பச்சம்வைத்துக், காலமுமிலனையகரன் மணவியில்வாழ் சோலையெனுங் கன்னன் பாற்போய். மாலேகேண்மறுத்தாலென்மனத்தைக் கேண்மறுக்கின்ம தன்வாராவண்ணம், ஓலைகேண் மறுத்தக்கால் கிள்ளாக்குக் கேள்வேறொன்றேது டாயே,

அரக்கனலேயிலங்கையை வென்றோன் மருகன்றணி கேசனன்பர் பானஞ், சிரக்கனலே யாமலுனைக் காப்பனென்றனையடிதே மொழி யேமாலே, விரக்கனலேமதிவீசபபடுமோவல் வேலைதனில்வாதுக்கேம், துரக்கனலேமதப்பயலேன் முனங்குனிக்கத்தகுமோசொற்றுகைநீயே.

என்னையவரமறந்தும்யானவரைமிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னைவிதிப்படிகாணேமுற்பிறப்பிற்செய்தவினை முடிந்தவாறே
கன்னனெங்கள்பிரான்வாதுங்கராமனியற்காசிகாட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்காடனித்திருக்கமுடியாதென்றறைகுவீரே.

தன்மனையிரதமாகித் தன்மகன்வலவனுக்கித்,
தன்மகன்பேரனேடு தனக்குமைத்துனனைகாலாக்கித்
தன்னனைநாரியாக்கித் தானுமோரம்புமானுன்
தன்மனமிடங்கொணடுய்த்தசங்கரன்றனக்குமாயன்

முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நன்னகர்மனனர்பேரா நடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்
கன்னமாமிருகத்தின்பேர் கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனின்பேரா மூரின்பேர்விளம்புவீரே,

மதுரை-துரை-மரை-மது,

மதுரைமுத்துக்குமரதொண்டன் றமிழ்போலக்கவிமதுரம்பொழியப்பாடும், சதுரருண்டோவெனவிரிஞ்சன்வினவிஞல்சேடனுள்ளுனென்றுனோர், பரமெனினுந்தோன்றுமன் மால்கொண்டுகடல்வீழ்ந்தான்பதுமன்சீறி, மதமுறுகாவைப் பிளந்து காதறுத்து மண்சுமக்கவைத்திட்டானே. ௩௫

மதுகரித்தையிகழ்ந்தகுயில்வடிவேலர்தமையழைத்துவாராளென்றே, இதைமுற்றைத்துச் சென்றதென்னை விண்ணமுங்காணேனதனுக்கிரக்கமேது, சதமிதென்வளர்த்தெடுத்ததாய்க்குதவாதார்க்குதவுதத்தையேநீ, முதுமரைசேர்க்குமரர் தமையழைத்துவாமதப்பயலைமுடிக்கத்தானே. ௩௬

குருமூர்த்தமாய்வந்து வினையொழித்து முத்திதனைக் கொடுக்கத்தியாகர், ஒருமூர்த்தியல்லாமன் மன்றுமொருமூர்த்திகளுமுண்டோ நெஞ்சே திரிமூர்த்தியென்பார்கள் வரவர்வாகனமேறிச்சேனிற்கும்மாய், திரிமூர்த்தியல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற் சேர்த்திடாரே. ௩௭

இருக்கோல மிடுங்கலையைத்தெய்வசிகாமணி முகில்வந்திணங்காளில், உருக்கோலவடிவாளுன்மைந்தனை மைத்துனனுகிதமோய்விலாமல், மருக்கோலஞ்செய்வதினும் வடவலைச்சொரிவதினு மயக்கமுற்றுத், திருக்கோலங்கொண்டமகடயங்குகின்றுன் மயங்குகின்றுன்டிணமுந்தானே. ௩௮

முந்தனத்தை நிதுவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராஜன் முனிந்தேவில்லால், எந்த னக்கிலக்காக மலர்வாளி யென்கிறு னினியென்செய்தேன், கந்தனத்தையகலாத பூம்பாவை வேலப்பன்கையாற்பூசஞ், சந்தனத்தைசவ்வாதை நினைந்துமனதுருகுகடிதையலாளே. ௩௯

வெறிவிலக்கல்.

குருத்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குரட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடிவாழ்தருமன்னைல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிக்கிட்டதீப்போலக்காமமபடைத்தவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகையோகடுச்சொல்லுமூரவரே. ௪௰

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமணியதம்பிரான்வெண்பா.

வல்லவகுலத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுலத்திருக்கு நாதனே-மெல்ல
வடிவானைக்கொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவானைக்கொண்டென்னிடர்மாற்று

(குளத்திருக்குநெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கின்றன் முகநோக்குமுன்போயினனென்
றுன்னிடவீழ்ந்தனள்கை தொடவுய்ந்தனளுன்னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திட முன்னறிவற்றிடபெற்றபிறப்
பொன்னலமென்றனளோரகத்தான்மலையிரங்கொடியே. ௪௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தற்கோலிப்பாசப்பூதற்கேதட்டாமற்சாகைக்கேகிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேகிற்பீர்
வற்றேறுகெட்டைப்பாரச்சேனைமைப்பூதத்தேறித்தாவிப்போய்
நெற்றூளூற்றூலைப்பாகிற்சேர்நெய்யத்தானத்தானைத்யானித்தே. ௪௩

புகழேந்தி,

விக்காவுக்காவித்தாவிப்போய்விட்டானட்டார்கட்டேர்புக்கார்
இச்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போய்வைப்பீர்கிற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடித்திவெப்பாடப்பூண்
டெக்காடக்கானத்தாடப்போநெய்த்தானத்தானைத்யானித்தே. ௪௪

ஆக-செய்யுள்-௧௫௨.

இ ப் ப தி ப் பி ல் நூ த ன மா க ச் சே ர் ந் த

பலவித்துவான்கள்பாடியபாடல்.

கலித்துறை,

நீத்தாவதிஞர்பிணியாளர்கல்விதெறியறியார்
பூத்தாரமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பொருட்கேசிவிகை
யூர்ந்தேசுமைசுமந்துண்போரிவர்களுயிரிருந்து
வீந்தாரிவரைவர்காண்செழியர்திருவேங்கடமே. ௧

கொடுத்தாவிகாக்கின்றகாவேரிவெற்றிக்குறைந்திடினு
மடுத்தோர்ண்டிநீருண்ணுவாரதுபோலிக்கமானிலத்தி
லடுத்தாரைரட்சிக்குந்தாவென்பார்க்கடையாளம்பிச்சை
யெடுத்தாகிலுங்கொடுப்பார்வெள்ளைநாவலிருப்பவனே, ௨

வெண்பா.

மாமிக்கோர்மாமியுண்டுவாணருக்கோர்வாணருண்டு
சாமிக்குமேற்றகப்பன்சாமியுண்டு-பூமிக்குள்
எல்லாந்தெரிந்தவருமில்லைதெரியாதவரு
மல்லாமற்கண்டவர்களார்.

ஆங்காலமெய்வருத்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை

காட்டானை தின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தனம்,

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாகப்பாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை.

முற்றத்தில்லையும்வாசமுமுள்ளதுமுனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செய்தவைத்ததுண்டோவன்புஞ்சர்க்குணமும்
பெற்றார்புறவிக்குணங்காணதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றால்வாராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொளிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமுநெஞ்சத்திலுடு-நடக்கையின்
ஒள்ளியனல்லான்மேல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையேயில்லையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமென்றே. ௯

கதிரவனிலையேற்கண்ணிற்காண்பனமறையுமாபோல்
கிதியமொன்றிலையேலியார்க்குநீதிமான்ஞானபோதம்
துதிபெறுகீர்த்தியாண்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
கதிரபிமானமெல்லாந்தன்னிலேமறைந்துபோமால், ௰

கலித்துறை,

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையுற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனகதண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே. ௰௧

மேவுமென்போகம்விளப்பில்பெண்ணுடையியன்கலன்பாற்
றுவியம்போசனம்தாம்பூலம்வீசுகந்தமன்பி
ஞ்செழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவைநண்கமைந்து
வாவிக்கடவுளருட்பாழிபெற்றவரசிட்டமே. ௰௨

வெண்பா.

எண்கோவைமேகலைக்காஞ்சியிருகோவை
கண்கோல்கலாபமிருபத்தொன்று-பண்கோள
பருமம்பதின்மூன்றுமுப்பத்திரண்டு
விரிசிகையென்றுணரப்பாமறு. ௰௩

மன்னவன்குணங்கொடிகெனவருத்தலுமதற்குத்
துன்னுமைங்கொடியடுத்தகொம்பதனையேசூழும்
கன்னிமாதருமன்னருந்தங்களைக்காத்தே
பன்னும்வகிதஞ்செயுமவர்பாற்செய்வார்டரிவு ௰௪

பாவிகளகத்தைப்போலும்பலவிரதியர்கள்போலும்
ஒருசகாயர்போலுமுறைமுறைசுற்றம்போலும்
மேவுவரவரைச்சேர்ந்தமென்மையரேனுமுய்யார்
பூவையுமுயலுமுன்னோர்ப்பூனையைச்சேர்ந்தவறே. ௰௫

வேந்தருங்கொடுந்தீயும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரியாதவிணன்னவஃபக்கல்
போந்துநண்புகொண்டடவிநீடிறக்குமாறென்னும்
மோக்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னர்தம்முரையே. ௰௬

ஒருவருக்கமுதளிததானுண்டனேனுலகமாளு
மிருவருக்கமுதளித்தாலிந்திரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்துவங்கவரிளப்படையாற்றில்
திருமடவன்னதானஞ்சிவாலயமாகுந்தானே. ௰௭

வெண்பா.

அருக்கனையுஞ்சோமனையுமைம்மூன்றுநாளதனிற்
பெருக்கமுரவந்திண்டிற்பேசுங்கால்-செருக்களத்தின்
மன்னர்மடிவார்மடிவாரேயாமாகில்
அன்னமரிதாய்விடும். ௰௮

பரிதியுப்பஞ்சமாசிற் பார்மதிவெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகும் கொடும்புதன்காற்றதாகும்
பெருத்ததோர்வியாழம்வெள்ளிப் போகமேரவிற்குங்
கருத்ததோர்சனியுமாகிற் கலகமும்பற்றுதே. ௰௯

வெண்பா

கல்லாடர்செய்பனுவல்கல்லாடம் நூறு நூல்
வல்லார்சங்கத்தில்வந்தருளிச்-சொல்லடா
மாமதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடித்
தாமசத்தார் நூறு தரம். உ௰

இடுகோட்டும்மைவெ லும்பிற்புரண்மால்
சுடுகோட்டிலாடுவார் சுட்டினெடுகோட்டுஞ்
சம்பந்தாயென்புகின்பாறந்தாக்கிக்கொண்டிலனே
கும்பந்தானென்னுமுலைக்கொம்பு. உக

கலித்துறை.

அரியெச்சில்போலவாவெச்சிலுமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலேழுமுனியெச்சிலும்போர்வேந்திழையாள்
அரியெச்சில்போன்றனளவிக்கிரமச்சோழன்கனைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டபுயல்வண்ணனெச்சிற்புரந்தரனே. உஉ

வாக்குமனமுடையானென்னூர்தமணிமுடிநீ
ராக்கூந்திறமையீருங்கோளன்வெற்பிலயனடுக்கம்
போக்கும்புனிதனுங்கந்தனுடாலும்புரந்தரனும்
காக்குங்கழுத்துந்தலையுமில்லான்பகைநானல்லவே. உ௩

காயுங்கடுஞ்சுரமீதமென்றுகாட்டியதையுஞ்சொன்ன
வாயும்பகையெழும்பாலையிலேமணிமாமகுடம்
தோயும்புகழ்ச்சிச்சுந்தரபாண்டியன்தோகைவெற்பில்
தாயுந்தமருமில்லானிங்ஙனே னின்றதார்குழலே. உச

ஆக-செய்யுள்-கஎ௬

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய.

மடக்கு

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமே-கண்டோனுஞ்சூகரமே
காமப்பயலுமூர்க்கரமே-கணையைத்தொடுப்பான்சீக்கிரமே
வருத்தம்புரிவாரனேகரமே-வல்லார்மடவார்கிசகரமே
மாமால்வெங்கடேசரெட்டன்வருவான்வருவானென்றிருந்தே

திருத்துபுடிக்குமனோகரமேசெய்தானினித்திவாகரமே
இனியில்வருவாயெனக்காமேதெரியுவுதித்தான்சக்கரமே
பொருத்தக்கருகண்ணாகரமேபோர்வெட்கிலவிராகரமே
பூவைமருஞ்சேகரமேபுகழ்த்தென்ரத்திநாகரமே க

கையான்முகத்தைத்துமலர்க்கண்ணாலிலையும்பார்த்துமலர்
காரால்வண்டுகுடைந்மலர்க்கனியையெனதுகுழற்கணித்து
மெய்யானதையேதடவி யென்றன்மேலேயிலக்கு முடைமையெல்லாம்
வெவ்வேறுகக்களைந்ததனைமீட்டுநிறையாத்தரித்துமங்கே
நையாவிடையத்துகிலாலேலன்றாய்ப்பொதிக்துமனம்விரும்பி
நகைத்தான்வெங்கடேசு ரெட்டன்நானுமகிழ்ந்தவனைப்பார்த்தேன்
கையார்விழியார்தமைக்கலவிவகையானுநக்கிலசெப்படுத்தும்
மார்க்கமவனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே. உ

தலைவனைச்சேர்ந்தவகைக்துங் கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடிமேலேந்திமலர்வாய்த்தேன்வழங்கித்தனம்பார்த்துகிரும்
வைக்கத்தனமேகசங்குமென்றுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக்
கொடியினிடைகால்விசைத்தெழும்பிக்கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கவந்
து,கூடவரைச்சோமனுந்தோயக்கொட்டுமயிர் தம்கொப்புளிக்கப்
படியையளந்தகாலாற்கற்பாறைமிதித்துமடமாதைப
பார்த்துமுனியேஇதுவெனவேபகர்ந்தோன் வெங்கடேசுரெட்டன்
துடியுமூனையும்படைத்தவெற்றிச் திரையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
தோற்றுங்கடலோநானுனக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே. ௩

அப்புறத்தொதுக்கடிக்கும் அத்தொழிலசொரூப்படுத்தி
அக்கணத்திற்றொடைக்குள் அப்படுத்யெழுப்பி
இப்புறந்திழுத்தொருதிளப்படிச்சமத்திகெட்டி
இத்தனைக்குமுத்தரித்ததிப்படிக்கெனப்படப்பை
குப்புறக்கிடத்தும்வித்தைதகுற்றமற்றவித்தைகுத்து
குத்தெனச்சொலச்சொலிக்கொடுத்துரைத்தடுத்தடுத்து
மெய்ப்புறத்தொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விடியுமட்டுமேணபவித்தவித்தைநல்லவித்தையே. ச

ஒருகரத்தில்விடவிலைப்பின்உபரிவித்தைமுதனடத்தி
உயிர்செலுத்துங்கரிசர்த்திக்குரகனுக்கிமணியசைத்து
மருவியுப்புமமுதுடைத்துவரவெழுப்பியதிலெனக்கு
வனமயக்கம்வரவிரித்துமலரணைக்குள்விழவியர்த்தும்

இருதொடைக்குளவனிருக்கன்னைமலர்த்திமுலைசுவத்தும்
இதழ்சுவைத்தொருதரத்தில்இருவருக்குமனம்ருசிக்க
விருந்துகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௫

தந்திதங்கலந்துகண்டதந்தரங்கமென்றுசந்த
தந்திடம்புரிந்தணைந்ததந்திரந்தெரிந்திசைந்து
பந்தெழும்புகின்றதென்றுபந்திகொண்டெழும்பவுஞ்சு
பந்தெருஞ்சுகம்பொருந்துபந்தயங்களும்பகர்ந்து
வந்தவந்திருந்தகொங்கைமந்தரங்குலுங்கவண்டு
மண்டுகொண்டை கொண்டலென்றுவந் தொதுங்குசண்டைகண்டு
விந்தைவிந்தையென்றியம்பிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௬

மடியில்வைத்துமுலைபிடித்துவலிபழுத்தமிடமுகத்தில்
வதனம்வைத்துமகனவித்தைதவசைபிறக்கவவனுரைத்து
முடியுறைக்கநகமழுத்திமுதிகிளிற்கைபடவணைத்து
மூறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுழுதுவிட்டுமெலவசைத்து
நெடியபுட்கள்குரலெழுப்பிநிலைபிரித்தவிழியிமைக்க
நினைவுமற்றபரவசத்தினிறைவெனக்குவரவயங்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்த வெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௭

மடக்கு.

சுரதஞ்செயவேகடிதடலுச்சுரதந்தனையேதொட்டனமீ
சுரதந்திரமாமதனையுமீசுரதந்திரமென்றெண்ணேனே
சரசஞ்சொலியேநகைத்ததுமிஞ்சரசங்காணேன்முடித்தனுபூச்
சரசம்பிரமவேளெடுத்தசரசஞ்சலமுங்கவிர்ந்தேனே
கரகஞ்சமுமென்முலையான்கரகந் தொடமப்போதிலனங்
கரகந்தையும்போய்விட்டதரகாகந்திருவமணமீதுவே
அரவந்தருட்குரல்முழங்கஅரவந்தனிலேயடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கடேசுரெட்டன்அனுபோகத்தைத்தொடுத்தானே ௧

மடக்கு.

சேலையுரிந்தான்கடிந்துவிழச்சோலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானுஞ்செவ்வாய்நீவிப்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குள்மாலையணைந்தபிறைபோல
வைத்தானகத்தைக்கவனையுஞ்சுவைத்தாயியென்றுரைத்தேன்

காலையிப்பிடேசிறுக்குமொருக்காலைகையாலிங்கனத்த
கட்டியணைகத்தொடுத்தவங்கைக்கட்டிசொலவுமனம்வருமோ
வேலையெடுத்ததிவரக்கடலைவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
வெங்கடேசுரெட்டனைமேவச்சமயம்வாய்த்ததுவே. ௯

மடக்கு.

கலசமுலையைத்தொட்டணையுங்கைசமதியமெனிற்பிடித்துக்
கசக்குமுலைக்காம்பையும்பருகக்கசக்குமெனவுநினையாதே
சலவையுரிவேனுயர்ந்தபுயாசலவையினுநான்விடுவேனோ
சாவாதுவழித்தக்கழுத்தினிற்பூசவாதுவரைநேரிதழ்பருகு
புலவிதனையேநினைப்பதுநான்புலவிதலைவோசமயமென்றே
புகழ்சேர்வெங்கடேசுரெட்டபூபாவுனையேநானினைந்தேன்
நிலவானதுவுக்குளிவந்தாலிலவாமுழும்வந்தடிக்கவுநான்
நினைப்பாயலேமருவவுநீநினைப்பாயலேயென்றேனே. ௰
காவில்மருமன்னவனைத்தழுகையைப்பிடித்துமடியில்வைத்துக்
காற்போற்குழலைக்கோதியவன்கையான்முதுகைத்தடவியுமென்
மனதுகுளிரமுன்புகருளவழங்கியவனேயெனபுமுத்தம்
வழங்கித்தலையைவளைத்தகரமாறிச்சுவைத்தான்வகைக்காரன்
சனகனமதனைமணம்பொருந்துங்காமோதரன்போலிருபுயமுஞ்
சாதிவசைக்கணமலருஞ்சந்த்ரோதயம்போற்றிருமுகமும்
எனதுவிழியிற்குளிரவுங்கண்டிருந்தேன்வெங்கடேசுரெட்ட
மேந்த்ரன்கலவிதனைக்கடலேயின்னம்புகல்வேன்கேட்பாயே. ௧௧
ஆழியிடத்திலிருந்தாளென்றனுமுரைப்பமகிழ்ந்துகனை
ஆழிகொடுத்தானதனுடனேயதிகவிலைமுத்தமுங்கொடுத்தான்
ஊழிகாலம்வாழியெனவுரைக்கத்துதியெமைப்புரக்கும்
உரவோன்வெங்கடேசுரெட்டனுகந்துவெகுமானமுங்கொடுத்தா
சூழிபானையென்றமுலைத்துணைமேலேற்றிமுராகமெனத்
தொனிக்குஞ்சிலம்புபலம்பவளைதுகிலுந்தரிக்கமனைக்குள்வந்தேன்
வாழியெனவேகாணிருந்தேன்மாரப்பயனும்புறம்போமுன்
மையலொழித்துகண்பொருந்திமன்னன்வரவுங்கண்டேனே. ௧௨

மடக்கு.

கட்டிலேயுன்போல்வந்தவளைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுங்கத்
கண்டேயுரைப்பதெல்லாநீகண்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேன்பசந்தாயெனறுளார்உறவேன்பசந்தாயுரைக்கவெனக்
கொருவரிலாதவாறென்றேனுள்ளதெனவேதலையசைத்துத்

திடமேபுகன்றுள்புலிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசுரெட்ட
  தீரன்கொலுவிற்சென்றுளெ செய்தியுரைத்துன்பவனிகண்ட
தடமென்முலைமார்தொதுமாதர்தம்பிலொருத்தியதுமினிப்பெண்
  தாமங்கொடுக்கவேண்டுமெனறுள சாமிகருத்துமிசைந்ததனே. ௧௩

மடக்கு

காமனிவனென்னில்வன்கருப்பனுவனைச்சிவப்பனென்பார்
  காளைவேலனென்னிலவன்கண்ணீராறுங்கலந்திருப்பான்
பூமன்னவரைநிகருனரயாப்பூமான்வெங்கடேசுரெட்டன்
  புகழ்சேரெட்டப்புரந்தழைக்கப்புருகூதனைப்போல்வரக்கண்டே
சோமன்றனக்குமாமனேயேதுணையாயிருக்குமாமனேயே
  சூழும்புலிச்குள்வளைபட்டேதுடித்தேன்மகனுய்வளைபட்டேன்
ஆமன்மதன்சேர்வைப்பறையேஆரமணிசேர்வைப்பறையே
  ஆழுநிலையாப்பயநிலையேஅன்னையாலும்பயநிலையே. ௧௪

கடலுக்குந்தலைவிக்குஞ்சிலேடை-மடக்கு.

கச்சங்கவடங்காக்கொங்கைக்குபசலைபொருந்தியனங்
  கைக்கும்படிக்குமிருந்துமடல்கைக்குந்தரிக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குமடவார்கள்உள்ளங்கவரக்காமனைப்போல். (லே
  உதித்தோனவெங்கடேசுரெட்டன்உலாவப்பார்த்தேன்பெருங்கட
அச்சங்கூருமுன்னிடத்தில்அச்சங்கூருமென்னிடத்தில்
  அம்பாசலசலாய்நீயுமதன்அம்பாலசைவுமெனக்குண்டே
மச்சங்கடவாதுன்னையுங்காமச்சங்கடவாதென்றக்குமுண்டாம்.
  வணங்காரகுமுனக்கெனக்கும்வணங்காரகுஞ்சிலதியரே. ௧௫

மடக்கு

வருந்துஞ்சனதி மகம்பார்ந்துவரிசிற்பலத்தைப்பின்பார்த்து
  மணக்கோலஞ்செய்திருந்தவன்வேள்மணக்கோலஞ்செய்ததைப்பா
ரான், திருந்துவளையும்போச்சென வேலெதரிவைமாதர்மயலாகுஞ்
  செயவேள்வெங்கடேசுரெட்டதீரனிசைக்கடற்றுறைவாய்
இருந்ததிட்டுகக்காவேஎன்னைத்திட்டுகக்காவே
  ஏற்றதாலத்திடந்தூரேஎசுந்தாலத்திட்டதூரே
பொருந்துமன்னின்வாய்த்திட்டேபொருப்பேஞைதாய்வாய்த்திட்டே
  புதிதாமதியாநந்தினமேபொருகாமதியாநந்தினமே. ௧௬

மடக்கு.

காரியணையகொடைக்குமுபகாரிதமிழ்பாரட்டும்விப
  காரிமதியோசனையாலுங்காரியகருமம்பகர்வோன்

வேரிதனசத்திருமாதை விழியுளிருத்தியதையனைத்தும்
வென்றோன்வெங்கிடேசுரெட்டன்மேவுமிசைக்கடற்கரைவாய்
வாரிமுகட்டிமலமுகலமேவிளைபோனதுவுமெழுகலமே
வந்தால்வருமீசுரப்பாதேமேயலெனக்குஞ்சரப்பாறே
நீரினுறுமீன்புலவே நெடுநோட்செலுமோ நாள்புலவே
நெய்தற்றடருங்கொடியாரேநேயரனைமார்கொடியாரே. ௰௭

மடக்கு.

கனத்துப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக்காம்பதிரண்டுகண்கறுத்துக்
காமன்மகுடம்போற்பரந்துகச்சுக்கடங்காக்கனதனத்தார்
மனத்துக்கிசைந்தவடிவழகன்மதவேள் வெங்கடேசுரெட்டன்
வைகைநதியும்வைப்பாறும் வந்துபெருங்கடற்றுறையே
உனக்குளேவாசஞ்சலமே உள்ளத்துளவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கமே உண்டேதுப்புமயக்கமே
சிந்துமோதுவரியாரே தெரிந்துமோதுவரியாரே
வேணுக்கோடமலைத்தேனே சித்தங்கோடுமலைத்தேனே, ௰௮

பாட்டுடைத்தலைவன்குணத்துக்குஞ்சிலேடை.

மடக்கு,

தரியவமுதம்பழகுமதிதெரிக்கவாரம்பிரியாமற்
றீரத்திடறுங்காமற்செழிக்கவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
மனதுநிறையுங்குணம்போல வளரும்பெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனேசினக்கயலே பெண்பால்வருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற்சொல்லீரே பிழைக்கத்தாதுசொல்லீரே
அரியின்மனையேமுடலையே அமைத்தாரெவருமுடலையே
ஆரணர்க்குரித்தாங்கணைக்கடே அணைகேளமாதாங்கணைக்கடே

ஆக-செய்யுள் ௬௬.

(-)

பின்முடுகுவெண்பாவும் வெண்டுறையும்.

கல்விக்குஞானக் கருத்துண்டாங் காமுறும்
தொல்வினைகளெல்லாந் தொலையுமேவில்லைத்
தனிற்புயற்றிருக்கண்டதன்வச்சிரப்புயத்தோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக்கால்

சிந்தர்குலந்தீருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்றுந்தழைத்தேறும் பைந்தாமற்
றாளைவயத்தானைமலைபாவையளித்தானைமகத்
தானைமுகத்தானைநினைந்தால். ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வம்புனைவார்விரிஞ்சேசர்புல்லுமதன்
கோளைமுடித்தரிமைக்கோதையிடத்தார்கமலத்
தாளைமனத்தூடுநினைத்தால். ௩

அண்டர்தமக்கரசாமன்புயர்கொம்பாம்
மண்டருணர்தம்முயிர்க்கு வன்னியாம் பண்டுதிறற்
கஞ்சனஞ்சிடுங்கடம்பணிந்தொழுந்தகைத் தருணை
மிஞ்சிதெஞ்சுறிந்தெழுந்தவேல். ௪

ஆதரவாவென்னருகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
மெபாதரவு செய்யுமெப்போமே ஓதுதமிழ்ச்
சந்தமுந்தலங்கிர்தஞ்செறிந்தனன்குயர்ந்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்தில்வேல். ௫

இங்கிதமாங்ல்வாழ்வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடமால்வேலைதணிக்குமே பொங்கமுறத்
தற்பாற்கனுக்ரகித்திடக்கருத்தனித்தமத்த
வெற்பினைத்துளைத்தவுக்ரவேல். ௬

கிட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுறவேயென்று
பாட்டுக்குகந்தருள்பாலிக்குமே காட்டமிகும்
மண்டலங்கலங்கசண்டர்கண்டர்துண்டமிண்டராகி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்டவேல். ௭

உன்னவினியிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னலருளைக்கொடுக்குநாடோறும் பன்னும்
சகடமுருளநெருடுகமலசரணக்கருளையுதிமருகன்
விகடகரியிளையமுருகன்வேல். ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோற்வித்தாய் வளருமேதாழ்வார்
தடபடவென்பதிர் கடலதின் முடிமிசை
விடவதிபொடி செய்யும்வேல். ௯

ஓராருசென்னியொருமுருகாவென்றவில்
தீராதவல்வினை நோய்தீருமே போராடிக்

கொக்கரித்துவெற்டார்த்துக்கொக்கரக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்காத்துவேல். ௰

கந்தாகடம்பாகயிலாயமலையான்
மைந்தாச்சுவாமிவடிநிவலா சந்தக்
குறமகலாசைகொள்கணவாகுருபரனுகியகுமரா
அறுமுகவாபழனியின்வேலா. ௰௧

அன்பர்பயங்கெடுக்குமத்திகிரியைத்துளைக்குப்
இன்பவல்லிகண்ணுக்கெதிருகும்-பின்பரந்த
வாகுதோளிலேறிமீவாகுசாரியோடியாடி
வேகசூரன்மார்பிளந்தவேல். ௰௨

அஞ்சிமயல்சகியாதங்கமுருகின்ற
வஞ்சியைச்சேர்தென்றணிகைவள்ளலே-பஞ்சமலர்
அங்கனுக்குங்கிரணத்தங்கிமதிக்குங்கடலுக்
குங்குழலுக்குங்குயிலுக்கும், ௰௩

எக்குசிலைறுதலாரமாயக்கல்வியிலே
ஏங்கிமனமேயிளையாதே-பாங்களிக்காய்த்
தம்பியொக்கசண்டையிட்டுத்தந்தயைச்சுற்றந்தவொற்றைக்
கொம்பனைச்சற்றன்புவைத்துகூறு ௰௪

தாமரைப்பூந்தேனை யுண்டு தாதனைந்துவண்டிமிர்ந்து
காமரஞ்செய்வாவிகள் சூழ்கந்தாசிவ மாமலைவாழ்
பூவையர்க்கந்தங்கம் பூகமிலங்குங்கண்டங்
காவையரங்கஞ்சங்கண்காண். ௰௫

வந்துமழைபொழியும்வானே வெஞ்சூர்தடிந்த
கந்தர் திருவிழாக்காலத்தில் தொந்தரையா
நீர்த்துளியையிறந்திவிடனேர்த்தியலமாற்றிவிடு
கீர்த்திவருநாட்டனமொருகேல், ௰௬

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே தோற்றறிய
சங்கங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம் பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால் ௰௭

ஆறுமுகமென்றளவிலச்சவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால் விலக்குமேகூறுபுகழ்

மாரியொத்தனூதச்மன்மார்பினக்கவேகொடுத்து
வீரசத்திரன்பிருந்தவேல் ௰௮

வேலூவிராலிமலை வீராவனக்கொருபெண்
மாலாகியே நின்றுவாடுகிறாள் நீலான
உற்பலக்கயற்கணிச்சியுக்தரிடத்திடச்சமர்த்தி
ஆம்பசிற்றிடைக்கொடிசெசியாள் ௰௯

கந்தனென்றும் வேலனென்றுங் கானமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவீர் செப்புகிறீர் முந்தவிளங்
கூனற்பிறைசூடச்சிவனுருக்குப்தேசித்தருள்
ஞானக்குருவேடப்பயலே. ௨௰

பனிரண்டுதோளா பரங்குன்றனவெப்பொழுதும்
எனிரண்டுதோண்மீதிலேயிருப்பாய்பொன்னின்
கதிர்முடியப்பாகுகிடக்கனவரையப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பா குமரப்பா. ௨௧

நோகாதோவேலாநீவோக்கமடவானுக்காப்
போகாவனந்தேடிப்போனக்கால் வாகாத்
தினகினைந்திட்டுனைவணங்கித் திரியுமன்பர்க்கருள்செயும்பொற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கக்கால். ௨௨

வாரீர்பழனிவடிவேலரே கடம்பைத்
தாரீரென் சிந்தையினிற்றுவைறயிர்சோரீர்நீர்
கன்றுநஞ்சு பிஞ்சுமஞ்சுகண்களுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்களுங்கசங்கவே. ௨௩

மேகநிறமான் மருகவீறுதணிகேசவிது
வாகடினமேவுமிவளாவியருள் வாகுவனீ
ரக்கதத்திற்பற்றிநச்சுப்பைகுடத்து
நிர்த்தத்திற்கிச்சித்த நீர். ௨௪

பூவைக்குநண்ணுபகற்போதுகமதாமெனிந்தான்
வாவிக்கவின்றணிகைவாழ்குமார பாவிமதன்
அம்புரம்புகுந்தலைக்கவம்பகந் தணந்தெறிக்க
வெம்பிநெஞ்சமுந்திகைக்கவே. ௨௫

அம்பிறைக்குவைந்துமலரம்பிறைக்குநொந்துமிக
அம்பிறைக்குங்கண்ணுட்கருள் புரிவாய் நம்புதணி

கைக்கிரிக்குளூற்றசித்ரகைச்சடைத்தனக்குறத்தி
யைக்களித்தணைத்தவத்தனையே. ௨௬

என்னிடத்திலேகுமாரவெண்ணூதேபேக்கமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கேதாயோதுன்னிரவு
சொல்லாப்பகட்டுமென்கண்செல்லாப்புரட்டு
பொல்லாப்பாத்தைவஞ்சிபோல். ௨௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும்
வெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்தும்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத்
தாங்கணைமெத்தைதைத்துத்தான், ௨௮

சங்கநிதியோகம்வாழ்சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழின்மேனிகளம்வண்வருங்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தங்கந்தங்கங்கம்பந்தந்தந்தம்
பந்தந்தந்தண்கஞ்சம்பார். ௨௯

நீமருவ்வர்முருகாநிந்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேன்பூட்டிநெடுங்கன்னல்வளைத்-தேமதனன்
வண்டுவரக்கண்டுளறிமதியும்பரிபோய
வண்டுவாய்புலம்புவாள். ௩௰

நூறுமுகம்மாய்ப்புகழ்ந்து நூறாயிரம்போதம்
வேறுமுகம்பார்த்திருக்கவேண்டாமே-ஆறுமுகச்
சுத்தனைசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ரக்கவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுதித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கண்வேலவனேபைந்தொடியாட்டிநித
மங்கிமிகவும்வளர்ந்துவாடுகிறாள்செங்கைமலர்
அன்னநடையின்னலொளிசின்னவிடை வன்னமுலை
கன்னன்மொழிமன்னுமிவள் காண். ௩௨

எத்திக்கும்போற்றுமிவளையெழிற்குமரா
இத்திக்குநின்கனிவாய்த்தேனூறன்-முத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புதனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொத்துப்பொற்பத்திம்சேர். ௩௩

வேல்லவர்தாரேற்றணைந்தவிந்தையைநானேதுசொல்வேன்
கோலவடமோரையிடக்கொம்பனையேசிலமுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்துக் கட்டிமைக்கணைச்சுவைத்து
மெட்டினைப்பதத்திலிட்டுமேல். ௩௪

வேலவனேநின்கலவிவிருந்தையதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி போலமுலைக்
கச்சுக்குட் சிக்கச்சொக்கப் பொற்சுட்டிக்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப்பார். ௩௫

ஏவிழியசர்மூரளனிலாக்கண்டுகரும்
காவிமுகையவிழுங்காஞ்சியே மேவலருர்ச்
சக்கரக்கரக்குதைக்கக்கணக்கிலக்கெனக்கொள்
ளக்கரக்கரக்கணக்கர்நாடு. ௩௬

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்தன்னயத்தையெண்ணிமெத்த
மாலாகாள் வேலவனேமாரனெய்யும் கோலாலே
வண்டுகுடியான குழல்வஞ்சியெனமோபயந்து
வண்டுகுடியான்மருவவா. ௩௭

வானுதித்தமாமதிக்கும் வாரிவிட்டவேள்கணைக்கும்
மீனுதித்தவாரிதிக்குமேதினிக்குள் நாளொருத்தி
சிந்தைவாடிநொந்தசேதிசெங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மந்தமாருதஞ்சொலோதுமா, ௩௮

செந்தமிழ்போல்விசுதினிச்சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்சோலைவண்டுங் கார்க்குயிலும் தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்புந்தும்பும்பார்மதனுந்தும்வந்துஞ்
சாடுதுவம்புந்தும்பிந்தா- ௩௯

வாகந்தாவல்லவென்றல்லாகந்தாராகினுக்தா
சோகந்தாமீறிவளைத்தோய்ந்திடவே நாகஞ்சேர்
மாலையிந்துசோலைவண்டுமாரணம்புகுழநொந்திவ்
வேழைநெஞ்சமேகலங்கினள், ௪0

பாகாருமின்சொல்வள்ளிபாகாதேவேந்தனருள்
வாகனகுஞ்சரிவியாகாவி யேகாவல்
என்றுநம்பிவேண்டி நொந்தசிந்தையன்புபொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிரங்குகந்தனே, ௪௧

வாதாவுன்னுனடவாதாவோராறிரண்டே
காதாவுன்சித்தமிரங்காதா-நீதாவென்

சிந்தைக்கிசைந்தபடிசெஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தப்பிரசண்டமுருகா ௪௨

வந்தனையர்வென்றுதுயர்மாற்றிமனவேட்கையெல்லாம்
வந்தனையாத்தந்தருளுமாதவா-பந்தனைய
கொங்கைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரிபுயந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடுகுகா. ௪௩

அந்தணர்கள்போற்றுமருந்தணிகைவாழ்குமரர்
வந்துகலந்துமருவாநாள்-பைந்தொடிக்கி
மேல்படுத்தமுத்தங்கள்வேர்ப்பப்பொரிந்துதென்றற்
கால்படச்சரிந்ததென்பன்காண். ௪௪

மெத்தமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகின்றாள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வாளே. இத்தலத்தில்
கண்டுமொழிகண்டஞ்சுங்கங்குல்சூழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிகண்டஞ்சுமான். ௪௫

இருபுறமுங்காவேரியோர்மாலையாச்சூழ
திருவரங்கவெங்கள்குலதேவா, வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்துபமனிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகிரிகொண்டுவா. ௪௬

ஒருத்திமிகமயல்கொண்டுன்சமுகம்வந்தாள்
திருத்தியணையென்றுவகைசெப்பி யுரைத்திடினற்
செப்பமுலைச்சொற்பகழிகொத்தவிழிச்சித்திரயிற்
பொற்புருவத்துப்பதாந்தாள். ௪௭

பாலாழிநீங்கியிந்தப்பார்தனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாழிசங்கொளித்துவந்தருள்காலாழி
அன்றனைதக்கடித்திழுக்கவங்கவற்கவித்தமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனுக்குநீ, ௪௮

பாரோர்புகழவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரூர்வீதியணுகினார்-சேரே
பணச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பதத்திற்கிண்கிணிச்சத்தங்
கிணுக்குக்கிண்கிணுக்கென்னவே. ௪௯

திருவுளவாயிற்பதியிற்சேவேறுமீசா
மருவுளகொன்றைத்தார்வழங்கில், வெருவுளதோ

சங்கமும்வீழ்ந்திடாதுதங்கமும்மொழிந்திடாது
திங்களும்மன்றிடாதுதேர் ௫௰

செங்கயலோநீலவண்டோசிக்கசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளரும்பாற்கடலோ-தங்கமலி
வச்சிரநகைச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழிபார் ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே நன்மதியோய்
குன்றடர்ந்துபந்தைவென்றுசொம்படைந்ததுப்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே. ௫௨

நித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தயனெடுத்தவருடிக்கணைதைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றபிரமித்துதலைசுற்றுதடி
தத்தையொருமுத்தமதுதா. ௫௩

வேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ.கோலமுடன்
தண்டங்கித்துண்டுருளத்தத்திவிழக்குத்துமுலை
கண்டங்கிங்காரிகடைக்கண் . ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோமென்கணையோ நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகில்வந்துபுனலாடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனேமிளிர்வண்டோ தாலப்
பளபளென்றுஒளிமிகுந்தயவளமிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தைகண் ௫௬

முக்கனியிதழ்கொட்டாமுற்கதிரையிற்குமார
விக்கநரைமிக்கவினிபித்தமுது சர்க்கரையு
சிக்கிலைகசக்குதுநிசிக்கலையுத்திக்கிவத்தில
அக்கரைபரக்குமட்டா ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சிமன்று
சேராபராசசேகரா நேரே

சினத்துவட்டமிட்டுசெப்பினைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான். ருஅ

இக்கோரநீயவனை யின்பமனைமேபுரிவாய்
தன்னோருணாசலதுரையே-மன்னும்தன்
பூவினம்மையேயன்று போர்செய்கின்றதான்மெலிக்து
காவியக்கணான்கலங்கி னான். ருக

கோங்கினரும்போருமிழியோபொற்பங்தோ
ஒங்குவரையோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியின்னளைடயின்னலிடையென்னவரு
கன்னிவளர்சின்முலை கள். சுO

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனே தஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசிவேந்தேகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலங்கக்குழலுநந்தஞ்சதிருறும்பெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனு மஞ்சுங்காண். சுக

பூமிதனிற்பேசும்புனிதாசிவாசிமன்னா
காமியின்மேலின்றுபலதகண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையரு மாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். சுஉ

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்னா
கண்டஞ்சுக்கனிதன்கைத்தாளம்-செண்டுசிமிழ்
கும்பம்புயங்கிரீடங்குஞ்சரங்கும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிரந்தருதுபார். சுங

மாதங்கவத்திறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திரற்பின்வந்தருகா-மாதங்கந்
தங்கக்கம்பும்போந்தான்கஞ்சங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கம்பார். சுச

கடுமொழிசேர்சூதைவென்றகந்தாவிம்மாதின்
கடுமொழிகளங்கண்முனைநற்றுள்-ஒடுசேரத்
தந்தஞ்சங்கண்டஞ்சஞ்சகஞ்சம்வண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சும்பார். சுரு

என்றுவடிவேலிளங்குமானைக்கண்டாள்
அன்றமுதற்சேரமனவாகியே-இன்றுறும்.

இக்கிளைத்துச்சொக்கிவட்குந்திக்கிவிப்பக்கித்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துந்தட்டிவைத்தாது. ௬௬

என்னைச்சொல்வாரல்லதென்னைவிதித்தருகன்
றன்னைச்சொல்வாரிலையித்தாரணியில்-கன்னி
தனைமறந்தாளென்னைமறந்தாடுயிறுந்தாளணைபொருந்தாள்
எனைமறந்தாளுனைமறந்தாளென்று. ௬௭

அன்றயன்மால்காணு வடிமுடியைக்காணய்தற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்ன தவஞ் செய்தானோ-வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளரீறணிதோள்ரவாதிரைகாளாமதுமஞ்ளா
தோட்விர்காதா மாகடவூராசொல். ௬௮

தென்றலுலவுந்திருக்கடவூரெம்பெருமாள்
மன்றலதசெறிந்தேமதவூரும்-கொன்றைக்காப் (குந்தும்
பொன்பரவுந் தீண்கொங்கையிரண்டும் புண்படநொந் துன்பமி
அன்புதிரண்டும்பெண்கொடிநெஞ்சஞ்சும் ௬௯

பாலனுக்காவென்று பகடேறிவந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலா கடவூரா-மேலோர்
கரும்புகொண்டங்கெதிர்ந்து வந்தங்கசன்பெருஞ்செஞ்சரங்கள்
சன்மருண்டுநெஞ்சங்கலந்துமென்றனபான் ௭௰

தொண்டருடன்கூடித்துதித்திரண்டுகண்ணாரக்
கண்டுதொழுவேனேகடவூரா-பண்டோர்
அழுதிருஞ்சிறுகடத்தன்மெழுமுனைக்கன்பரைமருட்டும்
சமனையெற்றும்பரிபுரச்செந்தாள். ௭௧

என்றுதொழுவேனெளியேனளிமுரலு
கொன்றையணிதென்கடவூர்க்கோமானே-குன்றும் (த்
கனற்பொரிக்கட்பகற்றிலுற்றுக் கறுத்ததெற்குத்திசைக்குளுக்ர
தனச்சினத்துட்டுதைந்தபதமத்தாள். ௭௨

பற்றிப்பணிந்து பரவவரந்தருவாய்
கற்றைச்சடையாகவூரா-வெற்றிநெடுங்
கொண்டலொக்குங்கண்டசத்தங்கொண்டெதிர்த்தங்கருக்குஞ்
சண்டனைக்கண்டன்றுதைக்குந்தாள். ௭௩

ஆற்றுமோநெஞ்சந்தடங்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுதைத்தென்கடவூர்க்கோமானே-மாற்று

கும்பமுலைத் திங்களுநற் கொந்தளக் கொம்பனையிற் றந்
தம்புதொடுத் தங்கசன்விட்டால். ௭௪

காணப்பெற்றேமிரண்டு கண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேமன்மே பேசாதே-சேணிற்
புரம்புரம்புரிந்திடும்புரந்தரன் தரும்
பயம்பரந்தருஞ்சிதம்பரம். ௭௫

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக் கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென் றுகும்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற் றாண்டகும்பிற்-பூண்டசெங்கைபாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றன் பூஞ்சறங்கைத்தாள். ௭௬

தேரோடும்வீதியெலாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவருநெல்லையே சாரோடும்
கந்தரத்தரந்தரத்தர் கந்தரத்தரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரத்தரத்தர்காப்பு. ௭௭

வல்லாளசண்டாவடுகநாதாசுவர்க்க
மில்லாளகண்டமயல்கொண்டு-பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினேர்ந்து திர்த்தகண்ணன்முத்துடன்கை
கத்திமுந்திடத்தயங்கினள். ௭௮

பூவனைமேனாட்டம் பொருந்தாதிருப்பவனைக்
காவடுநாதாதென்கால்சீறித்-தாவிவர
இக்குவிலைநற்கணைக ளிக்கண்மெடுக்கவதி
அக்கினிதரக்கவலையாய். ௭௯

தாண்டவாவென்று தருளாந்தனியிருந்தென்
ஆண்டவாவந்தென்னை யாளென்றுமீண்டுமதன்
தொட்டநஞ்சம்பிற்கிரங்குஞ் சொற்றளர்ந்தென்றத்தையங்கம்
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைந்தஞ்சும். ௮௦

பந்தளவுகந்தகளபத்தனையணிந்தமுலை
கொந்தளகயந்தமுமிகுந்தமுகில்-அந்தமுன்
தந்தெனமெலிந்தவிடைதந்தவரிவந்தாளம்
எந்தகாந்தமயிலே. ௮௧

தேசமதனிற்பேசுந்தேவர்சிவாசிமன்றே
வாசமலர்மாலையணிமார்பா நீ-நேசமொடு

நாமேடமாதுமதனாலுமதியாலுமுக
பாடுமேடவாளையனைவா. ௮௨

பாராதனிற்பேசும் பரனேசிவா சிமன்று
சிரமைந்தமாதுகொங்கைச் சித்திரங்கண்-டோமர்க்கும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பந்திதங்குஞ்செங்குடங்கம்
பங்கயந்தண்டெங்குமனுசும்பார். ௮௩

சித்தசனல்வாடுகிறேன் சேர்ந்தணையவேளையிது
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண் வேலவனே-நித்தயப்
படிக்குந்தனித்துப் படுத்துத்தவித்துப்
துடிக்குத்திகைத்திப்படி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்றுறேவானுன-செய்யமலத்
தேனைவிடுபூவைமூடிநின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனைபொருசாக வில். ௮௫

வேல்னைவேளூர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனேசேனுபதிவேளே சீலனே
கோங்கரும்பிற்கொங்குநொங்கைக்கூந்தல்கொண்டற்காந்தளமீ
பூங்கரும்பிற்காங்கடம்பிற்பூ ௮௬

சுடுமோவிளந்தென்றல்தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ-கடலூர
நிரணக்கார்வேணிகம்பா நீலகண்டர்மேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப்பெறுவதெந்நாள்வேல்வர்கோ
தாதையேன்செம்பொற் சபாநாதர்-மாதவத்துச்
சாத்துலங்கன்காடேத்தவும்பிந்தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தெயென்றுந்தூக்கிடுஞ்செந்தாள். ௮௮

எல்லாருநன்றாயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே பொல்லாத
பாதகப்பரத்தைவைத்த பாசமெந்த்முற்றுமத்தைப்
பேதகப்படுத்திவிட்ட பேர் ௮௯

வையம்புகழ்பழனி வாசன்குமரன்முரு
கையன்தழுவியணையாள் தையல்

மதியமூன்றுவளைகமூன்று மதனனம்பபடவுமூன்று
மதிமரிந்து மிகவருந்துவாள். ௯௰

வேலாகிராமிமலை வித்தகாநின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண மையல்கொண்டாள் மேலான
வட்டமிட்டபொற்றனத்தி வச்சிரபதக்கமெய்த்த
கட்டிழைக்குறுச்சிறுக்கிகாண். ௯௧

மையுமணையும் வனப்புமிழந்தாண்மது
செய்யும்விதமென்ன சித்தசவேள் எய்யும்
தனிச்சரத்தைதடுப்பதற்குத் திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்கக்
கண்த்தினிற்புக்குரைத்திடத்திக்கார், ௯௨

வைத்திடவேளாவி மருமத்தினஞ்சம்பால்
எத்திறைமுரிதைக்கா பீசரேகத்துதிர்த்த
முத்தாரத்தினத்தைவைத் திழத்தவத்திரைத்தைடிற்ற
மத்தகத்தினத்திமெத்த மால். ௯௩

பாகாகாவின்சொலுடைப்பங்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமதன்கணையால்வாடுகிறாள் கீழாகி
காநகரிலேஙிதமும் வானவர்கடேவர்பணி
கானளினமானவடிகா, ௯௪

அம்புலியூர்தன்னையடைமின்பணிகள்
அம்புலியூர்வின்னுலகையாள்வீர்கள் அம்பொரு
கத்தினயனத்திலகுகைத்தலவனிர்க்கரிய
கத்தினியனத்தியிடத்தான். ௯௫

வாடுகிறானின்மாலைவாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிறானின்மாலைவாங்கிளியொன்று
அனகனம்புசொரியவிந்துவனலைமொண்டுவிசிற்வெம்பி
மனதுநொந்துகலையிழந்தமான். ௯௬

நீரோதிருவழகர் நீரோகரியமுகில்
நீரோதிருமலைமேனின்றருள்வீர் நீரோ
வளர்ந்தசெம்பந்தங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்டமால். ௯௭

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தனவேபஞ்சணைக்குண்மேவியாள்

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந்திங்களுமெங்குந்தயங்குங்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். ௯௮

நாராயணரேராமபத்திரரே
காரம்பசுமேயத்தக்காளியன்மேல் நீரோமுன்
தொக்கணகதிக்கணத்தொந்திமிதிமித்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௯௯

உறுபிள்ளைமாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவீண்செருக்கோபெறுகியதோ
தொக்கணகதிக்கணத்தொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௱

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகமே
மாமாலைமின்கொண்டுவாடியனலாமாலை
இந்தாளும்வந்தாளுமின்றாண்மெனிந்தோடி
வந்தாளகலந்தாளுவாய். ௱௧

மீனக்கொடியானே மின்னையனைவதற்குத்
தானெனைவேந்த தயர்பரனேஎனையவற்
கென்னபலனென்னநடை யென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்தன்னுமிதழா. ௱௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோசாலச்
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலை சிவந்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திகடைக்கண். ௱௩

நீரோசிதம்பரனார் நும்மதியோதென்புலியூர்
நீரோசுடலைக்குனித்தனார் நீரோ
கடத்தகளிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடாத்தறுத்துரித்துடுத்தவர். ௱௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்க்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமேசாற்றவிளங்
கந்தந்துங்குஞ்செஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ௱௫

வன்மத்தைநின்மனதில்வையாதேபாவியேம்
கன்மத்தைநீக்கிகரையேற்றாய் சென்மத்து

ஞாமலையுன் ஞாமலுமின் ஞார்முலையுன் ஞாமலுமின்
ஞாமலையுன் ஞாமுலையம்மா. ௱௬

மேகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்ச மஞ்சாமுன் மாடகவூர்ப்
பூதநாதவேதகீதா புவிதாதாதேடபோதா
மாதுபாகாகாலகாலாவா. ௱௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகவேலர்மலர்த்
தாரீரதுற்றதென்னகர்ப்பனையோபாரதனிற்
சூதுகற்றசங்காளத்தி தோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தைதையோ. ௱௮

கச்சிக்கச்சாலைக் கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையினாளின்பமோர்மேச்சிக்க
நித்தநித்தம்விர்த்தியுற்றங்கிட்களத்தை பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும்பார், ௱௯

அன்னைவடிவம்மைபோற்றி யந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றும்பேதுறு முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணிந்திடாதோர். ௧௰

என்றுடுங்காமிசரின்பதடிவைத்துதிக்க
அன்றும்வினைவிட்டகனுமேகுன்றுமல்
தொங்கிட்டதோதறிகிடத்தோதரிகிட
தொங்கிட்டத்தாதரிகிடதா ௧௰௧

திருமுடுகுவெண்பா

திங்கடும்பைகொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்துகொன்றநின்ற
அங்கியம்பகன்பயந்தவன்பகந்தாதங்கமென்னும்
தேகத்தேனைகுருவர்செய்நட்டோனேபனிரு
வாகுற்றேனேபெருமானே. ௧௰௨

கன்னிமுகநன்னிலவு கன்னலிதழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமுற் பன்னிருகைமன்னவின்
முன்னயிலையன்னவிழி மின்னலிடைபின்னுசடை
அன்னநடையின்னலறிவாய் ௧௰௩

உக்ரகிரியுக்ரகடலுட்கவடவெட்போடுயர்
கக்ரகிரிக்கப்பாலுந்தாண்டுமே விக்ரமவை
வேன்முருகன்கந்தன் விசாகன்குகன்சரிய
மான்மருகனேறுமயில். கயச

கந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்திங்கு
வானங்கடம்பையுந்தவர்தொழுந்துசிந்தைதங்கு
நேசபாசமோரபொலாது நீநிலாவிலேருலாவ
வாசலாமுலாசவேலவா. கயரு

வாமமேவுசிதாசிவாசிராசநேயமோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம் தாமமேவு
கொங்கைபங்கும்பைபம்புகொண்டைகொண்டல்வண்டநந்து
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டுசேர். கயசு

வெண்பா.

அங்கியாணூர்தியானவிருமதிக்கும்
தங்குபன்றியையிரண்டுந்தந்திடவேயெங்கும்
உரைக்குங்காண்மைத்தற் கொருவநடுவுற்ற
துரைக்குத்துரையேநீசொல். கயஎ

அங்கியூர்தி ஆடு தித்திரை அரணூர்தி இடபம் வைகாசிபன்றி வராகன்.

இத்தையனையவுநவில்லான்விடுமேபோதே
வைத்தசுரையோதடுக்கமாட்டாதே கொத்துலவும்
அங்கமுகக்காத்துறைசை யம்பலவாணன்புயத்துச்
செங்குவளைத்தாரிணையேதேடு. கயஅ

இத்தையல்லையபோதேவு புஷ்பாணம்தகர் ஆடு.

ஆக செய்யுள் ௲யக.

கடிகியமுத்துப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

கராமடியச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசரெட்டன்கமலப்பூநீ
கராம்டிதொட்டாளுலும்வரவழைப்பார் காணேனங்கணைமார்சேவ
கராமடிபட்டிடுபேரிவரிதியாமிவளையெவர்காப்பாரோகங் (ளே
கராமடிவிட்டிறங்காதே பேதையின் வேற்கணைதொடுத்தார்காமனே

கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்த 'சீர்த்திவெங்கடேசரெட்டாகமலக் கண்ணு,கன்றுதொட்டதத்தனையுங் கைநெகிழ்ந்ததறியாசோகலையுஞ் சோர்ந்த, கன்றுதொட்ட ரவிக்கையெல்லாங் காமனம்புகிழித்ததுபா ர்கருத்துந்தானே, கன்றுதொட்டுப் பட்டசிட்டுப் பேரனமெலிந்துவா டுவதுங்கண்டிலாயே. ௩

வளவனைநேராகவிசைவளர்த்த வெங்கடேசுரெட்டன் மருவாநா ளில், வளவனைமாரையும் வெறுத்தான் மாரனும் பூங்கணையேவ வரு ந்தியேய, வளமனையே நினைத்திருந்தாண்மடலெழு தவறியாளாய்மரு ங்கிவழுலேது, வளவனையாடையுமிழ்ந்தாள்வண்டிறங்காள்கண்டுசெ ய்துவழுத்துவீரே. ௩

பாரப்பாவருமையறியிளகைவெங்கடேசுரெட்டாபகரக்கேண்மோ பாரப்பாமொழிவிழியாணியேறி வறுங்களிற்றை பார்த்தாளாங்கொம் பாதப்பாமதிக்கவராவென்ருளம்மதியதிக்கப்பயந்தேயீச பாகப்பாவையினுகமாளையானின்றமெறடுத்தபாவைதானே. ௪

கருக்கோட்டையாலும்வெங்க டேசுரெட்டமேந்த்ரனென்னைக்க லந்தபோகக், கருக்கோட்டையாளுமடி சகியேமுன் போலின்னுங்கா மனுந்த, கருக்கோட்டைநிகர்மீசை முறுக்கிவரக்காணிலவுஞ்சங்குன் மாவைக், கருக்கோட்டையம்பிணியும் பறிவெருட்டு தலைவாசல்கடக் கத்தானே. ௫

சந்தானமேநிகர்க்குமாரமுத்துசமிசகோதர்வான்பொன்னே சந்தானமேருவெனநிறைந்தகிமாரெட்டனெனைத்தழுவாவா யா சந்தானமேதரிக்கக்கூடிவிலையவன்மருக்கிற்சகியேநீபோம் சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குத்தானே. ௬

திருமாலையம்புதொட்டதிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத் திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரசெய்தாலுள்ள திருமாலையக்தெளிந்துசுப்சோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித் திருமாலையந்தொறும்போயுனைநினைத்துதெரிசிப்பேன் றிருமின்னுளே

மாதங்கங்கோடிநிலவரைக்குளொலித்தாலுமந்தவருயேகம்ப மாதங்கங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயர்தரிக்குமாசிவாரா மாதங்கங்கோடிகலுங்கடலொலிக்கென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய் மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவும்வசுவபமதிமந்திரிநீயே. ௮

தமிட்டராணுவப்பெருக்கிவந்தெதிர்த்தவேன்முரசுசத்தங்காது
தமிட்டராவெனப்புலம்பிச்சிறபேதைவிரகமதுதணியவேமுத்
தமிட்டராமகிழுகத்தின்முகவழுந்தவேயுணாச்சமயம்வணர்
தமிட்டராகரந்தெரியுமெக்களேட்டேந்திரமகிபாதமிழரேறே. ௬௯

பாதுசத்துருத்தாயர்பாயன்மிசைப்பூவைமும்பணைப்பிலே
காத்துவசப்பாவிமலர் தூற்றுவாறுற்றுவளேகாட்டிலேழு
ம்ரத்துவசத்தொருகணையாலெய்தவெங்கடேசுரெட்டன்மழிவகாளிற்
கிரத்துவசக்குரங்கெனவேதனித்திருந்துமுடியாதுசாற்றினேனே. ௰

கிலமாறுகிலகனெங்களிளமைவெங்கடேசுரெட்டகினைப்பாத்தப லமாதுவதனமும் பொற்பசலைகொண்டாய்மகளேபெண்மடையாமே கண், குலமாதுரங்க மென்றகிள்ளையுன்தேன்மாரன்வருக்குறியைப்பா ர்த்துச் சொல்மாதுருலுங்கையிலேதொடுவளையுந்தோற்றுகின்றதணி வுதானே. ௰௧

கலக்கடமானத்தொளிமை முழக்கமனமலைந் தடையார் கால்சா ய்ந்தோடப், பெல்க்கடமா ககக்களிற்றை நடத்தும் வெங்கடேசுரெட் டன் பிணையலீந்தான், சிலக்கரும் பமாக்குயிலே யொடுக்குகடற் றெ னியகடக்குதெறம்றேரை, விலக்கடமா மதப்பயலே தலைக்கடைவாச லைக்கவெருட்டுவேனே, ௰௨

திருக்காங்கம்வருக்கவயில் செலுத்துபடையான் கமலச்சேக்கை யர்மா, தருக்கரங்கம்பயிற்றுதுறை யிளசை வெங்கடேசுரெட்டன் ற ழுவாநாளும், அருக்காங்கம்புரந்திடமம்புலியும்வெம்புலிபோலாச்சே கண்டாம், உருக்காங்கம் பரந்துடைக்க வுருக்காமம்பிதந்தானென்று ருகுவாளே. ௰௩

பொரகலக்க முற்றவருக்கிரங்கும் வெங்கடேசுரெட்டன் புயங்க ண்டாண்மேல், உரக்கலக்கமற்றகளை மதன்விடுத்தானென்னசெய்வா ளோரோகிண்ணச், சரக்கலக்கம் மியன்கடைந்த செப்பலத்தானே தி ரண்டதனத்தினூடே, வரக்கலக் கண்ணீருகுத்தாள் வணடினக்காள் கண்டசெய்தி வழுத்துவீரே. ௰௪

இத்தரமே சத்துணிவாரென் வஞ்சகிமரென்றுல்லேளம் புத்திர மேவத்தனமேபண்படுமே யென்புகலவேன்புலவோர்க்கே யோதத்தா மேகத்தினையாயத்தழைத்த வெங்கடேசுரெட்டன்றழுவினாலே துத்த தரமேகத்தினையாயத்தழைத்த வெங்கடேசுரெட்டன்றழுவினாலே து த்தரமேதித்தனையுமுன்னாலே விளைந்ததன்றேரெருநிலாவே. ௰௫

கொட்டமிடு மருவலர்களிட்டகச் கோட்டைகன்னைத்தும் கொ த்திதுளா, வட்டமிடும்படுகுலனெட்டதராசேந்திரனென்னைமருவா

நாதுட்டமதன்கணை துளைத்ததுளைவழியே தென்றல்வந்துசுவைத்துத் தள்ளி. விட்டவெறுங் கூட்டையினிச்சுட்டதனுலென்னபயன்வெண் ணிலாவே. ௰௬

புவிக்காதிபதியிளசைபுரந்தவெங்கடேசரெட்டன்புலவோர்செக ல்லும், கவிக்காதி வள்ளலைக் கண்டாசை கொண்டாளுக்கமுறைதக் க ரைத்துப்பால்வார்த், துவிக்காதில்வாவேனும்புகட்சகியே முகத்தை த்துடைதன்னீரு, தவிக்காதிதேசுக்கா ளுலும்வைத் துதிவளராமத் தைதைக்குத்தானே. ௰எ

பொருவாசிக்கோளுங்குல னிலைசைவெங்கடேசுரெட்டன் புயங்க ண்டாயோ, இருவாசிக் கெனக்கலையையுடுத்துவணி திருத்தவளையெ ங்கேதடு, மருவாசிக்குங்குழலைமுடியுனக்குத்தரிப்பிடந்தான் மகளை சிச்சி, தெருவாசிக் கினதுமவன் கைம்மநந்தான்மெய்மறந்து திரிகின் றுயே. ௰அ

பொரவிசையஞ்செலுத்த வெங்கடேசு ரெட்ட மேந்திரன்மே ற்புதுமாலகொண்டேன், சரவிசையங்கமாரன் கருப்புவில்லை வளைத் துவலக்கையாலெய்யும், சரவிசையங்கத்தில் வந்துதைத்துருவியப்புற ம்போஞ்சகிக்கமாட்டேன், இரவிசைய்புகுங்கொளித் தாள்ளிங்குயி ல்காணீருமெனக்கிரங்குவீரோ. ௰௯

புடவிகடகடனவுடைபடவடவைசிதறவருபொருத்தார்ச்சீறும்
கடவிகடகளிற்றுதயவிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றருவான்முல்லை
அடவிகடவுனதுகுடைவலமதகயமேகவனிலத்தேரை
நடவிகடநிமிர்முடிகதொடுபரிதியுதயமிதோநான்கண்டனே. உ௰

கற்றனமின்னுவ கென்சொன்முனியென்றுனயனம்பாற் கலங்கி த்தாபம். உற்றனமின்னுரமுபுங்கசந்தனை யாராதலெஞ்சேயணங்கேதா ர்க்கங்கை, லற்றனமின்னுளுகவுமிளசை வெங்கடேசுரெட்டனியநோ க்கம். பெற்றனமின்னுமையின்றேறு டொழிந்தநயன்மாதரந்த பேசா ர்தாமே. உக

ஆளுக்கே யழகனெங்களிள வெங்கடேசு ரெட்டனன்பை யீசன் தாடுக்கேவிருந்திட்டா னொன்னலர்கள் மெய்குருகித்தசையைச் செ ங்கை, வாளுக்கேவிருந்திட்டான் வாதாராாலயெல்லாமலர்க்கை வா ளி, வேளுக்கேவிருந்திட்டான் வெண்மதிக்கேபெண்மதியை விருந்தி ட்டானே. உஉ

அனங்கலக்கணங்தெரியாள்சிறுபேதைவிரகமிவட்கதிகமையோ
மனங்கலங்கப்பக்கமில்லையுன்னையன்றியாதலினல்வாராதாலே
இனங்கலக்கணீருகுத்துத்தேடுகிருழ்வாடுகிருடிரண்டகும்மத்
தனங் கலக்க வருள்புரிவா யிளசை வெங்கடேசுரெட்ட தமிழ்க்கோ
மானே. உரு

எனக்குடைங் தயானை வெங்கடேசுரெட்டனருகி லழைத்திருத்
திவைத்துத், தனக்குடைங்கயசீரவெனைத் தழுவாதமடக்குறையைச்
சகியச்சொன்னேன், உனக்குடம் பெலாங்கசக்கும்பாலனமுங்கசக்கு
மழகுற்றகொங்கை, கனக்குடங்காததொனிகேட்குமதன்படையும்வ
ந்தினிக்கைகலக்குந்தானே. உசு

மாலைமணிமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்கும்
கோலமதகளிற்றிதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனந்திவலையருந்தாள்சிறியாட்கு மதிக்குமென்னபகையோமேனி
வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டேயெழுந்தலைந்தாக மெனமெலிகின்றளே

ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னல்
நீங்கியராமாரசத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கநேமியாத
பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமருவாய்கவந்தன்படைக்கையாள்வா
ள், வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே. உசு

கனத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கை கொண்டமையல்
கண்டுநந்தா, வனத்துவரைச் சென்றுமலர் கொய்திவனையெங்கவந்தா
ன்வந்தானப்போ, துனத்து வரைப்புனந்திதவு சொல்லாரைத்தாக்கி
யவர்த்துருவேண்டிச், சனத்துவரையாக்கும் வெங்கடேசுரெட்ட மே
ந்திரனேதளசிங்கேறே,

தரும்பலிங்குமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை.
வரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்பலிக்குரலைப்பார்க்கிற் செயமடிபெண்ணேமதனன்செங்கையா
லெய்அரும்பலிக்குமென்னபயஞ் சுகமாவாள்வாயுன்னதிட்டந்தானே

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமரங்கொடியமுலைவிம்மானுள்
முன்னமரும்பெடுத்துமதன் றன்னமரந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அங்கமருந்தென்னினுமிதென்னமருந் தென்னவிண்ணுதயர்கின்றளே
சொங்கமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட்ட சுகுணமாலே

சடங்கலாமகட்கிளமாந்தளிரே முத்தம்பொரியற் சகிக்குமாவன்
மடங்கலானைபைப்பாயும் வாறுபோற்சிறு தென்றல்வருமா சொர்ணக

குடக்கரைப்பதிகனமான்னமாஞ்சேர்வால்மருவார்கூடியுக்கம், தொட கவரற்பவுரிகொண்டகரும்வெங்கடேசுரெட்டசகுணமாலே. ௩௧

திருவிருக்குமணிமார்பனிளசைவெங்கடேசுரெட்ட தீரனென்னே மாகவிருக்குமணிகணவனெனச்சேராமாண்மோசமயக்கத்தான்மேல்வி ருவிருக்குமணிவளையுமேவலையுஞ்சேர்ந்திடுமேன்மேலுந்தேன்பாலரு ருவிருக்குமணியலுங்காந்தாள்மெனவருங்கண்ணாருயிதானே௩௨

குருவடியைவணங்கும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசா மற்போய்இருவடிவெல்லாம்பாருவீணையைமீட்டனுராகமிசைத்தனே கந்தருவடிகள்ளமுதாகவாச மொழுகும்படிபடிசவ்வாதுபூசிமருவடி பெண்ணேயினிமேன்மகராசியாய்ச்சுகித்துவாழ்குவாயே, ௩௩

கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையாவற்றேரையிவள்கண்டான் மூன் றுமன்னர்களிலே யொருவன்பெயரையடிக்கடிவழுத்து வாளனத்தை த்தென்னவன்றன்மாலேயென்றுன் மதியையதிற்கடையெழுத்தாய்த் தீர்த்தாளேயா, நன்னயகுணாகரகுமாரவெட்டராஜேந்திரனினமாலே.

பொன்னிலங்கை ராவணனைவென்றிவிடையாட்களகம் புளகக் கொங்கைதென்னனைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபயந்தேன் மகரவிற்பன்னிவடிவூர்கணிகம்பம்பரம்பையாகு மிவட்பரிந்துசேர்வா ய்,சொன்னமொழிதவறுக்குமருவெட்டராஜேந்த்ரசுகுணமாலே, ௩௫

மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோவென வேளைமணங்குறிக்கும்வே ளைபார்த்துமிலக்கணக்காமன்னம்புகுந்துகுந்தாப்பாயவென்மேனிரை த்தாளெண்ணிச் சொலக்கணக்காகவழக்கானறிந்தவளாதெரிந்தவ ளாதுயரமெல்லாம்,இலக்கணக்காரிகைநேர்ந்தகுமாரவெட்டபூபதபா லியம்புவாயே. ௩௬

அரைத்தசந்தனப்பொருந்தா ளமளயின்மேற் கண்டுயிலாளரக்க ன்மௌலிமிரைத்தசந்தனம்பாலேதுடைத்மருகப்பன்வரயினையளன் னே இரைத்தசந்தனம்பசலைத்தாற்றுமென்றுளே பரவையிடத்திலேசெ னறுரைத்தசந்தனம் பாருக்குள்ளிலையோதிவாகரனு ரொளிக்கின்று ரே. ௩௭

அரமியஞ்சேர்ந்திவாவாழைக் குருத்தையிரித்ததிறங்கிடத்தவதுவு ஞ்சூடாசுரமியங்கள்ளாடுழந்துதரையில் விழுந்தாளதனைக்கண்டுதோ

உ௩

ய்மார்சரமியங்குமோவிளையோவென் றாக்கிற்கையைவைத்தார் சத்ய வாய்மைத்திரமியங்கினுவைமருதப்பானுக்குச்செய்திசொல்லித்தெளி விப்பீரே. ௩௮

திரிந்தலரிகலையடக்குங்கினுவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப் பொருந்துலரிதாயிருக்காற்பூத்தானஞ்செய்யாரோபேர்வேளையா வருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்பால் இருந்தாலரிவாராமுன்னிர விதனின்மதியம்வந்தாலென் செய்வாளே.

வரைதூற்றுநெடுங்காட்டுவழிப்புலவோரலையாமல்வளர்த்ததாய் போல்உரைத்தூற்றுமலைபுரந்ததுங்கமறுதபங்கமருதப்பனொருநாளு ஞ்சேரான்கரைத்தூற்றுநம்பானுமன்னனும் வேண்டேன்தனைக்கண் லோமா.தரைத்தூற்றுமெனவிடுத்துத்தாய்க்கிழவிகூட்டின்றுசலஞ் செய்தாளே

செருத்தாக்குமதப்புலியே திருமலைவேலப்பாநின் செவ்வாயூறல் அருத்தாக்கு .மரிக்கமுதங்கப்பாகுமனே வேண்டாளோயோவானூ க்,தருத்தாக்கும் கைவிரித்துக்குடத்தினுஞ் சூடென்றெழுந்துகொள் ள ள்காமக்கருத்தாக்குமுதகாதன்கங்குலவரக்கண்டுழனைக் கண்டிலா ளே ௪௧

எடுத்துவரிமுறத்தினிலிட்டிழைத்தகுறி பலித்ததென வெண்ண த்தந்த,வடுத்தவரிதழுக்கேறுமெனக்கனிவாய் மெடுத்துறுஞ்சமாதை ப்பாடுபடுத்துவரிம்மா தரென்றூர்சொல் பவரார்வலத்திலங்கைப்பதி பேற்சென்று,தடுத்துவரிதனைப்பொருத் திருமலைவேலப்பனிதைக் க ண்டிலானே ௪௨

பொருந்தமாங்கச்சாத்துக்கல்லாமல் புலிக்கும்புறம்போவென்ன இருந்தமரஞ்சிதமொழியாழப்பாடுபடமுறையோவெமதுகாணிகருந்த மருமெனையனியே யென்னனியேயாச்சியர்தங் கலையைவாரிக்குருந்தம மரங்குழைத்தோறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே, ௪௩

திருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடற்சோலைவாரிக்கு ருதலகுவளையொதுக்குங் கூடலில்வாழ்திருமலைமேல்கொலுவினிபோ ய்இருகலருகலைமொழியாளித்தனைமாலானுளென்றிசைத்தேயன்னம் பருகளகுவளைத்தானரயாகிலுங்கேட்டாளெனச்,சோபனஞ்சொன்மா னே. ௪௪

சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிசிகர்வான் றுறியார் பெண்டீர்கருக்கரையமுனிவிசயகிரி வேளைச்சின்னேபகனவானைசைப்

பெருக்கரையவளலவென்றலைக்கேறிமயக்கினதுபித்தமூர்ச்சைத், திருக்கரைவுடதமெடுகரைத்துமெல்லப்புகட்டமுதுசெலுத்தென்றுளே.

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன்வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப்பொறிவண்டூர்கள்செருவதற்குப்புகள்விசயன்றிருமலைரேந்தான்வரச்சேய்வீரிங்கு,வருவதற்குத்தாமதித்தான்மாலையொன்றுகேளந்தமாலைதானும், தருவதற்குமதியானேன்மையலையாயினுந்திரும்பத்தரச்செய்வாயே.

தெந்தளம்பேசுங்கொழுநற்கயல்தொள்ளுஞ் சேல்விழியிர்திரண்டமேருபந்தனம்போற்றனைமுடையிரின்சொலுரையாலுரைக்கும்படிநீர்கேண்மீன்ளந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன்தனையழைக்கவெழுந்துபோன,சந்தனஞ்சும்மா வந்தாற்பூசலாமெனக்கு மதன்றனக்குத்தானே. சஎ

விருத்தப்பாகலித்துறையும் வெண்பாவுங் கொச்சகமும் விரிவாச்சொல்லக் கருத்தப்பாவெனதுமகள்காமனரவிந்தமலர்க்கணையானெஞ்சில், இருத்தப்பாலனம்வெருத்தா ளெனையுமவள்சதிசனையு மேகருணிவருத்தப்பாத் திரமளவேயணைத்திடுமால் திருமலைவேல்வரிசைமாலே. சஅ

வீறுதரமேவல்வரைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேவனேண்டிநூறுதரமாகவண்டத்துதுவிட்டாளனமருந்தானொந்தான்கண்ணீராறுதரமேற்பாயவனங்கள் பூவாளிமுலையானையூடே, ஏறுதரமாச்செவியைத்துளைக்குதென்றேயோலமிட்டாளெனச்சொல்மாதே. சகூ

இக்கோடிவளைப்பனென விருகோடியிளம்பிறைக்கீர் வெழுந்துவானில்,முக்கோடிவளைப்பமதனற்கோடிகணைதொடுத்தான்முன்னிற்பாவோ, கொக்கோடியிரை யெடுக்குமிவகைநகர்செழிக்கவருங் குமூணுவெட்டுத்திக்கோடிபுகழ்படர்ந்த வடமலையாகடமலைமுன் சென்றமாலே. ருய

கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திருக்குதிருமலைவேற்கிரியினனீர்
அஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்றபலன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தனைப்பெற்றிழந்தோர்போறறிருந்துகலங்குமேழை
நெஞ்சுமாதம்பலுக்குநேர்ந்தொருவன்பின்றொடர்ந்துநேர்கின்றுளே

திடக்குவடக்கட்க்களிற்றுன்கம்பளவல்லக்கர்குலன்தெற்குப்பூர்வகுடக்குவடகடற்காசன்மலைபாண்டிராசன்முல்லைகோடுவந்துன்னை_ம

டக்குடைக்கன செய்வண்மதப்பபலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேரி, அட க்குவடக்கயமீதின் சடக்குடக்காதினிமேலறிந்துபாரே.

இலக்காரமணியாள்கண் ணிமைபொருந்தாள் மன்வதனைசெய்கபு ண்ணில்,கலக்காரம்பெய்ததெனக்கதிர்மதியுஞ் சுழன்றெறிப்பக்கனன் றுளென்றே,சொலக்காரம்மியமாகவிலக்கணநாற்கவிபுலமைத்தொண் ணூறேலோர்க்கும்,மலக்காரமருள்விசயரிவேலாஞ்சின்னப்பதிச்செவ்வே ட்கே. ௫௩

இப்பளப்பாறையிற் படுக்கச்சொல்லுகிறீர் செடிமறைவோவில்லைச் சூழ, உப்பளப்பாயையுமாச்சுக்கனவனோ வெகுகோபி யும்மைக்கண் டால், கொப்பளப்பார்க்கிலும் பாப்பன்பேனைப்பார்க்கிலும்பாப்ப ன் குணமில்லாத,தப்புளப்பாவிருக்குதையாகிளுவைமருதப்பமன்னை தமிழ்க்கோமானே. ௫௪

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திணர்த்துமண்டிண்டுலாளவருத்துவிருவிருப்பாரியே
ஊரசம்தாவிற்பாதிசென்றுசேயுறங்கிலாணமைகட்டென்செயுமேனைமயிர்
திரசந்திரகாவியிடக்கப்பாசிங்கவுக்கண்டனேரன்
வீரசந்திரகிரிகராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமராசனே. ௫௫

தடக்கயத்தலரெல்லாமெடுத்துவேள்சமரச்சோலையில்வந்தானெனை வதைஅடக்கயத்தையுந்தாயாகொன்றால்வெறியாட்டுத்தானிவளாசை யைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடையார் புலிகைக்கொண்டுகேட்டுஞ்சந்தி ரகாவிடாலெனும் இடக்கயத்தன்னிலைகாட்டுமாமண்டலேசுராவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௬

கலக்கைவாளியையார்தடுப்பார்தென்றற்காற்றுக்காற்றுவேளாமட வார்வசை, சொலக்கைவாய்பொத்தி மெய்சோர்ந்திருக்கவுந் தோகை மோசம் தெரிலையாதுபாரையா,உலக்கைவாரியடிக்குங்கடாசலத்தத யனேகனையொன்றின்மராமரத், திலக்கைவாவினையப்பார்த்தெய்தமா மண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௫௭

குராங்கிக்காய்ந்திளதென்றலுமன்றலுங்கோபங்கொண்டிதனுன்மா கரேதுசெய்,வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பார்மறுத்துப்பேசவும் வாயிலைமாங்குயில், அரங்கிக்காலென்றிருந்திசைபாடவுமாற்றமோம யலாற்றாத பேதைக்கே, இரங்கக்காவிக்ரமார்க்காசெகமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௮

தாணவார்தண்முலையாளுக்குக்காணவாவெண்டளப்பத்திலேமையல்
ஆனவாறுமறியாளிவள்கண்ணீரானவாறுமறியார்பின்னுரன்றே

வானவர்கண்டலாதிபாவானவாவளவாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதநுவெங்கடேசுரவெட்டமராசனே. ௫௯

துரையத்தந்திதலைமுலைமேல்வைத்துக் கோயுநாளேந்த நாளோவிரக
த்தை,விரையத்தந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்த மெல்லியர்க்கென்னசொல்
லியுந்தேற்றுவேன் தாயைத்தந்தி வரையேந்துமேகம் போற்றணிந்த
கொம்புடைத்தன்னுமுலைப்பாய்ந் திரையத்தந்தி நடாத்தியமாமண்ட
லேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௬௰

அந்திராதன முன்மேலென்றும் பகலடங்குமோமையனுமையனீ,
வந்திராமனம் பேதைக்குவேய்ப் வச்ராயுதம் போல்வந்துதைக்குமே.
முந்திராமனம் பசலுண்டவரிதிமுனிக்கமேசகியாளேயிளசைவாழ்இ
ந்திராமனுவேந்தரசேகமண்டலேச்ராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே

கொடிக்கத்தத்தும்மலையுமடக்கிநெற்குறியும்பார்த்துக்குன்பார்த்து
ப்பாத்திந்தப் படிக்கத்தத்துவலைசோரச்சேருமென் பாலனக்குன்பா
லனம்வேண்டுங்காண் அடிக்கத்தத்துகளையும பரப்பிமுகண்டகூடமு
கடும்படிரென் வெடிக்கத்தும்பரியா திரு மலைவேலுராஜவிவேகுலே
சனே. ௬௨

பூசத்தந்திமுலையும்புண்ணாக்கினி போதும்போதும்புமுகுஞ்சவ்வாது
மா, காசத்தந்திமதியுஞ்சுடுமென்ற சுரமப்பேய்கொண்டகள்ளிக்கென்
சொல்லுவேன் மாசத்தந்திசையெல்லா வதிரவேழந்தரத்தைமவப்பி
ட்டிடித்தனி வீசத்தந்திநடாத்துந்திருமலை வேலுராச விவேககுலே
சனே. ௬௩

ஓராவுண்டுமிமுமதிப்பிள்ளை யூராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால்கூ
ரியாவுகணைகொட்டான்மதன்கும்பாரிகொழிப்பதுமுத்தமாம், கு
ராவிதுடிப்பத்துடிப்பத் திண்டுணைக்கராசலக் துண்டிக்கக்கண்டிகு
ம் வீராகராமதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே ௬௪

சங்கராவையகமும்பழிக்குமந்தாயர்தூற்றிலெனும்பேதைநேயமுடை
அங்கராவையழைக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்கு மென்றெங்
குமால்கங்கராவையடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக்
கியவெங்கராவையிடறுந்திருமலை வேலுராசவிவேக்குலேசனே. ௬௫

சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னே வில்வசந்தன்றந்தையளைப்பங்கத்தேய்வ
வசந்தனத்தைத்துளைக்குதுபாலுஞ்சந்தனத்தையுமப்பிச்செய்த

சந்தனத்தைக்யண் இணிபுயாசலத்தாருமே கவணடமிழ்க்கவிஞோர்தவம் சந்தனத்தைதத்துசங்கட்டி யிந்தருடந்தரனேமுத்திமந்திரிகரேந்தரனே

பூரிக்குஞ்சரமாவாரமர்கொங்கைப்பூவைதாங்கிப்பொறுதத்தொணி க்கடல் பேரிக்குஞ்சரபும்போலுந்தென்றற்கும் பெய்ருமயக்கூற்றுருக க்கண்டாங்குவேள் சேரிழைக்கும்சரமுங்கொண்டுவந்து போர்நிறை ந்திட்டானினுவந்துசேர்மத மாரிக்குஞ்சரமீதாகுமிந்திராறன்யராயவ சுவப்பதூயனே. சுஎ

நகத்துவாரயிலாங்கண்ணிகொங்கைக்கிணையவாரறத்தைதத்தவழித் தென்றல் புகத்துவாரஞ் செய்காலந்தவேளம்பைப் பொருக்கவராம்பு பக்கண்ணிசந்து சேர்சகத்துவாரஞ்செயுந்தென்னிளசைராசந்துவார த்துக்கோர்மந்திரியாய்வந்த மகத்துவாரஞ்சிதவசலைராவாகனும்வசு வப்பசிரனே. சுஅ

கருத்தவாவிலைபாள் கரனுய்வரும் காமனுடல்வாடாதின்றின்பத் தைஅருத்தவாவிலையாயினிப்பேதையோவாவிதாங்கரிதாகுமையாண் பார்,திருத்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கியசெந்தமிழ்க்குத்திபாகவிணைப் புலால் மாத்தவாவிலையாரயில்வேற்றாவன்யராயவசுவப்பதிரனே.()

சேற்றிருந்த நிலவுமந்நேர மென்னினைவிருந்தவினைப்புமிளந்தென்ற ற் காற்றிருந்த சுகமுனனுணையென் கருத்திருந்ததும்யாதென்றுசொ ல்லுவேன் சேற்றிருந்தசெந் தாமரைப்பூவின்மேற்றிருவிருந்ததுபோ லச்சிம்மாசனம், வீற்றிருந்தநுறைய்ய திருமலைவேலுராசவிவேகசு லேசனே, எ0

நிருதராகவனைதந்தகங்குலிந்நேரத்தே மதவேறியலூர்திவேல் வ ருதராகவனந்தமன்னையை மருவுதாய்மலர் மஞ்சத்தின்மீதிலே.வி ருதராகவனந்தளஞ்செறுவேந்தன் ராவணனசென்னிபத்திர்ந்திட ப்பொருதராக வனந்தளஞ்செய் பூவனேவெங்கடேசு ரெட்டேந்தர னே,

தடக்கடக்கயலோ விடமோவிழிதாமரைக்குமிழோசிமிழோதிரண் டிடக்கடக்குடமாமுலை மாமகனெய்யவாடியிருகுதல்பாலறயா டக்க டக்குரமாகும் பகன்னனேயுதிதவிந்திரசித்தைச் செயங்கொண்டதி டக்கடக்கயந்தாதமனேகராசிதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ()

உரைக்கத் தத்தவபொருளாகிய வொருவன் கைவில்லுக்கொப்பா மிவள்கொங்கை; தரைக்கத் தத்துவசக்கரன்போரிது மட்டுண்டோ வத்து முட்டுதல்பார்க்கிலாய், தரைக்கத்துவளையுமெழுப்பிப் பூச்சக் ரவாளத்தைத்தாக்கில் கடல்கடந், நிரைக்கத்தத்துவ யப்பரியாமண் டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௭௩

விகடத்தர்றி; மதிகாயமாரவேள்விடுத்தவத்திரங்கைத்துருவினன், மகடத்தந்திவலையாகும் கடபுநல்வடித்துத்தந் திசைவெறுப்பாவட ளோ,சகடத்தந்நிப்பரித்திரட் கூட்டியசத்துருக்கிரட்டைக்குந்திடங் கிரும்தடத்தந்திக்குதயாசெய்தாபூதர் வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே.

பருதியாக வகமாகமூர்மதிபலைவெக்காளம் வெடியாமல்ரப்பு, வி ருதியாக மகன்வச்ரமாயி வையின்பொறுத்திடுமோ சேர்திரு வருட், கொதிருயாகமக்வாசகங் கற்றோற்குற்பனுவெங்களப்பண வேண்மைந் தாவருதியாகமகமேருநேர்செல்லவன்யராயவகுவப்பதாயனே. ௭௫

மண்ணப்பம்பர்மன்னமுனுமலேபாற்றுப்பம் பரஞ்சேர்ந்து மயல் கொடுவெண்ணிப்பங்கர மாங்குயமீறிமேவவிருப்பம் பாக்கண்ணினட் சேரையா, தண்ணப்பம்பாவைசூழ்பதியாசருங்சப்பம் பரங்தேகொடு வந்தடி, விண்ணப்பம் பரமென்றேதொழுஞ் செகவீரராமகுமாரவெ ட்டேந்தரனே. ௭௬

உன்னகாவடிப் பூம்பறியாண இயம்புகளா வடிபாலையருந் தென்ன ன்ன, காவடிவேண்டா மென்றேறுதிறுலேதுக்காவடியங் காமற்சேரு வாய், அன்னக் காவடியாற் கழுகாசலத்தாதிக் காவடியைத்திறம்பூடு க. வின்னக் காவடிவேலா வென்றுஞ் செகவீர ராமகுமார வெட் டேந்த்ரனே, ௭௭

ஆரிச்சந்தநயப்படிப்பார் மதனுலட்சந்தனக் தனக்குண்டாகியேபி னும். தேரிச்சந்தனமே சொலுவாயெனச் செப்பிச்சந்தனக்கைதனை ச்சேருவாய் பூரிச்சந்தனம் விம்பியமாதரைப்புலம்பச்சந்தனதாகவுள த்தில்லை, வேயுச்சந்தனமார்பகத்தாம் செகவீரராமகுமாரவெட்டே ந்தரனே. ௭௮

சம்புதைக்குங்கருங்காலன் போர்க்கங்குல் சரரவேலையொலிக்கப்ப யந்துநோக், கம்புதைக்கு மென்பெண்பிள்ளைமேலினிக் காமராசனெ டுத்துத்தொடுத்திடும் அம்புதைக்குமுன்னே யணைந்துமலிவளாவிதக் குமிப்பூவிலிருக்கும்நம், பும்புதைக்குணிதி யென்வாய்த் தவெம்புண் ணியர் வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௭௯

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமி
மாதானைவெவ்வரக்கண்டனள்கண்மயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோவரக்காணேனென்னதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுவந்தாளினிச்செலவாயில்லையே ௮௰

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அட்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திலனுன்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேனெந்தனுக்கதைநூல்
அச்சங்கமாகத்தானைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே ௮௧

அத்திக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
இத்திக்குறையன்கருத்தென்னமோமதிசென்றுகுணக்
குத்திக்குதையன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறுதுகாமன்சரங்கள்தந்தே. ௮௨

கலவளைகுண்டிவள்ளக்வளைபோனதுங்காரிகையார்
சொல்வளைக்குந்தத்தாம்போலத்தைப்புதுஞ்சொல்பவரார்
நல்வளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சானகிரான்பூனைய
மெல்வளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே. ௮௩

முடிக்குமருப்புக்குசையாபைங்கூந்தலம்முநிமகன்
பிடிக்குவருப்புக்கில்லவேயெதிர்பேசுமொன்னார்
குடிக்குபருப்புக்கடமேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுனிளசையிலெட்டமனே. ௮௪

தடந்தத்தளிச்சிறுநாண்பூட்டிமாரசாந்தனமு
கடத்தத்தளித்தலைநோற்றுட்குக்கோற்றுகடாசலத்தை
நடந்தத்தளிக்குட்பண்த்துக்கிடக்குமொன்னார்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொரும்வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௮௫

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கைச்சித்தசவேள்
மம்லுகக்கிளையிலைவல்லிக்கிணைசந்தமாகனஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
டல்லைக்குமேல்வருமுன்னெளட்டேந்திரபாண்டியனே. ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) (மாந்தளிர்-மேனி)

கவளம்வளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைவேல்
குவளைவளைக்குஞ்சிலையான்பருப்பதுங்கன்வரான்ற

தவளைவளைக்குக்கடையிடுவாரில்லைசந்துசொல்ல
அவளைவளைக்கும்பிடப்படுமோகண்ணனிக்குலமே. 87

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூலிக்காகப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்மவவள்கணையாலகன்வளர்ச்சிமு
கந்திரன்சானுவில்லைவத்தகுமகர்கர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமட்வீர்கணிகந்திடமே. 88

வெஞ்சக்கமரந்துளைக்குந்திருமலைவேடுவர்நால்
வஞ்சத்தமரமபதுக்தமஞ்சேனன்னைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தாங்கச்ம்போரைரவெல்லுவனியுமோனை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே. 89

வெண்பா.

புத்தியின்பேர்குள்ளாய்வேள்பொறறுடிக்கிமுன்வந்து
சத்யப்பேர்மீதுசரஞ்சொடுத்தான்-நித்தம்
குருபகம்பரவேமனுகூலர்பொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசுரெட்டமா. 90

புத்தி-மதி-சந்திரன்-சத்தியம்-மெய்-தேகம்.

அத்தினையூர்ப்பசுப்பேராக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே-முத்தமிழ்க்கெந்
நாளும்பசுங்கனகநல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டமா. 91

அத்தி-சமுத்திரம்-ஊர்ப்பசு-ங்கரா-அது-முரசு.

மன்னன்வெங்கட்டேசுரெட்டமாநிதிபாற்றாதுளைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிமரக்கர்ணகிலேன்-மின்னுப்புசுஞ்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைசதிகணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை. 92

கணை-கர்ணகிலேன்

தண்ணமுதபாஷிகவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள்-பின்னமுது
பாமனத்தைதயேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுத்த
வீமத்தைபெறுத்தாண்மின். 63

வேம்பு-கச்சு-அதுகசத்தல்-வீமன்-பிரமன்-அவன்-அத்தை-சத்தி அ
வீவாநிதி

தண்டமிழ்தேநத்தம்புமாளுவெங்கடேசுரெட்ட
மண்டலிகன்கூவிமருவாநாள்-செண்டு

முலைமாருட்கின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுத்
தலையானுண்மான்மயக்கத்தால். 94

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-அசைக்கிறதலை.

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளனமேலாசைகொண்டமாதுண்மேல்-துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமுரசனுற்பங்
கயவாளியேவாளுகாண். 65

கயவாளி-திசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும்-பொருள்.

கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்கும்விழியம்பாசமுத்திரமா-பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமேந்தராயிவள்கசிபுற்
றூருடையானூரிடையதாம். 96

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல்-கூடு-அம்புல்-தார் - பனை-மாலைவர்-வஞ்சு-அது-ஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பரற்சந்துரைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தரவிலையே-கையதிறைற்
றுண்டித்தான்மென்றுமென்றுதுப்பினான்மாரனையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றான்காண். 97

விலை-கருப்புவில்லை.

பூத்தூக்கிஉண்டவனைப்போங்கேறிக்கொண்டவனே
மாத்தூக்கியைத்தூக்கிவந்தானே-நேர்த்திதரும்
பொன்னுபாணுபுயசயிலாதென்னிளசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா 98

பூத்தூக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன்-அவனாலுண்ணப்பட்டகாற்று அதையேறிக்கொண்டவன்-மன்மதன்-மாத்தூக்கி - இலக்குமியைத் தாங்குந்தாமரை.

நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்கும்வெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்றூரன்றியான்கோயிலின்முன்-உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுன்றுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு. 99

அரன்-கொடிகால்-பரமசிவன்-துசஸ் தம்பம்-அதை-நீங்காதது இடபம்-அதன்முன்னிராசிமேடம்-அது-ஆடு.

தன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குழலலைத்தாரல்லாதென்னசெய்தி

கையன்முன்பூமுன்னட்சரமுற்றதைத்தெரியச்
செய்யும்பேரென்னசெயும். 100

தையலென்னுஞ்சொல்லுக்குமுன்-பூமுன்-அட்சரப்பு-அது-உற்ற
புதையல்-அதைக்கட்டுவது-மை-ஆடு. [அ

தண்டுபரிதாண்டுதிடசாலிவெங்கடேசரெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைங்கொடியை-வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாய்போகவொருத்தனையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
பின்றுயாங்கென்செய்யும்விடும். (ஒரு-ஆடு)101

கல்விக்கரைக்கண்டகும்பாம்பன்வெங்கடேசரெட்ட
வில்விசயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கட்செவியுமம்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி 102

கட்செவி-அரவு-அம்புலி-இந்த-கங்கை-அம்-இன்மூன்றுஞ்சே
ரின்அரிவிந்தம்-புலி-வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின்மீது-தாமரை
மலரிருந்தது.)

சங்கநிதியென்னத்தழைத்தவெங்கடேசரெட்ட
சிங்கமிளைசைச்செழுகிரியில்-அங்குகண்டேன்
மாணிலத்தைதழுற்றுமொருவள்ளநடுவாதியந்தந்
தானிருப்பதேதந்திரிற்கத்தான். 103

மால்-மலம்-முல்லை-வள்ளல்-பாரி-நடு-அப்பாரியென்னும்-சொல்வி
ன்நடுவில்-ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்-அந்தம்- கடையெழுத்தாகிய-தி
இருப்பது-பாதிரி-பாதிரிமரத்தின்மேல்-முல்லை-மலரிருந்தது.

தாலமுற்றும்வாழத்துமிந்த்ர தாருவெங்கடேசரெட்ட
வாலக்ருஷ்ணவிம்பன மணிவரையின்-மேலு
மருக்கமழூநன்மாவலையைமொருசந்தி
இருக்கவதிர்கண்டுகொண்டேனின்று. 104

மாமனை-இலக்குமியின்-வீடாகிய-தாமரை-சந்தி-மூங்கில்-மூங்கிலி
ன்மேல்தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலதீபமெத்தாரணியோக்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசரெட்டமேந்தரன்வெற்றியில்-செங்கனி
உண்டதுடனவனின்றாதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி. 105

அரியுண்டது-பூமி-அது-கு-அவனுர் தின்று-சங்கு-அது-வளை-இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது-குவளை-அவன்பேர்-விண்டு அதுமூங்கில் (மூங்கிலின்மேற்குவளை-மலரிருந்தது)

அழகிசக்கதேவிக்கனந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே-பழகுமொரு
கூந்தல்சளமல்குல்நடுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதன்மாந்தளிர்மெய்யாம். 106

சக்கு-கண் ஏவு-பாணம்-இக்கு-மொழி-அல்-கூந்தல்-நந்தம்-களம்-பணி-அல்குல்-ஆல்-அகடு-கனகம் தனம் மாந்தளிர்-மெய்

ஏகாம்பரரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலிலையே-பாகார்ந்த
சந்தமதுரத்தமிழுக்ககத்யனென
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. 107

ஏகாம்பரிடம்-கஞ்சி

திரைக்கலங்கித்தையலென்யதேயிருப்பத்தேழென்
னரைக்கலக்கித்தையலேகம்-உரைக்கவொண்ணு
தத்தம்பாகண்டாவரசாசிரோரத்தமென
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. 108

திரை-கடல்-கல-அதிற்றோன்றும்-சந்திரன் - தையிருப்பதேழு அதின்மனைவிகள்-இருபத்தேழுநட்சத்திரங்கள்.

சென்றவர்க்கோர்கேர்முத்திருளப்பூபதிபான்
மென்றலர்ந்தார்வாங்கிவருமள்வும்-குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையிலிட்டுப்வாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில். 109

ஏழாய்-பெண்ணே-இரு-அம்பு-அண்ணையில்-ககன்பாணம்- பொருந்தாவதனால்-ஏழாயிரபண்ணைஞெர்.

கூன்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிப்ருக்காத்தக்கவி
போன்கலைநிலைவிலாமவ்வாருஞாகி-மீதனக்கிச்
சங்கரனுங்காவின்பந்திதாவுமினாவைக்கர்
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா 110

கொச்சகம்

நீகாவிதூரக்கொஞ்ச்டைக்குவிகை
காகாவிதூரகதம்புவிர்கண்ணியரிகள்

வாகாவித்ராமமாமாதியர்ரவச்ர
தேகாவித்ராதிருமலைவேலேந்திரனே. 111

அங்காவிந்தாராவனைவதைகண்டினபடிமொரு
பங்காவித்தாராபதியேயென்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாராதுணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாரார்திருமலைவேலேந்திரனே. 112

ஆக செய்யுள்-125.

நாகூர்முத்துப்புலவர்பாடியது

கட்டளைக்கலிப்பா.

—(-)—

தனதனகநடாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தை வாங்கித்தனத்திறமெடுக்கும் தன்தனகதவிரைமின்போன்மெய்யசந்தசந்துசந்தேதொலைவருண மின்தனதனதணத்தொம்மெனப்பையிடைர்த்தம் புரிந்தசரணசேர்ருகா,தன்தனகவளரும் பாதாபுவத்தாரனேவெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே. 1

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளகங்களந்திருக்காயமின்மேன்மற்ற கனகனங்கம்பளந்தலைகண்டு கொண்டைக்கூளேவினன்சேராதெத்தன்கொலோ, தனகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்றனைக் காத்தடிமைகொண்ட, கனகனக்கம்பிளந்தாதிங்ககாருக்தாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. 2

கடகரிக்கும்தன்னவர்செய்யுங்காரங்கேதர்தனகேசாவள்வன்னைமார்க்கடகரிக்குமரிவாழ்க வேலன்முன் சட்டிநாதிலைன்னாதி லென்னமொன்னார்க்குனி,கடகரிக்குருவிக்கன் றுகண்ணைருஞ்கர்த்தாதாதாவினையிடர்த்திரேம்கா,கடகரிக்குதிருப்பாவிளஞ்சவாழைக்குணேமார்லவெங்கடேச்செட்டேந்திரனே. 3

தந்தப்பாயிதடார்மருந்தம்பிருகர்ரையாமிர்மங்கைமின்னார்கந்தம் தந்தப்பாதகன்றறவர்ப்புவேட்டாவெனிக்கச்சரமுல்லைதாசா தந்தப்பாதுகவிப்பட்டம்வாலியைத்தாக்கியேய வன்றம்பிக்குத்தந்திந்தந்தம்பாதுகைதம்பிக்குநல்கியதாருவேவெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே

கனதனந்தனதாவலினைன்றதக்தனிக்குபாரிமேலாரமின்டிமின்னினும் கினஇன்றவபாறக்கூநரிகரிலேதன்னைமல்குந்திருக்கலியாணகுவாய்

மனைதனந்தனபாண்டிதமிழ்பகர்வாணர்க்கிந்துமகிழும்ப்ரதாபனே தனதனந்தனன்றுடுவோருடங்கிவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இந்தக்காவணங்கற்கோர்கவிகையாவிருந்துகாந்தியானென்ன செய்குவேனை, பந்தக்காவணமம்மைகண்டப்பியெப்படி யங்கேகுவன் யாங்கியென்றாள்கலி, சிந்தைக்காவினரந்திரசோமதியாகசர்குணபா கம்ஹேகார, சந்தக்காவனஞ்சூழிளசைப்பதித்தாளமாலவெங்கடே சுரெட்டேந்த்ரனே. 6

இருபந்தந்தமெனுபொற்பயோதா மென்னசொல்லாதிக்கெண்மடங்கிவன், சொருபந்தந்தசிவிகையிலவந்தனள் சொந்தமகவுவந்தனை வாய்சுடர், தருபந்தந்தமனிவெற்புப்பெற்றிற ருய்துலங்கித்தனைநம் புவோர்க்கெல்லாம், கிருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணேசனே வெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. 7

தாகலாதனங்கன்சமர்க்கோலஞ்சமைந்துபாணமெய்தான் பூவல்வா காகலா தனகும்பம் பொருக்குபாகன்னியேயனைக்கண்பாரென்றாள் புரனே வாகலாகனன்மார்க்கசிலாக்கியமாவசந் ததியாகலரோகயா பிரகலாதனன் புள்ளத்திருந்தருள் பெருக்குமாசுவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே 8

மாக மந்திரணப்போலிருந்தனைதமலைக்கோப்பாதவளர்த்தது மாரன் கைச்சூதமந்திரவோருகமாமதி சோர்ந்துதானிந்த வேந்திழைவாடு மோ போதமந்திரசக்கினியைக்கவ்விப்பொழிலிற்றுவும் புகழ்க்கழு காசலவோதமந்திரமெய்க்குகனைத்தொழும் வெங்கடேசுரெட்டேந்த் ரனே. 9

வருதுகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்துபூவாளிவேள்கயவாழிமுரசம் திருதுகட்டுவசனமல்மலைகதென்றலாதகொடுந்தேரைநடாத்தியே பொருதுகட்டுவதனத்திற்காடதுப்பூத்தொடுத்தனன்சந்திரகாவிடா ல்விருதுகட்டு மதியாவிளசைவாழ் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரவசிர னே. 10

தாதுகந்துகந்தாகந்தணிக்குநீர்த்தடமருங்குதனமல்குற்றையிலே யழுந்து, கந்துகந்தரணப்போழ்திலுன்மோகத்தாதுமொழிவனென் றேவந்தேன், வந்தாந்துகந்தாகழுகாசலவாசகானெனவாழ்த்துமுன் பாகட்டுங்கந்துகந்தாகபுரட்டுங்கடசலவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

ஈம்பர்க்கரையானனாகிய நாதர்முன்பு நபைவேண்டிச்செல்கவென் றம்பாககரையாயனிப்பதனதருவிலாமதன்யுத்தத்துக்கென் செய் வேஅம்பாக்கரையானதிற்பாளயமன்றிங்கியடர்ந்திலங்காபுரி (ன் லம்பாக்கரையாசுகத்தால்வென்றமாதவா வெங்கடேசரெட்டேந்திர னே.

அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றான்றன் மாதலாலரிபிகமாதிக்குந்தோ ற்றானவன்மகா எத்தன்மாமனையென்றுந் தமையனென்றேசொல் வோன் கணையெய்யாமலெய்கிறான், கத்தன்பூவுலகேகமையுமேயொரு கவிமைமீறலிற்காத்தருளும்பரி, சுத்தன்மன்னுங்குமார வெட்டேந்த ரன்சோதரா வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே. 13

உமையராசிகையூரும்பிரான்வள ரோங்கநேருந்தனத்தாளுமை மகிழ்ந், துமையராசியமாய்க்கூட்டிவாவென்று சொல்லியென்னைபு ன்பால்விடுத்தாள்பொன்னுர், சமையராசிற்சொருபா வென்றிசமை த்தன்கையாற்றெழுதாந்தன்கைவிடணற், கமையராசியராயருள்வல் லவா புகழாகரா வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. 14

சங்கதாரளங்கால்கமுக்காதன்கழுத்தினையென்றுட்குன்றாரின்று துங்ககாதரமகஞ்செய்யிலத்தோகைதேகதசமாரன்வருத்துவான் அங்ககாதரநீதாதுசெல்லென்றவாரியாரணவீரியப்ரதாபனே. வெங்கதாதாவீமாசெய்தராவெங்கடேசரவெட்டம்புயனே. 15

பூவலாரைமுதலானகற்பங்கள்புரிந்துவிட்டை வழித்திருந்தானமென் ஆவலாரையும்விட்டுவிடாதந்தவரிப்பிர்ம்மாதிகளானுலுந்தானென் மாவலாரைமலரதினுலெய்யின்மங்கையுள்ளமயங்காதிருக்குமா (வே மேவலாரையடக்கிசெயம்பெற்றவியசனேவெங்கடேசரெட்டேந்த்ர

அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலனந்தசோகமேவவடர்விடுகுமுதஞ் சஞ்சகனமெல்லாங்கரைத்திருதனத்தைநிலத்தடவரையாக்கமான் முஞ்சக்கஞ்சனந்தாழ்க்குஆக்குமெய்ய மின்னமேவிவிரகந்தணித்தி டாய் வஞ்சக்கஞ்சனகத்தைத்துணித்தவாவாசவாவெங்கடேசரெட் டேந்த்ரனே. 17

கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவேமினுள் அந்தரம்புயனின்பேர்மிகுத்தனளுணையின்மீரனைவாயணைவாய்பர தந்ரப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்வதமென்றுடுஞ்சரணம்புயாதிட சமதரப்புயபாரசெய்தரவாவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. 18

அந்தராசலவன்புன்றி போற்பகையரர்புரிக்கவளர்க்கிசைந்தெய்தும்பின், பந்தாசலனேபயுந்தாள் வெறுப்பாயுரைக்கிற் பலரென் சொல்லாருவ, கந்தாசலவலூரின்வாய்பறைக்கவுலைமுடியுண்டாகொண்டகாதல்தீர்மந்தாசலவாகாசயதராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே 18

முனசனங்கைமிகண் ணிறுந்துறமுற்றும் வெந்தவன்வந்திகல் செய்யவே. தினசனங்கைக்குகஞ்சிதட்டுதுசேலை சேர்ந்திருகலையும் பின்னவே, இனசனங்கையது கொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவே. மயன் மீமாகுது, வனசனங்கைமருவும் புயாசலாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே 20

மடங்குமாதங்கரேக்கரற் சமைத்திட்டபாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்சபந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்கமுன்னுடுதுசமயக்கட்டித்தழுவாவிடிலலவா, அடங்குமாதங்கள் சித்தமென்பக்கிய மணவேண்டுமுன்னுண்மூலமென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவா துங்கனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

வாசககாந்தண்மலர்க்கைபிறைலனைவாரிப்பன்னீரொடுசந்தனம் பூய்க்காந்தல்பொருலெயர்ந்துவாய் புலம்பந்காமமும்வெம்பமின்னார்களும், ஏசக்காந்த முறைக்கிலென்செய்குவாளெய்துவாய்குறயாது தெய்வானைக்கோர், நேசக்காந்தருள்பெற்றுவாழ்மனுநீதனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

வந்துவாரணவைபடத்திசிலைவளைத்துசித்தன்மாரன்கணையேசி வப்புகுந்து வாரளவும்பிறிந்திடக்குடைந்தா கொங்கைக்குடத்தையுமேயவே -சந்துவாரமுகாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னி யென்செய்குவாள்காண்கவயினுல்சிந்துவாரமதிலனைக்கண்டவாசி கராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே,

அரிகிராவ்ணக்கால்ன்டுந்துங் தொனியமர்ந்தில்லையன்தமுனியுண்ணவும், கரிகிராக்வன்க்கவலப்பக லோனிருங்கிமானதெக்காலமென்றுடரும், பரிசிராமுந்தீளோபகுடாரிகீபாரவில் வத்துதகாதூஷண, திரிசிராவிழவோர்பாணந் தொட்டவாசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, 24

கொடுகக்வத்திரமேவளது தாளிந்தசோறைகமெய்யத்துனைத்துடுருவவேகடுக்கவந்திரஸ்மேல் விழுநீயென்க் கலங்குவாட்குணலுகவிற்றீகுவாம், இடுக்கவத்திரங்காவென்றழைக்க வந்திடக்கலா

த்திசிரிக்கிரையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில் லாதவர்க்கரு ளுத்தமா
வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 25

சீதமாரம்பனங்கன்றெட்டான் றனத்தினைத்தலைத்துத் தடாரி
க்குதந்தம்ப, சூதமாரம்பம்ராமா ராமாவெனச்சொல்லுவேன் சந்து
சொல்லவிம்மாதர்க்குள், நீதமாரம்பலாதி செய்யவ்வரெந்தன்னைமக்
காமந்தணிமூலமெனவே, போதமாரம்பஞ்செய்ய முன்வந்தவாபோ
கனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 26

பூசகந்தந்தனத்திற் பொரிந்ததுபொருக்கெழும்பி யிப்பூவைத்த
ன்மாலுக்கே, நீசுகந்தந்தடங்கலின்றித்ரநேமஞ்செய் திவள்காமன்த
ணித்திடாய், தேசுகந்தந்தராவணன்செய்தலைசிக்கெனக்கொண்டுவா
வென்றிலக்குமற், கர்சுதந்தந்தராமர் பெரும்புகழா காரவெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே. 27

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப் புடைத்தெழும்பூண்முலைக் கன்னிமீ
தேசமர்செயத், துருப்புக்குஞ்சரியே ரிநயெய்யெங்கனுங் தலைக்க
மாரன் வளைக்கவலன்செங்கைக், கருப்புக்குஞ்சரியாமழற்றுத்திங்க
ட்குடைக் குங்குலங்குவளோமன, விருப்புக்குஞ்சரி காந்தற்குவை
த்தவா வீனனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 28

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோ தெரியாதுசிந்தை யயருகிறாளிங்
தா, பிடிதங்கச்சிவிகையிலிருந்து நம்பிள்ளைதான் கிளிப்பிள்ளையல்
லோமயல், கொடிதங்கச்சிப் பரிபோற்சென்றேவரக் கூரென்றாளிக
ல்கொண்டோரமர்கண்டு, துடிதங்கச்சிமையப்புயங்கொட்டுமுத்துங்
கனேவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. 29

அரகதத்தைமதன் சிந்தைதன்னில்வைத்தம் பரத்தையடித்தா
ர்பரித்துமே, துரகதத்தைநடத்தியம்பாலுமென் துவதனத்தைத்து
லைத்துவிட்டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மவர் மெத்
தைமீதினில் வைத்தணைவாய்மணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவா
சவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 30

அனங்கனம்பனந்தந் தொடவெம்பசந்த சந்துவாடுவதல்லாவி
டைக்கிரு, தனங்கனம்பனந்தரானிருக்குநற் றலத்தின்பேர்க்கொடி
தாங்காதுபெற்றதாய், மனங்கனப்பனம்பின்பே மிகுத்தந்த மாதர்
சொல்லும் வசைக்கிலக்காகிய, மினங்கனம்பணஞ் சேர்சூதமாயினு
ன் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, 31

மாதவாவினமட்டலர்நின்புய்மாலைமாலையகற்றுவத்தாசாடை, மாத வர்வினன்சொல்லுந் துராகதவன்னைவாயைடக்குவதார்மலச், சித் வர்வினந்தங்கத்ரமென்னுஞ் செல்விக்கோர் பொழிசொல்லியணைந்தி டாய்பேர்தவாவிளங்காத்தருணமாதவா போசனேவெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே. 32

இருதன்ங்களுக்குச்சிலைபோற் புடைதெழுந்துவிம்பிபிருமாந்திட கயல், விருதனங்களுக்குச்சில வாங்கிமா விசைகொண்டேருவிப்பா யவாளியாற், பொருதனங்களிலர்க்கமுண்ணும்பனமால்பூண்டிருக்கச் செய்தான்றமிவ்வணர்க்கு, விருதனங்களிவாய்த் தருமன்னவா வாச வாவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே; 33

என்னிலங்குச்சலராசராகுருக் கேற்றதாமவரிங்கேவருகப்போ முன்னிலங்கு நங்காரியம்யாவது மொழியென்றுள்பைங் கிளிதான்ம ருவுவாய், கன்னிலங்குவலையத்திலெதென நாட்டுந்தென்கருக் கோட் டைக்கதிபனே, பொன்னிலங்கு மணிமார்பனே தினபோசனே வெ ங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 34

அரகராசலங்கொண்டபுண்டோன் மூலையானைவிம்மவத்திற்றென் றழலவே, உரகராசலவன் குளிராதனலுக்கிரங்கனந்தயாரற்கிம்மாத ருந் தரகர்சலாசியகாமயாகனனைப்புணவர்வர்மூலமென்றதோ த்; திரகராமலங்காத்தசக்ரேஸ்வராசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர னே, 35

கஞ்சரஞ்சப் பெடைபோலுமென்ன கலத்தர்ளிருகண்ணணையர் னதுபஞ்சாஞ்சர்க்கரை வட்டுமாமுலைபருபதத்திலறுபதத்தான் றெட்டான், வெஞ்சாஞ்சப்பிரமஞ்சகோளகை மீதிருந்தமின்னு லைமேவுவாய்; வஞ்சாஞ்சப்பொருஞ்செய் தோர்த்தண்டவாசவாவெ ங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 36

மாமனுக்குமகனாகவந்தகாமனுக்கும் பெற்றவளர்த்தவட்குங்கலை ச்சேமனுக்குமினத்தார்க்கு மஞ்சிமெய்சோர்ந்துவாடினள் சேர்த்த ணைவாயினி, தாமனுக்குமுனியகுமாரெட்ட தருமனுக்குங் குமாரமு ததேந்திர, பூமனுக்குஞ்ச கோதரனே திடபோசனேவெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே. 37

என்னவாவிதுராசியமாங்டையேனுமாமக்கள்காவெர்டுகொன்மிகப்பி ன்னவாவிதுராவணனுவவா பிரமனிப்படிசெப்பிரனென்னார்கள்வர்

ய், சொன்னவாவிது ராகத்தென்றிசை குடிபுகக்கையிக்கோதண்டம் வாங்கியே,மன்னவாவிது ராபுகழாகராவாசவரவெங்கடேசுரெட்டே ந்த்ரனே. 38

சொலங்கக்காகொண்ட போகத்தினால்வருஞ்சோபதாபந்துலை கவென்றுட்டிமே, விலங்ககாமசரத்தாலும்பூந்தளிக மெய்யினைத்தன ளல்லாமலொப்பிலா,நலங்கக்காரிசுக் காரிமேவவிர் நாளுமேநல்லநா ளடையார்மனம், மலங்கக்கார கொண்டடர்பரிமேல்வரும் வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, 39

சரந்தராதரங்கண்டார்தன்விடுத்தாளென்னதுகுழந்தை தனியே யேமால்,பரந்தரர்தாளக்கு சிறக்கும்பொற்பார் பயோதராபாரத் தைத்தாங்கவே,உரந்தராதரவம்போற்று வண்மறுங்கொமுள்ளம் வ சியாயணைந்திடாய்,புரந்தராதரணிக்கதிபாசெய பூதராவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே 40

பீலிக்குஞ்ஞாவங்களைக்கொத்திப்பிடித்துத் தாக்கப்பெருப்பகை யின்றிக்கா,ராலிக்குஞ்சர்பஞ்சிங்கமீது சென்றடிப்போல் வந்தடிக் குதுதாயென்ற, நீலிக்குஞ்சரசப் பேச்சுமாச்சிவணினைவுங்காணுங்க னவுமிங்கேயொரு,வாலிக்குஞ்சர மேவியராகவர் வாசவாவெங்கடே சுரெட்டேந்த்ரனே, 41

அராவுக்கேகணையேசெவியன்பர தல்லபெற்றவனைக்கேமின்னொ ருவம், பராவுக்கேகணை யேகுழலாக்கிளி பண்ணுக்கேநொந்த பெண் ணுக்கிரங்கியின், றிராவுக்கேகணை மேற்சென்றுருந்துங்ல லின்பிலீ லைசெர் தன்பாமருவுவாய்,மராவுக்கேகணை யேவியவாவாசவாவெங் கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 42

அல்லைமாலை மருதங்கிளியை மின்னாரநால்வகைத்தோரா க்கிவிட்,டெல்லைமாலையிம்விட்டர்ந்தேறிநானிருக்கு மாலையத்துட் புகுந்தேதன்னை, வில்லைமாலை வனைத்தவனைத்தம்பை விட்டுவேண்ம ட்டுமீறினன்மேவிவாய், குல்லைமாலையணிமாலைப் போற்றியகுமுண னேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, 43

தடிக்கவில்லைமுலைதிரண்டோகள்சமைவில்லைமணந் தான்கு முகுமென்,றடிக்கவில்லைபொடிபுனு கத்தர்சேர்த்தணியவிமுலை தற் குமுன்மாரன்சேரா, முடிக்கவில்லைவனைத்தாற்குழந்தைதான் மோச க்தாங்கவுமுற்றுதொன்னர்துடி, துடிக்கவில்லைவனைக்குமகோரவுத்த ங்கனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, 44

மஞ்சலக்கணங் கன்புறவேகட்டி மருவுதற்குள வாவைத்திருக்குநாள், அஞ்சலக்கண லார்க்கே தெரியநின்னுவேலாவடங்காதிரங்காதவன், நெஞ்சலக்கணப் பெற்றியின்வெண்ணெயாநிலவில்வந்துகலவிசெய்வாயையா, பஞ்சலக்கண முத்தமிழாதரபாஷிகாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 45

சத்திக்கும்பணிக்கை யிருன்பெற்றதனையன் போர்க்குவிணையமின்னுரைச்சு, மத்திக்கும்பணியாய் நிரைத்துச் சரமாரிபெய்யவென்மானிரைதானுரைக், கத்திக்கும்பணிசேர்ந்ததுங்காண்கிலான் காதல்தீரவிப்போதணைவாயையா, எத்திக்கும்வணிவேந்தாமகாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 46

தனதுமெய்க்கு மலரணையாது தழலிறைக்குந்தனச்சுமையாலிடை, மினதுமெய்க்குந் துவளுமிம்மானந்த மேன்கைக்கும்வெகுமிச்சநானுண்மை. சொன்துமெய்க்குமாரன்பொற்பதாம்புயந் தொழுந்தெழும்பன்குமாரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுயிர்ற்றுணைவாபுகழ்வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 47

இட்டங்கட்டியயாறேயல்லாது வேறில்லை சிந்தையிடுதல்லாஞ்சுவாமிய, திட்டங்கட்டிய பரஞ்சியாஞ்செய்து சிதரமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்சட்ட, வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கின்ற ராவணனைவென்றன்புவைத்தவன்றம்பிக்குப், பட்டங்கட்டியராமா நவரசபாசிதம்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 48

பருதியானம்ரீராறுபேருங்கோர்பாக்கினிமிஞ்சிவருவதுபோன்மதி, வருதியானதற்காற்றேனென்றூளேயோ மலடிருந்துபெற்றேனிந்தப்பிள்ளையை, ஒருதிமானமதுகுவ் தீபம்போலுதித்துமோகத்துக்குள்ளாகினளையா, குருதியான்மறவாதவாபுகழ்க் கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 49

அம்பமாமுனி வாய்மூலைக்கண்ணைச் சல்லடைக்கண்ணுக வனங்கனெய்யச் சொர்ன்ன, விம் மாமுனிருந்தபடிக்கில்லைமேனிமாகலைக்யானியிவனையா, கம்பமாமுனி தம்பெவைந்துதற் காத்தவாவெகுநேர்த்தியதாந்தமிழ்க், கும்பமாமுனி போல்வந்துதித்தவா கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. 60

ஆக செய்யுள்-1273.

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்

மானேஜரவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்மேற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ் செய்யும்புயமும்
பொருமகட்குப்பொனனம் புயமுந்-தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதந்தான் றன்கமலவாணைநற்
சாமிவண்ணமாலைதரா தான், (நிறம்-மார்பு) 1

இய்யூர்தகர வெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன் மலரடிக்கு-மெய்யூர்
மனத்தையளித்தபொன்னு சாமிக்குமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றறை. (இய்யூர்தகரம்-திகிரி) 2

வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதம்பவணி புயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்கண்ணீர் மாற்றி-நீடுமயல்
பேர்க்குமோவன்னாய் புலவர்மிடியைக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமி நிருபன். 3

பின்முடுகுவெண்பா.

பொன்னாரப்பூணும் புகழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
துன்னாள்ராமன் றுயர்புரியார்புரிவான்-மன்னளிதேன்
நக்கரும்புமற்சுரும்புநறகரும்புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கரும்புண் ணுய்க்கவெய்வனே. 4

அளகைப்பொறித்தகொடி யண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும் பொன்னுசாமி-துளிமுத்தார்
தந்தான்மதனடங்கத் தண்மதியந்தானடங்க
இந்தாவிந்தாமுகத்தாயிது. 5

புறங்காட்டல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிகழ்தான் மாமலர்ச்சேவடி சிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேரிகல்பொன்னு சாமிபூபாலனற்சீக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணி மேவமுகக்கட நீர்மணற்த்து
உவ்வேரினமதூ கவ்விணைக்காட்டலென் றெண்டொடியே. 9

உவ்வேறின்-மக்க-முதுகு.

கைக்கார்நிதிதருதேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்கார்நிகாவாங்கொடையோன்பொன்னுசாமிநடக்
கைக்கார்வரையிற்பவனிவந்தான்கண்டுமால்கொள்காரி
கைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே. 7

கலிப்பா.

என்றுகண்டவிந்துவைப்போலிவன்முகஞ்சோர்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டனம்பர்னுமென்வயிலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கம்மலமைழுந்திடிமுரையர்க்கிளிக்கே
என்றுகண்டன்னீர்த்டுப்பாயெழிற்பொன்னுசாமிமன்னா. 8

வாராக்கொங்கைமின்சிமரும்பொன்னுசாமிவள்ளல்
வாரா ராவெல்லாமதிய்ழலாங்தென்றலன்றில்
வாரார்கலியொலியும்வருத்தமனநொந்தனள்சொல்
வாராநீயல்லாலம்மன்னர்பெருமான்றனக்கே. 9

போதம்புடனேமதியனிற்பூங்குயிறென்
வாதம்புரிதுயரால்வாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்க்கோதும்வேள்பொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனும்பார்த்திபனே. 10

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சப்போற்புலவரைமதித்திடும்மண்ணலேபொருமங்கசன்தாரியாம், நச்சுப்போதுதாரகத்துரந்தன்னுனுர்பூணுந்துகிலுமிவடனங், கச்சுப்போனதுங்காணுன்முகவைவாழ்காவலாவளகேசவிவள்கண்டுங், கைச்சுப்போனதுமுண்டிலள்கொண்டைசேர்கண்ணியைப்புரப்பாய்ப்பொன்னுசாமியே. 11

அத்திகத்தவடுத்து க்கராவினையட்டவாழிநெடுமான்மருகனற், சத்திகத்தன்சந்தாசலச்செந்தூர் வாழ்தாருகாரிவலாரிமகணைக்பத்திமுத்துக்குறத்திமஞ்ஞளைன்பணியுனம் பொன்னுசாமிவதிபனைத் தித்திக்கத்தகுமென்மொழிகூறநீசேரச்செய்திடு வாம்மடக்கிளையே. 12

ஆரம்பூணும்வரைக்குயமீதிலே யணங்கவேடன் மலர்க்கணை தாவவே, ஆரம்பூணண்டுசினுந்துசினுநல்லமணைகழங்கும்மடக் கில்லையும், ஆரம்பூணுந்துறந்து மெய்சேர்ந்தன ளவ்வைக்காத்வனைத்தளேவதுன்பாரமே, ஆரம்பூணுடைகற்குத்தவீரனே ங்கணலேபொன்னுசாமிகுபேரனே.

எங்குந்தம்புகழோங்கவஷித்தழூவேழு வள்ளல்களுமிதனிகை யால்; தங்குந்தங்குமிவற்கே புகழெனச்சாற்றுஞ் சற்குணனும்பொ ன்னுசாமிமா, தங்கமேற்கொடு போந்தவரோர் தினஞ் சாரும் வீதி யிற்கண்டார்மயல்கொடு; சங்குந்தங்கலையுந்தரியா துந்தளர்ந்துநாண முந் தாமிழந்தார்களே.

மட்டுத்தார்கணையான்மதன்மாதினைவருத்தத் தான்மனநொந் துமயங்கிப்பொற், கட்டுத்தார்புரவிக்கொருவீரனின்கருத்துத்தா னி ரக்கிப்புயமேவ்வு; மொட்டுத்தார்தரவாங்கிவரச்சொன்னாள் முத்தத் தார்திறையொத்தமூறுவலாள், தட்டுத்தாஜுமையாம ல்ருளரிச்சந்ர னேபொன்னுசாமிநரேந்திரனே.

பாலனத்தை விடுத்தநின் கண்ணிவள் மாலனத்தை விடுத்தண ள்வேணிகோ, பாலனத்தை யுடையோன் மருகன்கோபாலனத்தை யல்பாகனருள்பரன், பாலனத்தையணிநாகிவள்ளிகோ. பர்தபற்பம் பணிபொன்னுசாமிநீ, பாலனத்தைப்புரிசிலைமாரனம்பால் வழுத்த ப்படாமலிப்பாவையே.

விருத்தம்.

மானேசரந்தொடுத்தமதனங்கம்கிழித்தெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பரவும்பரனன்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசராம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவநல்ல
மானேன்சரர்கும்வகைநீபுரிந்தர்லிவ்வுலகில்வாழுவேனே. 17

கொச்சகக்கலிப்பா.

சுரர்க்கோர்சுவையமுதைத்துநெடுமாலீந்தனன்பூ
சுரர்க்கோராறுசுவைசேர்துவமுதையீந்தனைநீ,
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாரிரந்தான்றீனர்கள்க
மண்டலத்தில்குரவுமாநகிதிசொரின்தனைநீர்.

இதுதரவு * என்வர்க்குதனிச்சொல்

சக்கரத்தானிருதர்களைத்தான்றுணித்தானாரணனஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றுணிந்தாய்நீசபையில்
எல்லார்வளைக்காடையீந்தரிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய்

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

நல்லாரடிகவர்க்காரூாயணன்றிந்த
நல்லாரணிநங்கினீநான்னிலத்தில்

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

வான்றருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்வருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டுபாலனமுங்கொண்டிவ்விளைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைதாய்துடிப்பக்
காவினீர்வாரவோவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழைவயக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனனங்கவேள்
வெம்புலியேறெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிவயாலிமேற்றூவின
தோவறுதென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணினஞ்சிந்தும்பெண்ணைவரழன்றிலும்
சந்ததமுடற்றும்வேந்துயர்தணிப்பாய்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆ செய்யுள் 1291.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

முற்றிற்று

சிவமயம்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு-செய்யுளகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அக்கரம்பூண்டி	௱	* அத்திரம்பகழி	ககசு
அக்குவடம்புனை	அ௰	அத்திதனையூர்	கஅரு
அங்கம்வளர்க்க	அஎ	அத்திமுகலெறு	சக
அங்கரவித்தாரா	கஅசு	அத்திரம்வேலா	ககசு
அங்கியானூர்தி	கஎ௨	அந்தங்கரும்பன்	அங
அசனமிளைப்பக்	கஙங	அந்தணர்கள்	கசுங
அச்சங்கபாணி	கஅச	* அந்தநாள்வந்திலே	சுசு
அச்சுதனளிப்ப	எங	அந்தராசல	ககூ௨
அச்சுட்போற்பு	ககூஅ	அந்திக்கார்வந்து	கூங
அஞ்சுக்கஞ்சன்	கசுக	அந்திராமன்மு	கஅக
அஞ்சம்பிறு	க௨ச	அந்திவெடிமுல்லை	க௨ங
அஞ்சலென்ற	எசு	அப்பணிரங்துண்	௨௰
* அஞ்சனைத்	௱சு	அப்பாகுமரகோட்	கசு
அஞ்சிமயல்	கருசு	அப்பர்வயல்கு	கஎ
அடகெடுவாய்	சுக	அப்பிலேதோய்த்	எ௨
அடர்ந்துவர்ழுங்	கூஅ	அப்புறத்தொது	கருங
* அடல்கொண்டெ	௱கஎ	அப்பூறுஞ்செஞ்ச	கஎ
அடிசிற்கினியா	சச	அம்பாமாமுனி	ககூசு
அடிதங்கி	ககூங	அம்பலவாவின்	கூரு
அடிநந்தி	௰௨	அம்பலவெவ்வள	க௨அ
அடிபடமீர்	கூ௰	அம்பிகையரன்ற	எங
அடியார்க்கெளிய	கஙசு	அம்புவியூரென்	௱ங
அடுத்ததிருக்கா	௱௨	அம்புலியூர்தன்	கசுசு
அடுத்துவருங்	எச	அம்பேர்துகையா	௨௨
* அட்டதிக்கெண்	௱க	அம்மையிலே	கஙரு
அட்டமியிலோ	கஙச	* அயிலமர்பொற்	க௨௨
* அட்டாவதான	கூக	அரக்கனலே	கசஎ
அணியார்க்கடுக்	கங௰	அரகதத்தை	ககூங
அண்டத்தமரர்	எகூ	அரகரதிருச்சிற்றம்	௰௨
அண்டரெல்லாம்	கூஎ	அரகராசல	ககூச
அண்டர்தமக்க	கருஅ	* அரசன்களங்க	சஎ
அண்டர்புகழ்	௱ரு	* அரமியஞ்சே	கஎஎ
அத்தர்நெடு	௱எ	அரவங்கரத்தேோ	எ௰
அத்தன்கண்ணு	ககூஎ	* அரவிந்தநண்ப	க௨எ
* அத்திகத்த	ககூஅ	அரணவணிடத்தி	எங
* அத்திச்சூத்தய	கஅசு	அரவுர்க்கேக	ககூரு

பாட்டு.	பக்கம்.
அரிசிராவணத்	௧௯௨
அரிமருகாகரு	௧௨௨
* அரிமருகாகருணாலய	௧௨௰
அரியதுகேட்கின்	௩௯
அரியெச்சில்	௧௫௨
அருக்கனையுஞ்	௭௫௧
அரும்பாக்கி	௮௨
அரும்பாலகாமு	௮௨
அரைத்தசந்தன	௧௭௭
அரையின்முடிவி	௧௪
அவிசெட்டி	௱௯
அலரோதிமத்	௧௩௬
அலங்கலணிமார்	௪௮
அலையான்கவடுப்	௬௪
அல்லிமலர்ப்பெண்	௭௫
அல்லிமாலைமரு	௧௯௫
* அவிசெட்டிவாங்	௱
அழகிசக்கதேவி	௧௮௮
அளகைப்பொ	௧௯௭
அறவுரையன்றி	௮௮
அறிந்துதவிப்	௧௩௬
அற்பின்றதாயே	௭௯
அற்றதலைபோக	௩௨
அனங்கலக்கண்	௧௭௫
அனங்கனம்ப	௧௯௩
அன்பட்டதிக்	௧௨௯
அன்பர்பயங்கே	௧௫௯
* அன்றயன்மால்	௧௯௬
* அன்றுநீசெல்ல	௮௬
அன்றையிழிலும்	௪௯
அன்னவயல்சூழ்	௨௮
அன்னவயற்றி	௪௨
* அன்னைவடிவம்ம	௧௭௧
ஆத்திலே	௭௮
ஆகும்போ	௧௩௭
ஆக்கையெனும்	௭௬
ஆகாலமெய்	௧௫௰
ஆசுகவியால்	௬௮
ஆச்சரியந்தென்	௧௩௩
ஆடல்புரிந்த	௧௩

பாட்டு.	பக்கம்
ஆடரோபின்னை	௨௰
ஆடிக்குடத்தடையு	௰
ஆடிவாதம்ப	௧௯௭
ஆடியநாகம	௧௩௧
ஆடுங்கடமணி	௫௫
ஆடுந்தியாகரே	௨௨
ஆடெரிபடர்ந்த	௬௯
ஆட்டுக்கிசைந்த	௨௯
ஆணிவரையுறவா	௧௨
ஆண்டதாலெனை	௭௫
ஆதரவாயென்ன	௧௫௮
ஆதாரமாங்குடங்	௯௬
ஆதிசிவன்செத்	௧௪௪
ஆமாவிகழ்ந்திட	௧௩௨
ஆயத்துறையிற்	௧௩௰
ஆயனுக்குக்கண்மூ	௨௬
* ஆயன்பதியில்	௩௫
ஆயிரங்கண்ணுக	௧௪௰
ஆயிரம்பாக்கன்	௧௩௪
ஆய்முத்துப்பந்தரி	௭௮
ஆரசத்திரணத்து	௧௮௰
ஆரணனே	௧௨௨
ஆரத்தடவயல்	௯௬
ஆரம்பூணும்வரை	௧௯௮
ஆரவயல்சூழரு	௱
ஆராயுமுத்தமிழ்	௩௰
ஆரார்தலைவண்	௪௫
ஆரார்பொறுப்	௧௯௪
ஆரிச்சந்தரயப்	௧௮௩
ஆரூரில்வாழ்கின்ற	௱௮
ஆர்க்குங்குளிரும்	௬௬
ஆர்செய்தவஞ்ச	௧௭௧
ஆர்த்தசபை	௩௭
ஆலக்கிடக்கு	௬௩
ஆலங்குடியா	௧௩௨
ஆலங்குடியானை	௨௪
ஆலமோவேலோ	௧௭௰
ஆலெங்கேயங்கே	௫௪
ஆலைப்பலாவாக்க	௪௰
ஆவினமழைபொழிபொ	௧௧௮

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆழியானுழி	சகூ	இருதனங்கனி	ககூச
ஆழியானபள்ளி	சரு	இருந்தவளைப்போ	சசு
ஆழியிப்பத்திலிரு	கருரு	இருந்தாரைகேள்	ஙய
ஆழிவாயச்சத்தகம்	எய	இருந்தமுகந்தி	ஙச
ஆளுக்கேயழக	களரு	இருபந்தங்கம்	ககூய
ஆறும்பதிஞறுமா	உய	இருபுரமுங்கர	கசுங
ஆற்பேரக்கற்றடி	சுகூ	இருப்போமென்	கூங
ஆறுமுகமென்ற	கருகூ	இருமிருமென்று	சங
* ஆற்றங்கரையின்	ருஉ	இருவருக்குங்கா	கூஅ
ஆற்றுமோநெஞ்	கசுசு	இலகுபுகழாரை	ருங
ஆனபனந்தாள்	ஙரு	இலக்கணக்கவிரு	ஙங
ஆனரிலேயே	உங	இலக்காரமணி	கஅய
ஆனைகுதிரைதரு	உஎ	இல்லெனுஞ்	ருஅ
ஆனையுரித்து	எஅ	இவ்வரையுமாவி	கஙஅ
இக்கோடிவளை	களகூ	இவ்வளவுகண்ணு	ஙஉ
* இங்கிதமாநல்வா	ககஅ	* இழைபொன்றிர	ருசு
இங்கிருக்கவென	கஙகூ	இளந்தைதயே	கஙய
இடுகாட்டுமங்	கருஉ	இனியதுகேட்கின்	ஙகூ
இடுவோர்சிலர்	எய	இன்றல்லோசம்ப	ருச
இட்டங்கட்டிய	கசுசு	இன்றல்லோசம்பன	ருச
இட்டடிநோவ	ருக	இன்றொக்கவேண்	எகூ
இட்டமுடனென்	சக	இன்னங்கலிங்கத்	ருரு
இட்டிட்டுவாங்குத்	கஉ	இன்னங்கலைமகள்	சுய
இந்தரமேசத்து	களச	இன்னதிதுவென்	கூகூ
இத்தலத்தோர்	கசுரு	ஈசன்பசுவாகி	ங
இத்தனைய	களஉ	ஈட்டுமவினைகள்	கருஅ
இந்தக்காவனம்	ககூய	ஈதலறந்தீவினைவி	சய
* இந்தைவிடையிற்	சுரு	ஈயாதபுல்லரிருந்	சுஉ
இந்திரச்செல்வ	கஅரு	உக்ரகிரியுக்ரகட	களக
இந்திரன்கலையா	கூய	உங்களிலேயானே	அசு
இந்துமுடிக்குஞ்	கசரு	உலங்கொண்டம	கஉங
இந்தோதிலகநுகல்	கங	உடுத்ததுவு	கச
இந்நேரநீயவளை	கசுரு	உடைம்பெறுஞ்	கருய
இப்பளப்பாரை	கஅய	* உணங்கியொரு	கசசு
இப்பூமிதன்னிலே	சுஎ	உத்திரத்துக்கோர	உங
இம்பர்வானெல்லே	ருஅ	உபையராசிவய	ககூக
இம்மென்னுமுன்	கஅ	உமையவளுநீயு	சகூ
இய்யூர்தகர	கசுஎ	உம்பரைவாழ்	கூங
இரவலனே	சுகஎ	உரகத்திலே	கஙச
* இருகோலமிடு	கசஅ	உருகியுடல்கருகி	ருக

பாட்டு.	பக்கம்,	பாட்டு.	பக்கம்,
சரைககதத்தவ	௧௮௩	* என்றுதொழு	௧௯௫
உரையேனுன்பே	௮௰	என்றுபெறுவே	௫௯
உலக்கொண்ட	௧௨௩	என்றுவடிவேவி	௧௬௬
உலக்குரியபண்டை	௪௫	என்னவாவிதுரா	௧௯௪
உள்ளக்கவலேயெ	௮௧	என்னனக்கன்று	௬௩
உள்ளங்காலவெள்	௨௭	என்னிடத்திலே	௧௯௧
உள்ளவழக்கிருக்க	௩௭	என்னிலக்குச்ச	௧௯௪
உறக்கிள்ளமா	௧௭௰	என்னெஞ்சுக்கல்	௯௪
உனக்கின்றியான்	௭௩	என்னைக்கொடு	௨௰
உன்மனதுமென்	௧௯௪	என்னைச்சொ	௧௬௫
உன்றன்மகளே	௧௩௫	என்னையவரறம்	௧௬௭
உன்னக்காவடி	௧௮௩	ஏகாம்பரரிடப்	௧௮௮
உன்னவினிதாய்	௧௫௮	ஏசியிடலினிடா	௩௯
உன்னுயிருமென	௯௪	* ஏதிலேலவலியவர்க	௧௪௫
ஊரைச்சுடுமோ	௮௪	ஏதக்கவளைக்காவே	௱௯
ஊழ்வினையை	௧௫௮	ஏமிராவொரி	௧௪௯
எங்கும்நம்புக	௧௯௯	ஏய்ந்தகனங்க	௨௪
எடுத்தசனனங்க	௭௭	ஏராட்டும்பூந்	௮௪
எடுத்துவரிமுறத்	௧௭௮	ஏராளைக்காவி	௯
எட்டிகுளத்திலி	௨௪	ஏவிழியார்மூர	௧௯௨
எட்டுத்திக்குள்	௱௪	ஏவைக்குங்கூன்	௮௩
எட்டேகாலட்ச	௩௩	ஏழாளையடித்த	௧௪௫
எட்டொருமா	௧௯	ஏழேழுசக்கத்	௧௧௧
எண்கோவைமே	௧௫௧	ஏறுகட்டியகொ	௧௭௪
எண்ணரியகாஞ்சி	௱௩	ஏரேறுநீரேறு	௧௩௫
எண்ணாயிரத்தாண்	௩௮	ஐம்பொருளுநா	௮௯
எண்ணீர்மைநூற்	௯௭	ஐயநின்சென்னி	௭௩
எத்திக்கும்மோ	௧௯௧	ஐயமிடுமின்ற	௩௨
எந்தவுலகும்பரவு	௱௪	ஓய்யென்றுரைத்	௪௩
* எந்தவூரென்றீ	௪௩	ஒட்டாகவொட்டி	௮௪
எப்படியெப்படி	௮௨	ஒருசொம்பிருசெ	௩௪
* எய்யவந்நகாமா	௧௯௮	ஒருகோட்டுக்க	௧௪௯
எல்லப்பனம்மை	௮௯	ஒருகரத்திவ்வி	௧௫௩
எல்லாருநன்றாயி	௯௮	ஒருத்திமிகமய	௧௯௩
எவ்வுயிருக்காக்க	௪௨	ஒருபாதிமால்கொ	௮௨
எழுதரிதுமுன்ன	௧௩௫	ஒருவருக்கமுத	௧௫௧
எறிக்குமதிச்ச	௧௨௯	ஒருவர்க்கிடமாயு	௯௪
எலக்குடந்தை	௧௭௯	ஒருவாணுகல்	௯௭
என்சிவிகை	௪௮	ஓற்றியூர்த்தியாக	௱
என்றுநிங்காமீச	௧௭௧	ஒன்றிரண்டுமூன்று	௧௩
என்றுகண்டவிக்	௧௯௮	ஓகாமவீதோ	௧௩

பாட்டு,	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஓங்கியராமாதம்	௧௭௯	கந்தொன்று	௧௯௰
ஓடினனென்	௧௩௩	கந்தாகடம்பா	௧௫௯
ஓடுஞ்சுழிசுத்த	௧௧	கம்பத்தானைக்க	௨௮
ஓடுமிருக்கு	௰	கம்பம்தகடகளி	௩௧
ஓட்டங்கடியதலால்	௧௧	கம்பனென்று	௧௪௰
ஓதுமைந்திலொ	௧௬௨	கம்மாளனங்கி	௨௭
ஓராரவுண்டுமி	௧௮௧	கயக்கர்விநாறுங்	௧௧௯
ஓராறுசென்னி	௧௫௮	* கயல்வாய்த்தகண்	௭௫
ஓராணைவனைத்	௧௧௯	கரஞ்சொன்னங்க	௮௨
ஓர்தட்டிலேபொ	௯௩	கரண்டகண்டத்	௫௪
ஓர்தண்டரை	௧௩௭	கரமடியச்சக்க	௧௭௨
கச்சஞ்சடக்கவ	௧௫௯	கரிக்காய்பேரி	௧௭
கசச்சிர்க்கசாலை	௧௭௧	கரியதனையே	௧௭
கஞ்சமுனையுங்	௨௨	கரியாய்ப்பரியா	௩௯
கஞ்சரஞ்சட்பே	௧௯௯	கரியொன்றுபொ	௩௰
கஞ்சிகுடியாளே	௭௨	* கரியும்பிறை	௨௯
கடகரிக்குமதனு	௧௮௯	கருக்கோட்டை	௧௭௩
கடற்றாங்கும்வே	௯௭	கருங்காலிக்கட்	௩௮
கடல்கிழக்குத்	௪௪	கருங்குளவிசூரை	௩௮
கடலேயுண்போ	௧௫௯	கருணையாலிந்த	௧௫
கடம்பவனச்சொ	௨௭	கருத்தவாவிலை	௧௮௨
கடியுண்டநெடு	௮௭	கருந்தலைசெந்த	௧௪௯
கடுமொழிசேர்	௧௯௫	கருப்பாலே	௧௪௧
* கடுங்காற்றுமழை	௧௪	கருப்பஞ்சிலையு	௧௫௨
கட்டித்தழுவுதலா	௧௧	கருப்பைக்குள்	௪௨
கட்டியடிக்கையா	௧௧	கரைக்குவடக்கிரு	௫௰
கட்டியடிப்போர்	௧௩௪	கலைக்கைவாளி	௧௮௰
கட்டிறலைதிழிப்	௧௪௯	* கலக்கடமானத்	௧௭௪
கணிக்கண்ணன்	௮௯	கலங்காதவீரிய	௧௨௯
கண்டக்காற்கிட்டு	௨௯	கலகமுலையைத்	௧௫௫
கண்டாயோபார்	௪௮	* கலகவலைக்குண்டி	௧௭௮
கண்டீரோபெண	௨௧	கலையான்முலை	௫௩
கண்டேன்சிதம்	௧௯௭	கலைவாணிநியி	௫௩
கண்ணபுரங்கோ	௨௯	கல்லங்காடுதனி	௫௰
கண்ணனிடுங்கறி	௨௯	கல்லடிக்குமிளி	௯௩
கண்ணுழையாக்	௪௨	* கல்லாடர்செய்ப	௧௫௨
கத்துகடல்குழ்	௧௯	கல்லாதவொருவ	௧௧௮
கதிரவனிலேபற	௧௫௰	கல்லாலசமாம்	௧௧௯
கந்திந்தாலே	௧௯	கல்லானின்கீழிரு	௯௯
கந்தமலர்ப்பிரம	௪௯	கல்லுழுருத்தா	௭௩௩
கந்தரப்புயருஞ்	௧௯௧	* கல்லைத்தான்மண்	௧௮௧

பாட்டு.	பக்கம்.
கல்விக்குஞானக்	௧௫௭
கல்வியுடையீர்	௬௧
கல்விகரைகண்ட	௧௮௭
கவளவளைக்குக்க	௧௮௪
* காளமவளைக்குக்	௧௮௪
கவியாகுமாதினைப்	௮௪
கவுரிகமலா	௭௬
கழியும்பிழைபொ	௨௯
கள்ளிக்கேன்முள்	௧௧௯
கற்றதுகைமணி	௩௬
கற்றனமின்னுவ	௧௭௫
கற்றனவொக்கு	௧௨௯
கற்றுணர்ந்தார்	௱௭
கற்றைச்சடைமுடி	௬௬
கனகனங்கம்பிள	௧௮௯
கன்தனந்தன	௧௮௬
கனத்தவரை	௧௭௬
கனத்துப்புடை	௧௫௭
கனவிலவருமன்	௧௫௫
கன்றுகொட்டு	௧௭௩
கன்னபுரமாலே	௨௭
கன்னலெனுஞ்சி	௧௪௧
கன்னன்வெங்க	௧௮௬
கன்னிக்கலசமுலை	௪௮
கன்னிமுகநன்னி	௧௭௧
கன்னியுன்றன்	௧௭௭
காசினியிற்பிள்ளை	௪௰
காண்காண்கூச	௩௪
காணப்பெற்றோ	௧௬௭
காணுமல்வேண	௩௨
காதமிருபத்து	௪௯
காந்தனுக்கென்ன	௧௪௰
* கர்ப்பிட்டபிள்ளை	௩௨
காமனூர்வீட்டிற்	௧௩௮
* காமனிலனேயெ	௧௫௬
காமரகபற்கண்ணி	௧௨௫
காம்புவனம்புக்க	௬௭
காய்த்துசிவத்தது	௬௨
காயுங்கடுஞ்சுர	௧௫௨
காகேங்காானி	௧௩௭
காமருங்கண்டர்	௱௫
காரென்றுபெயர்	௧௪௫
கார்படைத்த	௧௨௪
காலப்புயனிகர்	௫௰
காலனையுங்காமனை	௨௰
காளையுங்காம	௱௮
காலாற்படியளக்கு	௨௭
காலையரவிந்தங்	௮௫
காலையிலும்வேலை	௨௫
காரியணையகொ	௧௫௯
காலைஞாயிறு	௮௮
காலையிலொன்றுவ	௩௯
காசையுபாதி	௧௨௯
காவலனெங்கள்	௨௪
* காவென்றுஞ்சிங்	௧௪௫
* கலன்றுங்	௧௧௧
காளந்திகண்டத்	௯௫௬
* காளைமுகிற்குல	௬
கானக்கடன்மல	௧௩௪
கானவதாஞ்சி	௧௨௭
காணுந்தெனு	௩௪
கான்றெண்டனிட்	௭௬
கிட்டாதுபெண்	௧௧௨
கிளையானசேது	௬௪
குச்சலியமாதர்	௧௩௬
குடகற்குணகட	௪௬
குடக்கொடுவா	௭௪
குட்டுதற்கேள்	௬௩
குணமிருந்தானு	௧௩௰
குண்டைக்கொரு	௮௩
குதியானமனை	௭௮
குமினடியும்பண்	௪௬
குரங்கனவின்வீழ்ந்	௧௮
குரங்கிக்காயந்தி	௧௮௰
குருந்தாக்கதலி	௧௪௮
குருமூர்த்தமாய்	௧௪௮
குருவடியையவன்	௧௭௭
குழற்காலாவிந்த	௭௧
குறையுளாசெங்	௪௭
குன்றுங்குழியும்	௬௮
கூடல்புனைவாயில்	௨௫
கூதிகேட்டேழும்	௧௭

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கூத்தாள்விழி	௨௰	சங்கிதியோகம்	௧௬௧
கூரம்பொருத்த	௬௬	சங்கரர்க்குமாறு	௨௩
கூரியுவரளா	௩௩	சங்கராஞராயர்	௱௰௭
கூழைப்பலாத்த	௩௩	சங்கரன்தேவி	௧௨௭
கூற்றுவனேவின்	௧௪௫	சங்கார்வைகமு	௧௮௧
* கூன்கலேவிலாவி	௧௮௮	சங்கறுப்பதெங்க	௮௭
கைஞ்சுமாதங்கமு	௧௭௬	சங்குதீர்த்தம்	௭௬
கெட்டசாறுகவு	௧௪௧	சங்கையிலாமத	௧௪௬
கெலிக்குஞ்சிங்க	௧௨௯	சடங்கலாமகட்	௧௭௬
கெட்டதுமில்லே	௮௧	சடம்பழுக்கும்	௬௭
கேளந்தநாளேயில்	௧௨௬	சட்டியிலேபாதி	௨௧
கேக்கார்கிதிரு	௧௯௮	சண்டைக்	௪௨
கைக்குடமுரெண்	௧௮௪	சதிராயிருந்த்	௧௨௮
கைத்தலக்தழற்	௧௪௧	சதுரங்கர்	௨௫
கைத்தலந்தன்னி	௧௨௫	சத்துவம்புத்திவி	௧௫௰
கொக்கப்பறக்கு	௧௨௫	சத்தம்பயிலும்	௫௫
கொங்குதேர்வாள்	௮௭	சத்தாதியைர்மையு	௨௫
கொங்குலவுங்மெத	௨௨	சத்திக்கும்பணி	௧௬௬
கொங்கைக்கும்	௧௮௬	சாக்தப்பாவிருத்	௧௪௩
கொடிக்கத்தத்துக்	௮௧	சந்தனத்தைவிடு	௧௮௧
கொடியதுகேட்டிடி	௩௮	சந்தனத்திமிர்ந்	௧௭௨
கொடுத்தாவிகாக்	௧௩௯	சந்தானமேவிகர்	௧௭௬
கொட்டமிடுமரு	௧௭௪	சந்திரனுக்குடனு	௯௬
கொட்டைப்பாக்கு	௧௬	சம்புசைக்குங்க	௧௮௩
கொண்டரிகள்சேரி	௯௮	சாந்தராதாங்	௧௯௫
* கொம்பிலேயேதினி	௧௨	சாராஜசம்புவை	௬௬
கொள்ளுரையாளி	௧௧	சருக்கரையமுது	௧௭௮
கொற்கையான்மா	௪௫	சலமேதோசங்க	௧௧௬
கொன்றைமலர்	௨௬	சல்லடைக்கண்	௧௩௭
கோக்கண்டுமென்	௫௬	சற்றேபருத்த	௫௧
* கோங்கினரும்	௧௯௫	சாதியிலேதொண்	௪௩
கோடுதிக்குங்கும்	௧௩௫	சாரங்கபாணிய	௨௮
* கோணமலையுடை	௯௭	சித்தனுல்வாடுக	௧௬௮
* கோரத்துங்கொப்	௫௪	சித்தம்பூர்	௯௬
கோலெடுத்துக்	௧௧௩	சித்திரமாமண்ட	௧௨௩
கோளாவேந்துல	௬௰	சித்திரமாங்கூட	௧௯௧
கோளரிருக்குமூர்	௨௮	சித்திரமுங்கைப்	௩௭
கையானமுத்து	௧௫௩	சிந்தாகுலந்தீரும்	௧௫௨
சங்காத்தானிரு	௧௯௯	சிந்தாமலிசங்கு	௯௩
சங்கதாதாளங்	௧௯௧	சிறப்பான்மணி	௩௬
சங்கிதியென்ன	௧௮௭	சிரம்பார்த்தான்	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சிரித்துப்புரமெரித்	உ௯	செல்லார்வலஞ்சு	௱உ
* சிறுமையின்மதி	க௨க	செல்வம்பெறமலர	க௫அ
சிறுவனளைப்பயற்	௪௨	செவ்வேறிகழ்ம	க௬எ
சின்னஞ்சிறுபிள்	௬௫	செற்றலரைவென்ற	க௮
சீதமாரம்பனங்	க௬௯	சென்றலாந்தார்	க௮௮
சீதாரவிந்தபுயன்	எ௨	சென்னபுரிவந்து	க௨௪
* சீமானுநாமகள்	எக்	* செல்லாரும்	௬௰
* சீரங்கத்தாரும்	உ௯	* செல்லுக்குமல்லு	க௮௪
சீராடையற்ற	௬க	சென்னிமலைமேவ	க௯௨
சிரிலங்குமாட்கூ	கக௬	சென்னிமுகமாறுள	க௫
சீர்கருத்தமுகில்	அ௬	சேதுபதிமேகத்தமு	௱௰க
சுடுமாளைந்தெ	க௬அ	சேமங்குருகை	அஅ
சுண்ணம்புதீட்ட	அ௯	சேமம்புதல்வன்	க௨௬
சுத்தபாற்கடலின்டு	கஎ	செய்க்கறியுண்ட	க௯க
சுத்தாஞ்சேர்	௱௰க	செய்கொண்டாரு	எ௪
* சுரதஞ்செயவே	க௫௪	செய்மொழியோ	அ௬
சுரதந்தனிலொத்தி	௯௨	* சேராலாசோ	௯௪
சுரர்தோர்சுவை	க௬௬	* சேராதவேடன்	அ௪
சுருக்கசிழ்ந்க	க௮	* சேரநாளெல்லாம்	க௨௪
சிரும்பேய்க்கும்	௬௬	சேலங்கரேமதுரை	க௯௬
சுற்றுங்கருங்குள	௯எ	சேலோகனே	க௬௪
சூலேறிச்சங்கம்	க௨க	சேலைபுரிந்தான்	க௫௪
செகத்தாயெனவ	அ௰	சேற்றேன்மடை	௱௰௯
செகமதின்மிக்க	அ௰	* சேற்றுக்கமலவப	௪அ
செங்கமலக்கண்	க௬க	சேனைதழையாக்	௫௯
* செங்கயலோநீல	கஎ௨	சொலக்கக்	க௬௫
செங்கைவரிச்சு	கக௪	சொல்நெச்செய்	க௫௰
செஞ்சுடரின்மை	௫௬	சொல்லாமலேபெ	௯௫
செட்டிமக்கள்வாச	௪௬	சொல்லுக்கினிய	உ௬
செந்தமிழ்ச்செல்	கக௪	சொல்லுமல்லும்	௫௬
செந்தமிழோருய	க௯அ	சொல்வாரார்	௬௯
செந்தமல்போல்	க௬௨	சொன்னசந்தக்க	௫எ
செந்திற்குமரன்	௬௬	சொனவுறன்ன	கக௬
செப்பத்திலுன்னை	அ௨	சோகாமரவாகா	க௬
செம்மான்காத்த	௯எ	சோதிங்களரிவிரு	௬௨
செம்பொன்மலை	௱	சோனையங்காதது	௬௰
செய்யுட்குடைமறி	கக	ஞாயிறுபோய்	க௯க
செருத்தாக்குமத	கஎஅ	ஞாலத்தவரு	ககக
செருப்புக்குவீரர்கா	கஎ	ஞானசபைகனகச	க௫
* செல்லப்பன்கச்சி	௬௪	ஞானவானென்று	௪௯
செல்லன்புதல்வ	௫எ	சக்கசகுணம்	க௯[illegible]

தங்கள்குலதீப	க௮௭
தங்கள்கனகமிரு	௭௰
* தடக்கடக்கய	க௮௨
* தக்கடலிற்பள்ளி	க௭
தடக்கயத்தலமே	௱௮௰
தடக்கும்பகிம்பு	௱௰௨
தடங்கொண்டகல்	௭க
தடத்தளிச்சி	க௮௪
தடிக்கவில்லேமு	க௯௫
தண்டமிழ்தேதரு	௱௮௫
தண்டாங்கூர்	௨௫
தண்டாமரைத்தட	௱௪
தண்டாமலீயது	௩௭
தண்டமுகபாஷி	க௮௫
தண்ணீருங்காவிரி	௩௩
தந்தப்பாமிகமூர்	க௮௬
தந்தைபிடித்திரிய	௱க
தந்துகந்துகந்	க௯௰
தந்திதக்கலந்து	க௫௪
தந்தைபிறந்திறவா	௨௨
தந்தைபோய்	௱௩௩
தமிட்டாரணுவ	௱௭௩
தாகலானங்க	க௯௰
தருங்கரானகா	க௩க
* தற்கோலிபாச	௱௪௯
தரும்பலிக்கும்	௱௭௬
தலைவிலிறந்தூண்	௱௨௩
தலையவிழ்நாண	௰௭
தனதுமெய்க்கு	௱௯௬
தனதனுகடாத்	௱௮௯
தனம்பொன்	க௨௪
* தன்மனேயிரத	௱௪௭
தாண்டுபரிதூ	க௮௭
தாண்டவா	௱௬௭
தாண்டித்திரியும்	௭௭
தாண்டியொருத்	௨௨
தாதிதூதோ	௨௩
தாமரைப்பூந்தோ	க௫௯
தாயோடறுசுவை	௪௰

தாராளவெங்க	க௨௭
தார்கொன்றை	௱௩௨
தாலமூற்றமலா	க௮௭
தானவாரணமூலே	க௮௰
திடக்குவடக்கட	௱௭௯
* திகிரிவட்டக்	௫௭
* திக்குளெட்டுக்கய	௫௮
திங்கட்டுடையு	௩௫
திங்கபமை	௱௭க
திங்களுலார்தி	௨௨
* திசிக்கதிரி	௱௯
* திமிரமருதபுலா	௰௨
* திரண்டிமையோ	௩௰
திரிச்சிரபள்ளி	௱௩
* திருக்கோலம்	௱௯
திருகலகுவர்ப்ப	௱௭௮
திருக்கருங்கல்	க௭௬
திருகுடக்கபா	௰௬
திருந்தலரிசலேய	௱௭௮
திருந்தாடரவணி	௨௬
திருந்துதமிழிலக	௭௫
திருநெடுமால்	௫௪
திருப்பாதிருப்பு	௱
திருமடக்குத்த	க௯௭
திருமாலேயம்பு	௱௭௩
திருமல்வாக்க	௱௪௬
திருவிருக்கும்	௱௭௭
திருவுளவாயிற்	௱௬௩
திரைகடலோடி	௱௨௯
திரைக்கலேக்குத்	க௮௮
தினங்கொடுக்கும்	௬௪
தினைவிளைத்தார்	௪௭
தீத்தானுகண்	௨௪
தீமைக்கடல்விட	௯௮
துங்கவடகயிலா	க௪௨
துங்கவனமார்	௱௨௩
துங்காதராதல	௯௨
துவியார்காத்தஞ்	௮௨
துனையாணாரி	௭௮
துப்பனையுமரகதத்	௯௰

துயிலையிலேயிடர்	௯௨	நச்சணிகண்டக்	௧௨௮
துசையத்தந்திக	௱௮௧	நச்சாலர்பூண்ட	௰௯
துர்ச்சனரும்	௱௩௯	நஞ்சிருக்குந்தோலு	௯
* துளைபடுமாமர	௯௨	நஞ்சுகுடிகொண்	௨௪
துள்ளிமயிலேறு	௱௬	நடந்தவொருக	௱௨௭
தூதுமறை	௧௩௭	நத்துவைத்தனையயி	௱௮
தெண்டிரைசூழ்	௯௯	நமக்கின்றொருவர	௭௮
தெங்களம்பேக	௱௭௯	நம்பரக்கரை	௧௯௧
தெரியவமுதம்	௧௫௭	நம்பர்திருநாகை	௱௭
தெருமுட்டப்பாளை	௱௮	நம்படியவர்க்கு	௩௩
தெள்ளுதமிழ்க்	௱௮௬	* நரைக்கோட்டி	௱௩௧
தெள்ளுபுகழ்ப	௱௧	நல்லதொருபுதி	௨௧
தென்றலுலவுங்	௧௬௬	நல்லம்புலியணிந்	௭௧
தென்னவன்றனை	௫௫	நல்லாளையிடமரு	௯௰
தென்னவாமீன	௫௨	நற்றமிழ்வாணர்	௱௮௬
தென்னெக்குஞ்	௩௫	நற்றேர்னாவிதி	௮௫
தேங்குபுகழாங்	௬௭	நாடியந்தபேர்க்கு	௱௬
தேங்குபுகழ்த்தெ	௱௩	நாடுதிருககோவ	௱௭
தேசமளிற்பே	௱௬௭	நாடுந்திருச்சம்பு	௱௩
* தேடரிதாய்	௱௨௧	நாட்டிற்சிறந்ததிரு	௬௩
* தேடரியதாய	௱௨௨	நாட்டுக்குளாட்டு	௨௧
தேட்டாளன்	௬௨	* நாளோயினி	௫௬
* தேட்டேதமில்		நாணியென்பது	௭௫
தேமதுரகவிவி	௧௪௩	நாணென்றூஞ்சி	௬௮
தேமிருக்குமாங்	௱௩௮	நாணென்றூஞ்சி	௱௧
தேருளைப்புரவி	௪௮	நாப்புளக்கப்பொ	௭௨
தேனார்செவ்	௫௰	நாராயணரே	௱௭௰
தேரோரகிம்விதிர	௧௬௭	* நாராயணனை	௨௫
தேவாதிதேவன்	௯௮	நாராய்நாராய்	௭௫
தேனூட்டுமுல்லை	௱௩௧	நாலடிவள்ளுவ	௧௨௬
தேன்பொழிந்த	௫௮	நாலாகலைதெரி	௧௨௭
தொடுக்கவதிர	௱௯௨	* நாலநாள்	௱௬௨
தொடுத்தமுத்த	௱௪௩	நாலெழுத்துப்	௧௩௬
தொண்டருடன்	௱௬௬	நாறுங்கடம்பு	௱௩௭
தொல்லுலகிலே	௯௬	நாளையினியுனை	௫௬
தோய்ந்தால்மேய்த்	௧௪	* நிட்டையிலே	௭௪
தோப்பிடுவாரி	௧௩௰	நிட்டூரமாக	௩௩
நகத்துவாரயிலா	௱௮௨	* நிணம்போதத்த	௮௩
நக்கனார்சோண	௱௩௩	* நித்தமுநினைத்தி	௧௬௪
நங்கைபயணநம்	௯௪	நிருதாரகவனந்	௱௮௨
நங்கையொருத்தி	௯௪	* நிலமாதுதிலக	௱௭௪

நிலமேழளந்த	௮௩	பங்கப்பழனத்து	௫௬
நிலவாய்வளங்குத	௰	பங்கயக்கண்	௱௬௧
நிலைதந்தார்	௫௩	பங்கயமுமேரிங்	௱௰௩
நில்லார்தபல்லு	௫௧	படங்குமாதங்	௱௯௨
நில்லுநில்லென	௬௩	படுகுருத்துஞ்சு	௪௭
நிழாருமைவெ	௪௰	படைத்தாமமும்	௧௰௧
* நிறையளவுதோ	௭௪	படைப்பனுங்	௱௩௭
நின்றுபடியளக்கு	௭௭	பணியார்ந்தீ	௬௰
நீகவிதூராரெ	௱௮௮	பண்காணுந்தட்டு	௯௰
நீண்மதில்சூழா	௱௨	பண்டனைப்பண	௯௩
நீத்தாவறிஞர்பி	௧௪௯	பண்ணமபம்ப	௱௮௩
நீமருவவாமுரு	௧௯௧	பண்டோகரிய	௮௰
நீரிலுளவா	௧௨	* பண்புளருக்கோ	௨௫
நீரெலாஞ்சேற்று	௪௯	பதமவராற்சக	௧௰௪
நீருஞ்சுமந்தே	௱௪௪	* பத்தாவுகேற்ற	௩௪
நீருநஞ்செஞ்ச	௱௩௫	பத்துக்கொண்ட	௫௩
நீரோசிதாரு	௱௭௰	பந்தளவுகந்தக	௱௯௭
நீரோ திருவழகர்	௱௬௯	* பரத்துவசத்து	௧௭௪
நீரோபிறவா	௰௫	பரப்போதாலஞ்	௪௮
* நீலமேரமேலோ	௧௬௪	பரமரகசியத்தை	௱௪௰
நீலத்திரிந்துழன்	௱௨௩	பரிக்கொம்புபேர	௱௨௬
நீறுவாய்நெற்றி	௰௮	பரியூர்வார்பார்	௧௩௨
நாலாநாலாயிர	௰௮	பரிதியும்பஞ்ச	௫௧
நாவெனிலோகோ	௩௭	பருதியாகமகமா	௱௮௩
நாறுமுகமாய்ப்	௱௬௧	பருதியானவரீ	௧௯௬
நாற்றுப்பத்தாயி	௩௬	பருப்பசுங்களே	௱௰
நெஞ்சடைந்த	௱௩௫	பலகையிடுமுன்	௰௨
நெருப்புக்கறுக்க	௯௩	பருயும்புகழு	௫௭
நெல்லைச்சொன்	௬௫	பழுத்தான்மரத்	௬௫
நெற்றடிவிளைகழ	௫௨	பறவாததும்பி	௩௧
நேசனைக்காணு	௪௰	பறவைநாய்கரிக	௱௩௨
நேசிகதுவைங்	௬௧	பற்றிப்பணிந்து	௱௯௬
நேயனிருமாயல்வ	௱௫	பன்னிரண்டு	௧௬௦
நேராகநடப்பேன்	௱௰௭	பாகப்பாவரு	௱௭௩
நேற்றிராவந்தோ	௨௧	பாகாருமினசொ	௱௬௯
நேற்றிருந்தறிள	௱௮௨	பாகாகாவின்சொ	௱௬௯
நோகாமேதவே	௱௬௰	பாங்குபெறுந்திரு	௨௯
பகருங்கான்மேட	௧௫	பாங்குபாபணிக்கு	௱௰
பகலோன்றெரு	௱௩௬	பாடல்பெறுனே	௩௬
பங்கஜமேனமேவி	௫௯	பாடுந்தமிழ்க்கு	௭௯
பக்குவமாக	௱௨௯	பாட்டானைதவ	௭௯

பாட்டுக்குத்	௱உகூ	புரங்கனே	எக
பாட்டுவரிச்சுரும்	சுகூ	புரன்காண்மாலே	எக
பாணர்க்குச்சொல்	௰ரு	புராதனமான	சுஅ
பாணன்மதுரைப்	சஎ	புல்லுக்கட்டும	ககரு
பாணியிலேபுள்ளி	எஎ	புலிக்காதிபதிபி	௱எரு
பாண்டியனைப்	சஎ	புலியைக்கொடு	கஉசு
பாண்டியன்மாலே	சு௰	* புள்ளிருககுந்தாய்	
பாண்டியன்றூர	எ௰	* பூங்கமலனகலே	சஉரு
பாதாதிகேசமுத	கஅ௰	பூங்காவனஞ்சூழ	சுஎ
பாம்புசேர்தோ	௱அக	பூங்கொனமைநா	க௰அ
பாரவிளநீர்சுமக்க	சுச	பூங்கோதமாத	௱அஎ
பாரளக்குந்தூது	உஎ	சர்பூகிதிமுலே	கஅக
பாரதனிற்பேசும்	௱சுஅ	பூசங்கங்கத்	ககஅ
பாரார்சொல்லா	ககஉ	பூச்சிலேக்கண்ணற்	கஅ௰
பாருபதித்தபதி	சஅச	பூணித்திலத்தும்	சுஎ
பாரூரிய	உசு	பூத்தாககியுண்ட	௱அசு
பாரைச்சுமக்சபடி	சரு	* பூனேக்குயாறுவாங்	உ௰
பாரோரபுகழவ	கசுஅ	பூப்பாத்துப்புக	௱சக
* பார்த்னிலேபே	கசுசு	பூமன்றிருங்கண்	கச௰
பாலனுக்காவன்	௱சுசு	பூமாதிருங்தென்	ககஉ
பாலனத்தை	ககசு	பூமாலேபாமாலே	கஎ௰
பாலாழிநீக்கி	௱௰அ	பூமிதனிற்பேசு	கசுரு
பாலாழிசேரு	சுஎ	பூரிக்குஞ்சா	௱அஉ
பாலிலுமினகொ	௱உஅ	பூவணேமேநாட்ட	ககஎ
பாலுக்குச்சுக	கரு௰	பூவலராமுத	௱சுக
பாலேபிகர்	கசஎ	பூவிலாணும்	சஅ
பாலேயிரன்யின்	சுச	பூவேங்தர்முன்	அசு
பாவிகளத்தைப்	௱ருக	பூவைக்குநண்	கசு௰
பாளேமனங்	அக	பெரியதுகேட்கில்	அசு
பானுகிரணம்பார்	அச	பெரியவிடமேசே	க
பிள்ளேவயதினி	அசு	பெருமாளுநல்ல	௰அ
* பிறந்தும்பிறந்	அஅ	பெற்றுயளாருபு	சு௰
பிறப்பித்தோன்	கஅச	* பேசுபுகழ்போருர்	
பீலிக்குஞ்சரங்	௱சுரு	பேதயேனகா	௱சுஅ
புகார்மன்னன்	அச	பேயல்லவோவொ	எசு
புடவிகடகடெ	கஎரு	பேராசர்தேவிமா	சரு
புட்டவல்பட்டா	௱அசு	பேரானபேருரில்	௱௰ரு
புட்படியகாரண	௱௰உ	பையரவைஞ்சூடு	க௰ரு
புதுலவமுத்து	௱சஅ	பொதியிலகதிய	அரு
புதியின்பேர்	கஅரு	பொய்யருக்கப்	சுக
புரைசவட்டமலேயு	சுஉ	* பொரக்கலகக	கஎ௩

பொரடக்கயம் அச
பொரவிசயஞ் களு
பொருகோட்டு ாயக
பொருத்தமரங்க களஅ
* பொரிப்புக்கு ககூக
பொருவசற்குச்சி ாஎகூ
பொருவாசிக் ாஎரு
பொல்லாதபாம் ாகூ
* பொலலாமதப் ாஉகூ
பொல்லாதமூர்க்க கூஉ
பொன்போலுங்க அகூ
* பொன்பொங்கூ அய
பொன்மாரிபெய் கூரு
பொன்முகநோக ாஙகூ
பொன்றிரலுஞ்சி ாக
பொன்னஞ்சடை உச
* பொன்னைவாளக கரு
பொன்னாரத்தார் அங
பொன்னரம்பு ாகூஎ
பொன்னார்மருமத் கூரு
பொன்னிலங் ாஎஎ
பொன்னேபொரு அக
பொன்னேமலைய அ0
பொன்னேறுமார் ாச
போதத்தைபேவு கூரு
போதம்புடனே ககூஅ
போதசிதகுரு கூஉ
போதனனரியி ாஉஉ
போங்கவுகாரனுக் சய
போமெனவுரைத் சச
போமோபொழு ாஉஅ
போலநிறமாமார்க் உகூ
போற்றினும்போற் சகூ
போற்றுவார்வல் எய
மக்கையர்கள் ாஙகூ
மக்கையொருபங் சரு
மஞ்சக்கணங் ககூகூ
மஞ்சுமஞ்சுங்கெ ாயஉ
மடியில்வைத்து ாருச
* மடிமேலேந்தி கருங
மடிக்குஞ்சர ாஙகூ
மட்டாருந்தென் அச
மட்டார்குழலங்க அக
மட்டுத்தார்க்க ாகூகூ
மட்டுப்படாக் ருய
மட்டுவார்கூந்தல் கூகூ
மட்டுற்றகோலே ாஉ
மண்ணொன்றமண் எஅ
மண்டலத்தினு உரு
மண்டலத்தோர் ககூரு
மண்டலமெலா ாகூ
* மதமூறுசிறு கஙக
மதமலிபுரிசை அஎ
மதியாதார்முற்ற ஙஎ
மதுகரத்தையிக கசஅ
மதுரமொழிநல் ஙக
மதுமேவுகுவளை கஉரு
மத்தமதிசூடும் ாரு
மரமீதுமரத்தி கசஎ
மசந்தாபிலுமனை கூங
மற்கொண்டதிண் ருய
மற்றொப்பிலாக் கூஎ
மற்றோற்றொருவ எகூ
மனஞ்சலியாம ாச
* மன்னவன்குணங் ாருக
மன்றுடையமெங்க ாக
* மன்னவனுநீயோ சகூ
மன்னன்வெங்க கஅரு
மன்னுறையம்மே ாஎ
மனனீரிலேபிறக்கு ய
மன்னுதிருவண்ணு ககூ
மன்னுவெள்ளி ாஅ
மாகதத்தும்புகழ் கசஉ
மாகமழைக்கரன் கூரு
மாக்கைக்கிரங்குங் ஙய
மாங்காட்டுவேளா யஅ
மாங்குயிலா ருச
மாசற்றிடுதிருமே ககரு
மாசிலாதசென்னி கூகூ
மாடில்லான் ஙகூ
மாடுதின்பான் உகூ
மாடேறுதானும் ஙகூ

* மாட்டுக்கோன்.	உக	முந்திருக்கும்.	௬௰
மாகங்சக்கோடி	௱எ௩.	முன்செகிரிம்	௩ரு
மாதங்கவெந்திரர்	க௬ரு	முந்தங்கைநத்	௱௪அ.
மாதமந்திரணம்	௱௬௰	முந்நாளையிலென்	உ௩.
மாதரணிமென்	ருகூ	முருநார்முளயு	க௩க
மாதர்க்கிரங்கலி.	எக	முலையுங்குழலுமு	எ௰
மாதவவினை	க௯௪	முல்லைமுல்லையா	க௪௰
மாதப்படியுண்டு.	எகூ	முற்றுந்தில்லையும்	௱எ௰:
மாதாவுடல்சலிக்.	கூரு	முற்களையப்பனை	௬உ
மாதானைவேந்த	௱அ௪	முற்றுங்காஞ்சியி	உஉ
மாத்தானை.	கஉஎ	முனைதனக்கை	க௬உ
மாங்கொடுவின்.	கூஎ	முனியகட்டுமு	க௩௬.
மாங்கைதயிறேவா.	௬கூ	முன்னாகின்னன்	௬உ.
மாப்பிட்டெறு	கஉரு	முன்னைமொருகமி	எரு.
மாப்பந்தர்	ருஉ	முன்னுகீரன்க	௱௪௬.
மாமனுக்குமக.	ககூ௪	முன்னுட்டித்தவ	௬௰:
மாமிகளோர்மாமி	௱௪கூ	முன்னுனிருவர்க்கு.	ருஅ.
மாயனார்போற்று	ககூ	முன்னுனைகூப்புட	எஅ.
மாயனாறுயின்றது.	௯௩	முனமேனகடிவாள்	உ௰
மாலதியாக்கள்ள	கூகூ	முனமேனயிரண்டு	கூ௪.
மாலாக்கியென்னை	கஉஅ	முன்னெருநல்லூரின்பேர்	க௪எ
மானுதனைப்புனை	க௪எ	மூங்கிலிலைமெபாளித்தி.	க௰௬
மாலைமன்மீமுடி	கஎ௬	மூச்சுவிடுமுன்னேமுன்.	௩க.
* மாவாரிமுகதம்.	ருகூ	மூடர்முன்னே	௬அ
மாவுறங்கின	ரு௰	முப்பரன்மழுவு	௰கூ.
* மாறுஞ்சல	கஉக	* மூவாகவிமுந்தா.	௱௩௬.
மானவனைனந்த	ருரு	மூவர்கோவை	௪க.
மானிரமேமா	ருரு	மூவேந்தருபற்று.	௬உ.
மானேசாங்கெதா.	ககூ௬	மூ[illegible]ரன்பதெ	கஉ௪.
மான்பிடித்திர்	௱௰	மெச்சுபுகழ்வேங்க	௰௬.
மிக்குப்பெருகி	கரு௰	மெத்தமதியாகி	௱௬௬
* மின்னமருங்கோ.	௱எ௬	மெய்க்கேயணிபு.	எஎ
மீனக்கொடி	௱எ௰	மெய்ச்சரசமாக	௱௪௰.
மீன்பார்த்தவி	க௪௰	மெய்யன்வெங்கடேச.	௱அ௬.
முகைகட்டபாவபனை.	அக	* மெய்யார்புலிகா	௱௰
முக்கணன்வாழ	க௩அ	மெய்யிலேயொரு	கூ௰.
முக்கண்ணனெ	எஎ	மெய்யிறுகல்ல	௱உஅ
முக்கண்ணியிதழ்	க௬௪	மெலக்கணக்க	௱எஎ
முக்காலுகளோக	௰௩	மேகங்கவிந்தது.	௱எக
முடிக்குமருப்பு	௱அ௪	மேகமிறமாணம்.	க௬௰
முட்டதுபபன்	எ௰	மேக்மேபிறைதி.	௱௩௰